

Yur

POLSKA GOSPODARCZA TYGODNIK

1 9 3 2

Wydawnictwo Powszechno-Techniczne Warszawa, Kolonia 3

**POLSKIE
KOPALNIE SKARBOWE**

NA GÓRNYM ŚLĄSKU

SPÓŁKA DZIERŻAWNA
SOCIÉTÉ FERMIERE DES MINES
FISCALES DE L'ÉTAT POLONAIS
EN HAUTE-SILÉSIE.

KRÓLEWSKA HUTA G. ŚL.
RYNEK, L. 945.

TELEFONY: KRÓLHUTA 636-640 I KATOWICE 972.

SPRZEDAŻ

WĘGLA, KOKSU, BRYKIETÓW I SIARCZAMONU
Z KOPALNÍ KRÓL' BIELSZOWICE, KNURÓW.

ADR. TELEGR. SKARBOFERME KRÓL. HUTA.

ZAKŁADY HOHENLOHEGO

HOHENLOHE-WERKE, S. A.

WEŁNOWIEC, G. Śl.
HOHENLOHEHÜTTE O.-S.

TELEFON ZARZĄDU GŁÓWNEGO: KATOWICE, Nr. 440, 447
ADRES DLA DEPEZ: HOHENLOHE WEŁNOWIEC GÓRNY ŚLĄSK

Oddział I. — Węgiel Oddział II. — Metale

Węgiel płomienny z kopalń: Maks —
Wujek — Zjednoczona Hohenlohe-Fanny
Brykiety z kopalni „Wujek“ o znaku H. W.

Firma sprzedawcza:
„FULMEN”

Górnośląski Handel Węgla, Sp. z ogr. odp.
KATOWICE, UL. JULJUSZA LIGONIA Nr. 3, 5, 7.

Blacha cynkowa Cynk H. H. Korona
Cynk Hohenlohe (podwójnie rafin.)
(rafin. i nierafin.) Pył cynkowy
Oryginalny ołów hutniczy

Oddział III. — Kwasy

Kwas siarkowy (60°) technicznie czysty
Kwasy siarkowe od 92 — 100%
Oleum 12% Oleum 20%

FABRYKA CHEMICZNA

P. STRAHL i S-ka
SZOPIENICE, G. Śl.

MYDŁA DOMOWE
I DLA PRZEMYSŁU
PROSZEK MYDLANY
UTLENIAJĄCE ŚRODKI
D O P R A N I A

SPECJALNOŚCI

A L B O R I L

NAJPRZEDNIEJSZE
MYDŁO PACHNĄCE
A R O M A T Y C Z N E
PŁATKI MYDLANE
SAMODZIAŁAJĄCY
ŚRODEK DO PRANIA

GLICERYNA-SAP. BSS
GLICERYNA-RAF. TECHN.

AMERYKA

JEST NAJWIĘKSZYM
RYNKIEM NA ŚWIECIE

AMERYKAŃSKO-POLSKA
IZBA HANDLOWA

W STANACH ZJEDNOCZONYCH
149 East 67th Street New York City

POŚREDNICZY W NAWIAZYWANIU
STOSUNKÓW HANDLOWYCH
POMIĘDZY AMERYKĄ A POLSKĄ

KUPCZE I PRZEMYSŁOWCZE POLSKII
po przybyciu do Nowego Yorku
UDAJ SIĘ ZARAZ DO IZBY

ROZMÓWISZ SIĘ TAM PO POLSKU, OTRZYMASZ
WSKAZÓWKI I POMOC BIUROWĄ ZADARMO!
KORESPONDENCJA W JĘZYKU POLSKIM

W POLSCE

załatwiaj swe sprawy przez
Polsko - Amerykańską Izbę Handlową
Warszawa, Nowy Świat 72, tel. 26-62

Dwie bolączki naszych letnisk:

swąd primusa
kopeć lampy naftowej

usuwa

Najlepszy na rynku produkt do primusów i lamp

Gwarantowany jedynie w kapslowanych blaszankach 2 i 5-cio litrowych

Nabyć go można u 5.000 detalistów na terenie całej Polski

STANDARD - NOBEL W POLSCE, SPÓŁKA AKCYJNA

HUTY KATOWICKIEJ SPÓŁKI AKCYJNEJ DLA GÓRNICICTWA I HUTNICTWA

WYRABIAJĄ DLA CELÓW WOJSKOWYCH:

Wszelkiego rodzaju stal szlachetną z pieców elektrycznych, kutą, walcowaną i ciągniętą
Lufy i materiał na części składowe do karabinów ręcznych i maszynowych
Lufy i części kute do miotaczy min
Lufy armatnie ze specjalnych stali stopowych o własnościach mechanicznych,
odpowiadających najwyższym wymaganiom nowoczesnej artylerji
Wszelkiego rodzaju części kute do dział i sprzętu armatniego
Blachy pancerne wszelkich grubości ze specjalnych stali o najwyższych własnościach
mechanicznych do karabinów maszynowych, armat, wież pancernych, czołgów,
pociągów pancernych i okrętów
Specjalne blachy na hełmy stalowe i tarcze ochronne
Rury na bomby lotnicze i wszelkiego rodzaju rury bez szwu
Taśmy stalowe walcowane na zimno do wyrobu łódek i pasów do naboju karabinowych
Wały karbowe, korbowody, cylindry i wszelkie części kute i prasowane do silników
lotniczych i samochodowych ze specjalnych stali stopowych, nie ustępujące
najlepszym wyrobom zagranicznym

**Materiały uzbrojenia i lotnicze podlegają ciągłej kontroli
fabrykacji, co gwarantuje najwyższe bezpieczeństwo**

Ponadto zwykłe i długotrwałe podkowy wojskowe, wzmocnione specjalnymi
wkładkami stalowymi

POLSKA GOSPODARCZA

TYGODNIK WYDAWANY PRZEZ MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
PRZY WSPÓŁDZIAŁE MINISTERSTW: SKARBU, ROLNICTWA ORAZ KOMUNIKACJI

WYCHODZI W SOBOTY

TREŚĆ ZESZYTU

	STR.		STR.
EKSPORT POLSKI W ROKU 1931 NA TLE SYTUACJI MIĘDZYNARODOWEJ — <i>MARIAN TURSKI</i>	683	ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE	702
PRZED KONFERENCJĄ W LOZANNIE — <i>DR. TADEUSZ LYCHOWSKI</i>	687	POCZTA I TELEGRAF Ruch przesyłek listowych w 1931 r. — <i>Dr. Józef Pawlak</i>	702
ŻYCIE GOSPODARCZE:		KRONIKA BIEŻĄCA:	
GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ:		PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ	703
GÓRNICTWO WĘGLOWE	691	NOWE SPÓŁKI AKCYJNE	703
HUTNICTWO ŻELAZNE	693	TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓŁKACH AKCYJNYCH	704
PRZEMYSŁ SOLNY	696	SKARBOWOŚĆ I FINANSE:	
Produkcja i obrót solą w I kwartale 1932 r. — <i>M. G.</i>		PODATKI I OPŁATY	704
PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY	696	RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH	705
Eksport włókiennictwa łódzkiego w maju 1932 r. — <i>M. K.</i>		PRZEGLĄD ZAGRANICZNY:	
ROLNICTWO	697	DRUGI ROK DZIAŁALNOŚCI BANKU ROZRACHUN- KÓW MIĘDZYNARODOWYCH — <i>STEFAN WARCHOŁ</i>	706
Dalsze etapy akcji pomocy finansowej dla rolnictwa — <i>Cz. St.</i>		KRONIKA ZAGRANICZNA:	
HANDEL		OGÓLNE	709
Notowania cen targowych produktów rolnych — <i>E. S.</i>		FRANCJA	710
HANDEL ZAGRANICZNY	699	WŁOCHY	711
Eksport trzody chlewnej i przetworów w I kwartale 1932 r. — <i>M. Pogorzelski</i>		WĘGRY	711
KRAJOWE RYNKI TOWAROWE	700	DANJA	711
RYNEK AKCYJNY	701	WIADOMOŚCI BIEŻĄCE	712
KOMUNIKACJA I TRANSPORT	701	Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH	712

EKSPORT POLSKI W ROKU 1931 NA TLE SYTUACJI MIĘDZYNARODOWEJ¹⁾

SKUTKI depresji gospodarczej, które zaznaczyły się na międzynarodowej wymianie tak silnie w 1930 r., spotęgowały się w 1931 r. równocześnie z wszystkimi innymi objawami, które towarzyszyły procesowi zaost్రzenia się kryzysu.

Handel międzynarodowy, będąc z jednej strony wykładnikiem indywidualnej i społecznej aktywności gospodarczej, z drugiej zaś czynnikiem, zaspakajającym żywotne potrzeby gospodarstwa, najdotkliwiej musiał odczuć na sobie anemię obu tych elementów, stanowiących jego pobudkę.

Wszystkie perturbacje, towarzyszące kryzysowi,

bez względu na to, czy stały one z nim w związku przyczynowym, czy też stanowiły pochodne objawy przesilenia, odbiły się bezpośrednio na międzynarodowej wymianie, jako na najsłabiej wskazanym wskaźniku wszelkich zaburzeń w dziedzinie gospodarczej.

Jeżeli do przyrodzonych przyczyn, hamujących międzynarodową wymianę, dodamy momenty natury handlowo-politycznej, zrodzone ze szczególnie w 1931 r. rozwielenionego protekcjonizmu celnego i reglamentacyjnego, a, wreszcie, znane niemal powszechnie zarządzenia walutowe, które handel z wielu państwami uniemożliwiły zupełnie, to wtedy wszystkie tamy, które stały na drodze racjonalnej wymiany międzynarodowej, ukażą się w pełnym świetle.

¹⁾ Artykuł niniejszy stanowi wstęp do sprawozdania Dyrektora Państwowego Instytutu Eksportowego za 1931 r.

O ile rok 1930, jako cykl gospodarczy, zawierał w cechach, charakteryzujących międzynarodową wymianę, znamiona, uzasadniające nadzieję poprawy i uzdrowienia naruszonych przez przesilenie ośrodków — o tyle rok 1931 przeszedł pod znakiem ideowego defetyzmu, który podporządkowywał momenty rzekomo wtórne potrzebom piekącym, potrzebie ratownictwa podstaw własnego gospodarstwa kosztem abdykacji z wielu zasad, uważanych do tej pory za naczelne.

Do zaciemnienia horyzontu przyczyniała się także ciężka atmosfera polityczna Europy, wywołana akcją rewizjonistyczną, powodując pogłębianie się kryzysu zaufania i wpływając przez dalszy nienaturalny rozdział płynnych kapitałów na osłabienie konsumpcji krajów kapitałowo wycieńczonych.

Obserwując ewolucje, jakie przechodzi myśl gospodarcza pojedynczych organów z punktu widzenia interesów międzynarodowej wymiany, dochodzimy do wniosku, że w 1931 r. zdołała ona zmobilizować cały arsenał środków, hamujących cyrkulację dóbr.

Jeżeli w dn. 31 XII 1931 r. zachowały się jeszcze jakieś luki, przez które z wysiłkiem przenikał towar z jednej jednostki państwowej do drugiej, to zostały one dokładnie zamknięte w pierwszych miesiącach r. b., względnie przepływające przez nie towary zostały ujęte w ścisłe formy reglamentacji, opancerzonej w tak wiele środków defensywnych, iż o naturalnej, z pobudek czysto gospodarczych wynikającej, wymianie trzeba zapomnieć.

Koroną zdarzeń, które w sposób kategoryczny podziały na ogólny upadek psychiki ekspansyjnej i przyczyniły się bezpośrednio do obniżenia obrotów światowych, była rewolucja gospodarcza angielska, która, zdawna zapowiadana, przyszła na jesieni 1931 r. Zerwanie z zasadą wolnego handlu w W. Brytanji, jawiąc się niemal równocześnie ze spadkiem funta, zaznaczyło się natychmiast na interesach wszystkich bez wyjątku państw eksportujących i pociągnęło za sobą następstwa bardzo dobitne na całej przestrzeni, obejmującej zainteresowania handlowe. Uderzenie angielskie podziałyło poza tem twórczo na dalszą przedsiębiorczość w kierunku wynajdywania zapór dla wymiany towarów, nęcący zaś przykład obniżenia zewnętrznej siły kupczej waluty angielskiej, poparty widocznymi efektami w dziedzinie angielskiego bilansu handlowego, pobudził pomysłowość innych państw, wywołując ogólny chaos, anulowanie niedawnych uroczystych oświadczeń i ostateczne zerwanie ze szczątkami idei międzynarodowej współpracy pod hasłem — ratuj się kto może!

Ostatnie miesiące 1931 r. przechodzą pod znakiem ogólnego ataku na resztki swobody handlowej. Na drogę ostrej reglamentacji przywózowej wkraczają nawet państwa, żyjące do tej pory z międzynarodowego pośrednictwa handlowego, z natury rzeczy więc liberalne, jak Holandia, przoduje zaś wszystkim Francja, stosując ostre zarządzenia reglamentacyjne do produktów, zwłaszcza rolniczych, i egzekwując je ze szczególną bezwzględnością.

Spadek obrotów wewnętrznych i zatamowanie wymiany międzynarodowej wraz ze wszystkimi innymi momentami, które działają w procesie kryzysu, stawiają przed oczy świata gospodarczego z coraz dokładniejszą wyrazistością kwestję: czy istnieje wogóle sposób na likwidację przesilenia, czy można przewidzieć jego kres. Zjawia się zapytanie, czy

coraz oczywistsza dezorganizacja dotychczasowych konstrukcyj nie dowodzi, iż w ustroju gospodarczym świata odbywają się takie głębokie strukturalne procesy i przemiany, które sprawiają, że dotychczasowe środki zaradcze przestają działać, a nawet wywołują wręcz odwrotne skutki i że dopiero jakaś gruntowna operacja wybawi świat ze złośliwej i długo się ciągnącej choroby. De.iberacje na temat przeżycia się kapitalizmu, na temat konieczności planowej gospodarki państw lub autarchicznego formowania się przyszłego istnienia społeczeństw i innych tym podobnych problemów, chętnie dziś przez ekonomistów dyskutowanych, dowodzą, jak głęboko wżarły się psychiczne następstwa kryzysu w opinię gospodarczą i jak bardzo zdemoralizowały umysły tych jednostek, dla których długotrwałość i głębokość przesilenia jednoznaczna jest z beznadziejnością sytuacji i bezcelowością wysiłków zaradczych.

Nastroj, wytworzony temi nerwowymi inspiracjami, czerpiącymi ponadto natchnienie z pobudek aż nazbyt często partyjno-politycznych, mąci horyzont do cna, zaciera wielokrotnie kontury spraw i rzeczy prostych, czyniąc z nich wielkie dylematy, wymagające nadnaturalnych środków i sposobów.

Musimy wierzyć, iż likwidacja przesilenia, której najważniejszy moment tkwić będzie w likwidacji światowego bezrobocia, gdyż w tym cyklu zawiera się problem uzdrowienia konsumpcji i produkcji — odbędzie się drogą ewolucji, przyczem zrewidowane i skorygowane zostaną w sposób zgoła automatyczny te elementy, które w swoim czasie naruszyły równowagę pomiędzy dwoma kardynalnymi czynnikami gospodarstwa światowego. Niezwykle ważna rola kapitału w zespole tych elementów zarysuje się niewątpliwie pozytywnie z chwilą, gdy powrócą na porządek dzienny i rozpoczną działać naturalne warunki, gwarantujące mu bezpieczeństwo i opłacalność.

Liczba 20 — 22 milionów bezrobotnych, zarejestrowanych w 48 państwach, ciąży nie tylko materialnie na gospodarstwie świata. Wywiera ona również nacisk moralny, który na nasilenie i aktywność procesów gospodarczych ma także wpływ widoczny. Nastroj generalnego pesymizmu niweczy zdolność odporną jednostek, wpływa demoralizująco na czynną pracę organizacji społecznych i państwowych, a w rezultacie doprowadza do akcji negatywnych, hamujących śmiałe kroki, wychodzące poza granice ścisłego egoizmu gospodarczego, i przysyłających spojrzenie na konieczną współzależność gospodarczą wszystkich społeczeństw gospodarczych.

Jasnym odbiciem wpływu, jaki na międzynarodową wymianę wywierają destrukcyjne czynniki przesilenia, biorące początek zarówno w moralnych, jak i materialnych pobudkach, są porównawcze liczby obrotów światowych, wykazujące, zwłaszcza za rok ostatni, wielki spadek. Wychodzi on już poza granice cykli koniunkturalnych, gdyż krzywa, wykreślająca go, ma przebieg katastrofalny, mijając granice, przewidywane w najbardziej nawet pesymistycznych obliczeniach. Stwierdzenie tego zjawiska tworzy wyłom w fundamentach, na których opierają się normalne kalkulacje, a skutkiem tego myśl twórcza gubi się w dociekaniach nierealnych, zaciemniających jasność osądu położenia i dochodzi do konkluzji bardzo dalekich od rzeczywistości.

Identyczne spostrzeżenia, jakie poczyniliśmy na terenie zjawisk światowych, dadzą się w zmniejszo-

nej skali i złądzonych konturach skonstatować na gruncie własnym.

Nie jest naszą winą, że znamienne cechy przesilenia są u nas te same, co gdzieindziej, jest natomiast naszą zasługą, że niektóre z najistotniejszych cech są u nas mniej drastyczne i bardziej, rzechy można, uchwytnie. Tożsamość kanonów kryzysu, które kierują jego biegiem u nas i gdzieindziej, dowodzi, wbrew wszelkim innym twierdzeniom, naszej współzależności gospodarczej z resztą świata, łagodniejszy zaś w niektórych elementach przebieg następstw wynika z pewnych różnic strukturalnych naszego gospodarstwa, przyczem jednakowoż zapominać nie należy, że ostrożność, z jaką traktowaliśmy najważniejsze problemy przesilenia, przyczyniła się walnie do tego, że nie przybrało ono u nas cech gospodarczo-państwowej katastrofy. Odporność, z jaką Polska przechodzi przesilenie, i zadziwiająca siła, którą reaguje na ciężkie ataki wewnętrznej i zewnętrznej konjunktury, wynika bowiem nietylko z prostszej niż gdzieindziej budowy gospodarczo-społecznej, lecz z pewnych w czas poczynionych zabiegów, z pomiędzy których troska o stabilizację budżetu Państwa szła w parze z wysiłkami, mającymi na celu aktywizację naszego handlu zagranicznego, a co za tem idzie — równowagę naszej waluty.

Refleksy światowych zdarzeń gospodarczych na naszej produkcji i handlu były w 1931 r. bardziej wyraźne niż w latach poprzednich. O ile bowiem jeszcze w 1930 r. nasz eksport utrzymywał się na poziomie relatywnie dość wysokim, o tyle w 1931 r. dostosował się do skali, jaka zapanowała na całym świecie. Wprawdzie spadek konsumpcji w kraju wywołał zwiększoną prężność eksportową i działał w tej mierze pobudzająco na warsztaty, nawet te, które dotychczas w wywozie żadnego udziału nie brały, jednak znane trudności wywozowe i niskie ceny, jakie w zakresie całej naszej produkcji eksportowej panowały na wszystkich rynkach odbiorczych, hamowały dobrze nawet konstruowane przedsięwzięcia wywozowe.

Mimo to jednak dorobek 1931 r. na polu naszej ekspansji handlowej nie jest ujemny. Liczby eksportu są wprawdzie niższe od notowanych w latach poprzednich, nie mniej jednak gruntowna analiza czynnej strony naszego bilansu handlowego dowodzi, że zarówno w poszczególnych swych elementach, jak i w całości, eksport nasz poczynił znaczne kroki naprzód. Zaznaczyło się to szczególnie wyraźnie w zakresie handlowej sprężystości, jaką w r. ub. trzeba się było rzadzić, ażeby nadażyć bardzo różnorodnym konjunkturam, które — o ile były korzystne — zjawiały się bardzo rzadko i na krótkie stosunkowo chwile.

Zarówno eksport rolniczy, jak i wywóz artykułów przemysłowych, przystosował się dość elastycznie do zmieniających się szans i wykorzystywał je dość sprężysto. Odbywało się to wprawdzie z dużymi ofiarami w dziedzinie cen, nie mniej jednakowoż aż do ostatnich miesięcy 1931 r., t. zn. aż do załamania się funta angielskiego i walut skandynawskich, linja naszego wywozu była wyraźna, a forma zdrowa i naturalna.

Równoległe do możliwości eksportowych, względnie w związku z trudnościami, jakie powstawały na rynkach odbiorczych, zmieniała się wewnętrzna struktura produkcji eksportowej, uszlachetniając się stale

pod naciskiem zarządzeń reglamentacyjnych i kontrolnych.

Towar polski coraz chętniej przez zagranicę był poszukiwany. Zniknęła prawie doszczętnie marża straty eksportowej, znana pod nazwą „Polnisches Risiko”, a bezpośrednio eksportu poczyniła także znaczne postępy.

Dążenia organizacyjne w zakresie handlu wywozowego i pewne oczywiście ich rezultaty znalazły aprobatę kół zainteresowanych i czynników, powołanych do regulowania życia publicznego. Wynikające z doświadczeń korektywy dokonywane były ostrożnie i w zgodzie z opinią, przyczem szukano nowych form konstrukcyjnych, zwracających udział Państwa w regulowaniu spraw handlu zagranicznego.

Z zadowoleniem należy podnieść, że duża rola handlu indywidualnego w procesie uszlachetniania się i usprawniania eksportu znalazła w ostatnich czasach zrozumienie ogólne, a poczynania, przedsięwzięte w kierunku jego uzdrowienia, roją nadzieję, iż handel, znajdując tak silne oparcie, wykona pozytywnie swe dla gospodarstwa narodowego posłannictwo.

Spółdzielczość handlowa ma za sobą w zakresie eksportu niektórych artykułów, niewątpliwie, zasługi. Jednym z najbliższych zadań, które ją czekają, jest organizacja eksportu tych artykułów, których produkcja, jakość jej i rozmiary, blisko są związane ze sprawnością wywozu i elastycznym wyzyskaniem zagranicznych konjunktur.

Rola izb przemysłowo-handlowych w dziedzinie uszlachetnienia i rozwoju eksportu jest u nas bardzo duża i wypełniana z wielkiego uznania godną pieczołowitością. Wszystkie sprawy, dotyczące zagadnień eksportowych, znajdując w łonie izb poparcie bardzo wybitne, ich zaś współpraca z Państwowym Instytutem Eksportowym ma cechy rzetelnej lojalności i obustronnego za fania.

Nowym, przez P. I. E. z dużym witaniem zadowoleniem, czynnikiem eksportowym, który w kilku działach zaznaczył się już pozytywnie, jest rzemiosło polskie. Związek Izb Rzemieślniczych, działając w ścisłym z Instytutem porozumieniu, rozwinął żywą działalność w dziedzinie organizacji rzemieślniczej produkcji eksportowej, dając tem wyraz zrozumienia znaczenia tego czynnika dla interesu rzemiosła i gospodarstwa narodowego. Możliwości eksportu naszej produkcji rzemieślniczej są realne, w wielu działach, zarówno w kraju, jak i zagranicą, zbadane, pozostaje do rozwiązania jedynie, wprawdzie trudny, jednak nie beznadziejny, problem organizacyjno-finansowy, nad którym pracują w tej chwili zainteresowane czynniki.

Zgodne współdziałanie wszystkich gospodarczych elementów we współpracy z Państwem, w kierunku utrzymania stałej celowej i racjonalnej polityki eksportowej — zaznaczyło się dodatnio i stworzyło nastrój przychylny dla zdrowych objawów przedsiębiorczości w tej dziedzinie. Nastrój ten psuty był chwilami niepotrzebnie i bez celu, pojawiającymi się od czasu do czasu enuncjacjami na temat wadliwej lub nienaturalnej struktury naszego eksportu, lub krytykującymi racjonalność, względnie gospodarczą potrzebę eksportu niektórych wielkich naszych artykułów eksportowych, jak np. węgla, nafty lub cukru. Argumenty, używane gwoli uzasadnienia tezy o eksporcie,

uprawianymi na koszt polskiego konsumenta, nie liczące się wcale z naszymi imponderabiljami gospodarczymi i socjalnymi, a operujące lczbami, odbiegającymi nieraz rażąco od ścisłości, dezorientują opinię publiczną w kraju, ale — co gorsza — szkoda bezpośrednio naszym interesom zagranicą, niwecząc częstokroć długo i pracowicie przygotowane przedsięwzięcia.

Konkurencja nasza, używając z natury rzeczy wszystkich rozporządzalnych środków negatywnej propagandy, chętnie bardzo chwyta i z powodzeniem używa hasła o polskim dumpingu, zwłaszcza jeśli hasła tych czerpać może z polskich źródeł. To też wiele trudności doznał ostatnio eksport polski skutkiem posądzania go o rzucanie towarów poniżej kosztów produkcji, wbrew kalkulacji, na szkodę produkcji kraju importującego.

Stosunkowo dobrze rozwijający się, a w niektórych działach potężniejący, eksport nasz w pierwszych 3 kwartałach 1931 r. — doznał gwałtownego wstrząsu w momencie spadku waluty angielskiej i równoczesnego załamania się walut krajów skandynawskich. Był to początek wielkiej perturbacji w handlu międzynarodowym, której następnym objawem było zerwanie W. Brytanji z zasadą wolnego handlu i wtórujące temu zdarzeniu zjawiska w dziedzinie walutowej i handlowo-politycznej, jakie dzisiaj obserwujemy.

Jak to już we wstępnych uwagach mieliśmy sposobność zaznaczyć, światowa polityka gospodarcza, mająca do tej pory pewne solidne i trwałe zasady i opierająca się na nich konsekwentnie, zerwała z nimi dość brutalnie i przeszła pod znak konjunktury. Ta rządzi nią dziś jedynie i niepodzielnie, przenosząc stabilizowane i znane hasła, które były podstawą gospodarczego współżycia ludów, w sferę mętnych i doraźnych koncepcyj, pojawiających się z dnia na dzień i nie mających wyraźnego jutra przed sobą. Szukając głównych momentów, na których ogniskuje się aktualna ideologia gospodarcza, i gdzie najjaskrawiej przeciwstawia się dotychczasowym wskazaniom, zwłaszcza poszukując ich w dziedzinie międzynarodowej wymiany, znajdujemy je w zapomnieniu o dążeniu do rozszerzenia rynków oraz w skupieniu całej woli w kierunku zgoła odwrotnym. Zamiast ekspansji — autarchja, zamiast inicjatywy gospodarczo-twórczej — likwidacja, inflacja i wszystkie inne synonimy marazmu.

Jakiegokolwiek bądź byłyby przesłanki akcji, zmierzających do zamykania się w obrębie własnych interesów, a przygotowywanych na platformie realnego egoizmu gospodarczego, jakiegokolwiekby były pobudki odgraniczania się od płynących przez świat fal konjunktury — to wynikiem ich było, wynikiem, niekwestjonowanym dziś przez nikogo, generalne zwolnienie tempa gospodarczego i uwiad jego elementów. Skutki nieoczekiwane, jakkolwiek rozwijające się logicznie i uzasadniające, że istnieją w ekonomice żelazne prawa, których bezkarnie naruszać nie można. Hamulec, skonstruowany z narzuconych gospodarstwu ograniczeń, nabrał nieoczekiwane zdolności motorycznych, działając wstecznie na mechanizm gospodarczy i cofając go tak daleko, iż wiele zarządzeń, które go wytworzyły, uderzyło w pustkę lub wywołało skutki, odwrotne do zamierzonych. Ograniczenia reglamentacyjne, celne i inne, mając ratować ceny wewnętrzne i pobudzać wymianę w obrębie obje-

tych niemi obszarów, odbijały się na poziomie cen światowych, a spadek ich przełamywał przy udziale specjalnych środków, stosowanych wszędzie dla poparcia eksportu, wybudowane okolicznościowo handlowo-polityczne tamy i wprowadzał dalszy, głębszy jeszcze zamęt na rynkach. Sytuacja zaostrzyła się znacznie jesienią 1931 r., kiedy pod wpływem znanych wypadków na rynku finansowym, kryzys przesunął się całym ciężarem na sprawy walutowo-finansowe.

Jeśli przeto w związku z powyższem zważymy, że młoda tradycja i słabe właściwości dynamiczne eksportu naszego szczególnie ciężko odczuwać musiały zdarzenia, które przyszyły zzewnątrz niespodzianie, a, wstrząsnawszy podstawami daleko silniej od naszego fundowanych gospodarstw, nadwyrężyły także nasz niewielki na polu handlu międzynarodowego dorobek, to fakt, iż eksport polski nie załamał się zupełnie i nie ustał, lecz — mimo wszystko — daje dowody oczywistej żywotności, pozwala na twierdzenie, iż praca organizacyjna, jakiej na tym terenie w ostatnich latach w Polsce dokonano, była dobra i owocna.

Nie jest ona skończona, i wiele jeszcze pozostaje do zrobienia na polu uzbrojenia naszego handlu eksportowego w taki oręż, jakim na terenie międzynarodowej konkurencji operuje handel obcy. Niedostatki nasze są znane, i niema potrzeby na tem miejscu czynić z nich rachunku sumienia. Najważniejszym z nich jednakowoż jest brak uświadomionej, wyrobionej, sprężystej warstwy kupców eksportowych. Brak nam eksportera w światowym słowa tego znaczeniu, któryby z jednej strony umiał sprostać większym niż gdzieindziej trudnościom w zakresie uruchomienia i przystosowania produkcji naszej do zagranicznych wymogów, z drugiej zaś podołałby tym trudnościom, na które napotyka normalny eksport, trudnościom, spotęgowanym obecnie przez ogólnie skrępowanie wymiany międzynarodowej.

W dziedzinie tej następuje wprawdzie postęp, i coraz częściej zjawiają się jednostki, znajdujące pole dla swej handlowej przedsiębiorczości na odcinku eksportu, jednak pojedyncze wysiłki osób lub drobnych organizacji nie są w stanie podołać zadaniu, wykonywanemu zagranicą przez stare doświadczone firmy, wyspecjalizowane i silne.

Kwestja rynków zastępczych stała się aktualną, zwłaszcza w ostatnim roku, kiedy kierunkowe, a w związku z tem strukturalne, zmiany eksportu polskiego stały się koniecznością, narzuconą nam imperatywnie przez naszych zagranicznych kontrahentów.

Szybkie reagowanie na zmieniające się niemal codziennie możliwości eksportowe, przyczem zapory zjawiały się najczęściej niespodzianie i przecinały rozpoczęte operacje handlowe w sposób drastyczny, było najtrudniejszym zadaniem eksporterów i ich informatorów. Utrzymanie eksportu w niesłabnącem napięciu, pomimo zamykania się dróg i rynków, pomimo, iż były momenty, kiedy dla sztandarowych naszych artykułów wszystkie dotychczasowe rynki były zamknięte, było zadaniem niełatwym. Wykonanie go składało się z wielu prac napozór drobnych, zewnątrznie nieefektywnych i bardzo mozolnych zabiegów, które dały jednakowoż efekty widoczne, często zastanawiające śmiałością i przedsiębiorczością ekspansyjną. Jakkolwiek przeto nie zawsze i wszędzie

zdołaliśmy powetować stratę dotychczasowych odbiorców przez pozyskanie nowych, to jednakowoż naogół w zakresie sprężystego reagowania na szcztkowe objawy zapotrzebowania na rynkach nowych wykonano w 1931 r. wiele. Nie wszystkie ze świeżo zdobytych rynków dały się utrzymać, niemniej jednakowoż fakt, iż piętrzące się przed wywozem naszym

i coraz bardziej potęgujące się trudności nie odebrały otuchy i nie zdusiły inicjatywy eksportowej, pozwala przypuszczać, iż w przyszłości, kiedy nastaną czasy bardziej normalne, inicjatywa ta, w swobodniejszym kręgu działań, znajdzie pożyteczne i skuteczne dla gospodarstwa naszego ujęcie.

Marjan Turcki

PRZED KONFERENCJĄ W LOZANNIE

MIĘDZYJARODOWA konferencja w Lozannie rozpocznie się, o ile się zdaje, naprawdę w dn. 16 czerwca. Miara czasów, w jakich się zbiera, może być fakt, iż doniedawna właściwie nikt nie był w stanie powiedzieć napewno, czy istotnie rozpocznie się ona w tym terminie, a już co do jej ewentualnego programu kursują dotychczas najróżniejsze wiadomości. Bo też dowolność w programie obrad jest doprawdy niemal nieograniczona. Przypomnieć należy, iż układ 6 mocarstw (Francji, Wielkiej Brytanji, Włoch, Niemiec, Belgji i Japonji), zawarty w sprawie konferencji lozańskiej w dn. 12 lutego r. b., brzmi, jak następuje:

„Rządy brytyjski i francuski naskutek odroczenia konferencji w Lozannie, przewidzianej uprzednio na ubiegły styczeń, przedyskutowały pomiędzy sobą warunki, w jakich mogłaby się konferencja ta zebrać. W wyniku tej wymiany zdań ustalono podstawy porozumienia pomiędzy obu rządami. Sir John Simon, Sekretarz Stanu w Foreign Office, chwilowo w Genewie, wziął na siebie zakomunikowanie ich rządowi, głównie zainteresowanym, i możliwe jest obecnie ogłoszenie następującej noty:

1.—Rządy francuski, belgijski, niemiecki, brytyjski, włoski i japoński, po zaznajomieniu się z raportem rzeczoznawców bazylejskich, zgodne są co do zaproponowania swym państwom przesunięcia konferencji w Lozannie na czerwiec.

2.—Zdaniem ich, celem konferencji winno być ustalenie trwałego uregulowania (règlement durable) spraw, wspomnianych w raporcie bazylejskim, jak również niezbędnych zarządzeń dla zaradzenia innym sprawom gospodarczym i finansowym, które spowodowały lub mogą przedłużyć kryzys, przez który cierpi świat.

3.—Wspólna wola rządów, wspomnianych powyżej, doprowadziła je do układu tego, co do którego mają nadzieję, że spowoduje odprężenie w sytuacji międzynarodowej”.

Taki jest jedyny jawny dokument międzynarodowy, dotyczący się konferencji w Lozannie. Dowiedzieć się z niego można wcale dużo. Zgodnie z jego tekstem program konferencji lozańskiej ma obejmować oprócz spraw odszkodowań w związku z długami wojennymi (to są owe „sprawy, wspomniane w raporcie bazylejskim”) jeszcze i inne, bliżej nieokreślone zagadnienia. Tutaj dowolność prognoz jest, jak wspomniemy, nieograniczona. Naogół przypuszcza się, że głównym ośrodkiem dyskusji w tym drugim punkcie programu będą sprawy wymiany miedzyzna odowej, t. j. tej dziedziny gospodarstwa światowego, gdzie ostra faza kryzysu, jaką obserwujemy od roku, poczyniła najwięcej spustoszeń. Nie należy zapominać, iż wartość handlu światowego spadła wpraw-

dzie już w 1931 r. w porównaniu z 1929 r. o 40%, ale — co więcej — liczby pierwszego kwartału 1932 r. wykazują takież 40%-owy przeciętny spadek w porównaniu z liczbami za analogiczny okres 1931 r. Spadek więc w r. b. następuje dwa razy szybciej, niż w r. ub. A już zmniejszenie się wartości handlu w ciągu 2 lat o 40% jest faktem bez precedensu w całej historii wymiany międzynarodowej.

Nim jednak zastanowimy się bardziej szczegółowo nad tem bliżej niesprecyzowanym zadaniem konferencji lozańskiej, wypadnie nam powiedzieć słów kilka o jej roli w długiej i niekończącej się historii międzynarodowych rozrachunków finansowych z tytułu wojny europejskiej. Konferencja w Lozannie ma doprowadzić do „trwałego uregulowania spraw, wspomnianych w raporcie bazylejskim”. Raport ten — przypominamy — z dn. 23/XII r. ub. miał właściwie za zadanie stwierdzenie, czy obecna sytuacja gospodarstwa Niemiec uzasadnia je istotnie do żądania czasowego zawieszenia transferu warunkowej transzy ich annuitetów odszkodowawczych. Zgodnie bowiem z „nowym planem” niemieckich spłat reparacyjnych (planem, opartym o t. zw. plan Younga, i przez to w skróceniu nazwanym tak samo) Rząd niemiecki miał prawo postawić tego rodzaju wnioski w wypadku, kiedy „w dobrej wierze doszedł do przekonania, iż przez całkowity lub częściowy transfer warunkowej części annuitetów waluta i życie gospodarcze Niemiec mogłoby poważnie zostać zagrożone”. Rząd niemiecki, stawiając tego rodzaju wniosek w nocy swej z dn. 19/XI r. ub., zaznaczył jednocześnie jednak, iż wniosek taki „der gegenwärtigen Sachlage nicht gerecht wird”, a mianowicie, iż naskutek rozmiarów obecnego kryzysu komitet doradczy, mający orzekać o zdolności płatniczej Niemiec, winien — zdaniem Rządu Rzeszy — problematycznie zbadać „w jego całokształcie”. To żądanie Niemiec, wybiegające poza formalne klauzule planu Younga, gdyż stawiające pod znakiem zapytania obowiązek Niemiec do płacenia odszkodowań wogóle (a więc i t. zw. transzy bezwarunkowe), zostało częściowo nawet uwzględnione w raporcie komitetu bazylejskiego. Komitet ten bowiem nie ograniczył się do suchego stwierdzenia, iż „Niemcy mogłyby być uprawnione — zgodnie z ich prawami według planu Younga — do oświadczenia, iż... nie będą one w stanie w rozpoczynającym się w lipcu roku transferować warunkowej części annuitetów”, ale wdał się w swych wywodach końcowych w ocenę ogólnej sytuacji gospodarczej i finansowej świata, podkreślił rozmiary kryzysu, przewyższające oczekiwania twórców planu Younga, wskazał, iż plan ten oparty był w swem założeniu na stałym wzroście handlu światowego, wykazał odwrotny bieg rzeczy, a wreszcie — już nie „ex officio”, ale niejako

ko „prywatnie” — zwrócił uwagę na następujące sprawy:

1) transfer w rozmiarach, naruszających bilans płatniczy jakiegos kraju, wogóle może tylko obecny chaos jeszcze zaostrzyć;

2) przystosowanie odszkodowań i innych długów wojennych do obecnej sytuacji świata jest „jedynym trwałym krokiem, który mógłby nadawać się do odbudowy zaufania, które jest najpewniejszą podstawą stałości gospodarczej i prawdziwego pokoju”;

3) niemniej jednak — uwolnienie całkowite jednego dłużnika od ciężącego na nim długu może spowodować, iż cały ciężar spadnie na barki wierzyciela, który z kolei, o ile sam jest dłużnikiem wobec kogoś trzeciego, ciężaru tego nie podźwignie.

W końcu raportu, wreszcie, rzeczoznawcy zwracają się z apelem do rządów, aby „bez zwłoki dojść do rostrzygnięć dla sprowadzenia poprawy kryzysu, ciężącego jednolicie na wszystkich”.

W ten sposób raport bazylejski — nieformalnie wprawdzie — ale nie mniej jednak z naciskiem objął treścią swą cały problemat międzynarodowych rachunków finansowych z tytułu wojny, wpływając przez to zgóry niejako na obrady konferencji dyplomatycznej, która ma z niego wyciągnąć konkretne wnioski. Dlatego też we wspomnianej na wstępie nocie o zwołaniu konferencji lozańskiej niema mowy o dyskutowaniu „problematu odszkodowań”, a właściwie nawet „warunkowej transzy odszkodowań” (do czego konferencja jest stricte zobowiązana), ale mówi się ogólnikowo o „sprawach, wspomnianych w raporcie bazylejskim”. To otwiera pole do dyskusji.

Czy będzie ona długa i obfitująca w niespodzianki? Pozwalamy sobie wątpić. Wiemy zgóry doskonale, jakie są „pozycje wyjściowe” poszczególnych uczestników rozgrywki — i co z takiego ukształtowania się sytuacji może wyniknąć. Przypatrzmy się obrazowi.

Kiedy w końcu grudnia r. ub. raport bazylejski ujrzał światło dzienne, należało właściwie w myśl planu Younga nadać mu formę konkretną przez przyjęcie jego postanowień na konferencji dyplomatycznej zainteresowanych rządów. Przeciwiństwa pomiędzy Francją a Wielką Brytanią były jednak zbyt wielkie, aby konferencja lońska mogła się odbyć — tak, jak to projektowano, w styczniu r. b. Pierwotnie zaproponowana przez Londyn data dn. 18/I została odrzucona w Paryżu z uwagi na nieskończone podówczas rozmowy o długach prywatnych Niemiec (t. zw. drugie Stillhalteabkommen). Kiedy, wreszcie, w drugim tygodniu stycznia delegat Wielkiej Brytanji, Sir Frederic Leith Ross, począł konferować w Paryżu z PP. Escallier i Bizot z Mouvement Général des Fonds francuskiego Ministerstwa Finansów, okazało się, że przeciwiństwa są znaczne. Nie wchodząc w szczegóły, obecnie już przestarzałe, przypomnieć należy tylko, że strona brytyjska żądała początkowo udzielenia Niemcom moratorium na lat 5 (coby w praktyce równało się przerwaniu odszkodowań raz na zawsze) oraz powołania specjalnego komitetu doradczego, któryby po upływie tego pięcioletnia „z badał”, czy odszkodowania mają być wznowione. Francja natomiast trzymała się w dalszym ciągu idei moratorium możliwie krótkiego (jednorocznego) — i to tylko na warunkową transzę annuitetu odszkodowawczego, na resztę zaś Niemcy miałyby zło-

żyć obligacje kolei Rzeszy (a następnie nawet obligacje na sumę transzy bezwarunkowej, procentujące dopiero po upływie moratorium). Krótko mówiąc, teza brytyjska dążyła do ostatecznego zlikwidowania odszkodowań (które w myśl podstawowego poglądu brytyjskiego uznane są wraz z długami za główną przyczynę kryzysu światowego), teza francuska zaś, godząc się na moratorium dla Niemiec, pragnęła zachować w nienaruszonej mocy plan Younga, wychodząc z założenia (wstawionego przez eksperta francuskiego, Prof. Rista, do raportu bazylejskiego), iż „niewłaściwie byłoby sądzić o przyszłych możliwościach jakiegos kraju z płaszczyzny jego depresji konjunkturalnej”, a więc, iż można tylko chwilowo ulżyć Niemcom w ich ciężarach odszkodowawczych, ostateczna decyzja zaś powzięta być winna... po kryzysie.

W tych dwóch punktach widzenia poczęło się w końcu stycznia zaznaczać pewne zbliżenie poglądów, wynikające przedewszystkiem z tego, iż Wielka Brytania przestała nastawać na przerwanie przez Niemcy wszelkich spłat wogóle, począwszy od dn. 1/VII r. b., a natomiast przyjęła tezę francuską o konieczności załatwienia sprawy przynajmniej w ten sposób, jak w jednorocznym moratorium Hoovera, a mianowicie, iż Niemcy, nie płacąc transzy warunkowej, transzę bezwarunkową formalnie płacą, a sumy te są im natychmiast zwracane w postaci pożyczki zwrotnej w ciągu lat 10 dla kolei Rzeszy. W ten sposób plan Younga pozostaje nietknięty, i teza francuska o konieczności zadecydowania o zdolności płatniczej Niemiec dopiero w warunkach normalnych (a nie w okresie specjalnie silnej depresji) zostaje utrzymana.

Te rozmowy, określone w podanym na wstępie niniejszych uwag tekście porozumienia, jako „dyskusja warunków, w jakich mogłaby się konferencja zebrać”, doprowadziły, jak już wiemy, do układu z dn. 12/II. Czy jest on ostateczny i czy odpowiada na wszystkie wątpliwości? Niewiadomo. Faktem pozostaje tylko, iż niema w nim mowy, jak sobie tego życzyły brytyjskie Ministerstwo Finansów, o „uregulowaniu ostatecznym” (règlement définitif) odszkodowań, a tylko o ich „règlement durable”. Co to znaczy? Na jak długo Niemcy uzyskają moratorium? Na jakich warunkach? Wszystko to pozostaje chwilowo tajemnica. Należy przypuszczać jednak, że od lutego nastąpiły pomiędzy Rządami paryskim i londyńskim dalsze precyzyje układu, tak, iż specjalnie ostrej dyskusji nie należy się w Lozannie spodziewać. Jeśliby było inaczej, konferencja stanęłaby odrazu pod znakiem bardzo poważnych trudności. Rozpoczyna się ona przecież dn. 16/VI, a do dn. 1/VII nowy układ, zastępujący wygasające w tym dniu moratorium Hoovera, musi być zawarty.

W obliczu tych wszystkich sporów Niemcy przyjęły taktykę wysoce skrajną. Już w początkach stycznia r. b. Kanclerz Brüning oświadczył wyraźnie, że Niemcy wogóle odszkodowań płacić nie będą. Powtarzane to było kilkakrotnie przez decydujące osobistości niemieckie z obozu rządowego. W chwili, gdy piszemy te słowa, wiadomo, iż do władzy w Niemczech przyszedł Rząd prawicowy. Akcenty będą zatem jeszcze mocniejsze, ale w gruncie rzeczy treść pozostanie ta sama: Niemcy płacić nie będą. A to — czy zgodzą się na takie czy inne moratorium, czy też zażądają (co wchodzi zupełnie w granice możli-

wości) urzędowego zwolnienia od odszkodowań, w gruncie rzeczy sytuacji nie zmienia.

Pozostaje problemat najważniejszy — problemat amerykański. Jak się zachowają Stany Zjednoczone po dn. 1/VII r. b., kiedy moratorium Hoovera wygaśnie? Tu w znacznej mierze leży klucz sprawy.

Stany Zjednoczone udziału w konferencji lozańskiej nie biorą. Też ich było zawsze, iż problemat odszkodowań wojennych jest zagadnieniem europejskim, które powinno zostać rozwiązane na terenie naszego kontynentu — bez ich współudziału. Dopiero w połowie r. ub. propozycja jednorocznego moratorium dla wszystkich zobowiązań finansowych z tytułu wojny (a więc i dla odszkodowań), przedstawiona przez Prez. Hoovera, wprowadziła inicjatywę amerykańską do tego zagadnienia. Wprawdzie podróz waszyngtońska Premiera Laval'a na jesieni r. ub. doprowadziła do ponownego wycofania się Stanów Zjednoczonych z tego zagadnienia, ale „iunctim” pomiędzy odszkodowaniami i długami międzysojuszniczymi, stworzone przez inicjatywę hooverowską, zostało. Mógł P. W. W. Stewart z Federal Reserve Bank of New York nie przyjąć przewodnictwa komitetu bazylejskiego, motywując to powstrzymaniem się Stanów Zjednoczonych od wszelkiej ingerencji w sprawy odszkodowań, ale pozostaje faktem, iż w chwili, kiedy na konferencji lozańskiej ma być zadecydowane nowe moratorium dla niemieckich spłat odszkodawczych, powstaje odrazu pytanie: jak ustosunkują się do tego Stany Zjednoczone?

Wiemy, iż moratorium jednoroczne, zaproponowane przez Hoovera, przyjęte było przez Kongres waszyngtoński w końcu r. ub. bardzo niechętnie. Pamiętamy, iż orędzie Prez. Hoovera do kongresu z dn. 10 XII r. ub. wywołało burzę protestów, jakkolwiek wypowiedało się właściwie przeciwko anulowaniu długów wojennych, a żądało tylko zmian w układach dłużniczych stosownie do zmniejszonej siły płatniczej dłużników, „désintéressement” w sprawie odszkodowań niemieckich, związania długów międzysojusznicznych z rozbrojeniem, a wreszcie — ratyfikacji moratorium hooverowskiego. Od tego czasu sytuacja gospodarcza i finansowa Stanów Zjednoczonych pogorszyła się bardzo znacznie, ale wątpliwe jest, aby oddziaływało to we właściwym kierunku na umysły amerykańskich „congressmen”, którzy stale jeszcze traktują Europę jako „quantité négligeable”, rozwiązując jej trudności gospodarcze syplicystyczną formułą: rozbrojenie...

Mimo takich nastrojów, a także mimo całego szeregu enuncjacji, stwierdzających, iż Stany Zjednoczone oczekują po dn. 1/VII wznowienia spłaty przez b. sprzymierzeńców europejskich procentów i amortyzacji ich długów wojennych, wolno spodziewać się, iż w wypadku ustalenia dla Niemiec dalszego moratorium w Lozannie, Stany Zjednoczone nie zażądają od swych europejskich dłużników spłaty długów — bez względu na fakt, iż dłużnicy ci pozbawieni zostali dochodów od swych własnych dłużników. Wyraźnych danych co do takiego rozwiązania sprawy niema, ale nastroje (europejskie przynajmniej...) wydają się przemawiać za takim rozwiązaniem.

Tak czy inaczej dyskusja o odszkodowaniach na konferencji lozańskiej (o ile nowy Rząd niemiecki ustami swych przedstawicieli nie rozbije zupełnie wszelkich możliwości porozumienia) powinna być

krótka. Dalsze moratorium dla Niemiec zostaje — powiedzmy — uchwalone do dn. 1/VII. Co dalej?

I tutaj wstępujemy na teren drugiego punktu programu konferencji lozańskiej: owych środków zaradczych przeciwko kryzysowi. Jak może tutaj potoczyć się dyskusja?

Na pierwszy plan wysuwa się tutaj sprawa długów międzysojusznicznych, o ile, oczywiście, Stany Zjednoczone zgodzą się wziąć udział w dyskusji na ten temat. W sprawie odszkodowań i nowego moratorium decydować muszą tylko państwa europejskie wraz z Japonją, jako sygnatarjusze główni planu Younga. Problemat długów zostaje odsunięty, przypuszczalnie, do dyskusji „ogólno-kryzysowej”. Czy jakkolwiek decyzja Rządu waszyngtońskiego w tej mierze możliwa jest przed wyborami nowego Prezydenta Stanów (grudzień r. b.), należy poważnie wątpić.

Sprawa wymiany międzynarodowej. Tutaj konferencja lońska może zastanowić się raz jeszcze nad drobnym wycinkiem problemu tego, a mianowicie — nad kwestją naddunajską. Wiąże się ona ściśle z zagadnieniem finansowym, boć przecież stwierdzone już dobitnie, że trudności płatnicze krajów Europy Środkowo-Wschodniej mogą być właściwie rozwiązane wyłącznie na terenie polityczno-handlowym, o ile — rzecz prosta — nie stanie się cud, wyrażający się w natychmiastowym i nagłym powrocie zaufania międzynarodowego wraz z konieczną jego konsekwencją — wznowieniem normalnego obrotu międzynarodowego kapitałów.

Zagadnienie naddunajskie, musi, niewątpliwie, wywołać szerszą dyskusję na temat obecnych przeszkód, na jakie natrafia wymiana międzynarodowa. Tutaj szczególnie ważne będą wyniki konferencji międzymiperjalnej w Ottawie, dla której główni delegaci brytyjscy będą zmuszeni opuścić Lozannę na pewien czas tak, iż — o ile można przewidzieć obecnie — konferencja lońska będzie musiała odbyć się conajmniej w 2 etapach. Czy i o ile realny jest projekt, aby połączyć je studjami kilku specjalnych podkomisji, któreby miały przygotować wnioski dla drugiej sesji konferencji, tego, rozumie się, w tej chwili przewidzieć nie sposób.

Dyskusja na temat wymiany międzynarodowej, o ile będzie istotnie przedmiotem konferencji, może doprowadzić do wysoce interesujących rezultatów. Precedensy dla wielostronnych obrad na temat usuwania przeszkód w handlu międzynarodowym są, jak wiadomo, nieszczęśliwe. Jeśli nie dawały one wyników w okresie 1927 — 1930, a więc w okresie względnego liberalizmu w międzynarodowych stosunkach handlowych, trudno przypuścić, aby dały wynik obecnie. Niemniej jednak konferencja lońska mogłaby nawet i w obecnej sytuacji przyczynić się do bardzo gruntownego wyjaśnienia szeregu wątpliwości na tym odcinku gospodarstwa światowego.

Dokona tego, o ile potrafi przeprowadzić rozróżnienie pomiędzy polityką handlową państw wierzyielskich i państw dłużniczych. Wszystkie one razem dążą niewątpliwie w swym obecnym protekcjonizmie do jednego celu: ochrony swych bilansów płatniczych. Różnica jest tylko ta, iż, o ile państwa dłużnicze muszą w okresie obecnej stagnacji kapitałów wygospodarowywać własnymi siłami dodatnie bilanse płatnicze, gdyż tylko towarami są w stanie płacić swe zobowiązania zagraniczne, o tyle państwa wie-

rzycielskie starają się tylko o zmniejszenie salda ujemnego w ich bilansach handlowych, a to o tyle, o ile zmniejszyły się naskutek kryzysu dochodowe pozycje niewidoczne w ich bilansach płatniczych. Na rozróżnieniu tem oprzeć się musi cały system postępowania konferencji, o ile dojść ma ona do konkretnych rezultatów w dziedzinie handlu międzynarodowego.

Niewątpliwie, na konferencji lozańskiej wypłyną ze zdwojoną siłą wszystkie panujące obecnie „modne” teorie polityczno-handlowe, a przede wszystkim teoria o „obszarach gospodarczych”, które mają — ponoć — stanowić jedyne wyjście z obecnej autarchii gospodarczej państw wobec niemożności przeprowadzenia ideałów wolnego handlu a przynajmniej wolnego obrotu w praktyce. Niewątpliwie, w teorii tej jest wiele słuszności obiektywnej, praktycznie jednak — zdaniem naszym — w obecnej atmosferze niepewności politycznej każda próba stworzenia jakiegoś zamkniętego w większym lub mniejszym stopniu „Wirtschaftsraumu” musi natrafić na gwałtowne sprzeciw „outsiderów”, dla których będzie ona zawsze kwestią politycznej „sfery wpływów”. Tylko zupełnie szczególne wypadki w rodzaju np. porozumienia belgijsko-holenderskiego albo kombinacji brytyjsko-skandynawskiej w ramach preferencji imperialnej (o ile dojdzie do niej w Ottawie) mogą liczyć na powodzenie. Nie rozwiążą one jednak nigdy głównego węzła gordyjskiego przeszkód w handlu międzynarodowym, gdyż droga ku temu prowadzi od innej strony.

Zasadą przecież jest, iż „towar idzie za pieniądzem”. Istotnie najprostszym sposobem ożywienia handlu międzynarodowego jest ożywienie międzynarodowego ruchu kapitałów. Poto znów potrzebne jest zaufanie, a zaufania obecnie w Europie — zwłaszcza wobec zmiany kursu politycznego w Niemczech — sztucznie wykrzesać się nie da. Można jednak sobie wyobrazić zjawisko odwrotne, a mianowicie ożywienie ruchu pieniężnego poprzez ruch towarowy. Jest to, nawiasem mówiąc, stara angielska teza, popieraana przez delegatów brytyjskich na konferencjach międzynarodowych, która w normalnych czasach nie wytrzymuje krytyki, ale w obecnym błędnym kole współzależności bezrobocia, wzrostu nastrojów skrajnych, braku zaufania, zahamowania ruchu kapitałów, przeszkód w handlu, zmniejszania się produkcji — i zwiększania się bezrobocia może odegrać swoją rolę. O ileby przypuścić, że przemieszczenie kapitałów w Europie możnaby osiągnąć przez wzrost wywozu krajów dłużniczych do krajów wierzycielskich, ożywienie w krajach dłużniczych — i odbudowę w nich rynku zbytu dla wywozu państw wierzycielskich, wówczas program prac dla konferencji lozańskiej jest widoczny. Wystarczyłoby tylko udzielić w drodze czy to układów dwustronnych czy też nawet konwencji wielostronnej państwom dłużniczym szczególnie wydatnych przywilejów dla ich wywozu, aby skutek zamierzony osiągnąć.

Oczywiście, Konferencja, ujmując w tak zasadniczy sposób całokształt wymiany kapitałowej i towarowej świata, cierpiałaby przede wszystkim na brak w gronie obradującym tego największego wierzyciela, jakim

są Stany Zjednoczone. Może dlatego właśnie ujawniła się ostatnio inicjatywa Premiera brytyjskiego, P. Mac Donalda, dążąca do wciągnięcia w dyskusję lozańską i Waszyngtonu. O ile się jednak zdaje dotychczas, Rząd waszyngtoński do Lozanny delegatów swych wysłać nie chce, gdyż obawia się, że faktyczne istniejące, a stale urzędowo przezeń negowane, „iunctim” pomiędzy odszkodowaniami niemieckimi i długami międzysojuszniczymi zostałyby znów podkreślone. Mówi się jednak, że wobec tego owe ogólne sprawy gospodarcze miałyby być dyskutowane na jakiejś wielkiej światowej konferencji gospodarczej w Londynie, w której miałyby wziąć udział St. Zjednoczone, a nawet Związek Sowiecki. Czy i kiedy Konferencja taka miałaby dojść do skutku, tego w tej chwili powiedzieć się, oczywiście, nie da.

O konieczności postawienia całego zagadnienia w płaszczyźnie wymiany towarowej pomiędzy krajami wierzycielskimi i dłużniczymi mówi poprostu wyrażenie.

Wiadomo jednak, iż praktyka wykazuje coś zgoła innego. Jeśli rzucimy okiem na główne przyczyny zahamowania działalności gospodarczej świata w ostatnich miesiącach, musimy zostać uderzeni faktem, iż w obrzynie większości wypadków polityka gospodarcza poszczególnych krajów, idąca w kierunku możliwie daleko posuniętego egoizmu narodowego, a przez to pogłębiająca kryzys powszechny, jest wynikiem nacisku, jaki na sfery rządzące wykonywuje t. zw. opinia publiczna poszczególnych krajów. Niepokój niemiecki jest wynikiem radykalizacji mas, panikarstwo finansowe francuskie ma swe źródło w obawach „petits épargnants”, brak odpowiednich reform i nieprzestudowany protekcjonizm w Wielkiej Brytanji jest wynikiem obrony za wszelką cenę przez masy ich standard of life, stanowisko Stanów Zjednoczonych w sprawie długów i brak odpowiednich reform finansowych w Stanach — oto wyniki wpływów Kongresu na władze centralne. W całym szeregu innych krajów protekcjonizm wywołany bywa nie tyle potrzebami ogólnogospodarczymi, ile naciskiem zainteresowanej grupy producentów, przed którą — w imię kryzysu — sfery decydujące kapitulują. Ten nastrój zwalczania kryzysu drogą najmniejszego oporu i bez jakichkolwiek wyrzeczeń się ze strony obywateli danego kraju, nie może, rzecz prosta, dawać rezultatów.

I — kto wie — czy w tem nie leżałoby główne zadanie konferencji lozańskiej, na którą są zwrócone oczy całego świata jako na ten zjazd, który w zupełnym marazmie gospodarczym, w jakim się znajdujemy, stanowić może punkt zwrotny. Czy, korzystając z tego uprzywilejowanego stanowiska, nie mogłaby ona wystąpić z zaleceniami reform tego rodzaju, które nie byłyby „strawne” dla opinii publicznej każdego państwa z osobna? Bo, jeśli — istotnie — ciężar obecnego kryzysu leżeć ma w płaszczyźnie raczej psychologicznej niż gospodarczej, czyby nie należało w tej właśnie dziedzinie zastosować środków zaradczych? Albowiem — wyznamy szczerze — co do innych mamy bardzo poważne wątpliwości, czy dadzą wyniki.

Dr. Tadeusz Łychowski

ŻYCIE GOSPODARCZE

GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ

GÓRNICTWO WĘGLOWE

PRZEMYSŁ WĘGLOWY W MARCU 1932 R. — Wydobycie węgla kamiennego w marcu 1932 r. w porównaniu z lutym 1932 r. oraz z marcem 1931 r. przedstawiało się następująco:

Rejony	W stosunku:			
	do lutego 1932		do marca 1931	
	tonn	%	tonn	%
Śląski	+ 169.951	9'88	— 364.254	16'16
Dąbrowski	+ 52.384	17'27	— 216.327	37'82
Krakowski	+ 23.049	20'85	— 38.136	22'20
Ogółem: +	245.384	11'50	— 618.717	20'64

Jak wynika z powyższego zestawienia, w marcu — w związku z większą o 2 ilością dni roboczych (26 wobec 24) — w porównaniu z lutym wydobycie węgla kamiennego wzrosło dość poważnie. Pewne ożywienie rynku węglowego, które uwidoczniło się w dość znacznym wzroście zapotrzebowania zarówno rynku wewnętrznego, jak i na eksport, zostało głównie wywołane znacznym obniżeniem się temperatury w marcu, a poniekąd obawą odbiorców rozszerzenia się strajku, który został proklamowany w kopalniach węgla kamiennego rej. dąbrowskiego i krakowskiego, na kopalnie G. Śląska. W związku ze wzrostem ogólnego wydobycia — przeciętne dzienne wydobycie

w marcu przy 26 dniach roboczych wzrosło o 2.599 t do 91.502 t.

Wydobycie węgla kamiennego w marcu 1932 r.

Rejony węglowe	Marzec		Styczeń — marzec		
	1 9 3 2		1 9 3 2		1 9 3 1
	tonn	1913=100	tonn	1913=100	tonn
Śląski	1.889.725	70'46	5.598.868	69'59	6.885.756
przec. dzienna	72.682	67'30	75.660	70'06	93.051
Dąbrowski	355.718	62'60	1.198.567	69'39	1.786.629
przec. dzienna	13.681	59'18	16.197	70'07	24.144
Krakowski	133.619	81'36	428.142	86'90	569.891
przec. dzienna	5.139	77'71	5.786	87'49	7.701
Ogółem:	2.379.062	69'68	7.225.577	70'39	9.242.276
przec. dzienna	91.502	66'44	97.643	70'90	124.896

Zapasy węgla kamiennego na zwalach kopalnianych — wskutek mniejszego wydobycia od ogólnego zbytu łącznie z zużyciem własnym — uległy nieznacznemu spadkowi.

Obrót węgla kamiennego, koksu, brykietów i węgla brunatnego — w marcu 1932 r. (w tonnach)

REJONY WĘGLOWE	Pozostałość z poprzed. miesiąca	Wydobycie (produkcja)	Do dyspozycji ¹⁾	R O Z C H Ó D								Pozostałość na zwalach na następ. miesiąc
				Z B Y T			Z U Ż Y C I E			Ogółem		
				W kraju	Zagranicę	Razem	Na cele własne	Deputaty robot. urzęd.	Razem			
W ę g i e l k a m i e n n y												
Śląski	1.906.283	1.889.725	3.747.546	1.014.733	655.240	1.669.973	167.208	30.796	4.133	202.137	1.872.110	1.875.43
Dąbrowski	677.761	355.718	1.029.238	254.134	73.112	327.246	50.011	9.773	1.972	61.756	389.002	640.236
Krakowski	129.539	133.619	262.403	107.280	443	107.723	25.362	3.623	710	29.695	137.418	124.985
Ogółem:	2.713.583	2.379.062	5.039.187	1.376.147	728.795	2.104.942	242.581	44.192	6.815	293.588	2.398.530	2.640.657
K o k s												
Śląski	188.909	88.991	277.900	68.423	14.470	82.893	255	—	16	271	83.164	194.736
B r y k i e t y												
Śląski	4.207	14.273	18.496	15.131	905	16.036	—	—	3	3	16.039	2.457
W ę g i e l b r u n a t n y												
Zawiercki	—	2.903	2.903	2.542	—	2.542	195	146	20	361	2.903	—
Poznańsko-Pomorski ²⁾	150	35	185	—	—	—	—	—	—	—	—	185
Ogółem:	150	2.938	3.088	2.542	—	2.542	195	146	20	361	2.903	185

Zmiany w zbyciu krajowym i eksporcie w marcu w stosunku do lutego ilustruje poniższe zestawienie:

Rejony	Zbyt w kraju		Eksport	
	tonn	%	tonn	%
Śląski	+ 112.477	12'47	+ 89.164	15'75
Dąbrowski	+ 24.888	10'86	+ 9.102	14'22
Krakowski	+ 12.882	13'65	— 132	22'96
Ogółem: +	150.247	12'26	+ 98.134	15'56

Wzrost zbytu krajowego został spowodowany zarówno zwiększeniem się zapotrzebowania na węgiel dla celów opałowych wskutek pewnego obniżenia się temperatury w miesiącu sprawozdawczym, jak i wzrostem zapotrzebowania ze strony przemysłu. Również trwający cały miesiąc strajk węglowy w rej. dąbrowskim i krakowskim spowodował po jego zakończeniu konieczność uzupełnienia przez przemysł przetwórczy potrzebnych zapasów węgla. Z poszczególnych gałęzi przemysłowych wzrost zapotrzebowania węgla w marcu dotyczył przemysłu

¹⁾ Z uwzględnieniem przypisów i skreśleń przy sprawdzaniu zapasów oraz obrotu między kopalniami.

²⁾ W grudniu 1931 r. uruchomiono kopalnię węgla brunatnego i brykietarnię „Wanda” — Międzychód n/Wartą. W 1931 r. kopalnia wydobyla 150 t węgla, przenosząc całą tę sumę jako pozostałość na rok 1932; w styczniu i lutym r. b. wydobyla ogółem 174 t, odstępując je w całości własnej brykietarni.

żelaznego i metalurgicznego, nasłupnie rolniczego, cukrowniczego, włókienniczego, przemysłu solnego i naftowego oraz przemysłów, związanych z ruchem budowlanym, t. j. przemysłu cementowego i ceramicznego łącznie z cegielniami i wapiennikami. Jedynie brykietniarstwo wykazuje pewien spadek zapotrzebowania. Dostawy węgla dla kolei tylko nieznacznie przewyższyły poziom poprzedniego miesiąca.

Zbyt węgla kamiennego — w marcu 1932 r.
(według odbiorców)

Rodzaj odbiorców	Marzec 1932 tonn	Styczeń — marzec			
		1932		1931	
		tonn	%	tonn	%
I.—Przemysł					
Metalurgiczny:					
żelazny	71.850	194.293	4'92	349.303	7'42
innych metali	44.189	138.708	3'51	222.723	4'73
Koksiarnie	121.347	369.253	9'35	484.240	10'29
Brykietniarstwo	14.092	53.099	1'34	74.625	1'58
Gazownie	25.241	75.705	1'92	83.984	1'78
Górnicy (kopalnie rud i kopalnie nie mające węgla własnego)¹⁾	2.261	8.130	0'21	29.390	0'62
Naftowy	9.287	25.898	0'66	29.230	0'62
Solny	10.085	33.724	0'85	30.933	0'66
Cementowy, ceramiczny oraz cegielniarski i wapienniki	25.947	62.605	1'59	86.439	1'84
Obróbczy (metalowy i inny)	11.128	30.286	0'77	32.052	0'70
Chemiczny	27.250	89.014	2'25	117.514	2'50
Garbarski i przetworów zwierzęcych	3.967	8.911	0'23	6.956	0'15
Rolniczy (przetwórcy rolni, browary, młyny i gorzelnie)	63.168	170.686	4'32	221.136	4'70
Cukrowniczy	9.825	24.097	0'61	32.871	0'70
Papierniczy	26.574	68.202	1'72	71.531	0'52
Włókienniczy	66.086	171.322	4'34	177.706	3'78
Inne gałęzie	127.923	363.183	9'20	438.662	9'32
Razem przemysł¹⁾:	660.220	1.887.116	47'80	2.489.295	52'91
II.—Inni odbiorcy					
Koleje żelazne	223.278	748.969	18'97	860.583	18'29
Żegluga	380	420	—	120	—
Instytucje miejskie (oprócz gazowni)	40.269	114.904	0'01	117.258	2'49
Wojskowość	11.711	24.700	2'91	21.586	0'46
Instytucje państw.	10.293	32.227	0'62	29.907	0'64
Opał domowy	235.065	625.905	15'85	564.090	11'99
Pośrednicy	194.931	513.992	13'02	622.171	13'22
Razem inni odbiorcy²⁾:	715.927	2.061.117	52'20	2.215.715	47'09
Ogółem w kraju:	1.376.147	3.948.233	100'00	4.705.010	100'00

Co się tyczy sytuacji na rynkach zagranicznych, to eksport węgla w marcu w porównaniu z lutym wykazał pewną przejściową poprawę głównie wskutek zwiększenia się wysyłek do Włoch, Francji i Belgii. Wzmoczenie się wywozu do Belgii i Francji tłumaczy się zwiększeniem wysyłek węgla w miesiącu sprawozdawczym z rejonu dąbrowskiego na poczet przyznaných kontyngentów na luty i marzec, które to kontyngenty nie zostały we właściwym czasie wyczerpane, wskutek strajku w przemyśle węglowym tego rejonu. Wywóz do Włoch, jako

ściśle uzależniony od kształtowania się frachtów, w związku z dużą podażą odpowiedniego tonnażu wykazał dość poważny wzrost.

Liczbę czynnych kopalń węgla kamiennego w marcu ilustruje następujące zestawienie:

Rejony	Marzec:		
	Luty 1932	1931	1932
Śląski	47	53	46
Dąbrowski	27	29	26
w tem:			
głębokie	18	18	18
płytkie	9	11	8
Krakowski	8	8	8
Ogółem:	82	90	80

Sytuacja przemysłu węglowego w marcu w porównaniu z lutym uległa dalszemu pogorszeniu. W ciągu marca zostały unieruchomione kopalnie „Charlotte” i „Hr. Laura”, w innych kopalniach zostały przeprowadzone dalsze zwalniania robotników, w wyniku czego liczba robotników przeciętnie zatrudnionych w marcu spadła do 101.858, t. j. o 2.590 (2'48%)¹⁾.

Eksport węgla kamiennego — w marcu 1932 r.

KRAJE	Marzec 1932 tonn	Styczeń — marzec			
		1932		1931	
		tonn	%	tonn	%
I.—Rynki licencyjne	172.153	538.105	23'27	701.466	22'99
Austria	116.791	348.848	15'08	438.318	14'31
Czechosłowacja	52.766	179.944	7'78	189.181	6'17
Jugosławia	1.325	4.282	0'19	9.978	0'33
Niemcy	281	1.021	0'05	660	0'02
Węgry	990	4.010	0'17	66.329	2'16
II.—Rynki, objęte konwencją eksportową	375.973	1.351.547	58'44	1.742.934	56'88
Dania	107.712	411.250	17'78	479.152	15'64
Norwegia	68.677	221.354	9'57	218.056	7'12
Szwecja	115.104	451.900	19'54	541.651	17'68
Estonia	—	4.076	0'18	9.590	0'31
Finlandia	1.071	6.698	0'29	25.856	0'84
Łotwa	5.953	35.053	1'52	78.919	2'58
Litwa	6.781	24.441	1'06	35.980	1'17
Kłajpeda	1.450	8.604	0'37	4.003	0'13
Islandia	5.600	11.105	0'48	1.950	0'66
Belgia	21.122	34.527	1'49	39.503	1'29
Francja	34.437	114.680	4'96	285.924	9'33
Holandia	8.066	27.859	1'20	22.348	0'73
III.—Inne rynki europejskie	119.840	277.203	11'98	325.696	10'63
Włochy	103.928	243.794	10'54	245.992	8'03
Szwajcaria	14.389	28.686	1'24	32.676	1'07
Rumunia	1.523	4.723	0'20	8.754	0'28
Hiszpania	—	—	—	2.573	0'09
Z. S. R. R.	—	—	—	10.651	0'35
Portugalia	—	—	—	50	—
IV.—Rynki pozaeuropejskie	16.780	24.817	1'07	36.437	1'19
Syria	1.895	1.895	0'08	—	—
Egipt	2.750	2.750	0'12	7.975	0'26
Algier	11.405	18.992	0'82	23.247	0'76
Turcja Azjatycka	—	450	0'02	—	—
Palestyna	730	730	0'03	—	—
Brazylja	—	—	—	5.215	0'17
V.—Węgiel okrętowy	22.769	69.830	3'02	183.363	5'99
Razem zagran.:	707.515	2.261.502	97'78	2.992.896	97'68
VI.—W. M. Gdańsk	21.280	51.272	2'22	71.049	2'32
Ogółem:	728.795	2.312.774	100'00	3.063.945	100'00

¹⁾ Szczegółowe dane, dotyczące stanu zatrudnienia, wydajności pracy i zarobków robotniczych, publikuje kwartalnik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej „Praca i Opieka Społeczna”.

¹⁾ Bez zużycia na cele techniczne kopalni

²⁾ Bez zużycia na deputaty.

Z powodu większej (o 2) liczby dni roboczych w marcu w porównaniu z poprzednim miesiącem, liczba wszystkich dniówek odrobionych wzrosła o 134.707, t. j. o 8,46%, wynosząc 1.727.540. Z liczby tych dniówek liczba dniówek zwykłych odrobionych wzrosła o 134.389 (8,65%), wynosząc 1.688.729, i liczba dniówek nadliczbowych o 317 (0,81%), wynosząc 38.811.

Liczba wszystkich dniówek opuszczonych zwiększyła się o 7.172 (0,75%), wynosząc 959.587. Do wzrostu tych dniówek przyczyniło się zwiększenie liczby dniówek opuszczonych wskutek strajku, która wzrosła o 73.675 (31,12%), wynosząc 310.422, co przypisać należy strajkowi w głębokich kopalniach węgla kamiennego rej. dąbrowskiego, który trwał bez przerwy do dn. 18/III. Liczba dniówek opuszczonych z przyczyn, niezależnych od robotnika (świętówek), spadła o 62.694 (10,67%), wynosząc 525.147. Na jednego przeciętnie zatrudnionego robotnika przypada dniówek zwykłych odrobionych w marcu 16'58 wobec 14'88 w lutym, dniówek nadliczbowych 0'38 wobec 0'37 i wszystkich opuszczonych 9'42 wobec 9'12 w poprzednim miesiącu.

Przeciętne wydobywanie na jedną robotniko-dniówkę wynosiło w marcu w rej. śląskim 1.539 kg wobec 1.486 kg w lutym, w rej. dąbrowskim 952 kg wobec 924 kg, w rej. krakowskim 1.062 kg wobec 1.034 kg, przeciętnie dla całego Państwa 1.377 kg wobec 1.340 kg, czyli wzrosło o 37 kg.

Przeciętny całkowity zarobek dorosłego mężczyzny na jedną dniówkę opłaconą uległ nieznacznym wahaniom i wynosił w rej. śląskim w marcu zł 9'85 wobec zł 9'84 w lutym, w rej. dąbrowskim zł 7'82 wobec zł 7'92 i w rej. krakowskim zł 7'46 wobec zł 7'30.

Przeciętny dochód dorosłego mężczyzny z powodu większej liczby dniówek odrobionych wzrósł w marcu w porównaniu z lutym i wynosił: w rej. śląskim zł 183'75 wobec zł 167'27, w rej. dąbrowskim zł 112'21 wobec zł 99'31 i w rej. krakowskim zł 114'09 wobec zł 108'27 w poprzednim miesiącu.

WYWÓZ WĘGLA KAMIENNEGO W MAJU 1932 R. — przedstawiał się — według danych tymczasowych — następująco (w tys. tonn):

Kraje	M a j			Kwiecień			Maj	Maj	Wzrost (+) lub spadek (-) w stos. do kwietnia 1932
	1929	1930	1931	1	9	3			
Rynki licencyjne	359	221	205	182	150	—	32	—	32
Austria	189	123	117	125	92	—	33	—	33
Czechosłowacja	76	61	63	54	56	+	2	+	2
Jugosławia	23	16	7	1	—	—	1	—	1
Niemcy	—	—	—	1	—	—	1	—	1
Węgry	71	21	18	1	2	+	1	+	1
Rynki, objęte konwencją eksport.	635	548	749	505	491	—	14	—	14
Danja	130	121	140	77	74	—	3	—	3
Norwegia	61	35	83	87	47	—	40	—	40
Szwecja	241	235	272	192	223	+	31	+	31
Estonia	3	—	4	—	—	—	—	—	—
Finlandja	61	54	62	22	50	+	28	+	28
Łotwa	37	50	33	27	7	—	20	—	20
Litwa	3	7	3	4	1	—	3	—	3
Kłajpeda	10	1	8	2	1	—	1	—	1
Islandja	1	—	2	—	—	—	—	—	—
Belgia	3	3	20	15	12	—	3	—	3
Francja	68	40	108	65	69	+	4	+	4
Holandja	9	2	13	14	7	—	7	—	7
Inne rynki europejskie	80	43	91	101	64	—	37	—	37
Włochy	55	23	64	85	54	—	31	—	31
Szwajcaria	15	11	11	14	8	—	6	—	6
Rumunia	10	5	4	2	2	—	—	—	—
Z. S. R. R.	—	4	10	—	—	—	—	—	—
Hiszpanja	—	—	2	—	—	—	—	—	—
Rynki pozaeuropejskie	1	—	6	11	—	—	11	—	11
Algier	1	—	6	6	—	—	6	—	6
Argentyna	—	—	—	5	—	—	5	—	5

Węgiel okrętowy	65	106	88	28	26	—	2
Razem zagranicę:	1.140	918	1.139	827	731	—	96
W. M. Gdańsk	27	20	16	14	13	—	1
Ogółem:	1.167	938	1.155	841	744	—	97

Przeładunek węgla w portach:

w Gdańsku	541	426	529	284	236	—	48
w Gdyni	341	228	377	332	351	+	19
Razem:	782	654	906	616	587	—	29

Eksport węgla w maju w związku z mniejszą o 4 ilościami dni roboczych (22 wobec 26) w porównaniu z kwietniem spadł o 97 tys. t. i wynosił 744 tys. t.

Spadek wywozu dotyczył tylko rej. śląskiego, skąd wywieziono 633 tys. t. t. j. o 99 tys. t. mniej w porównaniu z kwietniem, natomiast eksport z rej. dąbrowskiego wzrósł o 2 tys. t. i wynosił 110 tys. t.; wywóz z rej. krakowskiego utrzymał się na poziomie kwietnia i wynosił ok. 1 tys. t.

Z powyżej wymienionych ilości na rynki licencyjne wywieziono ogółem 150 tys. t. t. j. o 32 tys. t. mniej niż w kwietniu, przyczem spadek eksportu dotyczył tylko Austrii wskutek dalszego ograniczenia przydziału dewiz przez Bank Narodowy importerom węgla, oraz w związku ze wzmocnionym przywozem węgla niemieckiego z zagłębia Ruhry, a w mniejszej mierze węgla brytyjskiego.

Wywóz na rynki, objęte konwencją eksportową, zmniejszył się o 14 tys. t. i wynosił 491 tys. t., przyczem wzrósł eksport do Szwecji i Finlandji. Natomiast spadł poważnie wywóz do Norwegji i Łotwy. Wysyłki na inne rynki utrzymały się mniej więcej na poziomie poprzedniego miesiąca. Na uwagę zasługują utrzymanie się wysyłek do Danji na bardzo niskim poziomie z kwietnia, co pozostaje w związku z restrykcjami dewizowymi w formie udzielania „ateatów walutowych” na import polskiego węgla w ograniczonych ilościach.

Na inne rynki europejskie wywieziono w maju ogółem 64 tys. t. wobec 101 tys. t. w kwietniu, a zatem o 37 tys. t. mniej. Spadek ten został wywołany głównie zmniejszeniem się wysyłek do Włoch w związku z przejściowym brakiem odpowiedniego tonnażu, t. j. statków, które miałyby ładunki powrotne. Również wysyłki do Szwajcarii zmniejszyły się wskutek wprowadzenia kontyngentów na węgiel importowany.

Wywóz węgla okrętowego i do W. M. Gdańska w maju utrzymał się mniej więcej na poziomie poprzedniego miesiąca.

Udział wymienionych rynków w ogólnym eksporcie polskiego węgla w maju w porównaniu z miesiącem poprzednim przedstawiał się następująco (w %-ach):

	Kwiecień	Maj
Rynki licencyjne	21'64	20'16
Rynki, objęte konwencją eksportową	60'05	66'00
Inne rynki europejskie	12'01	8'60
Rynki pozaeuropejskie	1'31	—
Węgiel okrętowy	3'33	3'49
W. M. Gdańsk	1'66	1'75
Ogółem:	100'00	100'00

Przeciętna dzienna wysyłka węgla kamiennego zagranicę wynosiła w maju przy 22 dniach roboczych ok. 34 tys. t., a zatem o ok. 2 tys. t. więcej niż w kwietniu. Wysyłka ta z rej. śląskiego wynosiła ok. 29 tys. t., czyli o ok. 1 tys. t. więcej w porównaniu z kwietniem, a z rej. dąbrowskiego ok. 5 tys. t. t. j. o ok. 1 tys. t. więcej niż w miesiącu poprzednim.

Przeładunek węgla w portach w miesiącu sprawozdawczym spadł o 29 tys. tonn i wynosił 587 tys. t., z czego na Gdańsk przypada 236 tys. t. t. j. o 48 tys. t. mniej, a na Gdynię 351 tys. t., czyli o 19 tys. t. więcej w porównaniu z kwietniem.

HUTNICTWÓ ŻELAZNE

KOPALNICTWO RUD ŻELAZNYCH W MIESIĄCACH STYCZEŃ — MARZEC 1932 R. — Skutki ograniczenia ruchu wielkopiecowego coraz silnie odbijają się na kopalnictwie rud żelaznych, które z każdym miesiącem coraz bardziej zanika. W ciągu 3 sprawozdawczych miesięcy zostało zatrzymanych 5 kopalń, tak że w zagłębiu dąbrowskim i w okr. tarnogórskim kopalń rudy żelaznej w ruchu już niema. W innych kopalniach wydobywanie coraz bardziej jest ograniczane, tak że w marcu w porównaniu z gruntem r. ub. wydobywanie ogólnie obniżyło się o 24%. W porównaniu do przeciętnego miesięcznego wydobycia z 1913 r. produkcja ta stanowi zaledwie 17,8%.

Liczbowo wydobycie rud w poszczególnych okręgach przedstawiało się, jak następuje (w tonnach):

	Okręgi górnicze:		Ogółem
	często- chowski	radom- ski	
1931 — przec. mies.	19.858	3.129	23.721
Styczeń . . . 1932	8.489	602	9.091
Luty "	4.042	297	4.339
Marzec "	6.555	303	6.858
Stycz.-marzec "	19.086	1.202	20.288
" " 1931	73.264	9.344	85.459

Jak widać z powyższego zestawienia, kopalnie działały tylko w okręgach częstochowskim i radomskim. Wydobycie styczniowe utrzymywało się mniej więcej na poziomie grudniowego, w stosunku jednak do przeciętnego miesięcznego wydobycia r. ub. ogólne wydobycie wykazało ogromny spadek, gdyż o 61,7%. W lutym wydobycie spadło jeszcze w stosunku do stycznia o 52,3%; nastąpiło to skutkiem zatrzymania jednej kopalni w okr. radomskim i znacznego ograniczenia wydobycia w okr. częstochowskim. Marzec był cokolwiek lepszy, gdyż pomimo to, że liczba czynnych kopalń pozostała ta sama, wydobycie wzrosło w porównaniu do poprzedniego miesiąca o 58%. Porównanie wydobycia w ciągu 3 miesięcy r. b. i r. ub. wykazuje w r. b. spadek o 76,3%. Poza okręgami, w których wydobycie zostało zupełnie zatrzymane, największy procentowo spadek nastąpił w okr. radomskim, gdyż o 87%, w okr. zaś częstochowskim o 74%; pod względem jednak absolutnych liczb największą stratę dał okr. częstochowski. Udział poszczególnych okręgów w wydobyciu marcowym wyniósł: okr. częstochowski 95,5% i okr. radomski 4,5%.

Liczba uruchomionych kopalń, dających wydobycie, wynosiła w styczniu 5, w lutym zaś i marcu po 4, z których 3 znajdowało się w okręgu częstochowskim a 1 w okręgu radomskim. W marcu r. ub. czynnych było 13 kopalń.

Liczba robotników, pracujących w kopalnictwie rud, wynosiła w styczniu 951, w lutym 939 i w marcu 911. W marcu r. ub. liczba robotników wynosiła 2.711; w ciągu roku liczba ta spadła o 66,4%. Wobec dalszej jeszcze perspektywy zamykania kopalń należy się liczyć z większym jeszcze zmniejszeniem liczby robotników.

Wydajność pracy robotnika (w tonnach miesięcznie i dziennie) przedstawiona jest w poniższym zestawieniu. Przy czym uwzględnieni zostali jedynie robotnicy, zatrudnieni w kopalniach, dających wydobycie:

	Liczba robotników w kop. z wydob.	Wydobycie na 1 robotn.:	
		miesięcznie	dziennie
Październik 1931	1.675	12:35	0:457
Listopad "	1.542	11:40	0:455
Grudzień "	870	10:35	0:450
Styczeń 1932	867	10:50	0:437
Luty "	855	5:06	0:211
Marzec "	830	8:25	0:330

Jak powyższe zestawienie wykazuje, w lutym nastąpiło silne załamanie z powodu ograniczenia wydobycia przy niewiele tylko zmniejszonej liczbie załogi. Marzec przyniósł pod względem wydobycia pewną poprawę, to też i wydajność mogła się cokolwiek podnieść.

Przywóz rudy żelaznej w miesiącach sprawozdawczych prawie że nie istniał, również i materiałów, zawierających żelazo, przywieziono nieznaczne ilości; wywóz sprowadza się już tylko do dziesiątków tonn.

Liczbowo przywóz i wywóz rud przedstawia się następująco (w tonnach):

	Przywóz z zagran.:		Wywóz rudy żelaznej	Przywóz rudy manga- nowej
	rudy żelaz- nej	materiał., zawieraj. żelazo		
1931 — przec. mies.	21.843	6.001	3.723	3.316
Styczeń 1932	17	414	105	501
Luty "	—	860	15	241
Marzec "	—	—	80	61
Styczeń-marzec "	17	1.274	200	803
" " 1931	65.659	19.995	13.614	12.171

Jak widać, przywóz rudy żelaznej spadł do minimalnej ilości 17 tonn w ciągu kwartału. Nie oznacza to jednak jeszcze, że huty przechodzą na rudę krajową, a jest to z jednej strony wynikiem pory zimowej i trudności w otrzymywaniu rudy szwedzkiej, z drugiej zaś skutkiem znaczących zapasów rudy bogatej,

jakie huty posiadają z dawnych kontraktów. Że ruda krajowa w dalszym ciągu używana jest tylko w minimalnych ilościach, świadczą o tem doskonale wielkie zapasy rudy, leżące w kopalniach, skutkiem których wydobycie musi być nawet wstrzymywane. Wywóz rudy przerywa się zupełnie, gdyż te kilka wagonów, wysłanych w ciągu kwartału, nie mogą wchodzić w rachubę; jest to przytem przeważnie ruda darniowa, otrzymywana poza kopalniami. Przywóz rudy manganowej sprowadza się również do nieznacznych ilości, służy ona wyłącznie jako dodatek do naboju wielkopieczowego, gdyż wytop ferromanganu został u nas prawie zupełnie wstrzymany. Ochrona celna tego wytworu, skutkiem konwencyjnego cła dla Francji, jest zupełnie nie wystarczająca, tak że nasz ferromangan nie może konkurować ze szwedzkim i norweskim nawet na naszym własnym rynku.

Ceny wewnętrzne zmian wielkich nie wykazywały, wahały się one w granicach od zł 18 do 21 za tonnę. Cena rudy wywózowej, według Gł. Urz. Stat., wynosiła w I kwartale r. b. zł 20 wobec zł 21:70 w I kw. r. ub.

HUTNICTWO ŻELAZNE W MIESIĄCACH STYCZEŃ — MARZEC 1932 R. — Początek 1932 r. nie przyniósł żadnego polepszenia w hutnictwie żelaznym. Przeciwnie nawet, wytwórczość styczniowa wykazała pogorszenie w stosunku z grudniową skutkiem fatalnego napływu obstalunków w grudniu. Luty pod względem wytwórczości wykazał lekkie polepszenie. W marcu r. b. nie było prawie zupełnie ożywienia sezonowego, o czem świadczy wyraźnie wysokość zamówień z rynku prywatnego, która tylko o paręset tonn była wyższa niż w lutym. Pewien ujemny skutek na wysokość obstalunków mogła okazywać ta okoliczność, że zarówno handel, jak i przemysł, wstrzymywały się z zakupami wobec spodziewanej obniżki cen żelaza, która nastąpiła w połowie kwietnia. Do ożywienia wiosennego brakowało dwóch zasadniczych elementów — rolnictwa i budownictwa.

Procentowy stan wytwórczości głównych działów w stosunku do 1913 r. podany jest w poniższym zestawieniu:

	Grudzień	Styczeń	Luty	Marzec
	1931	1	9	3
Wielkie piece .	21'2	13'7	10'4	15'0
Stalownie . . .	25'8	21'6	25'0	28'4
Walcownie . . .	25'4	19'0	20'4	25'4

W liczbach absolutnych w y t w ó r c z o ś ć hut żelaznych w ich zasadniczych działach przedstawiała się, jak następuje (w tonnach):

		Su- rówka	Stal zlewna	Wytw. walco- wiane	Rury	Liczba robotn.
		a) w województwie kieleckim				
1931 — przecięt. mies.		6.735	22.035	15.153	1.764	12.250
Grudzień 1931		7.577	19.073	11.771	1.212	12.588
Styczeń 1932		7.315	15.147	10.529	1.149	11.891
Luty "		4.326	18.140	9.432	928	11.659
Marzec "		3.400	15.073	11.029	1.197	11.237
Stycz.-marzec "		15.041	48.360	30.990	3.274	—
" " 1931		27.991	69.068	47.610	5.120	—

b) w województwie śląskim						
1931 — przecięt. mies.		22.192	63.944	47.205	3.448	25.899
Grudzień 1931		10.664	17.787	14.815	2.181	23.054
Styczeń 1932		4.436	14.800	9.346	954	22.674
Luty "		4.604	16.614	11.928	1.137	20.814
Marzec "		9.519	24.234	15.565	1.361	18.772
Stycz.-marzec "		18.559	55.648	36.839	3.452	—
" " 1931		76.754	220.327	149.853	9.939	—

c) ogółem w Polsce						
1930 — przecięt. mies.		28.927	86.413	62.710	5.212	38.250
Grudzień 1931		18.221	36.860	26.596	3.393	35.655
Styczeń 1932		11.751	29.947	19.875	2.103	34.578
Luty "		8.930	34.754	21.360	2.065	32.486
Marzec "		12.919	39.307	26.594	2.558	30.022
Stycz.-marzec "		33.600	104.008	67.829	6.726	—
" " 1930		104.745	289.395	198.367	15.059	—

Małopolska huta „Kraków” w r. b. nie pracowała zupełnie, zatrudniała zaś przy pilnowaniu i remoncie 13 robotników, którzy zostali włączeni do ogólnej liczby robotników.

W dziale surowki wytwórczość wykazywała coraz większy spadek z powodu zatrzymania 3 wielkich pieców na ogólną ilość 7, pracujących w grudniu. Szczególnie odczuł to Górny Śląsk, gdzie pracowały zaledwie 2 wielkie piece i to ruchem

stłumionym. Minimum produkcji było w lutym, kiedy w stosunku do grudnia spadek wyniósł 51%, w stosunku zaś do przeciętnej miesięcznej z r. ub. 69·2%. Nieco lepiej przedstawiał się marzec, gdzie produkcja podniosła się w stosunku do lutego o 44·5%, pozostawała jednak niższa od grudniowej o 29·2% i od przeciętnej miesięcznej r. ub. o 55·3%. Wytwórczość w ciągu 3 miesięcy r. b. była mniejsza niż w tymże czasie r. ub. o 66·8%. Liczba wielkich pieców w ruchu wynosiła we wszystkich miesiącach po 4, przyczem w ciągu stycznia i lutego było w każdej dzielnicy po 2 piece, w marcu zaś w b. Kongresówce pracował 1 piec, na Śląsku zaś 3 piece. Liczba przepracowanych pieco-dniówek w kolejnych miesiącach wynosiła 124,100 i 113.

Zbyt surówki w kraju wykazywał dalszy znaczny spadek, wynosząc w styczniu i lutym zaledwie ok. 3.500 t miesięcznie wobec 5.100 t w grudniu i przeszło 11.000 t w styczniu i lutym r. ub.; w marcu zbyt wyniósł ok. 6.600 t, co jednak wobec ok. 12.300 t w marcu r. ub. stanowi spadek o 46·4%. Spożycie wewnętrzne hut wykazywało tendencję zwyżkową, wynosząc w kolejnych miesiącach sprawozdawczych ok. 8.900 t i 10.500 t 12.400 t. Ogólny zbyt krajowy surówki łącznie ze spożyciem wewnętrznym hut wyniósł w styczniu 12.005 t, w lutym 14.214 i w marcu 19.070 t. Wywóz zagranicę sprowadził się do minimalnych ilości ferromanganu—95 t w ciągu całego kwartału. Natomiast na rynku zaczyna się pojawiać ferromangan zagraniczny, który narazie wszedł do kraju w ilości 48 t (60% krajowej produkcji kwartałnej); świadczy to o tem, że cło ochronne może być przeskoczone. Ogólne zapasy surówki utrzymywały się mniej więcej na jednym poziomie z końcem grudnia, wynosząc przeszło 3-miesięczną produkcję dzisiejszą. Udział w wytwórczości poszczególnych dzielnic wynosił w marcu: b. Kongresówka 26·3% i Górny Śląsk 73·7%.

Wytwórczość stalowni w styczniu wykazała dosyć znaczny spadek o 18·8% w porównaniu z grudniem, w następnych jednak miesiącach cokolwiek się poprawiła, gdyż w marcu była o 6·5% większa niż w grudniu, natomiast od przeciętnej miesięcznej z 1931 r. była mniejsza o 54·5%. W ciągu 3 miesięcy r. b. wyprodukowano stali o 64% mniej niż w tychże miesiącach r. ub. Ogólne zapasy stali pozostawały mniej więcej na wysokości 1-miesięcznej obecnej produkcji. Liczba pracujących pieców martenowskich spadła z 21 w grudniu do 16 w styczniu i lutym i 17 w marcu; liczba przepracowanych pieco-dniówek wynosiła w kolejnych sprawozdawczych miesiącach 283, 364 i 372. Pieców elektrycznych w ciągu stycznia, lutego i marca było 8 wobec 9 w grudniu, przyczem przepracowały one 76, 101 i 138 pieco-dniówek wobec 74 w grudniu. Udział poszczególnych dzielnic w wytwórczości wynosił w marcu: b. Kongresówka 38·3% i Górny Śląsk 61·7%.

W dziale walcowni zaznaczył się w styczniu spadek w porównaniu z grudniem o 21·5%, następnie jednak wytwórczość wykazała poprawę o 8% w lutym i o dalsze 24% w marcu, tak, że marcowa wytwórczość powróciła do wysokości grudniowej, pozostając jednak niższą od przeciętnej miesięcznej z 1931 r. o 57·5%. Wytwórczość w ciągu 3 miesięcy r. b. była mniejsza niż w tychże miesiącach r. ub. o 65·8%. Spadek ten nastąpił głównie na Górn. Śląsku, gdzie wyniósł on 75·8%, podczas gdy w b. Kongresówce huty wyprodukowały mniej o 35%. Udział poszczególnych dzielnic w wytwórczości marcowej wyniósł: b. Kongresówka 41·6% i Górny Śląsk 58·4%. Zbyt wytworów walcownianych (łącznie z półwytworem) obniżył się w miesiącach sprawozdawczych do 16.700 t w styczniu, 18.354 t w lutym i 22.352 t w marcu; w grudniu wyniósł on 21.798 t. Sprzedaż krajowa w ciągu pierwszych 3 miesięcy r. b. wyniosła więc 57.412 t wobec 87.400 t w I kwartale 1931 r. Do zbytu krajowego należy dodać jeszcze spożycie wewnętrzne hut, które również spadło bardzo znacznie (o ok. 45% w porównaniu do r. ub.) i wynosiło w poszczególnych miesiącach 7.456, 7.476 i 10.345. Wywóz, skutkiem odpadnięcia zbytu do Sowieców, skurczył się do bardzo nieznacznych ilości 2.246 t w styczniu, 2.248 t w lutym i 2.649 t w marcu, wobec wywozu zeszłorocznego 27.534 t, 30.399 t i 36.218 t. Spadek ogólnego zbytu w porównaniu do roku ub. wyniósł w styczniu 62·5%, w lutym 63·9% i w marcu 59·5%. Zapasy wytworów walcownianych wykazały w ciągu miesięcy sprawozdawczych wzrost o parę tysięcy tonn w stosunku do końca grudnia, wynosząc 2-miesięczną dzisiejszą produkcję.

Dział rur w ciągu stycznia i lutego wykazywał znaczne obniżenie się wytwórczości, wynoszące ok. 38% w stosunku do grudnia i ok. 60% w stosunku do przeciętnej miesięcznej z 1931 r. W marcu wytwórczość podniosła się o 20% w stosunku do poprzednich miesięcy, pozostawała jednak jeszcze o 25% niższa od produkcji grudniowej. W porównaniu z pierwszymi 3 miesiącami r. ub. produkcja tegoroczna była mniejsza

o 55%. Udział poszczególnych dzielnic w ogólnej wytwórczości wynosił w marcu: b. Kongresówka 46·7% i Górny Śląsk 53·3%. Zbyt rur w kraju wykazał, z wyjątkiem lutego, pewien wzrost w porównaniu z grudniem, jednakże był znacznie niższy od zbytu w tychże miesiącach r. ub., tak że w styczniu zbyt tegoroczny zmniejszył się o 60%, w lutym o 63·8% i w marcu o 46·2%. Również zmniejszył się i wywóz zagranicę, który w porównaniu z odpowiednimi miesiącami r. ub. obniżył się w styczniu o 64·5%, w lutym o 54% i w marcu o 52%. Wywozu do Sowieców w r. h. nie było wcale.

Liczba robotników zmniejsza się w coraz szybszym tempie. W styczniu zwolniono 1.077 robotników, w lutym 2.092 i w marcu 2.464, tak że w ciągu tych 3 miesięcy stan załogi, w porównaniu z końcem 1931 r., obniżył się o 15·8%. Świętówki stosowane były bardzo szeroko; na Górnym Śląsku wyniosły one w styczniu 288.297 dniówek, co stanowiło 58·3% w stosunku do ilości dniówek przepracowanych, w lutym 254.100, t. j. 53·7%, i marcu 226.491, czyli 43·3%. Strajków nie było. Płace pozostawały bez zmiany.

Stan zamówień na rynku prywatnym przedstawiał się nadal bardzo niepokojąco; na początku roku napłynęło trochę zamówień rządowych, lecz w ilości o wiele nie wystarczającej, ażeby zatrudnić próżnujące warsztaty. Według danych Syndykatu Polskich Hut Żelaznych zamówienia (bez surówki, rur i zamówień zagranicznych) wynosiły (w tonnach):

	Styczeń	Luty	Marzec	I kwartał:	
				1932	1931
Rządowe	12.532	2.107	2.670	17.309	47.664
Prywatne	8.425	5.568	5.782	19.775	41.707
Razem:	20.957	7.675	8.452	37.084	89.371

W prywatnych było:

zamówień handlu . .	3.497	2.812	3.026	9.335	16.582
„ przemysłu	4.928	2.756	2.756	10.440	25.125

Z poszczególnych gatunków stosunkowo najlepiej utrzymywało się żelazo prętowe, które w marcu wykazało pewną zwyżkę; to samo stosuje się i do blachy cienkiej, która w większych ilościach idzie do cynkowania.

Dostawa materiałów surowych odbywała się normalnie. Spożycie przez huty tworzyw w styczniu, lutym i marcu przedstawiało się, jak następuje (w tonnach): rudy do wielkich pieców 19.657, 11.683 i 16.989 t, innych tworzyw wielkopiecowych, zawierających żelazo, 2.941, 1.720 i 4.612 t, koksu dla wielkich pieców 13.323, 9.036 i 14.222 t, w czym koksu zagranicznego było 25 i 165 t, w marcu nie było go wcale; węgla dla wszystkich potrzeb z wyjątkiem koksowni 69.132, 78.011 i 85.076 t; żelastwa dla pieców wielkich i martenowskich 24.954, 28.907 i 32.505 t, w czym żelastwa własnego było 5.932, 7.695 i 9.091 t; wreszcie rudy manganowej 521, 757 i 733 t.

Obrót zagraniczny wytworami hutnictwa żelaznego, wraz z obrotem uszlachetniającym, podany jest w poniższym zestawieniu (w tonnach i tys. zł); liczby wywozu zestawione są na podstawie danych Dep. Górn.-Hutn. M. P. i H., liczby zaś przywozu i wartość — na podstawie danych Gł. Urz. Stat.:

	Styczeń		Luty		Marzec	
	tonn	tys. zł	tonn	tys. zł	tonn	tys. zł
Surówka } wyw.	60	17	20	6	15	6
wszelka } przyw.	234	52	236	60	101	71
Półwytwór						
walc. żelazny } wyw.	—	—	—	—	10	5
i stalowy } przyw.	188	48	119	26	816	183
Żelazo i stal						
walc. (oprócz } wyw.	376	170	486	250	239	138
niż wymien.) } przyw.	485	365	241	129	252	197
Szyny wszel. } wyw.	1.471	368	1.502	356	2.041	484
wraz z akces. } przyw.	—	—	—	—	—	—
Blacha żel. } wyw.	399	210	260	163	359	205
i stalowa } przyw.	188	89	330	135	526	321
Rury żelazne } wyw.	843	547	1.646	947	1.528	1.280
i stalowe } przyw.	31	49	24	38	35	103
Razem: } wyw.	3.149	1.312	3.914	1.722	4.192	2.118
} przyw.	1.126	603	950	388	1.730	875

Jak widać z powyższych liczb, wywóz trzyma się na niezmiernie niskim poziomie, choć w ciągu tych 3 miesięcy wykazywał tendencję ku wzrostowi. Najważniejsze pozycje w wywozie stanowią szyny i rury, są to bowiem wytwory zsyndykowane na rynku międzynarodowym i dzięki temu otrzymujące względnie niezłe ceny. Ogólny wywóz w ciągu pierwszych 3 miesięcy r. b. wyniósł 11.250 t o wartości zł 5.152 tys.

wobec wywozu w tychże miesiącach r. ub. w wysokości; 103.281 t o wartości zł 36.692 tys., wywóz tegoroczny stanowił zaledwie 10,9% pod względem ilości i 14,1% pod względem wartości. Przeciętna wartość jednej wywiezionej tonny w I kwartale r. b. wyniosła zł 458 wobec zł 355 w tymże czasie 1931 r. Wyższa cena wywozu, pomimo znacznego spadku cen na rynku międzynarodowym, tłumaczy się wywozem wytworów bardziej uszlachetnionych, posiadających cenę znacznie wyższą niż zwykłe żelazo walcowane.

PRZEMYSŁ SOLNY

PRODUKCJA I OBRÓT SOLĄ W I KWARTALE 1932 R.¹⁾ — W ciągu I kwartału r. b. były w ruchu wszystkie zakłady salinarnie, zarówno państwowe, jak i prywatne, dając zatrudnienie przeciętnie 3.098 robotnikom. W porównaniu z I kwartałem r. ub. liczba robotników zmniejszyła się o 5.

Produkcja w okresie sprawozdawczym przedstawiała się następująco (w tonnach):

I.—Saliny państwowe pod zarządem Min. Przem. i Handlu:	Przeciętn. kwartaln. 1913	Ikwartał 1931	Ikwartał 1932
Kopalnia w Wieliczce	21.435	22.363	24.032
Warzelnia w Wieliczce	—	12.148	11.130
Kopalnia w Bochni	4.195	10.203	8.913
Warzelnia w Lacku	1.779	828	2.014
„ „ Drohobyczu	924	1.869	1.732
„ „ Bolechowice	1.149	1.153	1.418
„ „ Dolinie	1.286	858	1.819
„ „ Łączynie ²⁾	1.115	895	— ³⁾
„ „ Kosowie	1.451	1.126	1.038
Razem saliny małopolskie:	33.334	51.443	52.096
Warzelnia w Inowrocławiu	7.420 ³⁾	15.091	12.891
Razem grupa I:	40.754	66.534	64.987
	(90,5%)	(54,1%)	(57,7%)
% produk. w stos. do 1913	100	163,2	159,5
II.—Saliny państwowe pod innym zarządem:			
Warzelnia w Katuszu	906	— ⁴⁾	— ⁴⁾
„ „ Stebniku	2.215	1.104	1.574
„ „ Łączynie	—	—	1.343 ²⁾
„ „ Ciechocinku	1.153	1.326	644
Razem grupa II:	4.274	2.430	3.561
	(9,5%)	(2%)	(3,1%)
% produk. w stos. do 1913	100	57	83
III.—Saliny prywatne:			
Kopalnia w Wapnie	— ⁵⁾	23.071	18.167
Eksploatacja solanki w Solnie pod Inowrocławiem	— ⁵⁾	16.368 ⁵⁾	12.723 ⁵⁾
Eksploatacja solanki w Baryczu pod Wieliczką	— ⁵⁾	14.522 ⁵⁾	13.221 ⁵⁾
Razem grupa III:	—	53.961	44.111
		(43,9%)	(39,2%)
Ogółem w Polsce:	45.028	122.925	112.659
	(100%)	(100%)	(100%)
% produk. w stos. do 1913	100	273	252
W tem:			
solii kamiennej	25.630	55.638	51.112
	(57%)	(45,3%)	(45,4%)
„ warzonej	19.398	36.397	35.603
	(43%)	(29,6%)	(31,6%)
„ w postaci solanki	—	30.890	25.944
		(25,1%)	(23%)

¹⁾ Dane za cały 1931 r. — p. zesz. 10/1932, str. 279.

²⁾ Warzelnię w Łączynie wydzierżawiono od dn. 27/IX 1931 r.

³⁾ Przeciętnie kwartalnie w 1911 r.

⁴⁾ Warzelnię w Katuszu unieruchomiono z końcem października 1930 r.

⁵⁾ Nie istniała.

⁶⁾ Po przeliczeniu na sól stałą, licząc okrągło 30 kg soli za 1 hl solanki.

	W tem:		
solii jadalnej	27.332	79.216	72.765
	(60,7%)	(64,4%)	(64,6%)
„ przemysłowej	11.234	39.942	35.752
	(25%)	(32,5%)	(31,7%)
„ bydłowej	6.316	3.603	4.027
	(14%)	(2,9%)	(3,6%)
„ innych	146	164	115
	(0,3%)	(0,2%)	(0,1%)

Dane przytoczonego zestawienia stwierdzają spadek produkcji soli w Polsce, wynoszący w porównaniu z I kwartałem 1931 r. 10 tys. t, czyli 8,4%.

Z poszczególnych rodzajów soli wszystkie wykazują zmniejszenie produkcji w porównaniu z I kwartałem 1931 r., a mianowicie: sól kamienna o 4.526 t, t. j. o 8,1%, sól warzona o 794 t, czyli o 2,2%, i sól w postaci solanki o 4.946 t, t. j. o 16%.

Również i poszczególne gatunki soli, z wyjątkiem soli bydłowej, wykazują spadek produkcji w porównaniu z I kw. 1931 r., a mianowicie: sól jadalna o 6.451 t, czyli o 8,1%, i sól przemysłowa o 4.190 t, t. j. o 15%, natomiast sól bydłowa wykazuje wzrost o 404 t, czyli o 11%.

Spadek produkcji tak poszczególnych rodzajów jak i gatunków soli należy tłumaczyć słabym popytem na sól, a tem samym zmniejszeniem przydziału zamówień ze strony Biura Sprzedaży Soli.

Pod względem sprzedaży, a więc zużycia soli w Polsce, I kwartał r. b. w porównaniu z I kwartałem r. ub. wykazuje zmniejszenie o 9.135 t, czyli o 7,5%.

Ogółem sprzedano w ciągu I kwartału 1932 r. 110.494 t, z czego umieszczono wewnątrz kraju 104.241 t, czyli 94,3%, a natomiast 6.253 t, t. j. 5,7%, wywieziono zagranicę.

W dziedzinie eksportu przodowała kopalnia w Wapnie, która wywoziła 3.202 t, następnie salina inowrocławska — 2.301 t i salina wielickie 750 t.

Udział salin państwowych w eksporcie wynosił 48,8%, kopalni w Wapnie 51,2%.

Przedmiotem eksportu była przeważnie sól jadalna, której wywieziono 5.053 t, resztę stanowiły sole: przemysłowa w ilości 1.193 t i bydłowa — 7 t.

Eksport soli polskiej odbywał się do Gdańska, krajów nadbałtyckich (Łotwy, Estonii, Litwy i Prus Wschodnich) i skandynawskich (Szwecji i Norwegii), poza tem do Czechosłowacji.

Ceny sprzedażne i płace robotników pozostały bez zmiany.

M. G.

PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY

EKSPORT WŁÓKIENICTWA ŁÓDZKIEGO W MAJU 1932 R.

— Według danych Związku Eksportowego Polskiego Przemysłu Włókienniczego eksport włókienniczy z Łodzi w maju r. b. przedstawiał się następująco: wywieziono towarów bawełnianych białych 691 kg wartości zł 6.620, towarów bawełnianych kolorowych 29.632 kg za zł 151.633, towarów wełnianych 59.630 kg za zł 397.796, towarów półwełnianych 1.222 kg za zł 15.179, wyrobów ze sztucznego jedwabiu 86 kg za zł 3.855, wyrobów dzianych bawełnianych kolorowych 11 kg za zł 191, koszul bawełnianych kolorowych miękkich 34.024 kg za zł 213.220, materiałów filcowych wełnianych metrowych 598 kg za zł 7.201, stożków do kapeluszy 18 kg za zł 333, tiulu bawełnianego 29 kg za zł 282, firanek bawełnianych, wykonanych mechanicznie, 263 kg za zł 4.995, przędzy bawełnianej kolorowej 22.869 kg za zł 134.866, przędzy wigonowej kolowej 6.092 kg za zł 19.141, przędzy wełnianej kolorowej 35.585 kg za zł 453.772. Ogółem wywieziono 264.628 kg wartości zł 1.947.368.

Eksport ten pod względem krajów przeznaczenia przedstawiał się następująco, (w tys. zł): Rumunia 236, Anglja 245, Afryka Południowa 74, Turcja 4, Persja 102, Palestyna 10, Syria 5, Holandia 283, Chiny 631, inne kraje azjatyckie 24, Francja 96, Niemcy 122, Austria 11, Jugosławia 2, Belgja 36, kraje północne 12, Danja 37, Ameryka Środkowa 1, Szwajcaria 21, różne kraje 4.

Eksport włókienniczy Łodzi w porównaniu z kwietniem r. b. wykazuje spadek wartości o przeszło zł 400 tys. oraz dość znaczny spadek w porównaniu z majem 1931 r. Podkreślić jednak należy, że w okresie szesnastomiesięcznego sezonu wiosenno-letniego rozwijał się bardzo silnie wywóz odzieży do Anglii, który w tym roku uległ wydatnej redukcji; narazie bowiem jeszcze przywrócenie na rynku tym stanu równowagi, zakłóconego przez wprowadzenie ceł prohibicyjnych, nie odbiło się na eksporcie konfekcji polskiej. Dość silny spadek wywozu znajdujemy w pozycji tkanin bawełnianych i to zarówno

tkanin białych, jak kolorowych. Spadek eksportu przędzy ma swe źródło w silnych ograniczeniach importowych oraz restrykcjach dewizowych, które wprowadzone zostały w całym szeregu krajów, stanowiących rynki odbiorcze dla tego półproduktu. O działalności akwizycyjnej świadczy wzrost ilości krajów przeznaczania przy jednoczesnym silnym rozproszkowaniu kwot eksportowych.

M. K.

DALSZY WZROST URUCHOMIENIA PRZĘDZAŁŃ. —

W związku z rozwijającymi się w dalszym ciągu ożywionymi transakcjami w przemyśle i handlu włókienniczym Łodzi ujawniło się na rynku łódzkim zwiększone zapotrzebowanie na przędzę bawełnianą. O wzroście zapotrzebowania świadczy wydany dalszy spadek zapasów przędzy bawełnianej, których stan na dz. 1/VI r. b. przedstawiał się następująco: przędza na sprzedaż

601.504 kg, co w porównaniu z okresem poprzednim wykazuje zmniejszenie zapasów o 48 634 kg, przędza w tkalniach 373.916 kg, co w porównaniu z okresem poprzednim oznacza wzrost składów o 20.350 kg. Ogółem więc zapasy przędzy bawełnianej na rynku łódzkim wyniosły 975.420 kg, co wykazuje dalsze zmniejszenie się składów ogółem o 28.344 kg.

W związku ze spadkiem zapasów oraz ożywieniem na rynku przędzy, przejawiającem się również w zwykłej tendencji cen tego półproduktu, zarząd kartelu bawełnianego postanowił ponownie powiększyć podwyższoną już do 40 godzin pracy tygodniowej normę uruchomienia w przędzalniach bawełnianych. Na podstawie tej uchwały zarządu kartelu uruchomienie przędzań bawełnianych na najbliższy okres 4-tygodniowy od dn. 13/VI do dn. 10/V I r. b. wynosić będzie 164 godziny, t. j. 43 godziny tygodniowo, uwzględniając przypadający na okres ten jeden dzień świąteczny.

R O L N I C T W O

POD REDAKCJA MINISTERSTWA ROLNICTWA

DALSZE ETAPY AKCJI POMOCY FINANSOWEJ DLA ROLNICTWA. —

Na odcinku akcji pomocy finansowej dla rolnictwa mamy do zanotowania szereg nowych ulg kredytowych. Rozporządzeniem Min. Robót Publ. zostały globalnie sprolongowane do dn. 1/III 1933 r. terminy spłat I raty pożyczek udzielonych kredytów, przeznaczonych na odbudowę kraju w trybie i na podstawie ustawy z dn. 6/V 1924 r. W związku z tem zostały również odpisane zaległe odsetki za okres prolongaty z zastrzeżeniem jednak, że odsetki te zostaną zaliczone przy spłacie pierwszej raty, jaka przypadłaby do zapłacenia, gdyby dłużnik zaczął spłacać normalnie zgodnie z postanowieniem art. 12 powyższej ustawy, t. j. w trzecim roku po dokonaniu odbudowy względnie wypłaceniu całej sumy pożyczki.

Celem unormowania podaży na rynku zbożowym i ułatwienia spłat rolnikom, korzystającym z kredytów pod zastaw rejestrowy, Bank Polski zgodził się na prolongatę częściową raty majowej i czerwcowej powyższej pożyczki, przy czem rata majowa będzie sprolongowana w wysokości 50% do lipca, rata zaś czerwcową do sierpnia. Odroczenie powyższe obejmuje 25% całkowitej sumy pożyczki, przynosi więc poważną ulgę rolnictwu.

Strona organizacyjna akcji pomocy dla rolnictwa ujęta już jest dziś w konkretne ramy w postaci komitetów wojewódzkich do spraw finansowo-rolnych, które rozwijają ożywioną działalność. Coraz więcej jednak dawała się odczuwać potrzeba organizacji lokalnych placówek komitetów, mogących utrzymać bliższy i bardziej bezpośredni kontakt z życiem rolniczym. O ile bowiem komitety wojewódzkie odpowiadają najzupełniej potrzebom większej własności, o tyle są one zbyt odległą komórką organizacyjną dla drobnego rolnictwa. W celu zapobieżenia powyższym brakom przystąpiono już do organizacji delegatur powiatowych do spraw finansowo-rolnych oraz biur powiatowych do spraw finansowo-rolnych, będących ekspozyturami lokalnymi komitetów i biur wojewódzkich.

Powyżej omówione sprawy są jednak tylko drobnymi momentami akcji pomocy finansowej dla rolnictwa. Głównym trzonem tej akcji są ustawy, mające na cele ułatwienie i ożywienie ruchu parcelacyjnego. Istnieją zasadniczo tylko 2 koncepcje sanacji finansowej rolnictwa: jedna — przerzucenie całego ciężaru kryzysu gospodarczego, a raczej jego skutków finansowych, na wierzyciela, która, oczywiście, jest z punktu widzenia nie tylko ogólnych interesów gospodarczych kraju, lecz również i interesu samego rolnictwa, aktem samobójczym. Druga koncepcja, która właśnie wybrał nasz Rząd, polega — poza stworzeniem pewnych koniecznych ram ochrony prawnej dłużnika przed zbytnią natarczywością wierzyciela — przede wszystkim na dążeniu do uruchomienia tezauryzowanych kapitałów, istniejących w kraju i przeniesienia wraz z prawami nabytymi również i części ciężarów zobowiązań dłużniczych na bardziej zdolnych finansowo rolników. A więc istotna droga oddłużenia rolnictwa leży w płasz-

czyźnie odciążenia zbyt przedłużonych majątków przez częściową parcelację.

Ożywienie parcelacji posiada jeszcze to doniosłe znaczenie, że podnosi, a raczej wprost stwarza, cenę rynkową ziemi. Obrót bowiem ziemią na wolnym rynku zanikł zupełnie, i jedyne transakcje, jakie są dokonywane, odbywają się wyłącznie na przetargach przymusowych publicznych. Podniesienie więc cen ziemi wpłynie bezpośrednio na oddłużenie rolnictwa nawet bez uciekania się do konieczności częściowej choćby tylko parcelacji, gdyż gospodarstwo rolne, które przy dzisiejszych cenach licytacyjnych wydaje się być zadłużone do 50 — 100%, a może nawet wyżej wartości, okaże się dzięki wyższej wartości ziemi stosunkowo mniej zadłużone.

W powyższym wskazanym kierunku idzie właśnie ustawa z dn. 12/III 1932 r. w sprawie ułatwienia spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne.

Jeżeli istnieje jeszcze dziś lub, ściślej, istniała może doniedawna choć w wąskich granicach parcelacja, to miała ona charakter wyłącznie t. zw. „parcelacji dzikiej”. Wywołało to bardzo poważne zamieszanie w zakresie stosunków prawnych własności ziemskiej, zwłaszcza zaś na ziemiach wschodnich. Celem uregulowania powyższego zagadnienia została wydana ustawa z dn. 18 III 1932 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw centralnych i wschodnich.

Ustawa o ułatwieniu parcelacji nie mogłaby w dzisiejszych warunkach dać pełnego efektu, gdyby nie została uzupełniona będącą już w przygotowaniu ustawą o segregacji długów, jedynie bowiem przy zapewnieniu możności przenoszenia częściowego długów parcelowanej nieruchomości na nowopowstające działki może nastąpić istotne ożywienie ruchu parcelacyjnego. W ten sposób umożliwia się bowiem parcelowanie dość znacznie nawet zadłużonych gospodarstw rolnych, nie na tyle jednak, żeby nie mogły być drogą częściowej parcelacji znacznie oddłużone. Jednocześnie zaś umożliwia się drobnym rolnikom przystępowanie do kupna gruntów nawet ze stosunkowo niewielkimi zasobami gotówkowymi.

Cz. St.

ZAGADNIENIE PRODUKCJI ROŚLIN PRZEMYSŁOWO-LEKARSKICH. —

Kryzys rolniczy zniszczył optycalność produkcji wszystkich niemal artykułów rolniczych. Naprawdę rolnik przerzuca się wciąż do innej gałęzi produkcji szuka coraz to nowych optycalnych upraw i kierunków hodowli. To poszukiwanie nowych kierunków produkcji z ostrza tylko kryzys i pogarsza położenie gospodarce. Następuje bowiem niezłocznie załamanie się tego kierunku produkcji, na który przestawilo się rolnictwo, a w sumie przesilenie rolnicze pogłębia się tylko z każdym dniem. Należy nawet stwierdzić, że ta szybkość i łatwość, z jaką rolnicy przerzucają się do coraz nowych kierunków produkcji, wywołana z jednej strony więk-

szem uświadomieniem gospodarzem społeczeństwa rolniczego, z drugiej zaś strony coraz bardziej kapitalistycznym charakterem produkcji rolniczej jest jednym z niewątpliwych czynników przedłużania się kryzysu rolniczego.

Z powyższych względów nie jesteśmy zwolennikami wolnego systemu gospodarki rolnej, polegającego na każdorazowym przystosowywaniu się do warunków koniunkturalnych danego sezonu, raczej pewna wszechstronność powinna cechować produkcję rolną.

Nie znaczy to jednak bynajmniej, żeby nie należało wykorzystać niedostatecznie propagowany dotąd kierunki produkcji, żeby nie należało szukać nowych ziemiopłodów, których uprawa może opłacić się w naszych warunkach, przyczyniając się jednocześnie do zwiększenia wszechstronności polskiej produkcji rolniczej.

Chcemy na tem miejscu zwrócić uwagę na zaniedbany dotąd kierunek produkcji rolniczej, jakim jest uprawa roślin przemysłowo-lekarskich. Rośliny takie, jak: kminek, kolender, koper zwykły i włoski, dzięgiel, rumianek, gorczyca i t. d., mogą być z powodzeniem uprawiane w naszym kraju, a ich zbyt np. dla celów przemysłu olejków aromatycznych jest zapewniony. Produkcja roślin lekarskich rozwinięta jest głównie w Małopolsce wschodniej. W województwach tarnopolskim i stanisławowskim pod uprawę roślin przemysłowo-lekarskich, zwłaszcza kopru włoskiego i anżu, zajętych jest kilkaset morgów ziemi. Dość znaczne obszary kosodrzewiny wykorzystywane są przez stałe obcinanie gałązek i pędów dla fabryk, wyrabiających olejki aromatyczne. Dalszy rozwój produkcji roślin lekarskich uzależniony jest, oczywiście, od ochrony celnej produkcji zarówno surowca jak

i fabrykatów, z pośród których najbardziej masowy charakter posiada wytwórczość olejków eterycznych. Znaczenie produkcji roślin przemysłowo-lekarskich jest specjalnie duże dla małych gospodarstw rolnych. Ze względu bowiem na konieczność dużej staranności i wielkiej ilości pracy, zużywanej przy staraniach pielęgnacyjnych około ich plantacji, mogą one wyzyskać znakomicie tak bardzo dający się odczuć w naszych gospodarstwach małorolnych nadmiar rąk roboczych. Z powyższych względów plantacje roślin przemysłowo-lekarskich są naogół niezbyt wielkich rozmiarów, przez co również odpowiednie są do propagowania wśród naszych małorolnych. W Europie zachodniej produkcją tych roślin zajmują się właśnie przeważnie drobni rolnicy. Plantacje dochodzą tam najwyżej do obszaru 3 ha. Należy jeszcze zwrócić uwagę na to, że cały szereg roślin przemysłowo-lekarskich rośnie u nas dziko i może być bez żadnych nakładów tylko przy użyciu pewnej ilości pracy zbierany. Otwiera się tu więc wdzięczna droga pracy, zwłaszcza dla kobiet wiejskich i dziei.

Zagadnienie, na które zwracamy uwagę, wiąże się z potrzebą wykorzystania wszelkich źródeł dochodu w gospodarstwie rolnym, pod jednym tylko warunkiem, żeby koszty produkcji były minimalne. Sądzimy, że uprawa roślin przemysłowo-lekarskich ma ten właśnie charakter jako niedostatecznie dotąd rozwinięta gałąź produkcji rolniczej, której koszty wytwórcze są istotnie znikomo małe.

Cz. St.

NOTOWANIA CEN TARGOWYCH PRODUKTÓW ROLNYCH — p. niżej.

H A N D E L

NOTOWANIA CEN TARGOWYCH PRODUKTÓW ROLNYCH.

— Autorytatywne notowania cen produktów rolnych oraz wszechstronne badania sytuacji rynkowych szczególnie rozwinęły się w okresie powojennym. Unormowane i bardziej usztywnione warunki przedwojennej produkcji rolnej pozwalały na mniej częste i gruntowne badania koniunktur zbytu produktów rolnictwa. Dopiero po wojnie, której następstwem były zarówno daleko idące zmiany strukturalne, jak i koniunkturalne — stałe badanie rynku rolniczego stało się nieomal koniecznością.

Jednym z zadań współczesnych badań rynkowych jest w pierwszym rzędzie dostarczanie czynnikom miarodajnym danych, niezbędnych do stosowania właściwej polityki agrarnej. Wykazanie wielkości rozpiętości cen w drodze od producenta do konsumenta ma na celu jak największe zwięźenie tej marży. Wreszcie, poważną rolę odgrywają badania rynkowe w swym praktycznym ujęciu jako środek informowania poszczególnych rolników o bieżącej sytuacji rynkowej.

Zadanie podawania do wiadomości szerszemu ogółowi zainteresowanych autorytatywnie stwierdzonych przeciętnych cen i sytuacji targowych napotyka w praktyce życiowej na szereg nieraz bardzo trudnych do pokonania przeszkód. Z uwagi na swoje cechy i różnice między poszczególnymi artykułami masowego użycia, jak i na specyficzne własności niektórych rynków handlowych — rzeczą osiągalną jest ustalenie jedynie wartości przybliżonej pewnych grup towarów, co, zresztą, odpowiada zamierzonemu celowi.

Pojęciu ceny targowej odpowiada jedynie cena, powstała wyłącznie wskutek warunków, wytworzonych podażą i popytem w miejscu i w czasie przeprowadzania notowań. Naczy to, że możliwie ściśle notowanie cen przeciętnych winno pominąć te ceny, które powstały bądź w odniesieniu do towarów, różniących się jakościowo lub ilościowo od towarów typowych dla danej miejscowości, bądź zakupionych w specjalnych warunkach przez nabywców, powodujących się innymi niż zazwyczaj względami. Ponadto w notowaniach należy uwzględnić wszystkie te transakcje, które zostały dokonane z zachowaniem wyżej wspomnianych warunków „typowości”, poza właściwym terenem

targu — a więc w biurach czy też w innych lokalach publicznych. Dopiero bowiem całokształt podaży i popytu stwarza przeciętne ceny rynkowe.

Stosunkowo łatwiejszą rzeczą jest określenie „jakości” notowanego produktu. Jednakże w rolnictwie istnieje liczny szereg artykułów, których jakość jest inna każdego roku. Stąd powstała potrzeba ustalenia pewnych przeciętnych typów na podstawie wielu obserwacji i badań. Tak np. ze względu na wielką różnorodność gatunkową i rokroczne odchylenia jakości zbóż — została sporządzona na giełdzie zbożowej w Chicago skala jakościowa, będąca przeciętną jakości pewnych typów zbóż z wielu lat. Na innych giełdach, np. w New-Yorku, stosowana jest tabela notowań jakościowa, zmienna z roku na rok zależnie od jakości danego zbioru, na giełdzie berlińskiej natomiast stosowany jest bardzo ogólny podział gatunkowy bez określania pochodzenia zbóż. Ponadto, przy podawaniu ilości sprzedażnej, rozmiarów całkowitego obrotu i rozpiętości cen umożliwia się zainteresowanym wytworzenie poglądu na bieżący stan rynku i ceny własnego towaru. Znacznie trudniej przedstawia się sprawa określenia jakości na mniejszych rynkach lokalnych, gdzie przeważająca część podaży składa się z drobnych partij różnorodnego produktu, głównie pochodzących z warsztatów drobnowłociańskich. W tym wypadku ustalenie przeciętnej ściślej jakości jest prawie niemożliwe, i ceny noszą charakter indywidualny. Z tych przeto względów notowania tego rodzaju mają bardzo problematyczne znaczenie.

Bardzo istotnym warunkiem celowości notowań jest podawanie ilości sprzedanego produktu po danej cenie, dzięki temu bowiem usuwa się nieuniknioną inaczej cenę przypadkową i umożliwia się obliczenie przeciętnej ważonej, mającej pewne praktyczne znaczenie. Przeciętna będzie o tyle więcej zbliżona do rzeczywistości, im z większej ilości zanotowanych faktów zostanie wyprowadzona. Znowu i pod tym względem notowania na drobnych rynkach lokalnych napotykają na nieprzewidywane przeszkody.

Niepośledni wpływ na notowania rynkowe wywierają poza tem t. zw. wpływy osobiste, wyrażające się w interwencjach in minus lub in plus na rynku osób, dysponujących większym

kapitałem obrotowym. Oczywiście, że na większych giełdach, gdzie liczba uczestników jest olbrzymia i bezosobowa, transakcje odbywają się często w granicach poprzednio już ustalonych cen, a obrót towarowy jest wielki—wpływy tego rodzaju są znacznie mniejsze. Co innego natomiast na niewielkich rynkach lokalnych, gdzie grupa nabywców i sprzedawców danego produktu stanowi ściśle zamknięte koło zainteresowanych. W tych wszystkich wypadkach, zwłaszcza gdy grupa sprzedawców składa się z licznych, lecz niezorganizowanych rolników, sporadycznie lecz niejednocześnie ofiarowujących swój produkt na rynku, grupa nabywców będzie posiadała nad sprzedawcami znaczną przewagę. Sytuację powyższą pogarsza niejednokrotnie perspektywa poniesienia, w razie niesprzedania, kosztów powrotnego transportu, co zmusza rolnika do akceptowania narzuconych mu cen. Stąd też powstaje trudność stwierdzenia, czy istniejący w danym momencie poziom cen jest odzwierciedleniem istotnego stanu rynku — czy też wynikiem całkiem indywidualnej polityki przymusowej pewnej grupy. Dlatego też bardzo często notowania cen na małych rynkach mijają się ze swoim celem, ponieważ nie dają prawdziwego obrazu położenia rynku.

E. S.

HANDEL ZAGRANICZNY

EKSPORT TRZODY CHLEWNEJ I PRZETWORÓW W I KWARTALE 1932 R. — Ogólne nasilenie eksportu trzody chlewnej i jej przetworów w I kwartale 1932 r. wykazuje tylko nieznaczne zmniejszenie w stosunku do kwartałów poprzednich. W okresie tym proces przestawiania się eksportu na bekony i szynki uległ dalszemu postępowi i, jak przed trzema — dwoma laty eksport żywca zajmował stanowisko prawie wyłączne, tak obecnie także osiągnął eksport półfabrykatów. Równowaga, jaka istniała w ostatnich 2 latach, została w ten sposób znów stracona. Oczywiście, rezultatem tego jest dalsze przesunięcie się eksportu w kierunku Anglii.

W eksporcie żywca wystąpiły bardzo silne skutki ograniczeń eksportu w Austrii, podczas gdy sytuacja w Czechosłowacji uległa o tyle zmianie, że przy bardzo małym ilościowym poziomie wywozu, powracamy znów do eksportu żywca, zamiast — jak to miało miejsce w r. ub. — bitego towaru.

Eksport żywca wynosił (w sztukach):

Styczeń 1932	12.794
Luty "	10.187
Marzec "	12.141
Razem:	35.222
I kwartał 1931	114.046
I " 1930	148.180

Jest to najniższa kwota eksportu żywca od czasu rozpoczęcia eksportu normalnego przez Polskę.

Eksport ten był kierowany do Austrii — 24.114 sztuk, do Czechosłowacji — 6.238 szt., do Grecji 4.333 szt., do Włoch — 437 szt.

Eksport bitych świń wykazuje zmniejszenie jeszcze poważniejsze wobec zaprzestania eksportu do Czechosłowacji oraz zamknięcia rynku francuskiego, jak również przejściowego (w styczniu) zamknięcia rynku austriackiego.

Wywieziono świń bitych w I kwartale r. b. 3.436 szt., gdy w I kwartale 1931 r. 75.935 i w I kwartale 1930 r. 15.930 szt. Eksport skierowany był (w sztukach):

	Styczeń	Luty	Marzec	Razem
Austria	—	725	1.613	2.338
Czechosłowacja	596	—	—	596
Francja	—	88	414	502

Eksport bekonoń w dalszym ciągu wzrastał (po pewnym osłabieniu w grudniu i styczniu), jak to ilustruje następujące zestawienie:

	q	szt. świń
Styczeń	44.131	80.200
Luty	51.417	93.500
Marzec	66.691	121.300
Razem:	162.239	295.000
I kwartał 1931	122.071	203.400
I " 1930	45.309	75.500

Niewielkie ilości bekonoń wysłano do Belgii (32·6 q).

Również eksport szynek wykazał wzrost, jak to widzimy z następującego zestawienia:

	Peklo- wane q	Wę- dzone q	W pus- kach q	R a z e m	
				q	sztuk świń
Styczeń	5.302	39	61	5.403	10.800
Luty	5.729	31	143	5.903	11.800
Marzec	8.715	48	68	8.830	17.700
Razem:	19.746	117	273	20.136	40.300
I kwartał 1931				16.408	32.800
I " 1930				5.917	11.800

Większość szynek szła, oczywiście, do Anglii, reszta — do krajów niżej wymienionych (w kwintalach):

	Styczeń	Luty	Marzec	Razem
Anglia	5.300	5.768	8.749	19.816
Austria	46	29	41	117
Belgia	56	101	25	182
Dania	0·1	—	—	0·1
Holandja	—	—	14	14
Kanada	—	4	—	4
Szwajcaria	0·1	—	0·3	0·4
Włochy	0·3	1·3	1·2	2·8

Eksport wędlin wykazuje mimo wielkich trudności znaczny ogólny wzrost, zresztą przypadający głównie na przetwory peklowane (krajany bekonoń, wysyłany do Anglii). Eksport kiełbasy i t. p. wykazuje natomiast duży spadek, głównie z powodu zamknięcia rynku francuskiego, szwajcarskiego oraz trudności dewizowych w Austrii; wysyłane ilości są to wyłącznie małe przesyłki (w kwintalach):

	q	sztuk świń
Styczeń	255	
Luty	375	
Marzec	203	
Razem:	833	1.600
I kwartał 1931	537	1.000
I " 1930	211	400

Kierunki wywozu były następujące:

	Styczeń	Luty	Marzec
Anglia	160	308	132
Austria	41	48	46
Belgia	50	3·6	3·6
Francja	—	0·5	12
Holandja	—	8	7
Indje Holend.	—	5	—
Szwajcaria	0·4	—	0·4
Włochy	3	1·7	1·3

Ogólny eksport, wyrażony w sztukach świń, przedstawiał się, jak następuje:

	I kwartał 1932	I kwartał 1931	I kwartał 1930
	q	q	q
Świnie żywe	35.200	9·4	114.000
" bite	3.400	0·9	76.000
Bekony	295.000	78·6	203.400
Szynki	40.300	10·8	32.800
Wędliny	1.600	0·4	1.000
Razem:	375.500	100·0	427.200
			100·0

Udział poszczególnych krajów w tym ogólnym eksporcie był następujący:

	I kwartał 1932	I kwartał 1931
	sztuk świń	%
Anglia	335.800	89·4
Austria	26.900	7·2
Czechosłowacja	6.800	1·8
Belgia	500	{ 0·4
Francja	600	{ —
Grecja	4.300	1·1
Włochy	500	{ 0·7
Inne kraje	100	{ —
		{ 1·8

Anglia stała się więc prawie jedynym odbiorcą naszej hodowli trzody ($\frac{9}{10}$ całego wywozu), co wytwarza jednostronność eksportu.

Spodziewać się należy, że I kwartał 1932 r. zakończy cykl wyrzucania nadwyżek hodowlanych na eksport i że następne kwartały wykazywać będą raczej ilościowe zmniejszanie się

całego eksportu. Przechodzilibyśmy przeto do nowego okresu, który zapewne początkowo będzie nawet wykazywał eksport poniżej dotychczasowej naszej normy (ok. 300.000 sztuk kwartalnie). Okres wysokiego napięcia eksportu trwał tym razem bardzo długo, bo 1½ roku (od IV kwartału 1930 r.), był szczególnie ciężki z powodu trudności na rynkach zbytu, ale na szczęście zakończyliśmy go szczęśliwie, wytwarzając trwałe korzyści. Okres niskiego napięcia eksportu sroży się jednak niemniejsemi niebezpieczeństwami.

M. Pogorzelski

KRAJOWE RYNKI TOWAROWE¹⁾

ZBOŻA I PRZETWORY

— Okres sprawozdawczy (od 30 maja do 4 czerwca) cechowała na rynkach zbóż chlebowych tendencja nadal nieco słabsza. Wahania cen były naogół niewielkie, tak iż różnice w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego są przeważnie nieznaczne. Na giełdzie warszawskiej obniżyły się ceny: pszenicy zbieranej, jęczmienia przemiałowego, owsa zbieranego oraz nieco silniej otrąb pszennych i żytnich (zł 2 00 i zł 1 50 na 100 kg). Na giełdzie poznańskiej zniżka dotknęła jedynie jęczmienia przemiałowego oraz otrębów pszennych i żytnich, liczniejsze zaś są zniżki cen na giełdzie gdańskiej, gdzie pszenica, wszystkie gatunki jęczmienia oraz otręby pszenne i żytnie cenione były niżej; jednocześnie niewielką poprawę uzyskało żyto. Notowania wszystkich pozostałych zbóż i przetworów bez zmiany. Na pozostałych giełdach prowincjonalnych ożywienie nieco wzrosło, nie przynosząc jednak poważniejszych zmian notowań.

Warszawa. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet wagon Warszawa (w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): pszenica dworska 32 00 — 32 50 (32 00 — 32 50), — zbierana 31 00 — 31 50 (31 50 — 32 00), żyto 30 00 — 30 25 (30 00 — 30 25), jęczmień przemiałowy 22 50 — 23 00 (23 00 — 23 50), owses jednolity 25 50 — 26 50 (25 50 — 26 50), — zbierany 23 50 — 24 00 (24 00 — 24 50), mąka pszenna luksusowa 50 00 — 55 00 (50 00 — 55 00), — pszenna 4/0 45 00 — 50 00 (45 00 — 50 00), — żytnia pyłtowa 45 00 — 46 00 (45 00 — 46 00), — siłkowa 34 00 — 35 00 (34 00 — 35 00), — razowa 34 00 — 35 00 (34 00 — 35 00), otręby pszenne szale 15 00 — 15 50 (17 00 — 17 50), — pszenne średnie 14 75 — 15 25 (17 00 — 18 00), — żytnie 15 50 — 16 00 (17 00 — 17 50).

Poznań. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Poznań (jak wyżej): pszenica 29 75 — 30 00 (29 75 — 30 00), żyto 28 50 — 28 75 (28 50 — 28 75), jęczmień przemiałowy 64 do 66 kg 21 60 — 22 00 (21 25 — 22 25), — 68 kg 22 00 — 23 00 (22 25 — 23 25), owses 21 50 — 22 00 (21 50 — 22 00), mąka pszenna 65%owa wraz z workiem 44 25 — 46 25 (44 25 — 46 25), — żytnia 65%owa wraz z workiem 42 25 — 43 25 (42 25 — 43 25), otręby pszenne grube 16 00 — 17 00 (16 75 — 17 75), — pszenne średnie 14 75 — 15 75 (15 75 — 16 75), — żytnie 16 50 — 16 75 (17 00 — 17 25).

Gdańsk. — Notowano — w guld. gd. za 100 kg (jak wyżej): pszenica czerwona, kolorowa o wadze 128 hfl. 16 70 (17 00), żyto 16 65 (16 25), jęczmień średni 13 25 — 13 50 (14 00), — pastewny 12 75 — 13 00 (13 50), otręby pszenne 9 80 (10 00 — 10 50), — żytnie 9 80 (10 00 — 10 50).

BYDŁO I MIĘSO

— W maju ogólna sytuacja krajowego rynku bydła i mięsa możemy określić jako spokojną i unormowaną. Aczkolwiek nie tak dawno jeszcze masowo przeprowadzana przez rolników likwidacja pogłowia hodowlanego wywołała słuszne obawy sfer zainteresowanych co do dalszych losów hodowli krajowej — to w chwili obecnej możemy stwierdzić jej dodatnie skutki, wyrażające się w odciążeniu rynku wewnętrznego. O ile do marca r. b. dawało się odczuwać zdecydowane przeładowanie rynku produktami hodowlanymi — o tyle następne miesiące, a zwłaszcza okres sprawozdawczy, nacechowany poza tem zmniejszeniem spożyciem wołowiny i wieprzowiny — wykazuje dostosowanie się podaży i poniekąd rozmiarów hodowli do bieżących możliwości zbytu.

Kształtowanie się cen w maju nosiło przez dłuższy okres charakter wyraźnie zwykłowy wskutek zmniejszonej podaży. Należy zaznaczyć, że oprócz absolutnego zmniejszenia się liczebności pogłowia hodowlanego w kraju na bardziej umiarkowaną podaż materiału rzeźnego przez rolników wpływała tanie i łatwe przetrzymywanie inwentarza na paszy zielonej oraz ogólne ulgi podatkowo-kredytowe, zmniejszające ilość wypad-

ków sprzedaży przymusowej. W końcu miesiąca tendencja cen nieco osłabła z wyjątkiem notowań Giełdy Mięsnej w Warszawie, które jednakże nie przedstawiają dostatecznie autorytatywnych kryteriów do wnioskowania ze względu na specyficzne warunki stołecznego handlu mięsem.

W związku z lokautem w duńskim przemyśle bekonowym w pierwszej połowie miesiąca zapanowało chwilowe żywe zapotrzebowanie na świnie bekonowe ze strony polskiego przemysłu bekonowego, które wykazało, że jakość naszego surowca bekonowego pozostawia jeszcze w większości wypadków wiele do życzenia.

Widoki na najbliższą przyszłość nie wróżą większych zmian. Prawdopodobnie z sezonowym zmniejszeniem się podaży w okresie intensywnych robót polnych i z jednoczesnym spadkiem spożycia mięsa w czasie upałów — na rynku krajowym będzie panowała równowaga i zmniejszone obroty „martwego sezonu”.

Warszawa. — W ostatnim tygodniu maja na targowicy stołecznej placono — według urzędowej ceduły Giełdy Mięsnej — w zł za 100 kg żywej wagi loco: woły młode tuczne 95 — 100, krowy młode tuczne 90 — 95, cielęta odżywione 90 — 95, świnie słoninowe od 150 kg żywej wagi wzwvż 140 — 150, — od 130 do 150 kg 125 — 140, — mięsne od 110 kg 115 — 125. Na targu trzody chlewnej tendencja lekko zniżkowa.

Poznań. — Urzędowe sprawozdanie Komisji Targowiska Miejskiego podaje nast. ceny — w zł za 100 kg żywej wagi, loco targowica Poznań, łącznie z kosztami handlowymi: woły pełnom. wytucz. nieoprz. 76 — 80, — mięsne tucz. do 3 lat 64 — 68, — starsze 52 — 58, — miernie odzyw. 40 — 46, buhaje wytucz. pełnom. 64 — 70, — tucz. mięsiste 56 — 62, — nietucz. dobrze odzyw. 46 — 52, — miernie odzyw. 40 — 44, krowy i jałówki wytucz. pełnom. 76 — 80, — tucz. mięsiste 64 — 70, — nietucz. dobrze odzyw. 50 — 58, — miernie odzyw. 42 — 48, młodzież dobrze odzyw. 40 — 48, — miernie odzyw. 32 — 38, cielęta najprzedn. wytucz. 64 — 70, — tuczzone 56 — 60, — dobrze odzyw. 50 — 54, — miernie odzyw. 40 — 48; owce, wytucz. pełnom. jagnięta i młode skopy 60 — 66, tucz. starsze skopy i maciorki 52 — 54; świnie pełnom. od 120 do 150 kg wagi 116 — 120, — od 100 do 120 kg 110 — 114, — od 80 do 100 kg 96 — 102, maciory i późne kastraty 90 — 110, świnie bekonowe 82 — 86. Przebieg targu spokojny.

Mysłowice. — W/g urzędowego sprawozdania Komisji Not. Cen ceny — w zł za 100 kg żywej wagi loco targowica Mysłowice, łącznie z kosztami handlowymi, wyniosły: woły B 80 — 90, — C 70 — 79, stadniki A 80 — 90, — B 65 — 79, — C 50 — 64, jałówki i krowy A 85 — 90, — B 80 — 90, — C 70 — 79, — D 60 — 69, — E 50 — 59, cielęta B 70 — 80, — C 55 — 69, — D 40 — 59; świnie ponad 150 kg wagi 150 — 165, — od 120 do 150 kg 135 — 150, — pełnom. od 100 do 120 kg 120 — 134, — od 80 do 100 kg 110 — 119. Podaż normalna, tendencja utrzymana.

MASŁO

— W maju rynek krajowy nabiału podlegał znacznym wahaniom i nieraz ostrym zmianom nastrojów i tendencji.

Na początku miesiąca ceny nabiału w głównych ośrodkach spożycia pozostawały bez zmiany. Wzrosły natomiast ceny mleka surowego niezbiieranego, ze względu na zwiększające się w tym okresie spożycie sezonowe.

W połowie miesiąca sytuacja uległa radykalnej zmianie. Ceny masła w kraju zaczęły gwałtownie zwyżkować i — co ważniejsze — powyższa tendencja na rynku wewnętrznym pozostawała w zupełnym rozdźwięku z sytuacją rynku zagranicznego. Sytuacja ta, świadcząca o coraz większym uniezależnianiu się naszych cen wewnętrznych od zagranicznych, została spowodowana większym niż zazwyczaj spotęgowaniem normalnego zjawiska sezonowego. Przejsięcie od żywienia krów mlecznych paszami suchymi do zielonych wyraziło się w roku bieżącym, wskutek braku pasz zimowych i opóźnionej wegetacji wiosennej — słabszym niż zazwyczaj żywieniem krów, stąd nastąpiło silne zmniejszenie produkcji, zwłaszcza wobec uszczuplonego pogłowia. Naskutek wyżej skreślonej sytuacji rynku wewnętrznego — ceny nabiału w całym kraju wzrosły bardzo szybko, a nawet, czego się dotąd jeszcze nie zdarzyło, sprowadzono do Polski i Gdańska parę transportów masła duńskiego i estońskiego.

Jednakże już w II połowie miesiąca nastąpił wzrost produkcji, i rynek wewnętrzny zareagował wydatną zniżką cen, która na terenie Warszawy zwłaszcza, w końcu maja, wyraziła się 5-krotnym obniżeniem cen masła przez Komisję Cennikową — w przeciągu niespełna 2 tygodni.

Zapotrzebowanie miast na mleko jest nadal bardzo znaczne. Niestety, wobec braku cdcnych urządzeń transportowych z tej pomysłnej sytuacji rynkowej korzysta tylko nieznaczna liczba rolników, zamieszkujących okolice podmiejskie.

¹⁾ Na podstawie danych Min. Przemysłu i Handlu i Min. Rolnictwa, sprawozdań organizacji gospodarczych, własnych korespondentów, depesz P. A. T i t. d.

Warszawa. — Według ostatnich cenników Nabiałowej Komisji Cennikowej notowano — w \mathcal{Z} za 1 kg w hurcie: masło wyborowe luksusowe I gat. 2.50, — mleczarskie deserowe II gat. 2.20, — mleczarskie solone 2.30, — osekłkowe 1.80. Tendencja zniżkowa wskutek rosnącej podaży.

Poznań. — Według notowań Zw. Gosp. Sp. Mlecz. w Poznaniu w ostatnim tygodniu okresu sprawozdawczego płacono — w \mathcal{Z} za 1 kg w hurcie: masło wyborowe I gat. 2.50, — mleczarniane II gat. 2.30. Wobec braku dostatecznego popytu wznowiono eksport. Rynek jest zdezorientowany raptownym spadkiem cen.

Lublin. — Hurtowe notowania — w \mathcal{Z} za 1 kg w/g Izby Przemysłowo-Handlowej: masło wyborowe 4.00 — 4.10, — deserowe 3.70, — stołowe 3.30, — osekłkowe wiejskie 2.75. Tendencja utrzymana, dowozy małe.

Kraków. — Hurtowe notowania masła w/g ostatnich sprawozdań wynosiły — w \mathcal{Z} za 1 kg: masło deserowe w blokach 3.50, — w formach 3.60, — wyborowe 3.40, wiejskie 3.00. Tendencja silnie zniżkowa.

Bielsko. — Notowania masła — w \mathcal{Z} za 1 kg: masło wyborowe paczkowane 3.40 — 3.70, — deserowe I gat. 3.20 — 3.30, — niesolone stołowe 3.10 — 3.20, — wiejskie osekłkowe 2.70 — 2.80. Podaż zwiększona, popyt słaby, tendencja wybitnie zniżkowa.

JAJA

— Sytuacja na krajowym rynku jajczarskim w maju przedstawiała się dosyć niejedoolicie. Podobnie jak z innymi produktami spożycia, tak i w danym wypadku główna uwaga sfer zainteresowanych w handlu jajami zwrócona była na rynek wewnętrzny, który od dłuższego już czasu jest znacznie pewniejszym i lepszym nabywcą od zagranicy. Jednakże wzrost produkcji w ostatnich tygodniach, aczkolwiek znacznie mniejszy niż można było przypuszczać, zmusza do wzmożenia eksportu, który w chwili obecnej zupełnie się nie kalkuluje.

Poważną ulgą dla rynku wewnętrznego jest w chwili bieżącej ruch konserwacyjny w kraju i zagranicą, który w poszczególnych ośrodkach handlowych przyczynia się do utrzymania wyższych cen.

W dziedzinie pogłębienia i ugruntowania zbytu jaj na rynku wewnętrznym znaczne pozytywne wyniki odniósł Związek Spółdzielni Mleczarskich i Jajczarskich w Warszawie, który dzięki starannej selekcji sprzedanego towaru — pozyskał szersze rzesze klientów i przyczynił się do podniesienia standardu jaj konsumpcji wewnętrznej.

Widoki na najbliższą przyszłość, wobec nadchodzącej konieczności zwiększenia eksportu na przeładowane rynki obce — zapowiadają się nieszczerólnie.

Warszawa. — W końcu miesiąca cena hurtowa — w \mathcal{Z} za skrzynię à 1.440 szt. wynosiła: jaja świeże nieprześwietlane 95 — 105. Jaja, oferowane przez Związek Spółdzielni Mleczarskich i Jajczarskich w W-wie, znajdują chętnych nabywców. Tendencja utrzymana.

Łódź. — Hurtowe notowania jaj za skrzynię à 1.440 szt. wynosiły ostatnio \mathcal{Z} 100 — 105, przy dostatecznej podaży i utrzymanej tendencji.

Katowice. — Hurtowe notowania jaj w/g Repr. Spółdz. Mleczarskich — w \mathcal{Z} za skrzynię à 1.440 szt.: jaja wyborowe do picia 55-gramowe 105, — od 48 do 50 g 95. Tendencja spokojna.

Tarnopol. — Jaja eksportowe za skrzynię à 1.440 szt. franco granica ostatnio były nabywane przez eksporterów po \mathcal{Z} 106. Tendencja ożywiona.

Lublin. — W/g informacji eksporterów, w ostatnim tygodniu okresu sprawozdawczego, płacono za skrzynię à 1.440 szt. — w \mathcal{Z} : jaja eksportowe loco granica 100 — 105. Tendencja utrzymana przy małych dowozach.

SKÓRY

— Na rynkach skór surowych panowała ostatnio tendencja słabsza — zniżka cen wynosi do 20%. Zapotrzebowanie na skóry gotowe uległo zmniejszeniu — tendencja również słabsza.

Lublin. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg: skóry bydlęce miejskie niesolone 0.80 — 0.85 — prowincjonalne solone 0.80 — 0.83; za 1 sztukę: skóry cielęce miejskie niesolone 3.20 — 3.25, — prowincjonalne solone 3.00, skóry końskie 8.00, — baranie na kozuchy 3.50 — 3.75.

Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg: krupony ciężkie I gat. 6.00 — 6.20, — lekkie I gat. 5.50 — 5.70, boki podszewowe lekkie 4.25, skóry juchtowe 8.80 — 9.00.

Grudziądz. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg loco Grudziądza: skóry bydlęce ciężkie, średnie i lekkie 0.38, — owcze krótkowetniste i długowetniste 0.40; za 1 sztukę: skóry cielęce rzeźniczkie 1.50 — 2.00, — gburskie 0.50 — 0.80, — końskie 4.00 — 6.00, — kozie 0.50 — 1.00.

Bydgoszcz. — Notowano — w \mathcal{Z} za 1 kg loco rzeźnia miejska: skóry bydlęce wszystkich gatunków 0.40, — skopowe 0.40 — 0.50; za 1 sztukę: skóry cielęce 1.50 — 2.00, — kozie 1.00.

RYNEK AKCYJNY

za okres od 30 maja do 4 czerwca 1932 r.

— Zainteresowanie akcjami na giełdzie warszawskiej było w okresie sprawozdawczym nadal minimalne; gros transakcyj — jak i dotąd — przypadają na akcje Banku Polskiego. Tendencja spokojna.

Kurs akcji Banku Polskiego nie ulegał w haniom; bez zmiany również pozostał kurs akcji Warsz. T-wa Fabryk Cukru, natomiast od dłuższego czasu nienotowane akcje Lilpopa cenione były znacznie poniżej ostatnich notowań (o \mathcal{Z} 2.75). Z dn. 2 czerwca r. b. akcje Banku Handlowego w Warszawie notowane są bez kuponu za 1931 r. oraz akcje Zjedn. Fabryk Maszyn, Kotłów i Wagonów Zieleniewski i Fitzner-Gamper bez kuponu za 1930/31 r.; oba kupony bez wartości.

Na giełdach prowincjonalnych akcjami interesowano się w okresie sprawozdawczym niewiele; kursy nie wykazują niemal różnic w porównaniu z ostatnimi notowaniami.

GIEŁDA WARSZAWSKA

	Wartość nominalna	Kurs najwyższy	Kurs najniższy	Kurs w dn. 4/VI
Bank Polski	\mathcal{Z} 100	70 00	70 00	70 00
Warsz. T-wa Fabryk Cukru	\mathcal{Z} 100	17 00	17 00	—
Lilpop	\mathcal{Z} 25	9 50	9 50	—

GIEŁDA KRAKOWSKA

Akcje (maksimum i minimum — w \mathcal{Z} ; w nawiasach podane są notowania okresu poprzedniego): Bank Polski — 69 00 (69 00).

GIEŁDA LWOWSKA

Akcje (jak wyżej): Tesp — 80 00, Chodorów — 80 00, Bank Polski — 70 00.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Akcje (jak wyżej): Bank Polski — 69 00 (68 00).

KOMUNIKACJA I TRANSPORT

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

CHARAKTERYSTYKA PRZEWOZÓW TOWAROWYCH W 1931 R. i zmiany, powstałe pod wpływem de-

presji gospodarczej, wykazuje zestawienie następujące (w tys. tonn):

Przesyłki handlowe zwyczajne	N a d a n i e:				P r z y j ę c i e:				R a z e m	
	wewnątrz.	do Gdyni	do Gdańska	zagranicę	z Gdyni	z Gdańska	z zagranicy	Tranzyt	1931	1930
Zboże w ziarnie	1.027.8	17.5	165.8	134.5	1.8	14.6	31.0	110.0	1.501.1	1.803.4
Mąka i kasze	584.1	0.2	26.7	30.9	0.2	2.0	0.3	4.0	648.5	651.0
Ziemniaki	357.9	15.3	14.5	94.3	0.2	1.0	0.3	24.1	507.0	465.0
Buraki cukrowe	1.584.3	0.2	0.3	4.8	—	0.2	—	0.3	1.590.1	3.015.0
Siano i słoma	71.7	—	0.6	2.3	—	—	0.1	1.6	76.4	79.4

Przesyłki handlowe zwyczajne	N a d a n i e:				P r z y j ę c i e:			R a z e m		
	wewnątrz.	do Gdyni	do Gdańska	z zagranicę	z Gdyni	z Gdańska	z zagranicy	Tranzyt 1931	1930	
Zwierzęta żywe	239.8	—	11.1	58.7	—	—	0.6	21.7	331.9	361.9
Kamienie	1.148.9	7.2	7.9	5.2	—	1.3	15.6	138.8	1.321.8	2.241.8
Wapień i wapno	404.5	0.5	2.2	23.2	0.1	0.1	0.4	20.8	451.6	659.9
Cement	497.4	13.2	29.5	8.6	—	0.6	0.2	20.8	570.3	868.1
Sól	447.9	—	22.2	47.5	—	0.4	0.2	21.9	540.0	548.3
Rudy	304.3	—	0.5	48.7	18.6	150.9	267.9	899.3	1.690.1	1.691.5
Węgiel i koks	11.128.4	4.386.3	6.450.4	3.567.9	0.9	60.2	43.6	1.605.8	27.243.5	26.471.7
Ropa rafinowana i przetwory	770.5	0.5	67.5	145.1	0.6	2.3	3.1	11.0	1.000.6	1.046.0
Cukier	326.1	85.6	55.2	5.8	0.1	0.3	0.3	4.8	478.2	748.2
Przetwory chemiczne	253.1	0.9	5.9	26.1	—	8.7	10.0	77.6	382.3	445.6
Nawozy sztuczne	376.4	48.2	61.2	47.9	71.2	49.9	26.8	262.9	944.6	1.346.3
Materiały drzewne	3.083.8	23.9	569.2	712.7	0.1	10.9	20.0	477.4	4.898.1	6.752.2
Wyroby z drzewa	195.5	0.9	214.2	27.7	0.1	3.7	1.5	116.6	560.1	1.397.0
Wyroby ceramiczne	848.8	11.4	6.4	2.9	—	0.5	19.2	101.3	990.5	1.397.0
Żelazo i stal	981.3	2.1	5.2	312.3	339.6	22.3	34.0	391.0	2.087.7	2.258.7
Wyroby żelazne	307.4	13.1	7.4	99.9	0.2	4.9	25.6	221.5	680.0	667.3
Pozostałe towary	3.486.5	100.3	122.1	487.8	60.9	225.8	449.4	737.6	5.670.4	7.064.7
Razem w 1931 r.:	28.425.3	4.727.4	7.846.0	5.892.9	494.4	560.4	950.2	5.270.6	54.168.4	—
„ w 1930 r.:	35.289.2	3.240.4	6.766.0	7.896.3	466.2	583.0	1.142.2	5.199.4	—	60.582.7
Przesyłki pośpieszne	216.0	19.9	8.0	25.5	0.1	1.3	12.3	316.9	599.9	669.7
Ładunki gospodarcze	8.186.0	—	—	—	—	—	—	—	8.186.0	7.522.7
Przewozy wojskowe	812.6	—	—	—	—	—	—	—	812.6	739.0
Ogółem w 1931 r.:	37.640.9	4.747.3	7.854.0	5.918.4	494.5	591.7	962.5	5.587.5	63.766.8	69.514.1
	59.0%	7.4%	12.3%	9.3%	0.8%	0.9%	1.5%	8.8%	100.0%	—

Z zestawienia powyższego wnosimy przedewszystkiem, że przewozy handlowe w 1931 r. uległy zmniejszeniu w porównaniu z 1930 r. o 65 miljn. t, czyli o 10%. W stosunku jednak do przewozów w 1929 r., stanowiących 738 miljn. t, spadek ten równa się już 23%.

Zmniejszeniu uległy głównie przewozy obrotu wewnętrznego

oraz w imporcie, natomiast wywóz przez Gdańsk i Gdynię, jak również tranzyt, nawet wzrosły.

Jeżeli chodzi o poszczególne pozycje towarowe, to największe zmniejszenie przewozów w 1931 r. daje się zauważyć w zakresie buraków cukrowych, drzewa i kamieni, natomiast zwiększenie wykazuje węgiel kamienny.

ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE

RYNEK FRACHTOWY. — Sytuacja na rynkach frachtowych uległa dalszemu pogorszeniu i — według określenia angielskich maklerów — stała się wprost katastrofalną.

Na rynku La Platy zakontraktowano ogółem 29 statków o łącznym tonnażu 186.200 t. Przy załadunkach na czerwiec płacono od sh 17/3 do 15/6 za statki średniego typu z portów górnego biegu rzeki do Anglii i Kontynentu, 14 — za statki większe do Antwerpii lub Rotterdamu. Przy załadunkach na czerwiec/lipiec stawka zasadnicza wynosiła sh 17/6—17/3.

Notowano bardzo słaby ruch na rynkach Dalekiego Wschodu. Z portów południowej Australii płacono od sh 22/6 za statki większe, a sh 23/6 za mniejsze do morza Śródziemnego, Anglii i Kontynentu.

Pewne ożywienie panowało w frachtowaniach z Montreal, jednakże przy zniżających stawkach, które wynosiły w kwiet-

niu 9 cent. za 100 lbs do Antwerpii lub Rotterdamu obecnie zaś wynoszą 6½ cent. w tymże kierunku. Również szereg kontraktów zawartych zostało na cukier z Kuby do portów Anglii i Kontynentu po stawce sh 13/9 — 14 zależnie od typu i pozycji statku, a po sh 15/6 do Odessy.

Na rynku Gdynia/Gdańsk tendencja bez zmian, z wyjątkiem wywozu węgla do Szwecji, gdzie panowało lekkie ożywienie w związku z kontraktami na dostawę węgla dla kolei szwedzkich,

Stawki orientacyjne w wywozie węgla wynosiły (w sh): Sztokholm 4/2, Göteborg 4, Oslo 4/9, Kopenhaga 3 10/16 — 4, Rouen 5/6 za statki większe, 6 — za mniejsze, porty włoskie G. S. S. L. ok. 8.

Szły małe partje drzewa do Francji: po sh 25 do Dunkierki, ok. sh 26 do Pouen, sh 30 do La Pallice.

Na wszystkich rynkach zbożowych ogromna depresja.

POCZTA I TELEGRAF

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA POCZTY I TELEGRAFÓW

RUCH PRZESYŁEK LISTOWYCH W 1931 R. —

Pogłębiająca się depresja gospodarcza w 1931 r. wycisnęła wyraźne piętno na rozwoju ruchu przesyłek listowych, które — jak wiadomo — tworzą najpoważniejsze źródło wpływów z opłat pocztowych. Wzrost ruchu pocztowego, widoczny od szeregu lat, osiągnął kulminacyjny punkt w 1929 r. Od tego momentu tendencja wzrastająca powoli przechodzi w spadkową. Ilość przesyłanych za pośrednictwem aparatu pocztowego przesyłek listowych poczęła się kurczyć. Rok 1931 przeszedł pod znakiem pogłębiania się tego spadku, zauważonego w większej skali po raz pierwszy w 1930 r.

Poniższe zestawienie ilustruje ruch przesyłek listowych w latach 1927 — 1931; obok ruchu ogólnego, który ujmuje łącznie obrót krajowy i obrót zagraniczny (do Polski i z Polski) zestawienie podaje również oddzielnie sam ruch krajowy:

	Ruch ogólny	Wskaźnik	Ruch krajowy	Ruch krajowy w %-ach ruchu ogólnego
1927	832.662.100	100.0	692.296.282	83.1
1928	933.535.136	112.1	759.474.510	81.4
1929	999.243.652	120.0	807.161.000	80.8
1930	977.781.106	117.4	796.015.100	81.4
1931	847.317.480	101.8	700.008.162	82.6

Ruch przesyłek w 1931 r. powrócił, jak widzimy, prawie do poziomu z 1927 r.

Obserwacja rozwoju ruchu krajowego pozwala stwierdzić, że w miarę pomyślnego rozwoju ogólnego ruchu przesyłek listowych udział ruchu krajowego w ogólnym obrocie ulegał stosunkowemu zmniejszeniu, jednak po załamaniu się tego rozwoju w okresie tendencji spadkowej udział, przypadający na

ruch krajowy, stosunkowo wzrasta i dochodzi w 1931 r. prawie do rozmiarów z 1927 r.

Przedstawiona zależność liczbowa wydaje się zupełnie jasna, skoro wziąć pod uwagę kształtowanie się stosunków polskich z zagranicą. Trzeba nawiasem dodać, że w ostatnich latach nawiązane zostały nowe nici połączeń Polski z innymi zarządami pocztowymi; mimo to ruch zagraniczny kurczy się.

I interesującą jest rzeczą przedstawienie, w jaki sposób rozkładał się ogólny ruch przesyłek listowych na poszczególne okręgi dyrekcyjne:

Okręgi dyrekcyjne	1 9 3 1		1 9 3 0	
	ilość przesyłek	%	ilość przesyłek	%
Białystok	59,852.020	7'06	78,415.770	8'02
Gdańsk	2,859.680	0'34	2,857.870	0'29
Katowice	61,128.600	7'21	69,120.310	7'07
Kraków	123,656.186	14'59	115,438.828	11'81
Lublin	64,410.990	7'60	75,372.820	7'71
Lwów	136,163.360	16'07	143,080.430	14'63
Poznań	90,451.300	10'68	99,321.748	10'16
Warszawa	248,497.932	29'33	319,093.080	32'63
Wilno	60,297.412	7'12	75,080.250	7'68

Jak widzimy, obniżka dotknęła prawie wszystkie dyrekcje, ale w stopniu nierównomiernym. Jedną tylko z dyrekcyj, mianowicie Krakowską (pomijamy Dyрекcję Gdańską ze względu na jej drobne obroty), wykazuje wzrost ruchu — a to w związku z ruchem turystycznym oraz faktem znajdowania się w tej dyrekcji całego szeregu miejscowości kuracyjnych. Największy udział w ruchu ogólnym przesyłek przypada — zarówno w 1931 r., jak i w 1930 r. — dyrekccjom: Warszawskiej, Lwowskiej, Krakowskiej i Poznańskiej.

Przesyłki listowe dzielą się na rozmaite rodzaje. Niektóre z nich grają tak ważną rolę, iż ich wahania rozwojowe pociągają za sobą głębokie zmiany w wynikach finansowych całego przedsiębiorstwa. Poniższe zestawienie ilustruje właśnie ruch poszczególnych rodzajów przesyłek listowych w 2 ostatnich latach:

	1 9 3 1		1 9 3 0	
	ilość przesyłek	%	ilość przesyłek	%
Listy	524,369.350	61'89	641,375.226	65'60
Kartki	144,144.854	17'01	155,679.722	15'92
Druki	124,000.588	14'63	116,891.534	11'95
Papiery handlowe	6,300.042	0'74	7,098.354	0'73
Próbki towarowe	6,591.850	0'78	8,823.718	0'90
Przesyłki, wolne od opłaty	41,910.796	4'95	47,912.552	4'90

Jak widzimy, jedynie tylko druki wykazywały pewien wzrost w 1931 r. w porównaniu z 1930 r. Listy, najpoważniejszy ilościowo rodzaj przesyłek, wykazał dość znaczną stratę; w 1930 r. udział listów w ogólnej ilości przesyłek wynosił 65'6%, w roku następnym 61'9%. Ruch kartek, aczkolwiek w liczbach absolutnych zmniejszył się, wykazał wzrost procentowego udziału w ogólnej sumie przesyłek. Spadek przesyłek próbek towarowych był tak znaczny, że obniżył się (podobnie jak przy listach) ich udział %owy w ogólnej ilości przesyłek; świadczy to o kurczeniu się obrotów handlowych.

Na uwagę zasługuje ruch przesyłek, wolnych od opłaty. Od szeregu lat przesyłki te wykazywały znaczny wzrost, rok 1931 przyniósł niżkę ruchu tych przesyłek. Wiadomo, że ruch tego rodzaju przesyłek jest narazie darmowym świadczeniem poczty. Dostosowanie rozmiarów jego rozwoju do pewnych określonych granic okazało się rzeczą konieczną ze względu na wzrastające w okresie trwania dekonjunktury ciężary, spadające na przedsiębiorstwo. Mimo jednak niski udział przesyłek, wolnych od opłaty, w ogólnej masie przesyłek listowych pozostaje poważny. Czem wytłumaczyć zmniejszanie procentowego udziału listów w ruchu przesyłek?

Po pierwsze, p. kreślić trzeba z całym naciskiem, że niezależnie od wzrostu lub spadku absolutnej liczby przesłanych listów w danych okresach ich udział %owy w ogólnej masie przesyłek listowych wykazuje od szeregu lat tendencję malejącą. Dzieje się to dlatego, że w działalności poczty polskiej rozwijają się ruchy inne, drobne wprawdzie, lecz posiadające żywe tętno rozwojowe. Przyczyny tego rozwoju tkwią w splotcie stosunków społeczno-gospodarczych terenu.

Po drugie, należy powiedzieć, że w okresie przedłużającego się kryzysu gospodarczego sposoby i środki porozumiewania wyżej otaryfowane, zostają zastępowane tańszymi, które choć w całości nie spełniają funkcji środka zastąpionego, to jednak dla zainteresowanych stron spełniają dostateczną rolę. Działają tutaj w pełni zasada su tytucji.

Jasnym się wydaje wobec tego fakt wzrostu stosunkowego udziału ruchu kartek w 1931 r. oraz jednoczesny spadek udziału ruchu listów. A trzeba pamiętać, że listy i kartki tworzą „w szczególności” przedmiot, objęty prawem wyłączności. Badanie więc wzajemnych zależności, jakie zachodzą między ruchem listów i kartek w biegu lat, jest nie tylko ze względów teoretycznych, lecz zwłaszcza praktycznych rzeczą poważną.

Dr. Józef Pawlak

KRONIKA BIEŻĄCA

PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ

POROZUMIENIE:

Porozumienie madryckie z dn. 14 IV 1931 r., dotyczące zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzone w Waszyngtonie dn. 2 VI 1911 r. i w Hadze dn. 6 XI 1925 r. oraz ośw. rządowe w sprawie zgłoszenia przez Polskę przystąpienia — z dn. 22/III 1932 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 47, poz. 446 oraz 447).

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Tryb postępowania w myśl ustawy z dn. 18/III 1932 r. o dobach skonfiskowanych przez b. rządy zaborcze uczestnikom walk o niepodległość — rozp. Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedl., Rolnictwa, Ref. Roln. i Rob. Publ., z dn. 19/V 1932 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 45, poz. 432).

Ogłoszenie jednolitego tekstu przepisów tymczasowych o kosztach sądowych, obowiązujących w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie — rozp. Ministra Sprawiedl. z dn. 10/V 1932 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 47, poz. 449).

Właściwość sądów grodzkich w sprawach z ustawy karnej skarbowej — rozp. Ministra Sprawiedliwości z dn. 18/V 1932 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 48, poz. 453).

NOWE SPÓŁKI AKCYJNE

— **Towarzystwo Inżynieryjno-Budowlane „J. Karbowski i J. Kurowski”, S. A. z siedzibą w Warszawie, ul. Ciocka Nr. 35 m. 18; kap. zakł. S ki zł 500,000; założyciele: Jan Karbowski, ul. Mickiewicza Nr. 30 na Żoliborzu, Józef Kurowski, ul. Marszałkowska Nr. 17, i Rócsisław Wójcicki, Zduńska Wola, ul. Piłsudskiego Nr. 84. Akt notarialny zeznany przed Notariuszem Mieczysławem Różyckim w Piasecznie dn. 12 marca 1932 r.**

— **„Towarzystwo Miejskich i Międzymiastowych Komunikacji Autobusowych”, S. A. z siedzibą w Warszawie: kap. zakł. S ki zł 1,000,000; założyciele: Henryk Kunczewicz, inżynier-technolog, Warszawa, ul. Rejtana Nr. 3; Józef Lipski, Warszawa, Al. Ujazdowska Nr. 9; Albert Steinberg, Warszawa, ul. Wiejska Nr. 11; Feliks Oppman, Warszawa, ul. Adama Piłgu Nr. 6; Antoni Ligęza-Stamirowski w Młocinach pod Warszawą, i Ludwik Steinberg, Warszawa, ul. Senatorska Nr. 10.**

— „Mez” Fabryka Jedwabiu do Haftowania i Przędzy do Szycia i Robót Ręcznyh, S. A. z siedzibą w Bielsku (Śląsk): kap. zakł. S-ki z 1.000.000; założyciele: Mez Kater i Synowie w Bielsku, ul. Sukiennicza 3; Stefan Laurysiewicz — Warszawa, Bağatela 10; James Hendersen — Medjolan.

— „Polskie Linje Autobusowe”, S. A. z siedzibą w Warszawie: kap. zakł. z 500.000; założyciele: Leonard Jansson, zam. w Sztokholmie (Szwecja) ul. Storaängen 25; Apolinary Kóstro, adwokat, Warszawa, Foksal 18; Roman Rudniewski, Warszawa, Marszałkowska 25; Axel Nilsson, Warszawa, Królewska 3.

— „Zakład Elektryczny Okręgu Lwowskiego”, S. A. z siedzibą we Lwowie: kap. zakł. S-ki z 2.000.000; założyciele: Miejskie Zakłady Elektryczne we Lwowie, ul. Wólecka Nr. 2; Zakłady Wodociągowe miasta Lwowa we Lwowie, ul. Zielna Nr. 62; Okręgowy Zakład Elektryfikacyjny, Sp. z ogr. odp. we Lwowie, ul. Leona Saniehv Nr. 3; Jaworznicke Komunalne Kopalnie Węgla, S. A., Kraków, ul. Krupnicza Nr. 5.

— „Kolej Lokalna Lwów — Jaworów”, S. A. z siedzibą we Lwowie: kap. zakł. S-ki z 2.479.210; założyciele: Galicyjski Bank Hipoteczny, Siemieński, Lewicki i Roman Potocki.

— Towarzystwo „Syrena Rekord”, S. A. z siedzibą w Warszawie, ul. Chmielna 65; kap. zakł. z 300.000; założyciele: Juliusz Feingenbaum, ul. Chmielna 66; Owsiej Gerszuny, ul. Chmielna 66; i Hilary Tempel, ul. Wielka 11. Akt notarialny zeznany przed Notariuszem Marianem Kurmanem w Warszawie dn. 14 lutego 1932 r. N. Rep. 183.

TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓŁKACH AKCYJNYCH

14 czerwca:

— „Danziger Privat-Actien-Bank”, S. A. — o g. 12 w lok. S-ki w Gdańsku, Langgasse 34.

16 czerwca:

— „T-wo Akc. dla Fabrykacji Śrub i Wyrobów Kutych Brevillier & S-ka i A. Urban & Synowie” — o g. 11 w lok. S-ki w Wiedniu VI, Linke Wienzeile 18.

17 czerwca:

— „Vacuum Oil Company”, S. A. — o g. 16 w lok. S-ki w Czechowicach.

18 czerwca:

— „S. W. Niemojowski”, Fabryka Papieru i Wyrobów z Papieru w Bielsku, S. A. — o g. 12 w lok. S-ki w Bielsku.
— „Société Belgo-Polonaise de Force et de Traction Electriques (Sobelpol)”, S. A. — o g. 15 w siedzibie S-ki w Brukseli, 168, rue Royale.

20 czerwca:

— „Fluid”, S. A. — o g. 12 w gm. Stow. Techników w W-wie, Czackiego 35.
— „Fabryka Narzędzi Chirurgicznych, Weterynaryjnych i Wyrobów Stalowych Ostrych „Aifons Mann”, S. A. — o g. 18 w lok. S-ki w W-wie, pl. Małachowskiego 2.

21 czerwca:

— „Brzeskiauto”, S. A. — o g. 17 w lok. Księg. Św Wojciecha w Poznaniu, Al. Marcinkowskiego 22.

— „Żbikowskie Zakł. Stalowe „Hossyb”, S. A. — o g. 18 w lok. S-ki w W-wie, Al. Jerolimskie 45.

— „Warszawska Fabr. Guzików”, S. A. — o g. 16 w lok. S-ki w W-wie, Praga, Radzymińska 7.

22 czerwca:

— Akc. T-wo Kr wieckie „Ameryka”, — o g. 20 w lok. S-ki w W-wie, Żąbkowska 40.

— „C. Hartwig”, S. A. — o g. 10 w lok. B-ku Zw. Sp. Zar. w Poznaniu, pl. Wolności 15.

— „Georges Geiling & C-ie”, S. A. — o g. 11 w lok. S-ki w Poznaniu, Grunwaldzka 18.

— „Kolej Elektryczna Łódzka”, S. A. — o g. 17 w lok. B-ku Przemysłowców Łódzkich w Łodzi, Ewangelicka 15.

23 czerwca:

— S. A. Fabr. Portland-Cementu „Szczakowa” — o g. 10½ w lok. S-ki w Bielsku, Krasieńskiego 32.

— „Bank Przemysłowców”, S. A. — o g. 13 w lok. B-ku w Poznaniu, Stary Rynek 73/74.

— T. A. „Quebracho” — o g. 18 w lok. S-ki w W-wie, Rybaki 6.

— „Bank Przemysłowców Polskich”, S. A. — o g. 17 w lok. B-ku w Warszawie, Zgoda 7.

— „Bank Związku Spółek Zarobkowych”, S. A. — o g. 11 w lok. B-ku w Poznaniu, Pl. Wolności 15.

24 czerwca:

— T-wo Ubezpieczeń „Przezorność”, S. A. — o g. 11½ w lok. S-ki w Warszawie, pl. Małachowskiego 4.

— „Technika Gorzelnicza”, S. A. — o g. 18 w lok. S-ki w Warszawie, Wronia 69.

— „Modrzejskie Zakł. Górn-Hutnicze”, S. A. — o g. 17 w lok. S-ki w Warszawie, Srebrna 9.

— T-wo Ubezp. „Vita” w Warszawie, S. A. — o g. 11 w lok. S-ki w Warszawie, Jasna 6.

— „S. A. dla Handlu Rurami” — o g. 18½ w lok. S-ki w Warszawie, Czackiego 19.

— S. A. Wyrobów Bawełnianych J. K. Poznańskiego w Łodzi — o g. 11 w lok. S-ki w Łodzi.

— Francuskie T. A. „Perun” — o g. 15 w lok. S-ki w Paryżu, Quai d'Orsay 75.

25 czerwca:

— „Polskie Kopalnie Szarbowe na G. Śląsku, Spółka Dzierżawna”, S. A. — o g. 17 w lok. S-ki w Katowicach, Kochanowskiego 18.

— S. A. T-wo Ubezpieczeń „Przyszłość” — o g. 18 w lok. S-ki w Warszawie, Królewska 35.

— T-wo Ubezp. „Polonia”, S. A. — o g. 17 w lok. S-ki w Warszawie, Pl. Dąbrowskiego 1.

— „Karpackie T-wo Leśne”, S. A. — o g. 11 w lok. S-ki we Lwowie, Kraszewskiego 7.

— „Formiarz”, Fabr. Kopyt i Szpilek Drewnianych, S. A. — o g. 18 w lok. S-ki w Warszawie, Kowieńska 14.

— „Dolina”, Przemysł Leśny, S. A. — o g. 12 w lok. S-ki we Lwowie, Kraszewskiego 7.

— Zakł. Chemiczne „Laokoon”, S. A. we Lwowie — o g. 19 w lok. Izby Przem.-Handl. we Lwowie.

SKARBOWOŚĆ I FINANSE

PODATKI I OPŁATY

KALENDARZYK PODATKOWY NA CZERWIEC 1932 R. — W czerwcu r. b. płatne są następujące podatki:

1) do dn. 15 czerwca — państwowy podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w maju przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii i przedsiębiorstwa przemysłowe I—V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) do dn. 7 czerwca — podatek dochodowy od uposażeń służbowych emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę wraz z dodatkami kryzysowym, potrącony w ciągu maja;

3) do dn. 5 czerwca — wpłata ¼ części różnicy w podatku dochodowym od uposażeń służbowych, wynikającej

z kumulacji uposażeń, otrzymanych w ciągu 1931 r. od różnych służbodawców;

4) do dn. 15 czerwca — zaliczka miesięczna na poczet nadzwyczajnego podatku od dochodu, osiągniętego przez notariuszy (rejentów), pisarzy hipotecznych i komorników w maju;

5) do dn. 5 czerwca — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w czasie od 16 do 31 maja, i do 20 czerwca — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu pierwszych 15 dni czerwca;

Nadto płatne są zaległości odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w czerwcu r. b., tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.

RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH

GIEŁDA WARSZAWSKA

za okres od 30 maja do 4 czerwca 1932 r.

— Dla walut panowała w okresie sprawozdawczym tendencja spokojna, naogół nieco mocniejsza, nie przynosząc jednak większych różnic w porównaniu z notowaniami okresu poprzedniego. Zwyżki kursowe uzyskały: dolary, funty szterlingów, franki francuskie i szwajcarskie, korony czeskosłowackie, floreny holenderskie, korony szwedzkie oraz rzadko notowane korony norweskie; zniżkowały natomiast belgi, liry włoskie oraz guldeny gdańskie.

Zawieszenie przez Bank Polski sprzedaży dolarów gotówkowych — przy utrzymaniu nadal ich zakupu — nie wywołało poważniejszych wahań; w obrotach prywatnych jedynie kurs dolara podniósł się do poziomu $\text{zł } 889$ za $\text{\$ } 1$. Oficjalnie dolar w ostatnich dniach okresu notowany nie był.

Wysokość dziennego zapotrzebowania walut nie przekraczała w okresie sprawozdawczym poziomu średniego.

	Kurs najwyż- szy	Kurs najniż- szy	Kurs w dn. 4 VI
Dolary St. Zjedn.	$\text{\$ } 1$	8 90	8 859
" " " telegr.	$\text{\$ } 1$	8 904	8 903
Funty szterlingi	$\text{£ } 1$	32 95	32 85
Franki francuskie	100 fr.	35 14	35 14
Franki szwajcarskie	100 fr.	174 50	174 40
Belgi	100 blg.	124 80	124 70
Korony czeskosłowackie	100 kor.	26 40	26 38
Liry włoskie	100 lir.	45 75	45 73
Floreny holenderskie	100 fl.	361 50	361 20
Guldeny gdańskie	100 guld.	174 95	174 90
Korony szwedzkie	100 kr.	170 00	170 00
Korony norweskie	100 kr.	165 00	165 00

Dla papierów lokacyjnych państwowych panowała w okresie sprawozdawczym tendencja mocniejsza, szczególnie w drugiej połowie okresu, spowodowana częściowo poprawą na giełdach zagranicznych; poszczególne papiery wykazują poważniejsze różnice w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego, a mianowicie: 3% Pożyczka Budowlana + $\text{zł } 2\cdot50$, 4% Pożyczka Dolarowa + $\text{zł } 3\cdot25$, 7% Pożyczka Stabilizacyjna + 4%, 10% Pożyczka Kolejowa + 1%. Pozostałe papiery tej grupy, wskutek tego, iż były notowane tylko w pierwszych dniach okresu, wykazują zniżki: 4% Pożyczka Inwestycyjna — $\text{zł } 0\cdot25$, serje — $\text{zł } 4\cdot00$, 5% Pożyczka Konwersyjna — 4% oraz 6% Pożyczka Dolarowa — $\frac{1}{2}\%$. Kurs listów zastawnych i obligacji banków państwowych utrzymał się na dotychczasowym poziomie.

Dział listów zastawnych, mimo dość ograniczonych obrotów, wykazuje bardzo poważne różnice. Trwająca od dłuższego czasu słaba tendencja załamała się w okresie sprawozdawczym, dając w poszczególnych wypadkach poważniejsze zwyżki kursów, w nielicznych jednak tylko poprawę w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego, którą uzyskały jedynie papiery, notowane w końcu okresu. W rezultacie tygodniowym najpoważniej podniósł się kurs 8% L. Z. T-wa Kredytowego m. Warszawy + $8\frac{1}{2}\%$, poza tem 8% L. Z. T-wa Kredytowego m. Łodzi zwyżkowały o $2\frac{3}{4}\%$; wszystkie pozostałe notowania wykazują zniżki, często bardzo poważne, jak np. 8% L. Z. T-wa Kredytowego m. Kalisza — 11%, także listy m. Częstochowy — $3\frac{3}{4}\%$, także listy m. Piotrkowa — $4\frac{1}{2}\%$ (dwa ostatnie mimo poważnej poprawy w okresie sprawozdawczym). Z listów zastawnych w walucie notowano 7% L. Z. T-wa Kredytowego Ziemińskiego w Warszawie 1928 r. po kursie niższym o 5%.

Obligacjami nie interesowano się w okresie sprawozdawczym zupełnie.

	Wartość nominalna (waluta)	Kurs naj- wyższy	Kurs naj- niższy	Kurs w dn. 4 VI
3% Pożyczka Budowlana	$\text{zł w zł. } 50$	34 50	31 50	34 00
4% " Dolarowa	$\text{\$ } 5$	47 75	44 75	47 50
4% " Inwestycyjna	$\text{zł w zł. } 100$	88 50	84 00	88 50
4% " " serje	$\text{zł w zł. } 100$	92 00	91 00	—
5% " Konwersyjna	zł	31 50	30 00	—
5% " Konwers. Kol.	zł	—	—	—
6% " Dolarowa	$\text{\$}$	47 25	46 00	—

7% " Stabilizacyjna ¹⁾	$\text{\$}$	48 00 ²⁾	41 00	45 75
10% Pożyczka Kolejowa	fr. w zł.	100 00	98 00	100 00
7% L. Z. Państ. Banku Roln.	$\text{zł w zł. } 1927$	83 25	83 25	83 25
8% " " " " "	$\text{zł w zł. } 1927$	94 00	94 00	94 00
7% " Banku Gosp. Kraj.	$\text{zł w zł. } 1927$	83 25	83 25	83 25
8% " " " " "	$\text{zł w zł. } 1924$	94 00	94 00	94 00
7% Obl. Kom. " " "	$\text{zł w zł. } 1927$	83 25	83 25	83 25
8% " " " " "	$\text{zł w zł. } 1924$	94 00	94 00	94 00
4% L. Z. T-wa Kred. Ziems.	zł	30 75	30 75	—
7% L. Z. T-wa Kred. Ziems. w Warszawie 1928 r.	$\text{\$ w zł.}$	51 50 ³⁾	48 00	48 00
5% L. Z. T-wa Kred. m. Warsz.	zł	42 00	36 00	—
8% " " " " "	zł	59 00	45 00	55 25
8% L. Z. T-wa Kred. Ziems. Częstoch.	zł	49 75	43 00	—
8% " " " " " Kalisza	zł	45 00	45 00	—
8% " " " " " Lublina	zł	46 00	46 00	—
8% " " " " " Łodzi	zł	47 25	47 25	—
8% " " " " " Piotrkowa	zł	49 75	46 00	—

ZŁOTY ZAGRANICA

1932	Gdańsk ⁴⁾	Berlin ⁴⁾	Wiedeń ⁴⁾	Paryż ⁴⁾	Zurych ⁴⁾
30/V	57 19—57 31	47 25—47 45	79 46—79 94	284 50	57 35
31/V	57 25—57 37	" "	" "	—	57 30
1/VI	57 20—57 32	" "	" "	—	57 35
2/"	57 20—57 31	" "	" "	—	—
3/"	57 21—57 33	" "	" "	284 00	—
4/"	57 18—57 29	" "	" "	—	—
1932	Łondyn ⁵⁾	Praga ⁴⁾	New-York ⁴⁾	Amsterdam ⁴⁾	
30 V	33 00	377 10—379 10	—	—	—
31/V	"	377 05—379 05	—	—	—
1/VI	32 87	377 25—379 25	—	—	—
2/"	32 75	377 20—379 20	—	—	—
3/"	" 82	" "	—	—	—
4/"	"	" "	—	—	—

POŻYCZKI POLSKIE NA GIEŁDACH ZAGRANICZNYCH ⁶⁾

	16—21/V	23—28/V	30/V—4/VI
(maksimum—minimum—ultimo; w nawiasach obroty)			
New-York			
6% dolarowa 1920	53 $\frac{3}{4}$ —52—52 (6.000)	51—48—48 (21.000)	50—45—49 $\frac{3}{4}$ (28.000)
8% Dillon. 1925	52—48 $\frac{3}{4}$ —48 $\frac{3}{4}$ (98.000)	48—46 $\frac{1}{2}$ —47 (108.000)	46 $\frac{3}{4}$ —43 $\frac{1}{2}$ —46 (52.000)
7% stabilizac. 1927	48 $\frac{7}{8}$ —42 $\frac{1}{2}$ —42 $\frac{3}{4}$ (161.000)	44 $\frac{1}{2}$ —40 $\frac{7}{8}$ —40 $\frac{7}{8}$ (140.000)	45—39 $\frac{1}{2}$ —45 (198.000)
7% Warszawy 1928	32 $\frac{1}{2}$ —31 $\frac{1}{2}$ —32 (38.000)	31—26 $\frac{1}{2}$ —26 $\frac{1}{2}$ (78.000)	32 $\frac{1}{2}$ —24 $\frac{5}{8}$ —32 $\frac{1}{2}$ (93.000)
7% śląska 1928	34 $\frac{3}{8}$ —32—32 $\frac{1}{2}$ (57 000)	33 $\frac{7}{8}$ —26 $\frac{1}{2}$ —27 (94 000)	30 $\frac{3}{4}$ —25 $\frac{1}{8}$ —30 $\frac{3}{4}$ (161.000)
Łondyn			
7% stabilizac. 1927	60 35—55 35 —56 35	57 24—53 24 —54 24	54 08—51 08 —52 08
Zurych			
7% stabilizac. 1927	46 50—45 00 —45 00	43 00—40 00 —43 00	42 00—39 00
Sztokholm			
7% stabilizac. 1927	marzec 56 $\frac{1}{2}$ —54 $\frac{1}{2}$ (18.000)	kwiecień 51 $\frac{1}{2}$ —47 $\frac{1}{2}$ (3.000)	
Paryż			
7% stabilizac. 1927	62 51—61 33	61 64—48 60	54 53—44 68
Mediolan			
7% włoska 1924	95 70—94 95 —95 00 (1.100)	94 00—92 00—92 00 (820)	90 00—84 00—87 60 (2.150)

¹⁾ Z wyłączeniem transzy francuskiej.

²⁾ Dotyczy odcinków po 100.

³⁾ Dotyczy drobnych odcinków.

⁴⁾ Za $\text{zł } 100$. ⁵⁾ Za $\text{£ } 1$.

⁶⁾ Kursy—w $\%$ ach nominalu, obroty — w jednostkach walutowych danego kraju.

PRZEGLĄD ZAGRANICZNY

DRUGI ROK DZIAŁALNOŚCI BANKU ROZRACHUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH¹⁾

DONIOSŁE wydarzenia, jakie miały miejsce w dziedzinie pieniężnej i kredytowej od połowy r. ub., wywierały ogromny wpływ na działalność Banku Rozrachunków Międzynarodowych w drugim roku jego istnienia. W zależności od tych wydarzeń działalność ta przechodziła stopniowo 3 wyraźne okresy: pierwszy trwał do ogłoszenia moratorium Hoovera drugi do czasu spadku funta, trzeci — do końca okresu obrachunkowego.

W pierwszym okresie działalność Banku rozwijała się pomyślnie po linii, wytkniętej przez statut, t. j. w dziedzinie popierania współpracy banków biletowych, stwarzania ułatwień w międzynarodowych obrotach pieniężnych, wreszcie spełniania przez Bank roli powiernika w międzynarodowych rozrachunkach pieniężnych, szczególnie zaś wynikających z wykonywanego planu Younga. W drugim okresie, skutkiem ogłoszenia moratorium Hoovera, zmienił się zakres działalności Banku jako powiernika, a w następstwie zmniejszenia się jego kapitałów obrotowych, wynikającego z rozrachunków między państwowych, spadła również i jego rola w oddziaływaniu na międzynarodowe obroty pieniężne. Objaw ten jeszcze bardziej uwypuklił się w trzecim okresie, nacechowanym zanikaniem resztek zaufania, kiedy Bank narażony był na wycofywanie wkładów, zdeponowanych przez banki centralne.

Opierając się na sprawozdaniu rocznym Banku za ubiegły rok operacyjny można omówić szczegółowiej jego działalność w trzech zasadniczych kierunkach statutowych.

Popieranie współpracy banków biletowych nakłada przede wszystkim na B. R. M. obowiązek udzielania pomocy przy stabilizacji walut tym krajom, których waluty nie są ustabilizowane, a następnie dopiero współpracy z temi krajami. Z tego względu Bank przeprowadził w początkach roku operacyjnego rokowania z Bankiem Hiszpańskim w sprawie stabilizacji pesety i udzielił na ten cel kredytu w kwocie £ 3 miljn. Stabilizację tę uniemożliwił jednak późniejszy przewrót polityczny w Hiszpanii oraz zaburzenia pieniężne na całym świecie, które ograniczały geograficzny zasięg wpływów Banku, tak że odczuł zacieśnienie w początkach roku współpracy z bankami — Portugalskim, Jugosłowiańskim, Norweskim i Albańskim sfera jego oddziaływania nie wyszła poza granice roku poprzedniego.

Współpraca Banku z bankami centralnymi zarysowała się wyraźniej w dziedzinie kredytowej po ogłoszeniu moratorium Hoovera, kiedy odpływ kredytów krótkoterminowych z Europy Środkowej, a zwłaszcza z Niemiec, został spotęgowany i wywoływał nacisk na rezerwy banków centralnych. B. R. M.

uważał wówczas za wskazane udzielić niezwłocznej pomocy bankom: Węgierskiemu, Austriackiemu, Rzeszy Niemieckiej, Jugosłowiańskiemu i Gdańskiemu, mimo że skutkiem moratorium Hoovera został pozabawiony znacznych funduszy obrotowych. Ponieważ jednak zakres żądanej pomocy przerastał siły Banku, przeto kredytu dla Banku Rzeszy w wysokości \$ 100 miljn. udzielił on wspólnie z bankami Francuskim, Angielskim i Rezerwy Federalnej w New Yorku, a kredytu dla Banku Węgierskiego w kwocie \$ 26 miljn. udzielił zorganizowany przez B. R. M. syndykat 12 banków centralnych. Kredyty te, jak sam Bank przyznaje, nie zażegnały bynajmniej kryzysu zaufania, stały się kredytami długoterminowymi; z pośród nich spłacony został w całości jedynie kredyt, udzielony Bankowi Gdańskiemu; 3 inne kredyty spłacone zostały zaledwie w 10 — 20%, reszta zaś jest prolongowana w miarę zapadania terminu płatności.

Po okresie tak intensywnej działalności kredytowej, który dla Banku zakończył się unieruchomieniem poważnej części uszczuplonych poprzednio środków obrotowych, B. R. M. zaczął z kolei odmawiać udzielania kredytów, o które zwracały się różne banki centralne. Takie stanowisko uzasadnia Bank tem, że przyczyny obecnych zaburzeń związane są z całkowitym stosunków gospodarczych i że normalna akcja w dziedzinie kredytów krótkoterminowych nie wystarczy na ich usunięcie. Niewątpliwie jednak równie decydujący wpływ na to stanowisko Banku miał fakt intensywnego wycofywania rezerw przez banki biletowe, tak że rezerwy te w ciągu września spadły w Banku raptownie o 331 miljn. fr.

Współpraca z bankami biletowymi ujawniła się poza tem w zorganizowaniu przez Bank w maju 1931 r., to znaczy bezpośrednio po Walnem Zgromadzeniu, konferencji przedstawicieli banków centralnych celem omówienia szeregu zagadnień, dotyczących pieniądza i kredytu. Miarą zainteresowania się wówczas konferencją, jak również sprawami B. R. M., była obecność przedstawicieli 24 banków centralnych, wśród których było 20 gubernatorów. W rok później udział gubernatorów w Walnem Zgromadzeniu Banku był dużo mniej liczny, przyczem niektóre banki zupełnie nie były reprezentowane.

Drugą konferencję banków centralnych zorganizował Bank w listopadzie w Pradze; wzięli w niej udział rzeczoznawcy lub obserwatorzy banków: Bułgarskiego, Czeskosłowackiego, Rzeszy, Greckiego, Polskiego, Rumuńskiego, Jugosłowiańskiego, Austriackiego i Węgierskiego. Konferencja miała zaadać ograniczenia dewizowe różnych krajów oraz możliwości zawierania wzajemnych układów kompensacyjnych.

Stwarzanie ułatwień w międzynarodowych obrotach pieniężnych jest drugim zadaniem statutowym Banku. Mając to zadanie na

¹⁾ Pierwszy rok działalności B. R. M. omówiony został w „Polsce Gospodarczej” zes. 27/1931. str. 1057.

względnie, usiłował Bank w pierwszej fazie działalności wpływać na taki układ stosunków, ażeby niekorzystny nadmiar kredytów krótkoterminowych, ciężących na różnych rynkach, zastąpić kredytami długoterminowymi. W tym okresie zatem badał Bank możliwości rozwoju we własnym zakresie kredytu średnioterminowego oraz popierał powstawanie międzynarodowych instytucyj kredytu długoterminowego, jednak poczynania te musiał wkrótce przerwać wobec wydarzeń, jakie nastąpiły na tle międzynarodowego zadłużenia krótkoterminowego.

Według oszacowania, dokonanego przez Bank, wysokość krótkoterminowych zobowiązań międzynarodowych wynosiła w początkach 1931 r. 50 milj. fr. szw., a wysokość zapasu dewiz w 26 bankach centralnych, którą można było przeciwstawić tym zobowiązaniom — 11 milj. fr., z czego zaledwie mniej aniżeli połowa znajdowała się w posiadaniu banków krajów zadłużonych. Przy normalnym obrocie kapitałów powyższe zapasy dewiz stanowiłyby wystarczającą gwarancję, jednak w atmosferze braku zaufania i silnego wycofywania kredytów były one niedostateczne. Z tego powodu najbardziej dotknięte ucieczką kapitałów rynki pieniężne żądały pomocy od zagranicznych banków biletowych lub B. R. M. i tę pomoc w formie kredytu uzyskały w wysokości — jak Bank oblicza — 5 milj. fr., co stanowi 10% całkowitego zadłużenia krótkoterminowego w początkach 1931 r. Przy tej pomocy, jak również przy pomocy kapitałów, dostarczonych przez same rynki dłużnicze oraz przez ich banki biletowe, zdołano zlikwidować około 30 milj. fr. krótkoterminowych zobowiązań, z pozostałych zaś 20 milj. fr. większa część została unieruchomiona skutkiem różnego rodzaju układów. Wśród tak olbrzymiej dyslokacji kapitałów, jak również wobec ograniczeń w ich obrocie, stosowanych przez szereg państw w formie kontroli dewiz, moratoriumów, ograniczeń przywozu i t. p., możliwości Banku w realizowaniu drugiego zadania statutowego były, oczywiście, skromne.

Stosunkowo mały udział brał Bank poza tem w ruchu złota. W niektórych tylko wypadkach działał on jako agent z polecenia banków centralnych, zakupując złoto i przesyłając je zleceńodawcom lub instytucjom wskazanym, względnie przechowując u siebie. Zapas złota, zdeponowanego w Banku na rachunek banków centralnych, przedstawiał w końcu roku operacyjnego wartość 120 milj. fr., przyczem kruszec ten nie jest wykazywany w bilansach Banku.

Spełnianie roli powiernika w międzynarodowych rozrachunkach finansowych jest trzecim zadaniem statutowym Banku. Czynności powiernika lub agenta fiskalnego państw wierzycielskich dokonywuje Bank w odniesieniu do rocznych spłat Rządów: niemieckiego, węgierskiego, bułgarskiego i czechosłowackiego oraz pożyczek Dawesa, Younga i Austrjackiej z 1930 r. W roku sprawozdawczym miał otrzymać Bank od Rządu niemieckiego RM 1,618,9 milj., płatnych w ratach miesięcznych, od Rządu węgierskiego 8 milj. kor. zł., płatnych po połowie dn. 30/VI i 30/XII 1931 r., od Rządu bułgarskiego 10 milj. fr., wreszcie od Rządu czechosłowackiego 10 milj. marek zł., płatnych po połowie dn. 1/VII 1931 r. i 1/I 1932 r. Przy normalnym biegu wypadków sumy te gromadziły się w Banku i co pół roku rozdzielane były pomiędzy kraje wierzycielskie. Stan ten zmienił się zasadniczo w 1931/32 r.

skutkiem propozycji Hoovera z dn. 20/VI 1931 r. zawieszenia wypłat międzypaństwowych oraz pozostającego w związku z tą propozycją protokółu londyńskiego z dn. 11/VIII 1931 r. Po wpłaceniu zatem do Banku 3 normalnych rat miesięcznych, Niemcy płaciły następnie, poczynawszy od lipca 1931 r., w myśl protokołu londyńskiego, po RM 51 milj. miesięcznie, t. j. tyle, ile należało na poczet części bezwarunkowej annuitetu. Kwoty te, po potrąceniu wydatków na koszty obsługi pożyczki Younga, przekazywał Bank na rachunek kolei niemieckich, jako udzieloną im pożyczkę.

W myśl analogicznych postanowień protokołu londyńskiego w odniesieniu do Węgier i Bułgarii obydwa te państwa wpłaciły drobne kwoty do Banku, gdy tymczasem Czechosłowacja nie była obowiązana do jakiegokolwiek wpłaty.

Za funkcje, związane z dokonywaniem rozrachunków międzypaństwowych, pobiera Bank corocznie ok. 950 tys. fr. prowizji, pierwszym prze' o skutkiem moratorium Hoovera dla Banku była utrata tego wynagrodzenia. Drugim, znacznie poważniejszym, skutkiem było zmniejszenie się jego kapitałów obrotowych, wywołane przede wszystkim zaprzestaniem wpłat przez państwa dłużnicze, a następnie podejmowaniem kwot, znajdujących się do dyspozycji państw wierzycielskich. W rezultacie fundusze rządów obniżyły się z 400 milion. fr. w dn. 30/VI 1931 r. do 68 milion. fr. w dn. 31/III 1932 r.

Rola Banku w zagadnieniach reparacyjnych uwydatniła się z kolei w listopadzie 1931 r., kiedy Rząd niemiecki, powołując się na art. 119 planu Younga i art. 45 statutu Banku, zażądał zwołania specjalnego komitetu do zbadania, czy Niemcy zdolne są spłacać warunkową część annuitetu. Komitet ten, zorganizowany przez Bank, składający się w myśl planu Younga z przedstawicieli banków biletowych: Rzeszy, Francuskiego, Angielskiego, Belgijskiego, Włoskiego, Japońskiego i Rezerwy Federalnej w Nowyorku oraz z 4 członków dokooptowanych, opracował w końcu grudnia 1931 r. raport, w którym podkreślił konieczność rewizji planu Younga. Sprawie tej zostanie poświęcona konferencja lozańska w czerwcu r. b.

Wreszcie na uwagę zasługuje jeszcze jedna czynność Banku, jako mandatarjusza w dziedzinie międzynarodowych rozrachunków finansowych, którą było zorganizowanie, w myśl życzenia konferencji londyńskiej, komitetu przedstawicieli państw, zainteresowanych w udzielonych Niemcom kredytach krótkoterminowych. Komitet ten opracował tekst ugody z wierzycielami Niemiec (Standstill agreement) i powierzył Bankowi powołanie komisji arbitrażowej do czuwania nad wykonaniem tej ugody.

Bilans Banku, zestawiony w dn. 31/III 1932 r., wykazuje poważne zmiany w porównaniu ze stanem z przed roku. Bilanse Banku podajemy poniżej (w milj. fr. szwajc. według równi monetarnej):

(p. bilans Banku na następnej stronie)

Suma bilansowa Banku zmniejszyła się w ciągu roku o 795 milj. fr. Złożył się na to spadek obcych środków obrotowych, a mianowicie wkładów banków biletowych na własny rachunek, o 198 milj. fr. oraz na rachunek rządów o 585 milj. fr., gdy tymczasem kapitały własne Banku, t. j. zakładowy i rezerwowe, wzrosły nieznacznie, mianowicie o 9 milj. fr. Kapitał zakładowy Banku wynosił w końcu

	31/III 1931		31/III 1932		31/III 1931		31/III 1932	
	miljn. fr. szw.	o/0	miljn. fr. szw.	o/0	miljn. fr. szw.	o/0	miljn. fr. szw.	o/0
Stan czynny								
I. — Gotowizna	72	0.4	14.2	1.3				
II. — Oprocentowane lokaty à vista	186.3	9.8	74.4	6.6				
III. — Dyskonto:								
1. — Weksle handlowe i akcepty bankowe	471.4	24.8	473.6	42.0				
2. — Bony skarbowe	138.1	7.3	136.7	12.1				
IV. — Oprocentowane lokaty termin:								
1. — Kredyty otwarte banków centralnych	—	—	184.8	16.4				
2. — Inne lokaty do 3 mies.	850.7	44.7	21.8	1.9				
3. — " " od 3 do 6 "	12.8	0.7	—	—				
V. — Papiery i różne lokaty:								
1. — Do 3 miesięcy	—	—	174.2	15.5				
2. — Od 3 do 6 miesięcy	—	—	36.6	3.3				
3. — Do 1 roku	184.8	9.7	—	—				
4. — Powyżej 1 roku	37.9	2.0	—	—				
VI. — Inne aktywa	12.0	0.6	9.7	0.9				
	1.901.2	100.0	1.126.0	100.0				
Stan bierny								
I. — Kapitał (zatwierdzony 500) wpłacono	103.2	5.4	108.5	9.6				
II. — Fundusze rezerwowe: statutowy, dywidendowy i ogólny	—	—	3.8	0.4				
III. — Wkłady długoterminowe:								
1. — Rachunek powierniczy rocznych splat reparacyjnych	154.9	8.2	153.6	13.6				
2. — Wkłady Rządu niemieckiego	77.4	4.1	76.8	6.8				
3. — Fundusz gwarancyjny Rządu francuskiego	68.9	3.6	68.7	6.1				
IV. — Wkłady krótkoterminowe i à vista:								
1. — Banków biletowych na własny rachunek:								
a) od 3 do 6 mies.	5.7	0.3	—	—				
b) do 3 miesięcy	495.2	26.0	145.2	12.9				
c) à vista	311.1	16.4	463.0	41.1				
2. — Banków biletowych na rachunek innych wkładców:								
a) od 3 do 6 mies.	5.3	0.3	—	—				
b) do 3 miesięcy	355.7	18.7	—	—				
c) à vista	292.2	15.4	68.2	6.1				
3. — Innych wkładców:								
a) do 3 mies.	13.8	0.7	—	—				
b) à vista	—	—	7.8	0.7				
V. — Różne rachunki	6.6	0.3	15.2	1.4				
Zysk	11.2	0.6	15.2	1.3				
	1.901.2	100.0	1.126.0	100.0				

marca 1932 r. 108.5 miljn. fr., t. j. więcej aniżeli przed rokiem o 5.3 miljn. fr., dzięki temu, że liczba akcjonariuszów powiększyła się o Bank Albański, Norweski i Jugosłowiański. Kapitał ten stanowi czwartą część zakupionych dotychczas akcji w ilości 173.600 na ogólną sumę emitowanych 200.000. Celem wypełnienia warunku statutowego, że wszystkie emitowane akcje mają być sprzedane w ciągu 2 lat od daty założenia Banku, zapewnił sobie Bank kupno pozostałych 26.400 akcji przez 7 krajów założycielskich z tem, że kraje te odstąpią w przyszłości po równej części akcji tym bankom, posiadającym walutę złotą, które zechcą stać się akcjonariuszami B. R. M. Fundusze rezerwowe Banku — statutowy, dywidendowy i ogólny — zjawily się poraz pierwszy w bilansie z 31/III r. b. skutkiem odpisów, dokonanych z zysków roku poprzedniego.

Stan wkładów długoterminowych, związanych z odškodowaniami, nie wymagających przytem oprocentowania przez Bank, nie zmienił się w porównaniu z rokiem poprzednim i odpowiadał minimalnym pozostałościom, przewidzianym umowami haskiemi. Całkowity spadek wkładów, wspomniany poprzednio, nastąpił w zakresie wkładów krótkoterminowych, gdzie poza tem nastąpiło znamienne przesunięcie większości wkładów na rachunki à vista, tak że w rezultacie rachunki te stanowiły 48% środków obrotowych Banku. Tak niekorzystne ustosunkowanie się wkładów ze względu na możliwości ich lokowania pogarszał ponadto fakt, że wkłady te składały się z poważnych należności niewielu banków centralnych, zamiast, jak przed rokiem, dzielić się równomierniej między poszczególne kraje. W dn. 31/III r. b. z całkowitej sumy wkładów krótkoterminowych i à vista opiewało na dolary 67.6%, na franki fr. 15%, na marki 4.6% oraz na inne waluty 12%. Z wkładów długo-

terminowych — rachunek powierniczy i wkład Rządu niemieckiego opiewał na marki, a pozostałość, około 23%, na dolary.

W polityce lokacyjnej musiał Bank mieć na uwadze: terminy wkładów, waluty, w jakich były dokonane, a ponadto przebieg światowych wydarzeń gospodarczych. Kierując się troską o płynność i bezpieczeństwo lokat, starał się Bank ogniskować je w bankach centralnych, przyczem od 13 tych banków uzyskał zobowiązanie pokrycia strat, które mogłyby nastąpić na ich rynkach, oraz zabezpieczenie równowartości lokaty w złocie. Z ogólnej sumy lokat dokonano w bankach centralnych 85.9%, w instytucjach, poleconych przez banki centralne, 10.1%, a resztę, t. j. 3.3%, w przedsiębiorstwach, wybranych przez Bank, lecz z wiedzą banków centralnych. Tak samo, jak w roku poprzednim, brak jest danych, dotyczących rozmieszczenia geograficznego lokat, nadmieniono tylko, że z ogólnej ich sumy dokonano w Niemczech 28.2%, nie wliczając w to kredytu, udzielonego Reichsbankowi w kwocie \$ 22.5 miljn. w dniu zestawienia bilansu. Płynność formalna Banku, wykazana w bilansie, jest korzystna, gdyż odpowiednio do zmiany terminu wkładów nastąpiło skrócenie terminów lokat najwyżej do 6 miesięcy, gdy przed rokiem poważne sumy lokowano na okresy do 1 roku i dłuższe.

Rok sprawozdawczy zakończył Bank czystym zyskiem w wysokości 15.2 miljn. fr., z którego wydzielono 6% dywidendy oraz dokonano ustawowych odpisów na fundusze rezerwowe i na udziały w zyskach tych państw, które w myśl umów haskich zobowiązały się do utrzymywania w B. R. M. minimalnych wkładów w ciągu 5 lat.

Stefan Warchol

KRONIKA ZAGRANICZNA

M. IN. NA PODSTAWIE RAPORTÓW I DONIESIEN POLSKICH PLACÓWEK ZAGRANICZNYCH

OGÓLNE

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA GOSPODARCZA W BERLINIE. — Zacieśniająca się wciąż pęta obecnego kryzysu gospodarczego pchnęła wszystkie niemal państwa na drogę dalekoidącego protekcjonizmu celnego, restrykcji przywozowych i kontyngentowania importu oraz ograniczeń dewizowych, najbardziej godzących w wymianę międzynarodową. Hasła do samowystarczalności nie oparła się nawet W. Brytania, która, będąc dotychczas najpoważniejszą ostoją wolnego handlu, wkroczyła w marcu r. b. na tory protekcjonizmu celnego. Idea wolnego handlu została więc całkowicie wyparta z życia. Międzynarodowa konferencja gospodarcza, zwołana z inicjatywy „*Berliner Tageblatt*” w pierwszej połowie maja do Berlina, miała stanowić trybunę dla wybitnych ekonomistów, hołdujących zasadzie wolnej wymiany międzynarodowej.

Końcowa rezolucja konferencji brzmi, jak następuje (we własnym skrócie „*Berliner Tageblatt*”):

„W przekonaniu „Światowej Konferencji Gospodarczej w Berlinie w 1932 r.” system gospodarki, opartej na międzynarodowym podziale pracy oraz możliwie wolnej wymianie towarowej jest nietylko najbardziej celowy, ale zarazem stanowi on jedyną drogę, prowadzącą do podniesienia i zachowania sił produkcyjnych dla zaspokojenia rosnących potrzeb konsumpcyjnych świata oraz poszczególnych narodów. Momenty natury politycznej, zakłócające działanie tego systemu, powinny być jak na prędzej usunięte, nie zaś stanowić podstawę do tworzenia nowych systemów, w których te „polityczne odchylenia” przyjmowane są za zasadę gospodarczą.

Idea samowystarczalności narodowej lub planowej gospodarki państwowej w zakresie handlu zagranicznego nie oznaczają postępu, lecz raczej uwstecznienie handlu i wytwórczości.

Twożenie większych kompleksów gospodarczych (*Grossraumwirtschaft*) i unii celnych, uwzględniających istniejące i potencjalne warunki gospodarcze, może się przyczynić do rozszerzenia międzynarodowego podziału pracy i podniesienia jego wydajności.

Nieodzownym celem każdej polityki gospodarczej winno być wypełnienie przepaści między nadmierną, lecz źle wyzyskaną, zdolnością wytwórczą a niedostatecznym zaspokojeniem potrzeb wielu milionów ludzi, celem stworzenia podstawy do ponownego zatrudnienia armii bezrobotnych”.

Posiedzenia konferencji wypełnił cały szereg referatów wybitnych ekonomistów. Tematy tych referatów grupowały się głównie dookoła następujących zagadnień: międzynarodowego ruchu kapitałów, systemu wielkich kompleksów gospodarczych, opartych na unii celnej względnie cłach preferencyjnych, wreszcie tendencji rozwoju polityki handlowej. Streszczamy tu

kilka ważniejszych referatów, omawiających te zagadnienia.

Na początku omawiano sprawę międzynarodowego krążenia kapitałów. Dr. Pinner, redaktor gospodarczy „*Berliner Tageblatt*” w referacie wstępnym stwierdza, że w okresie powojennym — mimo rozbudowy przemysłów krajowych — międzynarodowa wymiana towarowa wzmożła się głównie w wyniku silnego ruchu kapitałowego. Z chwilą, gdy po okresie eksportu kapitału nastąpił okres spłat procentów i rat amortyzacyjnych, zdrowa zasada — w myśl której kraje dłużnicze winny realizować swe zobowiązania nadwyżkami ich bilansu handlowego, a kraje wierzycielskie nadwyżki te wchłaniać — została pokrzyżowana przez protekcjonistyczną politykę handlową krajów wierzycielskich. Te ostatnie bowiem równorzędnie z krajami dłużniczymi rozbudowały i zracjonalizowały swe przemysły, nie mogły więc wchłoniąć towarów zagranicznych i żądały spłaty długów w formie pieniężnej. Trudności krajów dłużniczych pomnożyła związana z obecnym kryzysem gospodarczym deprecjacja towarów, w wyniku której „wartość towarowa” zobowiązań pieniężnych się zwiększyła, oraz kryzys zaufania. Kraje wierzycielskie zaczęły gwałtownie wycofywać kredyty krótkoterminowe. Oczywiście, rozsypianie tych międzynarodowych węzłów kapitałowych okazało się niemożliwe, i kraje dłużnicze musiały przystąpić do zawieszenia wymiennalności na złoto, zawieszanie transferu, ograniczeń dewizowych i t. p. Jednocześnie zaczęły się piętrzyć mury celne zarówno w krajach wierzycielskich (w obronie przed dumpingiem krajów dłużniczych), jak i w krajach dłużniczych. Dr. Pinner uważa, że wszelkie ograniczenia przywozowe mszczą się na eksporcie i że import reguluje właściwie najsukuteczniej zdolność wymienna danego kraju.

Prof. Robbins (Londyn) porusza kwestię utrudnienia przez protekcjonizm celny swobodnej i celowej fluktuacji kapitałów, która przybrać wszak musi w ostatecznym wyniku formę towarową.

Niezmiernie ciekawe były wywody Dr. Marschaka (Heidelberg), który uważa, że z ustaniem ekspansji kapitałowej nie ustaje wcale ruch towarowy. W krajach bowiem uprzemysłowionych o ruchu towarów decyduje nietylko ilość, ale i jakość, w którym to kierunku istnieje niezmiernie wielkie zróżnicowanie. Na ciągłe wzmaganie się międzynarodowej wymiany towarowej wpływa również fakt, że coraz nowe jednostki gospodarki naturalnej zostają wciągnięte w orbitę gospodarki kapitalistycznej.

Kilka referatów poświęcono sprawie systemu wielkich kompleksów gospodarczych (*Grossraumwirtschaft*). Prof. E. Lederer (Berlin) twierdził, że tendencja do tworzenia wielkich kompleksów gospodarczych powstaje na tle potaniaenia kosztów transportu i rosnącej zdolności produkcyjnej. Dążności te obecnie są tem silniejsze, że rozdrobnienie polityczne

Europy ciąży poważnie na jej życiu gospodarczym. Powstanie większego kompleksu gospodarczego nie powinno, zdaniem Prof. Lederera, prowadzić do zmniejszenia obrotów z zagranicą, z chwilą jednak, gdy to ma miejsce, dzieje się kosztem skurczenia życia gospodarczego, a tem samym i obniżenia stopy życiowej ludności danego terenu.

Według Prof. Eulenburga (Berlin) w obrębie kontynentu europejskiego, pomyślanej bądź jako Paneuropa bądź jako Europa Środkowa, nie może być z powodzeniem zrealizowana idea samowystarczalnego kompleksu gospodarczego. Musi się on bowiem opierać na określonych podstawach jak: dostateczne zaopatrzenie w dziedzinie środków żywnościowych, surowców, zasobów energii i t. d. Jedynie Z. S. R. R. i St. Zjednoczone mają wszelkie dane do realizacji tej koncepcji.

Prof. Lipiński (Warszawa) w swym referacie podkreślił, że łączenie się państw w większe kompleksy gospodarcze, oparte na systemie celi preferencyjnych, musi prowadzić z konieczności do wzmoczonej walki przeciwko państwom pozostałym, a więc staje się źródłem nowych zaburzeń.

W sprawie tendencji rozwoju polityki handlowej przemawiał m. in. Prof. Zweig (Kraków), który uważa, że zanik wolnego handlu międzynarodowego stoi w prostym związku z monopolizacją i skrępowaniem wolnej konkurencji wewnątrz poszczególnych krajów. Zdaniem referenta, dalsze kroczenie po linii obecnej polityki handlowej musi doprowadzić do monopolów handlu zagranicznego.

Prof. Brandt (Berlin) w referacie n. t. „Samowystarczalność a rolnictwo” na przykładzie Niemiec wykazał, że osiągnięcie samowystarczalności w zakresie produktów rolnych musi doprowadzić do karkołomnych przesunięć i ekspansji w zakresie gospodarki rolnej i hodowlanej, ściśle od siebie nawzajem uzależnionych. Może się to odbyć tylko drogą znacznego nakładu kapitałów, które z konieczności pokryte będą przez konsumenta. To podrożenie środków żywności przy niezmiennych płacach wywoła bezpośrednio zmniejszone spożycie produktów rolnych lub też pośrednio przez zmniejszenie spożycia produktów przemysłowych, a więc i zatrudnienia

W razie zaś przystosowania płac do poziomu cen artykułów rolnych spadnie zatrudnienie przemysłu skutkiem zmniejszenia eksportu. Pozostający w związku z tem wzrost bezrobocia odbije się ujemnie na spożyciu, a więc i cenach produktów rolnych. W ten sposób: „autarchja polega na zdobyciu sobie prawa głodzenia się w zamknięciu”.

A. Śt.

ŚWIATOWA PRODUKCJA ZŁOTA. — W wydawnictwach Ligi Narodów opublikowano liczby światowej produkcji złota w latach powojennych. Na ich podstawie zestawiać można następującą tabelicę (w kg):

	1922	1923	1924	1925	1926	1927	1928	1929	1930	1931
Afryka	249.500	316.150	329.400	329.000	340.500	344.330	350.830	354.370	365.400	372.000
w tem Unja Pld.-Afryk.	218.031	284.575	297.824	298.526	309.628	314.845	322.054	323.860	333.316	338.337
Ameryka Pln.	110.001	113.835	123.537	126.148	124.194	123.483	125.512	123.947	130.712	157.419
Ameryka Środkowa	27.037	27.171	27.355	27.550	26.742	24.813	23.626	21.931	22.614	22.000
Ameryka Pld.	16.000	18.000	17.000	16.800	17.300	15.000	13.900	15.800	14.000	.
Az.a (bez Z. S. R. R.) . . .	30.200	30.700	31.300	33.200	35.500	34.100	34.400	36.200	38.500	.
Z. S. R. R.	5.773	11.179	20.000	25.258	25.149	22.600	28.800	33.300	44.000	52.000
Europa (bez Z. S. R. R.) . .	2.591	2.567	3.359	3.208	3.962	4.693	4.478	5.175	.	.
Oceania	27.900	27.600	25.200	21.000	20.360	21.330	19.726	18.142	19.544	.
Ogółem:	469.500	547.000	577.000	582.000	594.000	590.000	601.000	609.000	640.000	680.000

FRANCJA

ZNACZNE POGŁĘBIENIE PRZESILENIA.

— W ciągu ostatnich kilku miesięcy przesilenie poczyniło we Francji zarówno na terenie gospodarczym, jak i finansowym, znaczne postępy. Wyrazem tego jest w pierwszym rzędzie obniżanie się produkcji przemysłowej. Produkcja ta osiągnęła z końcem marca r. b. poraż pierwszy od szeregu lat poziom niższy od poziomu w 1913 r. Dla wzmagającego się tempa spadku produkcji przemysłowej charakterystyczne jest, iż podczas gdy od grudnia 1930 r. do lutego r. ub. spadek wyniósł 0,7%, to od lutego do maja r. ub. 3%, od maja do sierpnia r. ub. 6,2%, od sierpnia do listopada r. ub. 5%, a od listopada r. ub. do stycznia r. b. 7%. Szczególnie silnie doznęte przesileniem są przemysły mechaniczny, metalurgiczny, włókienniczy i budowlany. Pewne nieznaczące ożywienie wystąpiło w miesiącach wiosennych w przemyśle włókienniczym i papierniczym pod wpływem działania czynników sezonowych.

Również pod wpływem czynników sezonowych miesiące wiosenne przyniosły pomyślną ewolucję na rynku pracy. Począwszy od dn. 26/III liczba bezrobotnych maleje. I tak, dn. 26/III osiągnęła ona swoje maksimum liczbą 303.218 osób, do dn. 30 IV obniżyła się do 282.013, by wreszcie dn. 21/V spaść do 270.321. Spadek bezrobocia w ciągu 2 miesięcy wynosił przeto około 30 tys. osób. Tempo obniżania się bezrobocia jest wyjątkowo słabe, i bezrobocie w sezonie letnim będzie przekraczać, niewątpliwie, znacznie liczbę 200 tys. osób, podczas gdy w analogicznym okresie r. ub. obejmowało ono zaledwie około 30 tys. robotników. Znaczący ponadto należy, iż faktyczne całkowite bezrobocie jest bez porównania wyższe od liczb oficjalnych i obejmuje co najmniej około 900 tys. osób.

W dziedzinie handlu zagranicznego pierwsze miesiące r. b. przyniosły dość gwałtowne pogorszenie sytuacji. W II półroczu r. ub. obroty zagraniczne Francji kurczyły się bowiem coprawda pod względem wartości i ilości, jednakże równocześnie mało saldo deficytowe bilansu handlowego. Pierwszy kwartał r. b. przynosi natomiast zarówno dalsze kurczenie się zagranicznych obrotów francuskich, jak i stosunkowo wzrost bierności zagranicznych obrotów handlowych w stosunku do ostatnich miesięcy r. ub. Wywóz francuski obniża się z 8.394 milj. fr. w I kwartale r. ub. do 5.295 milj. fr. w I kwartale r. b. Równocześnie przywóz spada z 11.307 milj. fr. do 7.358 milj. fr. Deficyt bilansu handlowego wynosi przeto 2.063 milj. fr. wobec 2.913 milj. fr. w I kwartale r. ub. Mimo obniżenia się deficytu w liczbach bezwzględnych, wzrost on znacznie w stosunku do pomniejszych obrotów handlowych, a ponadto wzrósł nawet w liczbach bez-

względnych w porównaniu z deficytem ostatnich miesięcy r. ub.

Niepomyślnie kształtowanie się sytuacji w dziedzinie handlu zagranicznego jest w głównej mierze wynikiem utrzymywania się znacznej rozpiętości między wysokim poziomem cen na wewnętrznych rynkach francuskich a niskim poziomem cen produktów importowanych. I tak, wskaźnik ogólny cen hurtowych wynosił w listopadzie r. ub. 417, w lutym r. b. 421, w marcu 427, w kwietniu 424, a w maju 421. Wskaźnik cen produktów krajowych wynosił w styczniu r. b. 477, w marcu 493, a w maju 489, wskaźnik zaś produktów importowanych wynosił w odpowiednich miesiącach 300, 308 i 298. W maju zarysowała się wśród cen francuskich lekka tendencja do spadku, co tak słabym napięciem, iż chwilowo nie może ona zaważyć na sytuacji rynkowej, ani stanowić podstawy do dalszych prognozyków. dotyczących ruchu cen we Francji.

Utrzymywanie się cen francuskich na stosunkowo wysokim poziomie jest w pierwszym rzędzie wynikiem polityki ograniczania przywozu artykułów rolniczych przez ich niezwykle surowe kontyngentowanie. Dzięki polityce tej produkcja rolnicza korzysta we Francji z prawdziwego uprzywilejowania i zachowuje na ogół wysoką rentowność. Tak np. ceny pszenicy wahają się w ciągu ostatnich 2 lat na poziomie od 155 do 170 fr. za q. czyli na poziomie o około 100 fr. wyższym od osiąganego na rynkach światowych. Rezultatem polityki tej jest zwiększenie powierzchni zasiewów pszenicy, co wobec pomyślnie zapowiadających się zbiorów tegorocznych zbliżyć może w r. b. Francję do samowystarczalności zbożowej. Z pośród innych gatunków upraw niepomyślnie przedstawia się sytuacja uprawy jęczmienia browarowego i chmielu, gdyż przywóz artykułów tych nie podlega reglamentacji. Natomiast hodowla bydła, która cierpiała dotkliwie jeszcze w jesieni r. ub. wskutek masowego dopływu bydła i mięsa z zagranicy, poprawiła znacznie swą sytuację w ostatnich kilku miesiącach, w rezultacie wprowadzenia w życie surowej reglamentacji przywozu tych artykułów.

O ile, analizując sytuację francuską produkcji i wymiany, dopatrzeć się można pewnych jaśniejszych stron, to natomiast obraz sytuacji finansowej Francji zaczyna w ostatnich czasach przedstawiać się ujemnie na całej linii. Tak więc, w pierwszym rzędzie, deficyt budżetowy przekracza 6 milj. fr., stale wzrastając, w wyniku obniżania się wpływów podatkowych oraz niemal równoległego wzrostu wydatków. Pragnąc zafatać powstające w budżecie dziury, wobec całkowitego wyczerpania się zapasów kasowych, a w szczególności pokryć częściowo zadłużenie Skarbu wobec Autonomicznej Kasy Amortyzacyjnej, dokonano ostatnio emisji bonów skarbowych

na sumę 3 milj. fr. Oczywiście, przy pomocy tego rodzaju paljatywów niemożliwe jest przeprowadzenie sanacji skarbowości francuskiej, którą osiągnąć można jedynie na drodze energicznej redukcji wydatków w drodze konwersji rent, zmniejszenia pensyj urzędników, wydatków wojskowych, rent socjalnych i kombatanckich. Wszystkie te posunięcia są jednak niezmiernie trudne do przeprowadzenia na terenie francuskim.

Zapasy złota Banku Francji wykazują coprawda w dalszym ciągu powolny wzrost, przekraczając 78 milj. fr., jednakże dzieje się to jedynie dzięki dopływowi resztek francuskiego złota ze Stanów Zjedn., podczas gdy równocześnie dość wyraźnie zarysowuje się odpływ złota w kierunku Anglii. Na rynkach kapitałowych panuje kryzys zaufania, wyrażający się z jednej strony w ciasności i drożyznie kredytów długoterminowych, idącej wręcz do niemożliwości ulokowania na rynkach paryskich obligacji i papierów długoterminowych, zwłaszcza zagranicznych, z drugiej zaś we wzrastającej tezauryzacji.

Ruch tezauryzacyjny przybiera na rynkach francuskich wprost niepokojące rozmiary. Obliczają go obecnie na przeszło 40 milj. fr., na co składa się około 26 milj. banknotów i ponad 14 milj. depozytów prywatnych Banku Francji, leżących w Banku tym nieoprocentowane i nieużytkowane. Równocześnie na rynkach gotówkowych panuje we Francji niezwykła wprost obfitość i taniaść. Pięniądź dzienny ofiarowany jest obecnie w Paryżu przy stopie procentowej 1/10%. Depozyty oszczędnościowe, znajdujące się w obrocie, wynoszą około 30 milj. fr. Zapasy gotówkowe jednego tylko Crdit Lyonnais wynoszą przeszło 5 milj. fr., t. j. ok. 1/3 części krótkoterminowych zobowiązań tego banku.

Brak zaufania do stabilizacji stosunków pieniężnych i gospodarczych uniemożliwia jednak zużytkowanie nagromadzonych kapitałów w sposób produkcyjny. Obfitość gotówki nie była nawet w możności podtrzymać tendencji zwykłej, jaka wystąpiła w pierwszych 2 miesiącach r. b. na giełdzie paryskiej. Zwyżka ta okazała się przejściową emanacją czynników spekulacyjnych i załamała się całkowicie w następnych miesiącach. Podczas gdy w grudniu r. ub. wskaźnik giełdowy wyniósł 221, wzrastając w styczniu do 250, a w lutym do 294, to w kwietniu wskaźnik ten obniża się do 250, a dn. 8/V osiągnął 240 przy trwałej tendencji spadkowej.

Ogólny obraz ostatnich kilku miesięcy pozwala skonstatować poważne pogłębienie się przesilenia gospodarczego i finansowego we Francji. Poprawy tak dłużej nie można oczekiwać, jak długo z jednej strony proces deflacji produkcji i cen nie zbliży warunków pracy gospo-

darczej we Francji do warunków ogólnoeuropejskich, a z drugiej strony, jak długo nie dojdzie do uspokojenia i rozwiązania wielkich zagadnień międzynarodowej polityki.

Dr. B. Rm.

WŁOCHY

ZAOGNIENIE STOSUNKÓW GOSPODARCZYCH Z NIEMCAMI. —

Niemieckie restrykcje importowe zastrzażone są obecnie coraz bardziej przez politykę dewizową, a mianowicie przydziały dewiz dla importerów ustalane są w coraz skromniejszych granicach, wynosząc poniżej połowy wartości przywozu danych firm w 1931 r. W związku z tem w szeregu państw mnożą się objawy niezadowolonia i pojawiają się tendencje do zastosowania specjalnych zarządzeń retorsyjnych. Tendencje te szczególnie jaszkrawo uwydatniły się w Holandii.

Ostatnio na tem samym tle nastąpiło zaognienie stosunków również między Niemcami a Włochami. bardzo żywo omawiane przez prasę włoską. W dn. 23 ub. m. miała miejsce w Rzymie konferencja międzyministerjalna z udziałem reprezentantów korporacji, na której stwierdzono, iż obecny stan rzeczy jest nie do utrzymania, i postanowiono niezwłoczne opracowanie zarządzeń, któreby umożliwiły eksporterom włoskim uzyskiwanie należności za towary, wywożone do Niemiec. Podstawą prawną jest tutaj dekret królewski z grudnia r. ub., zastosowana zaś będzie zapewne forma t. zw. retorsyjnej reglamentacji dewizowej, istniejącej obecnie we Francji, przejściowo w Rumunii i debatowanej przez Parlament holenderski. W myśl tej procedury kupcy, importujący z Niemiec, uiszczaliby należność do instytucji publicznej, wyposażonej w odpowiednie uprawnienia, uzyskując w ten sposób zwolnienie z zobowiązań; sumy, w ten sposób gromadzone, używane byłyby na pokrycie pretensji eksporterów włoskich, a jedynie saldo byłoby przekazywane do Niemiec. Sytuacja Włoch jest tu o tyle korzystna, że posi. dają one z Niemcami wybitnie pasywny bilans handlowy, wywożąc głównie owoce i jarzyny.

Prasa włoska, omawiając tę sprawę, zajmuje stanowisko bardzo zdecydowane i radykalne. M. in. prezes Narodowego Instytutu Eksportowego w wywiadzie, udzielonym „Giornale d' Italia”, stwierdza, że w obecnym anormalnym stanie międzynarodowych stosunków gospodarczych zdecydować się może wypadnie na posunięcia sprzeczne z zasadami ekonomii, dopuszczając jedynie import surowców i to na zasadach kompensacyjnych. Z surowców zaś Włochy przywożą z Niemiec tylko węgiel, który „otrzymać można dzisiaj w innych krajach na warunkach dogodniejszych zarówno pod względem gatunku, jak ceny i płatności”. Import węgla z Niemiec do Włoch — i to nie z tytułu reparacji — wniósł w r. ub. 1.741 tys. t. B. Minister Finansów i znany ekonomista P. Alb. rto de Stefani w „Corriere della Sera” w podobny sposób ujmuje zagadnienie, stwierdzając, że obok węgla również inne pozycje importu z Niemiec, jak dziczyzna, konserwy, ekstrakty mięsne, ryby, ziemniaki, tłuszcze, przędza, tkaniny, metale, wyroby metalowe, minerały, majoliki, fajans, oleje mineralne etc., mogą być z powodzeniem

sprowadzane z innych krajów, przyczem przy takim przestawieniu importu udatoby się zdobyć na nowych rynkach zakupu udogodnienia dla eksportu włoskiego.

Nie jest wykluczone, że omówione powyżej plany rządowe i głosy opinii mają tylko charakter straszaka i doprowadzą do polubownego ułożenia stosunków w sposób dla Włoch korzystniejszy. Mieśliśmy tego przykład w stosunkach włosko-czechosłowackich, gdzie włoskie zarządzenia retorsyjne trwały tylko krótki czas i doprowadziły do uregulowania rozrachunków w sposób zadowalający. Jest też jednak możliwe, że mamy tu do czynienia z przygrzywką do oparcia włoskiego handlu zagranicznego na zasadach kompensacyjnych, jak się to obecnie daje obserwować w sąsiedniej Szwajcarii.

WĘGRY

POLITYKA HANDLOWA. —

Jednym z najważniejszych zadań węgierskiej polityki handlowej w najbliższym czasie jest ponowne uregulowanie stosunków handlowych z Austrią. Ważność dotychczasowego traktatu handlowego węgiersko-austriackiego upływa dn. 1/VII r. b., wydane jednak ostatnio ograniczenia importowe w Austrii, wysoce niekorzystne dla eksportu węgierskiego, zmuszają Węgry do szukania środków dla ochrony zagrożonych interesów swego eksportu również i w tym krótkim okresie obowiązywania dawnego traktatu handlowego. Ochronę zamierzają Węgry osiągnąć przy pomocy prowizorycznej umowy kontyngentowej z Austrią. Do zawarcia odpowiedniego układu handlowego zamierzają Węgry zmusić Austrię przy pomocy będących w przygotowaniu dalszych ograniczeń importowych.

Rokowania o traktat handlowy z Czechosłowacją mogą być niebawem również wznowione.

W toku są dalej rokowania z Włochami. Rokowania te mają na celu nadanie konkretnej treści układowi ramowemu z marca r. b., przewidującemu kontyngenty, oparte na ulgach kredytowych.

W stosunku do Niemiec aktualna jest kwestja zmiany postanowień wprowadzonego niedawno w życie traktatu handlowego, dotyczących kontyngentów importowych na bydło. W myśl wspomnianych postanowień mogą, mianowicie, Węgry eksportować bydło w ramach przyznanego kontyngentu jedynie na rynek drezdeński, pojemność tego rynku jednak nie jest dla Węgiei wystarczająca.

Niezależnie od rokowań handlowo-politycznych, rozpoczęły się ostatnio rokowania pomiędzy przedstawicielami przemysłu węgierskiego a poszczególnymi rynkami zagranicznymi w sprawie możliwości uregulowania wzajemnych obrotów towarowych na zasadach kompensacyjnych. Na takiej zasadzie przyszło o tano do zawarcia umowy z Niemcami, w myśl której Węgry mogą wywieźć na rynek niemiecki kilkakaset wagonów pszenicy, wzamian zaś zwolnity pewnym eksporterom niemieckim pretensje pengowe. Analogiczne rokowania toczą się z Jugosławią i Włochami. Do Jugosławii zamierzają Węgry eksportować głównie maszyny rolnicze, oraz inne artykuły przemysłowe wzamian za import drzewa. Na rynek włoski eksportowałyby Węgry głównie plody rolnicze i zwierzęta, a to również na zasadach kompensacji.

Na porządku dziennym znajduje się również i kwestja umowy kompensacyjnej z Czechosłowacją. Wchodzi tu pod uwagę węgierski eksport mebli i pewnych narzędzi rolniczych wzamian za import węgla drzewnego.

DANJA

POLITYKA HANDLOWA I WALUTOWA. —

Sprawy walutowe w Danji są od jesieni r. ub. w stanie ciągle jeszcze płynnym. Kurs korony duńskiej, obniżony we wrześniu r. ub. wślad za spadkiem funta, przechodził jeszcze w ostatnim czasie silne wahania, tak że stan obecny nie daje życia gospodarstwu Danji ostatecznego uspokojenia. Wśród projektów „skandynawskiego” kursu korony, wspólnego z Szwecją i Norwegią, wysuwana jest bezustannie sprawa wspólności gospodarczej z Anglią i w tym celu przeważają tendencje, by z uregulowaniem duńskich spraw walutowych odczekać do rezultatów konferencji imperjalnej w Ottawie. Tymczasem w obliczu tego nieskrystalizowanego tła międzynarodowego kończy się wkrótce ważność ustawy dewizowej, która uchwalona była przez Parlament duński z początkiem r. b. To też dążeniem Rządu było osiągnięcie w możliwie krótkim czasie kompromisu z partjami opozycyjnymi, atakującymi reglamentację dewizową, i mieć przynajmniej na wewnątrz spokój, gdy z końcem lata zajdzie potrzeba dostosowania polityki handlowej Danji do sytuacji, wytworzonej przez Ottawę.

Po paru tygodniach uciążliwych pertraktacji z partjami udało się Rządowi osiągnąć w tych dniach kompromis w sprawie polityki dewizowej. Kwestja korony była osią tych pertraktacji. W Danji istnieją 2 obozy walutowe: jeden skłonny do dalszego obniżenia kursu korony do t. zw. poziomu „skandynawskiego”, t. j. równego koronie szwedzkiej i norweskiej (obniżka ta wynosiłaby około 10% od dzisiejszego poziomu), oraz drugi — przeciwny dalszej dewaluacji, dla którego obecny poziom i tak już jest dość niski. Pierwszy z tych obozów reprezentują szerokie koła rolnictwa duńskiego, drugi zaś ma głównych zwolenników wśród Rządu. Z trudnej tej sytuacji wybrnięto w ten sposób, że projekt nowej ustawy określa całkiem jasno wysokości przyszłego kursu korony. Mówi tylko, że kurs ustalany będzie w drodze pertraktacji między Nationalbanken, Ministerstwem Handlu i Komisją Walutową Parlamentu. Sformułowanie takie kryje w sobie panujące jeszcze wciąż rozdwojenie między zwolennikami obecnego kursu a stronnikami jego obniżenia, oraz brak wszelkiej definitywnej decyzji w tej sprawie.

Reglamentację dewizową, która jest głównym celem ataków sfer gospodarczych, ma Rząd uchylić z końcem sierpnia. Jest to koncesja na rzecz świata ekonomicznego. Rząd zastrzegł sobie jedynie możliwość pewnego dodatkowego przedłużenia reglamentacji o jeden miesiąc, w razie umotywowanego wniosku w tej sprawie Nationalbanken. Zważyć wypada, że reglamentacja waluty przez Centralę Dewiz była w ostatnich miesiącach głównym regulatorem handlu zagranicznego Danji i w istocie dawała pomyślne rezultaty dla bilansu duńskiego (statystyka za kwiecień wykazuje przewagę wywozu nad przywozem w wysokości 800 tys. Kor.). Wobec likwidacji Centrali trzeba będzie

zatem znaleźć inne środki dla równowagi bilansu handlowego i płatniczego. Kompromis postanawia, że najpóźniej do dn. 1/VII r. b. musi Rząd przedłożyć nowy plan polityki handlowej, za czem kryje się niezawodnie zapowiedź nowych cel. Jakże to mają być cła, nie jest jeszcze pewne. Sądząc z tego, co Minister Finansów Bramsnaes kilka dni temu napomknął, byłyby to wysokie cła na artykuły luksusowe.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

— W Holandji w wykonaniu przepisów o reglamentacji wywozu powołano do życia 3 komisje, które wydawać będą certyfikaty na wywóz do Belgii produktów mleczarskich, mięsnych i kwiatów ciętych. Certyfikaty wydawane będą za pewną opłatą tylko firmom, które wywoziły dany artykuł w latach ubiegłych.

— Od niedawna rumuńskie urzędy celne honorują świadectwa pochodzenia, wydawane przez urzędy celne z miejsca wysyłki towaru. Dotąd wymagane były świadectwa z wystawienia izb handlowych lub rolniczych. Jak wiadomo, wszystkie towary eksportowane do Rumunii, muszą być zaopatrzone w świadectwa pochodzenia.

— Rząd norweski przedłożył Parlamentowi projekt ustawy, upoważniającej Króla do znacznego podwyższenia stawek celnych w drodze retorsyj na ograniczenia importowe innych państw. Wywołane to zostało utrudnieniami importu ryb norweskich do Niemiec. Podobny projekt ustawy złożono Parlamentowi szwedzkiemu.

— W dn. 28/V miała miejsce wymiana not w sprawie niemiecko-sowieckiego układu celnego, zawierającego ze strony Niemiec zwolnienia od cła oraz zniżki konwencyjne. Znaczna część ulg jest powtórzeniem postanowień innych traktatów. Dla Polski największe znaczenie posiada zwolnienie od cła pierza.

— W 1931 r. wybudowano w Prusach 108.087 budowli, w czem 60.812 mieszkalnych, zawierających 150.232 mieszkań. Netto przyrost mieszkań wynosi 149.467, a ponieważ przyrost małżeństw, zakładających własne mieszkania, stanowi 123.700, przeto niedobór mieszkaniowy w Prusach spadł do 290.000.

— W Czechosłowacji opracowano projekt ustawy, w myśl której Min. Rolnictwa określać będzie corocznie rozmiar uprawy chmielu, przez wyznaczanie poszczególnym plantatorom kontyngentów uprawy.

— Od 20 ub. m. grecka taryfa celna została zmieniona w ten sposób, że podniesiono wartość drachmy metalicznej, wrażeń w pieniądzu papierowym. Podwyżka dotyczy większości towarów i dotęga dla niektórych 50%.

— Począwszy od dn. 13/V towary importowane do Egiptu, obciążone są, oprócz normalnego cła, dodatkami w wysokości 1% ad valorem.

— Kurs dinara uległ ostatnio pewnej poprawie, mimo że pożyczki zagraniczne spłacane są z zupełną regularnością, co wpłynęło na zmniejszenie się rezerwy fundamentalnej.

— Czechosłowackie stronnictwo agrarne przygotowało projekt ustawy, wprowadzający monopol importu zbóż.

— W Brazylii ukazał się zakaz prowadzenia otwartych rachunków bankowych w obcej walucie.

— Między Francją i Stanami Zjed. Am. podpisany został układ w sprawie francuskiej polityki kontyngentowej. Francja udziela Stanom KNU; przemysłowcy amerykańscy będą wysłuchani przed ustaleniem kontyngentu na towary, ich interesujące, co stanowi przywilej, praktycznie analogiczny do posiadanego przez Niemcy wskutek istnienia Komitetu Ekonomicznego. Układ kładzie koniec długotrwałemu nieporozumieniu celnemu.

— Szwajcaria przystępuje do wprowadzenia nowej serii podwyżek celnych. Są one skierowane głównie przeciw Niemcom.

— Rezerwy złota w 26 bankach Europy emisyjnych wynosiły na koniec kwietnia r. b. \$ 6,559 970 tys., a więc w porównaniu do ultimo lutego r. b. wykazały wzrost o \$ 99 461 tys. Jednocześnie zapas walut i dewiz w tych bankach spadł o \$ 176.571 tys.

— W Londynie pojawiły się pogłoski o zamierzeniu przeniesieniu siedziby Banku Rozrachunków Międzynarodowych z Bazylei do Londynu.

— Parlament holenderski wszystkimi głosami prócz komunistów przyjął ustawę, upoważniającą Rząd do ograniczania obrotów dewizowych z państwami, stosującymi reglamentację dewiz. Ustawa ta ma być zastosowana w pierwszym rządzie do Niemiec.

— W Estonii zamierzone jest ograniczenie zakresu działania monopolu importu, który zostałby zastąpiony odpowiednio podwyższonymi cłami.

Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH ARTYKUŁY SPOŻYWCZE I KOLONJALNE

BYDŁO I MIĘSO

— Sytuacja na zagranicznych rynkach bydła i mięsa w maju nie uległa większym zmianom z wyjątkiem rynku angielskiego, gdzie chwilowy brak dowozów bekonów duńskich — wywołał poważne powikłania i zmiany nastrojów.

Położenie rynku czeskosłowackiego wciąż pozostaje niepomyślne. Ograniczenia dewizowe, nadal rygorystycznie stosowane przez Rząd praski w stosunku do eksportu polskiego, wpływają hamująco na jego kształtowanie się. Ponadto do pogorszenia się widoków eksportowych na tym rynku przyczynia się zniżkowe kształtowanie się cen materiału mięsnego w Czechosłowacji, redukujące do zera marżę eksportową.

Naskutek znacznych trudności, ryzyka i kosztów wywozowych, eksport trzody chlewnej z Polski do Austrii wobec niskich cen żywca w Wiedniu — zaczął się zmniejszać, co wpłynęło w następstwie na poprawę rynku odbiorczego w połowie

maja. Jednakże poprawa ta nie posiada cech większej trwałości i zależna jest przeważnie od większego lub mniejszego wykorzystania przez Polskę przyznanego kontyngentu.

Poważne, jak na obecne stosunki, zmiany miały miejsce w okresie sprawozdawczym na angielskim rynku bekonowym. Sytuacja na tym rynku kształtowała się zdecydowanie pod znakiem lokautu duńskiego, wykazując w całej rozciągłości, jak poważne znaczenie ma eksport duński dla rynku angielskiego. Natychmiast po ogłoszeniu wstrzymania produkcji bekonów w Danii — giełda londyńska zareagowała gwałtowną wyżką cen produktu kontynentalnego, która wyniosła na towary polskim przeciętnie około sh 8 na cwt. W połowie maja zniżkowa tendencja na bekony innego pochodzenia osiągnęła punkt kulminacyjny, i produkt polski zrównał się w cenie z bekonem duńskim, osiągając rekordowe ceny sh 73 — 75 za 1 cwt. Zasadniczą rolę w nastrojach rynku angielskiego odegrały czynniki natury psychologicznej, ponieważ przez cały okres lokautu rynek angielski dysponował poważnymi stockami bekonów duńskich, i dzięki zwiększonemu dowozom towaru szwedzkiego i holenderskiego nie doznał najmniejszego braku. Podobnie, wiadomość o zlikwidowaniu zatargu w przemyśle duńskim i o wzmocnionych ubojach — wywołała natychmiastową silną zniżkę cen — co jeszcze bardziej podkreśla nerwowo nastrojów rynku. Doraźne korzyści, w postaci zwiększonych dowozów bekonów w okresie haussy na rynku angielskim, odniosły Szwecja i Holandia. Polska nie była w stanie zwiększyć swego wywozu w tym okresie z powodu braku stocków bekonu i trudności zwiększenia ubojów. Utrzymanie normalnych rozmiarów uboju uważać należy obecnie za dodatnie posunięcie — ponieważ drogo zakupiona i mało odpowiednio jakościowo trzoda — sprzedana po 4 tygodniach jako bekon w Anglii przyniosłaby przemysłowi straty.

Wiedeń. — Płacono w końcu maja — w szyl. austr. za 1 kg żywej wagi loco targowica Wiedeń: świnię mięsne 1'65 — 2'10, — lekkie 2'15, — prima słoninowe 1'54 — 1'57, — chłopskie 1'55 — 1'70, — stare 1'44 — 1'54, — angielskie krzyżówki 1'65 — 1'95. Ceny wszystkich gatunków świń kształtowały się zwyklowo.

Praga. — W ostatnim tygodniu płacono — w Kcz. za 1 kg bitej wagi łącznie z podatkiem: cieleta krajowe 7'00 — 8'50, świnię krajową 9'00 — 10'25. Na targowicy żywca płacono — za 1 kg żywej wagi bez podatku: woły 2'50 — 5'00, stadniki 3'00 — 4'80, krowy 2'00 — 4'80, jałówki 2'50 — 5'00, świnię krajową 6'50 — 7'45, — jugosłowiańskie 5'50 — 7'20, — rumuńskie 6'50 — 7'70, — węgierskie 6'30. Przebieg targu umiarkowany.

Londyn. — Na rynku bekonów notowano oficjalnie w końcu miesiąca — w sh za 1 cwt: bekony duńskie Nr. 1 sizeable 60, — Nr. 2 56, — Nr. 3 50 — 52, — ciężkie Nr. 1 58, — Nr. 2 50 — 52, — szóstki Nr. 1 56, — Nr. 2 56, szwedzkie Nr. 1 sizeable 58, — Nr. 2 52 — 54, — ciężkie Nr. 1 56, — Nr. 2 50, — holenderskie Nr. 1 sizeable 52 — 56, — Nr. 2 48 — 56, — Nr. 3 44 — 44, — ciężkie Nr. 1 52 — 54, — Nr. 2 44 — 46, — szóstki Nr. 1 44 — 50, — Nr. 2 48, polskie Nr. 1 sizeable 50, — Nr. 2 46, — Nr. 3 42, — ciężkie Nr. 1 48, — Nr. 2 44, — szóstki Nr. 1 40, — Nr. 2 40, rosyjskie Nr. 1 sizeable 44, —

Nr. 2 42. — szóstki 40. Duński bekon spadł o sh 2 — 4, polski o sh 2 — 8, reszta bez zmiany, przy nastroju wyczekującym.

MASŁO

— Międzynarodowy rynek masła pozostawał w maju pod przemożnym wpływem przesilenia gospodarczego, wyrażającego się przerostem podaży w stosunku do zmniejszonej chłonności poszczególnych rynków.

Długotrwała spokojna tendencja i nieruchome ceny masła na rynku niemieckim ustąpiły w końcu miesiąca pod wpływem ogólnej sytuacji gospodarczej — zniżkowej tendencji i fluktuacji in minus. Warunki eksportu masła na rynek niemiecki w wielu wypadkach pozwalają jedynie na znikomy zbył masła — naskutek dotkliwych ograniczeń dewizowo-przywozowych.

W Anglii sytuacja na rynku nabiałowym, również pozostawia wiele do życzenia. Początkowo sfery zainteresowane liczyły się z możliwościami większego zbytu masła kontynentalnego na tym rynku — naskutek sezonowego spadku dowozów produktu zagranicznego. Jednakże, w ostatnim czasie, spadły w Anglii ceny najwyższych gatunków masła holenderskiego i duńskiego, wzrosły natomiast ceny towaru australijskiego i nowozelandzkiego. Nie bez wpływu na tę sytuację na rynku angielskim pozostawało silnie obsydlanie tego rynku towarem duńskim, który wobec wprowadzenia ograniczeń przywozowych we Francji przeczucił się masowo na rynek londyński.

W chwili obecnej sytuacja rynku nabiałowego w Anglii jest tego rodzaju, że pomimo ostatnio znacznie obniżonych cen masła w Polsce — eksport produktu krajowego na ten rynek zupełnie się nie kalkułował.

Berlin. — Notowano — w RM za 50 kg loco, hurt: I gat. 109, — II gat. 102, — III gat. 92. Tendencja słaba, przez czas dłuższy utrzymująca się na niezmiennym poziomie; ceny spadły w końcu miesiąca o RM 4 na 1 cnt.

Londyn. — Na rynku masła w ostatnim tygodniu notowano oficjalnie — w sh za cwt: masło nowozelandzkie najlepsze 96 — 98, — najlepsze niesolone 96 — 100, — australijskie najlepsze 94 — 98, — duńskie 100 — 102, — holenderskie niesolone 104 — 106, — rosyjskie syberyjskie 90, — polskie 90. Tydzień ubiegły cechowała tendencja niejednolita. Holenderskie masło spadło o sh 6, duńskie o sh 2, natomiast kolonialne, wobec małych dowozów, spowodowanych ukończeniem się okresu zmniejszonej produkcji mleczarskiej w krajach zamorskich, zwykowało o sh 2 — 4. Dowozy masła krajowego na rynek londyński są obecnie duże i cieszą się dobrym popytem.

Kopenhaga. — Oficjalne notowania masła — w Kor. za 100 kg wynosiły ostatnio 146. Tendencja od 2 tygodni utrzymana.

Leeuwarden. — Ostatnie notowania z maja — w Hll. za 100 kg w hurcie: masło eksportowe 78. Tendencja niezdeterminowana.

JAJA

— W porównaniu do poprzednich okresów sprawozdawczych, w ostatnich tygodniach maj na rynku międzynarodowym zapanował bardziej optymistyczny nastrój — ze względu na zapowiadające się zmniejszenie produkcji. Naogół zreszta

daje się zauważyć nastrój niejednolity, co w dużym stopniu wypływa z ograniczonych rozmiarów wymiany pomiędzy poszczególnymi krajami. Na uwagę zasługuje fakt wydatnego zmniejszenia w r. b. magazynowania i konserwowania jaj, co niewątpliwie jesienią, a zwłaszcza zimą, wyrazi się w ograniczonej podaży tego towaru.

Rynek niemiecki zdradza niewielkie ożywienie, jednakże z chwilą nieznacznej nawet wzrostu cen natychmiast reaguje osłabieniem tendencji. Powyższa sytuacja, będąca wyrazem ogólnego położenia gospodarczego, utrudnia jakiegokolwiek wnioskowanie na przyszłość.

W krajach skandynawskich i Holandji przyzniesionych cenach zaznaczył się ostatnio wzrost produkcji, obrotów oraz ogólne ożywienie rynku.

We Włoszech daje się zauważyć znaczny spadek spożycia. Jedynie wyborowy, świeży towar może liczyć na łatwiejszy zbył. Oczekiwane jest wprowadzenie wysokiego cła przywozowego na jaja.

We Francji i Belgji, dzięki zmniejszeniu się produkcji i dostaw produktu krajowego — widoki na przyszłość zapowiadają się nieco korzystniej. Jednakże we Francji daje się zauważyć jednoczesny spadek spożycia, co w dużej mierze może przyczynić się do zniweczenia korzyści, płynących ze zmniejszonej produkcji.

W Anglii również ostatnio daje się dostrzec spadek ilościowy dostaw towaru krajowego, co wpływa dodatnio na zapotrzebowanie rynku na produkt obcego pochodzenia.

Berlin. — Urzędowe notowania — w fen. za 1 szt. franco wagon Berlin w hurcie: jaja krajowe do picia ponad 65 g 7½, — 60 g 7, — 48 g 5½ — świeże 60 g 6½, — 53 g 6, — duńskie 18 lbs 7¼, — 17 lbs 6¾, — 15½ — 16 lbs 6, — holenderskie 68 g 7½, — 50 — 55 g 6½ — 6½, — rumuńskie 4¼ — 5¼, — jugosłowiańskie 4¼ — 5¼, — rosyjskie normalne 4¼ — 4¼. Tendencja utrzymana.

Londyn. — Według oficjalnych notowań jaja na giełdzie — płacono w sh za 120 sztuk: jaja duńskie 18 lbs 9/6-9/5, — 17 lbs 8/9-9/0, 15½ lbs 7/10-8/2, angielskie specjalne 10/9, — standard 9/3, holenderskie brunatne 18 lbs 10/4-11/0, 17 lbs 10/3, — 16 lbs 8/6-9/0, — mieszane 18 lbs 9/3-9/6, — 17 lbs 8/9, — 15½ lbs 7/9-8/0. polskie świeże 51 — 54 kg 6/3-6/6, — 48 — 51 kg 6/0-6/3, — 45 — 48 kg 5/6-5/9, — czerwone 5/0-5/6, szwedzkie 18 lbs 9/3-9/6, — 17 lbs 8/6-8/9, — 15½ lbs 7/9-8/0. Tendencja utrzymana, ceny zniżkowały.

Paryż. — Notowania — we fr. fr. za 1.000 szt.: jaja pikardyjskie i normandzkie specjalne 520-550, — środkowe specjalne 520-550, — zwykłe 320-480, — południowe specjalne 340-380, — bretońskie 260-350, — polskie 51-54 kg 320-330, — francuskie 55-56 kg 360. Tendencja utrzymana.

METALE

ŻELAZO. — Coraz bardziej komplikująca się sytuacja międzynarodowa nie pozwalała w okresie od 14 do 27 maja na jakąś wyraźniejszą poprawę rynku żelaznego. Pomimo to jednak optymistyczny nastrój ostatnich tygodni nie zmienił się zasadniczo, popyt znow się skurczył, a ceny zaczęły ponownie wykazywać tendencję zniżkową. Ostatnio notowane ceny wynosiły dla żelaza sztabowego £ 2.46 wobec £ 2.56 w ostatnich tygodniach.

Zamówienia sowieckie wywołały w przemyśle pewne ożywienie, jednakże Sowiety żądają dla siebie takich warunków, że coraz trudniej jest im umieszczać swoje ustalunki.

W Niemczech położenie pozostawało bez wielkich zmian. Ożywienie utrzymywało się w dalszym ciągu. Sprzyjały temu szczególnie zamówienia sowieckie. Poza tem ożywił się dosyć znacznie wywóz maszyn, jak krany, prasy, nożyce i obrabiarki, które w znacznej bardzo części były wywożone do Sowietów.

Rynek krajowy również wykazywał lekką poprawę. Jest do zanotowania wzmożone zapotrzebowanie na żelazo walcowane, w szczególności ze strony fabryk maszyn rolniczych wszelakiego typu. Dotyczyło to głównie żelaza sztabowego. Dużo mniejsze zapotrzebowanie było ze strony przemysłu budowlanego. Rynek blachy przedstawiał się naogół słabo. Ceny pozostawały bez zmiany przy zasadniczej wysokości za żelazo sztabowe RM 110 loco Oberhausen.

Na rynku starego żelastwa ożywienie zmniejszyło się. Tem niemniej ceny utrzymywały się dosyć mocno na wysokości ok. RM 22 na rynku westfalskim i ok. RM 16 na rynku wschodnim za tonnę I gat.

Na rynku francuskim zmian zasadniczych nie było, choć daje się wyczuwać nastrój cokolwiek gorszy niż w ostatnich tygodniach. Nadzieje hutnictwa, pokładane na robotach publicznych, jak dotąd, nie przybierają konkretniejszych form, gdyż roboty, ze względów budżetowych, rozwijane są w bardzo powolnym tempie.

W dziale surówki interesy kurczą się. Wywóz spada i prawdopodobnie spadnie jeszcze więcej, o ile przemysł angielski przeprowadzi nałożenie 33½%owego cła na surówkę, która dotąd jest od niego wolna. Również niekorzystnie przedstawia się rynek wewnętrzny, gdzie brak jest porozumienia. Ceny wynosiły: za surówkę tomasowską 185 — 180 fr., surówkę odlewniczą fr. 230. W dziale walcowni zauważyć się daje lekka poprawa w napływie zamówień. W dziale blach również daje się zauważyć ożywienie. Największe ożywienie panowało w blasze średniej.

Na rynku belgijskim, pomimo że ilość zamówień znow się zmniejszyła, przemysł stara się nie dopuścić do obniżenia się cen. Ceny jednak spadły do £ 2.46 f.o.b. Antwerpja. Angielskie cło daje się silnie odczuwać hutom belgijskim, które narazie do Anglii prawie że nie wywożą. Na rynku wewnętrznym ruch jest słaby; wewnętrzne porozumienie hut, które nie osiągnęło jednak jeszcze pełni, tylko częściowo wpłynęło na polepszenie się rynku.

Na rynku angielskim położenie pozostaje bez zmiany. Coprawda dopływ konkurencyjnego żelaza kontynentalnego ustał prawie zupełnie, ale też i zapotrzebowanie wewnętrzne zmniejszyło się, tak, że stan zatrudnienia hut jest bardzo słaby. Zasadnicza cena surówki Nr. 3 wynosiła sh 58/6.

Na wytwory walcowniane brak zbytu; bardzo silnie dają się odczuwać zapasy, sprowadzone z hut kontynentalnych. Cena starego żelastwa jest niska i wynosi sh 32/6 za żelastwo martenowskie.

Ceny wywozowe żelaza z większych wytwórców europejskich: Anglii, Belgii wraz z Luksemburgiem i Francji —

w £ zł. f.o.b. port — notowane były w dn. 26/V 1932 r., jak następuje:

	Wielka Brytania za 1.016 kg	Belgia i Luksemburg za 1.000 kg	Francja
Surowka:			
odlewn. Nr. III (2.5-3.0% Si)	—	1.17.0	1.17.0
tomasowska	—	1.14.0	—
hematytowa	—	—	—
ferromangan	—	—	—
Półwytwór:			
kęsy	—	2.0.6	2.0.0
platyny	—	2.1.0	2.1.0
Wytwory gotowe:			
żelazo sztabowe	—	2.4.6	2.4.0
belki	—	2.2.6	2.2.0
katowniki	—	2.4.0	2.3.6
blacha okrętowa, rezerwoarowa i t.p.	—	—	—
szyny stalowe	—	5.12.2	5.12.6
bednarka	—	3.6.6	3.6.9
drut-walcówka	—	4.15.0	4.15.0
blacha tomasowska	—	2.15.6	2.16.6
blacha czarna (24 gąge)	—	—	—
drut ocynk.	—	6.5.6	6.5.6
gwoździe druc.	—	5.10.0	5.10.0

METALE NIEŻELAZNE. — Położenie na londyńskim rynku metalowym w okresie od 14 do 27 maja pozostawało pod znakiem pesymizmu. Tendencja zniżkowa wszystkich prawie metali zmuszała do ostrożności w zakupach, które też czynione były tylko w granicach bieżących potrzeb.

Na rynku miedzi panował kompletny zastój. Pod wpływem rosnących zapasów kartel ponownie opuścił swoją cenę do nienotowanego dotąd poziomu 5½ cts. za lb; nie wzbudziło to jednak ożywienia. Amerykańskie zapasy osiągnęły olbrzymią liczbę 600 tys. t. Senat Stan. Zjedn. przyjął już projekt cła na miedź w wysokości 4 cts. za lb., brak tylko podpisu Prezydenta. Wiadomość ta wywołała szczególnie poruszenie w krajach, dostarczających miedź do Stanów, jak Chile i Kanada. Bezpośrednim efektem wprowadzenia cła byłoby rozwiązanie kartelu miedzianego i zniesienie ograniczenia produkcji, które kartel zapewnia. Zapotrzebowanie miedzi na rynku londyń-

skim w okresie sprawozdawczym było bardzo nieznaczne.

Na rynku cyny położenie było nierównomierne. Komitet międzynarodowy cyny, który odbył swoje posiedzenie w Hadze w dn. 21/V, zatwierdził projekt ograniczenia wytwórczości do 33⅓% w stosunku do produkcji 1929 r., jak również wstrzymanie wywozu na przeciąg 2 miesięcy. Zostanowiono wprowadzenie tego w życie niezwłocznie po otrzymaniu zgody każdego z zainteresowanych państw; panna ogólnie przeświadczenie, że zgoda zainteresowanych będzie uzyskana.

Rynek cynkowy przedstawiał się stosunkowo najlepiej, choć i tu w ostatnim tygodniu nastąpiła zniżka ceny, która zniwelowała zwyżkę z tygodnia poprzedniego. Naogół położenie rynku cynkowego uważane jest za najzdrowsze. Zapasy, które przy utworzeniu kartelu (na dz. 1/VIII 1931 r) wynosiły przeszło 200 tys. t. spadły do końca marca r. b. do 177.484 t. Zapotrzebowanie w okresie sprawozdawczym przedstawiało się słabo. Stan rynku jednak jest tego rodzaju, że każde nawet czasowe polepszenie się koniunktury może być niezwłocznie wykazane.

Rynek ołowiany przedstawiał się dużo gorzej. Od czasu rozpadnięcia się porozumienia ceny spadły o £ 1½ do 7⅞, z powodu wzajemnej konkurencji wytwórców. To też z niecierpliwością jest oczekiwana konferencja producentów ołowiu, która w najbliższym czasie ma się zebrać w Londynie w celu ponownego utworzenia porozumienia. Zapotrzebowanie metalu było niezmiernie małe, ceny stale wykazują tendencję zniżkową.

Ruch cen poszczególnych metali w okresie sprawozdawczym przedstawiał się następująco (pierwsza liczba oznacza transakcje kasowe, druga terminowe): miedź standard straciła w cenę £ 1¼, wzgl. 2, miedź elektrolityczna dała stratę £ 1¼, rafinowana zaś £ 1¼. Cyna przy transakcjach kasowych zamknęła rachunek na zero, przy terminowych zaś zyskała £ 9/16. Ołów wykazał stratę £ 1, wzgl. 7/8. Cynk również stracił £ 7/16, wzgl. 9/16. Glin i nikiel pozostawały bez zmiany zarówno w sprzedaży krajowej, jak i zagranicznej. Blacha biała również zmian nie wykazała. Platyna straciła £ 4/5 na uncji. Srebro straciło 3/8 d wzgl. ½ d

na uncji. Złoto wykazało stratę 4 d na uncji.

W poniższym zestawieniu podane są ceny wymienionych metali (w £ za 1.016 kg z wyjątkiem: blachy białej, która notowana jest w sh za skrzynkę o 112 arkuszach, platyny — w £ za uncję, złota — w sh za uncję i srebra — w d za uncję):

Metal	Poprzed. okres ultimo	Okres sprawozdawczy: maksymum	mini-mum	ulti-mo
Miedź:				
standard:				
kasa	29-1/16	28½	27¼	27¼-3/4
term.	29-7/16-1/2	28 11/16	27 3/16	27 3/16-1/2
elektrol.	33¼-34¼	33¼	31½	31½-32½
rafinow.	31¼-32½	32¼	29¾	29¾-31
Cyna:				
kasa	120-121	125 7/8	119	120¾-121
term.	122½-3/4	127¾	121 1/8	123 1/8-¾
Ołów:				
kasa	10¾	10 1/16	9 9/16	9¾
term.	11 1/8	11 1/16	10 1/16	11¾
Cynk:				
kasa	12 3/8	12¾	11 15/16	12 15/16
term.	12 11/16	13	12 1/8	12 1/8
Glin:				
dla kraju	95	95	95	95
„ zagr.	—	—	—	—
Blacha biała:	15-¼-15½	15½	14¾	14¾-15½
Nikiel:				
dla kraju	225-230	230	225	225-230
„ zagr.	\$ 37-38	\$ 38	\$ 37	\$ 37-38
Platyna „Spong”	10.11.0	10.11.0	9¾	9¾
Srebro:				
kasa	17 1/8	17 3/16	16 5/8	16¾
term.	17¼	17 7/16	16 3/8	16¾
Złoto	113.4	113.5	112.6	112.9

Na rynku starych metali zapotrzebowanie obniżyło się bardzo znacznie, tak że ruchu prawie nie było. Znaczna zniżka cen nowych metali pociągnęła za sobą również i stare, które w okresie sprawozdawczym silnie zniżkowały. Ceny hurtowe wynosiły: dn. 27 V w RM loco Berlin: miedź 41 — 42, bronz 33 — 35, mosiądz 30 — 32, cynk 10 — 11, ołów 14 — 15. Analogiczne ceny we Francji dn. 20/V loco Paryż we fr. fr. wynosiły: 210, 150, 110, 65 i 95.

PRZEDRUK DOZWOLONY, LEOZ Z PODANIEM ŹRÓDŁA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

ELEKTORALNA 2 (parter)

Telefony: 412-66 (Red.), 412-73 i 335-35 (Adm.), 11-92-68 (Druk.).

Biura czynne od godziny 9 do 3 po południu.

KONTO CZEKOWE P. K. O. 701

PRENUMERATA W KRAJU: kwartalnie — zł 15, półrocznie — zł 30, rocznie — zł 60; **ZAGRANICĄ:** kwartalnie — zł 25, półrocznie — zł 50, rocznie — zł 100.

CENY OGŁOSZEŃ HANDLOWYCH (przed tekstem) w zeszytach zwykłych: IV str. okładki — zł 1200; II i III str. okł. — zł 900; ½ str. okł. — zł 500; str. zwycz.: 1 str. — zł 600, ½ str. — 350, ¼ str. — zł 200, 1/8 str. — zł 110. Przy ogłoszeniach kombinacyjnych, petitowych oraz tabelarycznych do cen powyższych dolicza się 30%.

CENY OBWIESZCZEŃ SPÓŁEK AKCYJNYCH (za tekstem): 1 str. — zł 200, ½ str. — zł 110, 1/8 str. — zł 80, ¼ str. — zł 70, 1/16 str. — zł 55, 1/32 str. — zł 40, 1/64 str. — zł 20. Za ogłoszenia liczbowe, tabelaryczne, bilanse i t. p. do cen powyższych dolicza się 50%.

Redaktor Naczelny: **CZESŁAW PECHE**

Redaktor: **WAĆLAW SZURIG**

Sekretarz Redakcji: **BOHDAN WITWICKI**

Redaktor działu finansowo-skarbowego:
PAWEŁ MICHAŁSKI

Redaktor działu rolniczego:
LEONARD KRAWULSKI

Redaktor działu komunikacyjnego:
JÓZEF GIEYZTOR

Wydawca: **MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU**

WPISY DO REJESTRU HANDLOWEGO

SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE

A. — FIRMY JEDNOOSOBOWE, SPÓŁKI FIRMOWE I KOMANDYTOWE

R. H. A XXXII 364: „Drobna Sprzedaż Desek, Abram-Judel Cynamon” w Zakroczymiu, Nowomiejska 23. Istnieje od 1931 r. Właściciel Abram-Judel Cynamon z Zakroczymia.

R. H. A XXXII 365: „Szmul Kleinbardt” w Warszawie, Barska 17. Drobna sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Szmul-Hersz Kleinbardt z Warszawy.

R. H. A XXXII 366: „Berek Lere” w Warszawie, Redutowa 1. Sklep spożywczy. Istnieje od 1911 r. Właściciel Berek Lere z Warszawy.

R. H. A XXXII 367: „Luzer Brodaty” w Warszawie, Górczewska 77. Mydlarnia. Istnieje od 1925 r. Właściciel Luzer Brodaty z Warszawy.

R. H. A XXXII 368: „Mieczysław Kamiński” w Warszawie, Grójecka 79. Drobna sprzedaż materiałów mydlarsko-malarskich i galanteryjnych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Mieczysław Kamiński z Warszawy.

R. H. A XXXII 369: „Julja Wrzodak” w Warszawie, Giżów 23. Sklep spożywczy. Istnieje od 1928 r. Właścicielka Julja Wrzodak z Warszawy.

R. H. A XXXII 370: „Aleksandra Winkler” w Warszawie, Górczewska 40. Drobna sprzedaż wędlin. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Aleksandra Winkler z Warszawy.

R. H. B XXXII 371: „Marja Zaborowska” w Warszawie, Mazowiecka 11 m. 19. Wypożyczalnia książek. Istnieje od 1895 r. Właścicielka Marja-Aniela Zaborowska z Warszawy.

R. H. A XXXII 372: „L. Kozak” w Warszawie, Nalewki 5. Drobna sprzedaż książek. Istnieje od 1910 r. Właściciel Lejzor Kozak z Warszawy.

R. H. A XXXII 373: „Fabryka Obuwia „Jawa” Józef Alter” w Warszawie, Żelazna 69a. Istnieje od 1931 r. Właściciel Józef-Icek Alter z Warszawy.

R. H. A 374: „Tartak Parowy „Przetycz” Pinkus Goldman” w Warszawie, Nowolipie 58 m. 69. Istnieje od 1926 r. Właściciel Pinkus Goldman z Warszawy.

R. H. A XXXII 375: „Wydawnictwo Arcydział Literatur Obcych „Retor” Stanisław Kozłowski, właściciel Czesław Kozłowski” w Warszawie, Mokotowska 59. Istnieje od 1930 r. Właściciel Czesław-Wincenty Kozłowski z Warszawy.

R. H. A XXXII 376: „Szepsel Gielczyński” w Warszawie, Leszno 56. Biuro prób i przepisywań na maszynie. Istnieje od 1925 r. Właściciel Szepsel Gielczyński z Warszawy.

R. H. A XXXII 377: „Wiktorja Piagoników” w Warszawie, Ceglana 5. Sklep spożywczy. Istnieje od 1907 r. Właścicielka Wiktorja Piagonikow z Warszawy.

R. H. A XXXII 379: „Feliks Binkiewicz” w Warszawie, Puławska 19. Drobna sprzedaż mięsa i wędlin. Istnieje od 1931 r. Właściciel Feliks Binkiewicz z Warszawy.

R. H. A XXXII 380: „Księgarnia Kom'sowa Józef Wawrzynowicz i S-ka” w Warszawie, Wilcza 3. Zastępstwo i komisy różnych firm wydawniczych, prowadzenie czytelní, sprzedaż książek na raty i temu podobna pokrewna działalność. Wspólnicy: Zofja Wawrzynowicz i Józef Wawrzynowicz, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 29 października 1931 r. Do reprezentowania spółki i podpisywania firmy na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważniony jest każdy ze wspólników samodzielnie.

R. H. A XXXII 381: „Joszek Fortel” w Warszawie, Namiestnikowska 2. Sprzedaż mięsa z własnego zakupu bydła i mięsa. Istnieje od 1879 r. Właściciel Joszek Fortel z Warszawy.

R. H. A XXXII 382 „Roman Ropelewski” w Warszawie, Grottgera 18. Przedsiębiorstwo robót instalacyjnych i urządzeń sanitarnych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Roman Ropelewski z Warszawy.

R. H. A XXXII 383: „Stefan Bart” w Warszawie, Żórawia 24a. Biuro wyłącznej sprzedaży papieru hurtowo i detalicznie firmy „Natronag”. Istnieje od 1930 r. Właściciel Stefan-Henryk Bart z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Zofją z domu Lande nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 21 grudnia 1928 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXII 384: „Salomon Szlozman” w Warszawie, Młynarska 11. Drobna sprzedaż artykułów mydlarskich i kosmetyki. Istnieje od 1931 r. Właściciel Salomon Szlozman z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Malwiną z domu Langleben, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 16 stycznia 1931 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXII 385: „Icek-Majer Kuśmirek” w Warszawie, Gęsia 10. Drobna sprzedaż manufaktury. Istnieje od 1929 r. Właściciel Icek-Majer Kuśmirek z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Gittlą z domu Lichtenbaum nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 12 sierpnia 1919 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXII 386: „Dom Hand'owo-Komisowy A. Leon” w Warszawie, Mirowska 11. Sprzedaż owoców. Istnieje od 1914 r. Właściciel Abram Leon z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Rojżą Merzer z domu Knok nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 10 stycznia 1916 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXII 387: „Icko Albek i S-ka” w Warszawie, Niska 55. Fabryka wyrobu przędzy do czyszczenia maszyn. Wspólnicy: Icko-Majer Albek, Majer Abzac, oboj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 27 października 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważniony jest każdy ze wspólników. Wszelkiego rodzaju umowy, kontrakty, zobowiązania, czeki i pełnomocnictwa podpisują pod stemplem i rmy oboj wspólnicy łącznie. Oferty do dyrekcji kolejowych i innych urzędów i instytucji, korespondencję nie zawierającą zobowiązań pokwitowania z odbioru sum pieniężnych, korespondencji i towarów podpisuje jeden ze wspólników.

R. H. A XXXII 388: „Stator” Adam Singer” w Warszawie, Prózna 2. Handel i fabrykacja artykułów techno-medycznych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Adam Singer z Warszawy.

R. H. A XXXII 389: „Program” właściciele Kobryner, Rosen i S-ka” w Warszawie, Nowy-Swiat 27. Wspólnicy: Salomon Kobryner, Rachmiel Orfinger, Abram Rosen, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 20 października 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważniony jest każdy ze wspólników. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, żyra i czeki podpisuje pod stemplem firmy Abram Rosen łącznie z jednym z pozostałych wspólników. Rachunki, korespondencję nie zawierającą zobowiązań pokwitowaną z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji i pieniędzy za przekazami podpisuje jeden ze wspólników.

R. H. A XXXII 390: „F. Zajaczkowska”, właścicielki: Helena Nasiorowska i Zofja Plamowska” w Warszawie, Krucza 34. Drobny handel norymberszczyzną. Wspólniczki: Helena Nasiorowska, Zofja-Kazimiera Plamowska, obie z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 17 listopada 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnione są obie wspólniczki. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy i t. p. podpisują obie wspólniczki łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań pokwitowania z odbioru korespondencji podpisuje jedna ze wspólniczek. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXXII 391: „Hersz Rosen” w Warszawie, pl. Grzybowski 2. Drobna sprzedaż towarów żelaznych. Istnieje od 1928 r. Właściciel Chaim-Hersz Rosen z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Hendlą z domu Hasfeld nastąpił układ na mocy interczyzy z dnia 21 listopada 1923 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXII 392: „Polska Zbrojna” Jan Sotomski” w Warszawie, Leszno 3. Wydawnictwo. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jan Sotomski z Warszawy.

R. H. A XXXII 393: „Stanisław Michalik” w Warszawie, Leszno 42. Drobna sprzedaż mięsa. Istnieje od 1918 r. Właściciel Stanisław Michalik z Warszawy.

R. H. A XXXII 395: „Anna Wiśniewska” w Warszawie, Gościńska 17. Sklep spożywczy. Istnieje od 1927 r. Właścicielka Anna Wiśniewska z Warszawy. Właścicielka przedsiębiorstwa niepiśmienna.

R. H. A XXXII 396: „Aniela” Aniela Burcicka” w Warszawie, Grójecka 45. Sklep galanteryjny. Istnieje od 1929 r. Właścicielka Aniela Burcicka z Warszawy.

R. H. A XXXII 397: „Zakłady Przemysłowe „Wuko” Wolf Kohan” w Warszawie, Radzymińska 112/114. Fabryka przetworów bitumicznych, asfaltowych, smołowych i innych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Wolf Kohan z Warszawy.

R. H. A XXXII 398: „Anglowcod” Fabryka Wyrobów Drzewnych Arie i Landau” w Warszawie, św. Wincentego 77 (Targówek). Celem spółki jest eksploatacja fabryki drzewnej oraz sprzedaż wyrabianych produktów drzewnych. Wspólnicy: Moses Landau z New-Yorku, Oskar Arie z Czechosłowacji, Bratislavie Dostojewski, Józef Landau z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 27 kwietnia 1931 r. Do reprezentowania spółki i podpisywania firmy pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważniony jest każdy ze wspólników samodzielnie.

R. H. A XXXII 399: „Stefan Janiec” w Warszawie, Trębacza 3. Pracownia kuźnierska. Istnieje od 1912 r. Właściciel Stefan Janiec z Warszawy.

R. H. A XXXII 400: „Leon Silberman” w Warszawie, Marszałkowska 52. Sprzedaż towarów włóknistych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Lejzor vel Leon Silberman z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chają-Łają z domu Cynamon nastąpił układ na mocy interczyzy z dnia 13 lutego 1915 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXII 401: „Sz. Goldman” w Warszawie, Nowiniarska 7. Sprzedaż wody sodowej i cukierków. Istnieje od 1918 r. Właściciel Szama Goldman z Warszawy.

R. H. A XXXII 402: „Abram Icek Mekler” w Warszawie, Nowiniarska 7. Kawiarnia. Istnieje od 1914 r. Właściciel Abram-Icek Mekler z Warszawy.

R. H. A XXXII 403: „Abram Brodacz” w Warszawie, Nowiniarska 15. Herbaciarnia. Istnieje od 1926 r. Właściciel Abram-Ela Brodacz z Warszawy.

R. H. A XXXII 404: „Marjan Grabowski” w Warszawie, Giszów 29. Sklep spożywczy. Istnieje od 1931 r. Właściciel Marjan Grabowski z Warszawy.

R. H. A XXXII 405: „Wytwórnia Grzebięni Rogowych „Rybka” Jechil-Josek Rotbard” w Wiśniewie, gm. Jabłonna, dom Kodyna Istnieje od 1931 r. Właściciel Jechil-Josek Rotbard z Warszawy.

R. H. A XXXII 406: „Eljasz Grynberg” w Warszawie, Płasia 2. Hurtowa sprzedaż śledzi wędzonych i owoców. Istnieje od 1925 r. Właściciel Eljasz-Jakób Grynberg z Warszawy.

R. H. A XXXII 407: „Henocho Rozenblit” w Warszawie, Franciszkańska 37. Sprzedaż mydeł toaletowych. Istnieje od 1926 r. Właściciel Herszon-Henocho Rozenblit z Warszawy.

R. H. A XXXII 408: „Mendel Frydman” w Warszawie, Gościńska 19/21. Sklep spożywczy. Istnieje od 1930 r. Właściciel Mendel Frydman z Warszawy.

R. H. A XXXII 409: „Icek Rozenberg” w Warszawie, Kopińska 8. Sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Istnieje od 1922 r. Właściciel Icek-Moszek Rozenberg z Warszawy.

R. H. A XXXII 410: „Zelman Grünbaum” w Warszawie, Rawska 11. Sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1923 r. Właściciel Zelman Grünbaum z Warszawy. Właściciel przedsiębiorstwa niepiśmienny.

R. H. A XXXII 411: „Stefan Necel” w Warszawie, Mianowskiego 6. Hurtowa sprzedaż węgla. Istnieje od 1928 r. Właściciel Juljusz-Stefan Necel z Warszawy.

R. H. A XXXII 412: „Dawid Fastag” w Warszawie, Wąłowa 7. Drobna sprzedaż futer. Istnieje od 1922 r. Właściciel Ezriel-Dawid Fastag z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Diną z domu Cwajer nastąpił układ na mocy interczyzy z dnia 12 listopada 1912 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXII 413: „Kelman Wasserstrum” w Warszawie, Nowiniarska 7. Sprzedaż materiałów piśmiennych i galanteryjnych. Istnieje od 1923 r. Właściciel Lejzor-Kelman Wasserstrum z Warszawy.

R. H. A XXXII 414: „Fajwel Kizelsztajn” w Warszawie, Nalewki 6. Drobna sprzedaż galanterji. Istnieje od 1926 r. Właściciel Fajwel Kizelsztajn z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Surą z domu Hendel nastąpił układ na

mocy intercyzy dnia 7 grudnia 1920 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXII 415: „Piekarnia Nowoeuropejska Aleksander Schimming” w Warszawie, Górczewska 30. Istnieje od 1930 r. Właściciel Aleksander Schimming z Warszawy.

R. H. A XXXII 416: „Abram Goldwasser” w Wołominie, Długa 32. Handel win i wódek. Istnieje od 1930 r. Właściciel Abram Goldwasser z Wołomina.

R. H. A XXXII 417: „Knut Horvei Hodowla Lisów Srebrzystych „Argentolis” w Warszawie, Nowogrodzka 12 m. 7. Istnieje od 1931 r. Właściciel Knut Olsen Hervei z Warszawy.

R. H. A XXXII 418: „Pikus Kuperwajs” w Warszawie, Franciszkańska 23. Sprzedaż sukna i kortów. Istnieje od 1891 r. Właściciel Pinkus Kuperwajs z Warszawy.

R. H. A XXXII 479: „Pawilon Pończosznicy Chaja Kutnowska” w Warszawie, Królewska 39. Drobną sprzedaż trykotaży. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Chaja Kutnowska z Warszawy. Pomiedzy Herszem-Moszkim Kutnowskim a małżonką jego Chają z domu Szulc nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 12 grudnia 1916 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXII 420: „N. Korngold” w Warszawie, Marszałkowska 154. Magazyn jubilerski. Jakób Korngold zmarł. Spadkobiercami jego są: Felicja Korngold, Aniela z Korngoldów Knorozowska i Lucjan Korngold wszyscy z Warszawy. Współwłasność niepodzielna na czas do dnia 29 września 1934 r. z tytułu spadku po zmarłym Jakóbie Korngoldzie. Do reprezentowania i podpisywania firmy pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważniona jest Felicja Korngold. Pomiedzy Lucjanem Korngoldem a małżonką jego Eugenją z domu Gliksman nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 23 kwietnia 1925 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku. Pomiedzy Abramem-Emanuelem Knorozowskim a małżonką jego Anielą z domu Korngold nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 15 października 1929 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXII 421: „Ontax Saers” . Ch. Blumenkopf i D. Lichtensztejn” w Warszawie, Nalewki 29. Prowadzenie handlu jedwabiem, kosmetykami i galanterją. Wspólnicy: Chaim Blumenkopf, Dawid Lichtensztejn, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 9 grudnia 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie umowy, weksle, indosy, czeki podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencje, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej i przesyłek podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Chaimem-Szymonem Blumenkopffem a małżonką jego Chawą (Ewą) z domu Radziwińska nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 27 listopada 1924 r. ustalający wyłączność majątku.

R. H. A XXXII 422: „L. Lewenberg i J. Groszminc” w Warszawie, Franciszkańska 31. Sprzedaż przyborów szewskich. Wspólnicy: Judka-Lejbus Lewenberg, Józef Groszminc, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 23 listopada 1931 r. Do zastępowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie pod stemplem firmy.

R. H. A XXXII 423: „Władysław Raczyński” w Wołominie, Długa 24. Skład apteczny. Istnieje od 1930 r. Właściciel Władysław Raczyński z Wołomina.

R. H. A XXXII 14: „Wolny Dom Składowy Bracia Wertans” w Warszawie, Marszałkowska 63. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Jasnej 10.

R. H. A XXXII 171: „Purzycki i żyto” w Warszawie, pl. Żelaznej-Bramy 1. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 listopada 1931 r. Azryelowi Purzyckiemu i Adolfowi Żyto handlującym pod firmą: „Purzycki i Żyto” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Samuel Koenigstein, kuratorem zaś adwokat Bernard Rones z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym.

R. H. B XXXI 96: „Stawan-Tea” A. Sapir i J. M. Sztabyzb” w Warszawie, Orla 13. Firma obecnie brzmi: „Stawan-Tea” Sztabyzb i Wantyk”. Wspólnik Majlich Wantyk z Warszawy. Na mocy umowy z dnia 27 sierpnia 1931 r. Abram Sapir ze spółki wystąpił cedując swój udział Bereszowi Lacherowi, na zasadzie zaś umowy z dnia 4 grudnia 1931 r. Beresz Lacher nabyty od Sapira udział scedował na rzecz Majlicha Wantyka. Pomiedzy Majlichem Wantykiem a małżonką jego Basią z domu Sapir, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 16 października 1918 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 80: „Apteka Sukcesorów Edwarda Kuskowskiego” w Jabłonie Starej, filja w Jabłonie Legionowej. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXX 95: „Inż. Stefan Wyspiański i S-ka” w Warszawie, Nowogrodzka 36 m. 1. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXX 154: „J. Chelemer i Z. Cederbaum” w Warszawie, Świętojerska 38. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Leszno 52. Wpis powyższy w dniu 5 stycznia 1932 r. uzupełniony został dopełnieniem: „Firma obecnie brzmi: „Galkos” J. Chelemer i Z. Cederbaum”.

R. H. A XXX 247: „Hercek Klip” w Warszawie, Bielańska 15/17. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 1 grudnia 1931 r. Herckowi Klipowi handlującemu pod własną firmą ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Józef Pawłowski, kuratorem zaś Jan-Tadeusz Kon z Warszawy.

R. H. A XXX 256: „Przedsiębiorstwo Robót Dekoracyjno-Malarskich „Perła” Aleksander Olszta” w Warszawie, Króżeńska 17. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXX 360: „Izrael Altuski” w Warszawie, Franciszkańska 32. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 czerwca 1931 r. Izraelowi Altuskiemu ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Stanisław Mitraszewski, kuratorem zaś adwokat Julian Tomkiewicz z Warszawy.

R. H. A XXIX 171: „Wytwórnia Pastylek i Cukierków Władysław Krygier i S-ka. właściciel Jan Milobedzki” w Warszawie, Grzybowska 21. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Słczyńskim w Warszawie dnia 18 grudnia 1931 r. za nr. 2269 całe przedsiębiorstwo sprzedane zostało Romanowi Lewandowskiemu, który nadal takowe prowadzi jednoosobowo pod firmą: Wytwórnia Pastylek i Cukierków Władysław Krygier i S-ka, właściciel Roman Lewandowski”.

R. H. A XXIX 305: „Wydawnictwo Arcydziel Literatur Obcych „Retor” Stanisław Kozłowski” w Warszawie, Mokotowska 59 m. 2. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jasńskim w Warszawie, dnia 5 maja 1931 r. za nr. 888 przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami sprzedane zostało Czesławowi Kozłowskiemu, który takowe prowadzi nadal pod firmą:

„Wydawnictwo Arcydzieł Literatur Obcych „Retor” Stanisław Kozłowski, właściciel Czesław Kozłowski”.

R. H. A XXVIII 34: „Polska Zbrojna” Leon Puławski w Warszawie, Leszno 3. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie, dnia 3 grudnia 1931 r. za nr. 2939, przedsiębiorstwo sprzedane zostało Janowi Sotomskiemu, który nadal takowe prowadzi jednoosobowo pod firmą: „Polska Zbrojna” Jan Sotomski”.

R. H. A XXVII 69: „Sz. Szejwac i J. D. Goldfinger” w Warszawie, Franciszkańska 27. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVII 210: „Międzynarodowa Agencja Dzienników „M. A. D.” Maurycy Reich i S-ka” w Warszawie, Nowogrodzka 43. Jan Kuratowski zrzekł się prokury.

R. H. A XXVI 4: „W. Wadzyński i W. Ossowski” w Warszawie, Nowy-Świat 30. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Żelaznej 74. Wpis powyższy w dniu 9 grudnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVI 45: „Warszawskie Towarzystwo Ochrony Mienia Edward Zarębski i Benedykt Eirat” w Warszawie, Żelazna 16. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie, dnia 25 lutego 1931 r. za nr. 229, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo przeszło na wyłączną własność Benedykta Eirata, który na mocy aktu zeznanego przed tymże notariuszem, dnia 17 października 1931 r. za nr. 1254 w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarł spółkę pod firmą: „Warszawskie Towarzystwo Ochrony Mienia, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A XXVI 53: „Drukarnia Solend’a, właściciele M. Warman i A. Fersztand” w Warszawie, Graniczna 6. Do zastępowania spółki i podpisywania firmy pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważnieni są obaj wspólnicy łącznie. Pomiedzy Abramem Fersztandem a małżonką jego Surą-Ruchłą z domu Mirel, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 30 stycznia 1931 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVI 140: „Fabryka Wyrobów Metalowych Adolfa Feigenbaum, właściciel Aron Feigenbaum” w Warszawie, Targowa 44. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zaborskim w Warszawie, dnia 15 stycznia 1931 r. za nr. 28 celem dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawiązana została spółka firmowa pod firmą: „Fabryka Wyrobów Metalowych Adolfa Feigenbaum i Syn”.

R. H. A XXVI 154: „Zofia Wawrzynowicz” w Warszawie, Wilcza 3. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborskim w Warszawie, dnia 29 października 1931 r. za nr. 4073 w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka pod firmą: „Księgarnia Komisowa Józef Wawrzynowicz i S-ka”.

R. H. A XXVI 348: „Eksploatacja Leśna „Jabłonna” Bierzyński, Rozenowicz, Trzciński i S-ka” w Warszawie, Wilcza 68 m. 7. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXV 213: „J. i A. Ujejscy” w Warszawie, Nowy-Świat 29. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXV 338: „Handel Materiałów Leśnych Tyński, Alter i Lewin” w Warszawie, Marińska 3. Firma obecnie brzmi: „Warszawska Spółka Drzewna „Tal” Tyński, Alter i Lewin”. Na mocy umowy z dnia 20 lutego 1929 r. zmieniono brzmienie firmy.

R. H. A XXIV 17: „Warszawska Wytwórnia Mebli Giętych Lucjan Koy” w Warszawie, Bonifraterska 11/13. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie, dnia 10 września 1931 r. za nr. 4876 w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka pod firmą: „Fabryka Mebli Giętych Lucjan Koy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A XXIV 212: „Biuro Handlowo-Techniczne „Izolit” Chaim vel Henryk Zajczyk” w Warszawie, Piękna 56. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 października 1931 r. ogłoszona została upadłość Chaimowi vel Henrykowi Zajczykowi handlującemu pod firmą: „Biuro Handlowo-Techniczne „Izolit” Chaim vel Henryk Zajczyk”. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Jan Gebethner, kuratorem zaś adw. Julian Goldsztejn z Warszawy, Leszno 56, który jest obecnie syndykiem tymczasowym.

R. H. A XXIV 253: „Eliasz vel Edward Posner” w Warszawie, pl. Grzybowski 1. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Anną z domu Fortel nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 2 marca 1911 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIV 297: „Skład Suki i Kortów Rancman i Rosentrot” w Warszawie, Marszałkowska 119. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXIV 309: „Chil Wajnapel” w Warszawie, Nowiniarska 11. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXIV 325: „Piekarnia Nowoeuropejska Stefan i Aleksander Schimming” w Warszawie, Górczewska 30. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pomyskałkim w Warszawie dnia 12 lipca 1930 r. za nr. 572, spółka została rozwiązana i całe przedsiębiorstwo wraz z aktywami i pasywami przeszło na własność Aleksandra Schimminga, który prowadzi je nadal pod firmą: „Piekarnia Nowoeuropejska Aleksander Schimming”.

R. H. A XXIII 125: „Dawid Brochsztajn” w Warszawie, Kościelna 8. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborskim w Warszawie, dnia 28 stycznia 1930 r. za nr. 440, przedsiębiorstwo przeszło na własność Nuty Tyrmanda, który prowadzi takowe nadal pod firmą: „Nuta Tyrmand” i jako onafcaiacz świadectwo przemysłowe VII kat. nie podlega przepisom Dekretu o rejestrze handlowym.

R. H. A XXIII 129: „Józef Lewenstein i S-ka. Biuro Ekspedycyjno-Transportowe „Alianspol” w Warszawie, Orła 12. Pomiedzy Mordką Rundo a małżonką jego Chaną z domu Majzel vel Majzels nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 23 marca 1910 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku. Wpis powyższy w dniu 31 grudnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Pomiedzy Józefem Lewensteinem (Lewensteinem) a małżonką jego Mariem z domu Fidelszajn nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 25 lutego 1919 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXII 176: „A. Merenlender” w Warszawie, Rynekowa 7. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 października 1931 r. Abrahamowi Merenlenderowi handlującemu pod firmą: „A. Merenlender” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Maksymilian Wizeł, kuratorem zaś adwokat Dawid Lurie z Warszawy, Wilcza 29a, który jest obecnie syndykiem tymczasowym.

R. H. A XXII 261: „Julian Berkowski i S-ka” w Warszawie, Trębacka 1. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Borkowskim w Warszawie, dnia 13 czerwca 1928 r. za nr. 1017, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo przeszło na własność Juliana Berkowskiego i przez tegoż zostało zlikwidowane.

R. H. A XXI 109: „Towarzystwo Handlu Rybami i Artykułami Spożywczymi Lacher i Gutowski” w Warszawie, Bagno 3. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXI 221: „Leo-Film” Marja Hrszbein” w Warszawie, Nowy-Swiat 39. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXI 277: „Maurycy Gerszon” w Warszawie, Wspólna 25. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XXI 336 [A XXXIII 23]: „J. M. Belkes” w Warszawie, Elekoralna 57. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 września 1931 r. odroczenie wyplat przedłużone zostało do dnia 8 grudnia 1931 r. Wyrokiem tegoż Sądu z dnia 30 października 1931 r. zarządzone zostało otwarcie postępowania układowego między Jankiem Moszkim Belkesem a jego wierzycielami.

R. H. A XXI 376: „Konrad Kulesza i S-ka” w Warszawie, Bracka 2. Firma obecnie brzmi: „Franciszek Raj i S-ka”. Wspólniczka Jadwiga Cyfracka z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 1 października 1931 r. za nr. 3608 Konrad Kulesza ze spółki wystąpił cedując swój udział na rzecz Jadwigi Cyfrackiej.

R. H. A XXI 384: „Masza Mondrzak” w Warszawie, Ptasia 4. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 października 1931 r. Maszy Mondrzak handlującej pod własną firmą ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Ambroziawicz kuratorem zaś adwokat Ludwik Cohn z Warszawy.

R. H. A XXI 475: „Lucjan Antczak” w Warszawie, Złota 32. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XX 110: „Józef Salzman jr. i S-ka” w Warszawie, Leszno 15. Na mocy umowy z dnia 22 października 1931 r. spółka postawiona została w stan likwidacji. Likwidatorami mianowani zostali: Józef Salzman i Aleksander Czachowski, obaj z Warszawy. Weksle, indosy, umowy, kontrakty, wszelkiego rodzaju zobowiązania i czeki, podpisują obaj likwidatorowie łącznie pod stemplem firmy z dodatkiem „w likwidacji”. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju należności, towarów, korespondencji nie wyłączając pieniężnej podpisuje każdy z likwidatorów samodzielnie.

R. H. A XX 188: „Fajga Wagner” w Warszawie, pl. Grzybowski 2. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 czerwca 1931 r. Fajdze Wagner handlującej pod własną firmą ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Czesław Wierciński, kuratorem zaś adwokat Lila Mirabelowa z Warszawy, która decyzją tegoż Sądu mianowana została syndykiem tymczasowym a obecnie jest syndykiem ostatecznym.

R. H. A XX 333: „Przedsiębiorstwo Inżynieryjno-Budowlane Czesław Podlecki”, w Warszawie, Wspólna 66. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 10 grudnia 1931 r. za nr. 4635 w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka pod firmą: „Inżynier C. Podlecki, W. Słobodziński i S-ka. Przedsiębiorstwo Inżynieryjno-Budowlane”.

R. H. A XIX 287: „Sprzedaż Towarów Tiulowo-Galanteryjnych B-cia Jakób i Ludwik Adelfang” w Warszawie, Nalewki 13. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XIX 425: „Zakład Hygieny Domowej „La Generale” właściciel Władysław Karpiński” w Warszawie, Smolna 38. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XVIII 497: „Jan Ziółkowski” w Warszawie, pl. Kazimierza Wielkiego 1. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXX 1: „Inżynier C. Podlecki, W. Słobodziński i S-ka. Przedsiębiorstwo Inżynieryjno-Budowlane” w Warszawie, Nowogrodzka 7. Prowadzenie robót w zakresie inżynierii, budownictwa i hydrotechniki wchodzących. Wspólnicy: inż. Czesław Podlecki, Wacław Słobodziński, Stanisław Wojciechowski, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 10 grudnia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, żyra weksli, czeki, obciążenia nieruchomości spółkowej kaucją, ewikcją lub czystym wpisem podpisują dwaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, pokwitowania z odbioru należności, wszelkiego rodzaju korespondencji, oraz pełnomocnictwa podpisuje jeden ze wspólników. Do zbycia lub zastawu majątku spółkowego potrzebne są podpisy wszystkich trzech wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXXIII 2: „Winroyal” Chana Rojał” w Warszawie, Zamenhofska 17. Wytwórnia win owocowych i gronowych. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Chana Rojał z Warszawy.

R. H. A XXXIII 3: „Szlama Berlinerblau” w Warszawie, Kramy Wielopole 47 i 48. Wyłączna sprzedaż wyrobów firmy: „E. Wedel”. Istnieje od 1931 r. Właściciel Szlama Berlinerblau z Warszawy.

R. H. A XXXIII 4: „W. Schwotzer” w Warszawie, Freta 13. Masarnia i drobna sprzedaż wędlin. Istnieje od 1903 r. Właściciel Wilhelm Schwotzer z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Anną z domu Ridel (Riedel) nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 30 października 1903 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 5: „A. Bachrach” w Warszawie. Fabryka, Nalewki 43. Pracownia Krochmalna. Fabryka i pracownia wyrobów szmuklersko-dzianych. Istnieje od 1910 r. Właściciel Ajzyk Bachrach z Warszawy.

R. H. A XXXIII 6: „Skład Win, Wódek oraz Towarów Kolonialnych Ignacy Turko” w Warszawie, Wysockiego 6. Istnieje od 1926 r. Właściciel Ignacy vel Icek Turko z Warszawy.

R. H. A XXXIII 7: „Kino-Teatr „Oaza” Michał Weinrauch” w Warszawie, Grójecka 56. Istnieje od 1926 r. Właściciel Michał-Antoni Weinrauch z Warszawy.

R. H. A XXXIII 8: „Walery Bańkowski” w Warszawie, Górczewska 58. Kawiarnia. Istnieje od 1910 r. Właściciel Walery-Wacław Bańkowski z Warszawy.

R. H. A XXXIII 9: „Pessa Binsztajn” w Rembertowie, gm. Wawer, Al. Piłsudskiego 5. Drobna sprzedaż mebli używanych. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Pessa Binsztajn z Warszawy.

R. H. A XXXIII 10: „Jan Antczak” w Warszawie, Sienna 4. Handel szkłem, lustrami i t. p. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jan Antczak z Poznania.

R. H. A XXXIII 11: „Daniel Granke” w Warszawie, Żórawia 26. Drobna sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Istnieje od 1919 r. Właściciel Daniel Granke z Warszawy.

R. H. A XXXIII 12: „M. Wajsblat” w Warszawie, Grójecka 74. Mleczarnia. Istnieje od 1916 r. Właściciel Majloch Wajsblat z Warszawy.

R. H. A XXXIII 13: „Estera Szajland” w Warszawie, Franciszkańska 37. Drobną sprzedaż pończoch i galanterji. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Estera Szajland z Warszawy.

R. H. A XXXIII 14: „Majer Fakiel” w Warszawie, Franciszkańska 23. Drobną sprzedaż materiałów piśmiennych i galanterji. Istnieje od 1931 r. Właściciel Abram-Majer Fakiel z Warszawy.

R. H. A XXXIII 16: „Szmerko Zamalin” w Warszawie, Stojerska 28. Detaliczna sprzedaż futer. Istnieje od 1925 r. Właściciel Szmerko Zamalin z Warszawy.

R. H. A XXXIII 17: „Fr. Sokołowski” w Warszawie, Bracka 23. Przedsiębiorstwo budowlane i warsztaty stolarskie. Istnieje od 1904 r. Właściciel Franciszek Sokołowski z Warszawy.

R. H. A XXXIII 18: „Rywka Przedecz” w Warszawie, Nałewki 12. Drobną sprzedaż okryć damskich. Istnieje od 1907 r. Właścicielka Rywka Przedecz z Warszawy.

R. H. A XXXIII 19: „A. Goldsztejn” w Warszawie, Nowolipie 50. Drobną sprzedaż mięsa i drobiu. Istnieje od 1916 r. Właściciel Arje Goldsztejn z Warszawy.

R. H. A XXXIII 20: „Marjanna Kwiatkowska” w Warszawie, Wielka 4. Herbaciarnia. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Marjanna Kwiatkowska z Warszawy.

R. H. A XXXIII 21: „Czytelnia i Księgarnia „Erudycja” Rywka Sobol” w Warszawie, Stojerska 35. Istnieje od 1905 r. Właścicielka Rywka-Rajzla Sobol z Warszawy.

R. H. A XXXIII 22: „Antowola” Mieczysław Szpilman” w Warszawie, Wolska 16. Detaliczna sprzedaż oleju, smarów, drobnych części samochodowych i akcesoriów. Istnieje od 1930 r. Właściciel Mieczysław Szpilman z Warszawy.

R. H. A XXXIII 24: „Drobną Sprzedaż Galanterji Wełny i Gotowych Robót Ręcznych Hinda Hasfeld w Warszawie, Graniczna 7. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Hinda Hasfeld z Warszawy. Pomiędzy Herszem Icchokiem Hasfeldem a małżonką jego Hindą z domu Bluman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 15 maja 1919 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku

R. H. A XVIII 279: „Waw” Warszawska Agencja Wydawnicza, właściciel Mieczysław Majcher” w Warszawie, Koszykowa 7 m. 13. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie, dnia 12 listopada 1931 r. za nr. 2202 przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami sprzedane zostało spółce pod firmą: „Waw” Warszawska Agencja Wydawnicza, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A XVIII 498: „Biuro Ekspedycyjno-Handlowe Omnifer” R. Cymerman i J. Polirsztok” w Warszawie, Tłomackie 9. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XVII 28: „Piekarnia Mechaniczna „Sirena” Henryk Domke” w Warszawie, Czerniakowska 164. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XVII 102 (A XXIX 85): „Szmul-Icek Zajdencajg — Sukcesorowie” w Warszawie, Żimna 2. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 — 22 stycznia 1930 r. upadłość Chany Zajdencajg została podniesiona.

R. H. A XVII 372: „Centralny Magazyn L. Czernow i S. Matuszewski” w Warszawie, Senatorska 37. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 czerwca 1926 r. upadłość została podniesiona, przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XVII 490: „Laborarfilm”, właściciel Mieczysław Gortat” w Warszawie, Jaśna 22. Mieczysław Gortat zmarł. Spadkobiercami jego są: Bronisława Gortatowa, Jadwiga z Gortatów Stalkowska, Zdzisław Gortat, Zygmunt Gortat, wszyscy z Warszawy. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Mieczysławie Gortacie. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważniony jest Zdzisław Gortat.

R. H. A XVI 75 (A XXXIII 96): „Boruch Faltenberg” w Warszawie, Stojerska 42. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 marca 1931 r. upadłość została umorzona. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XIV 103: „Bolesław Sosnowski” w Warszawie, Sielecka 10 (Belweder). Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XIV 208: „Kolst” Prawidłowa Eksploatacja Lasów Steinberg, Kolkier i Steinberg, Spółka Firmowa” w Warszawie, Wiejska 11. Siedziba spółki przeniesiona została do Słoniemia.

R. H. A XIV 361: „A. M. Kliksohn i P. Goldblat” w Warszawie, Geśia 6. Firma obecnie brzmi: „Pinkus Goldblat”. Właściciel Pinkus Goldblat mieszka przy ul. Pawiej 52. Z mocy aktu zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie, dnia 26 stycznia 1925 r. za nr. 314, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo prowadzone jest przez Pinkusa Goldblata jednoosobowo.

R. H. A XIV 462 (A XXXII 176): „Drukarnia Piotra Laskauera” w Warszawie, Marjensztadt 8. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 listopada 1931 r. firmie: „Drukarnia Piotra Laskauera” w osobach Romana Laskauera, Klementyny Laskauer, Julji Laskauer, Józefy-Zofji Laskauer, Janiny z Laskauerów Nowakowskiej i Marji-Henryki z Laskauerów Eisengraeber ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Henryk Neuman, kuratorem zaś adwokat Michał Franio z Warszawy, który decyzyją tegoż Sądu mianowany został syndykiem tymczasowym.

R. H. A XIV 488: „Dom Handlowy Izrael Rozenfeld” w Warszawie, Królewska 27 m. 5. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XIII 582: „Bronisław Wahren” w Warszawie, Stojerska 26. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 listopada 1931 r. firmie: „Bronisław Wahren” udzielono odroczenia wypłat na przeciąg trzech miesięcy. Sędzią handlowym mianowany został sędzia handlowy Kazimierz Ambrożewicz, nadzorcą sądowym adwokat Stefan Skalski z Warszawy. Wszelkie zobowiązania podpisuje nadzorca sądowy.

R. H. A XIII 598: „Skład Artykułów Technicznych Witold Remer” w Warszawie. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Ordynackiej 7.

R. H. A XII 14: „W. Drajewicz i S. Nowak” w Warszawie, Żorawia 28. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 3 września 1930 r. za nr. 1537, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

H. H. A XII 118: „Huta Szklana „Przyszłość” w Tłuszczu K. Szczypiński, W. Endler i S-ka” w Tłuszczu, Józefowi Koniczyńskiemu z Warszawy udzielono samodzielnej prokury

R. H. A XI 89 (A XXVI 249): „Manufaktura“ Pinchus Joz“ w Warszawie, Gęsia 3. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 lutego 1930 r. postępowanie zapobiegawcze upadłości zostało umorzone i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XI 480: „Berek Rotbaum“ w Warszawie, Franciszkańska 30. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 października 1931 r. Berkowi vel Bernardowi Rotbaumowi handlującemu pod firmą: „Berek Rotbaum“ ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Czesław Wierciński kuratorem zaś adwokat Gabryel Lewin z Warszawy, który jest obecnie syndykiem tymczasowym.

R. H. A X 76: „Bracia M i S. Stok“ w Warszawie, Leszno 102. Szoel vel Saul Sztok zmarł. Spadkobiercami jego są: Tauba Stok, Mojżesz vel Mieczysław Stok, Szymon Stok, Marek Stok, Matylda Rosenberg, wszyscy z Warszawy. Do reprezentowania spółki w imieniu spadkobierców zmarłego współnika Szoela vel Saula Stoka upoważniony jest Mojżesz vel Mieczysław Stok. Każdy z reprezentujących spółkę a mianowicie: Salomon Stok, Dawid vel Witold Stok i Mojżesz vel Mieczysław Stok upoważniony jest do samodzielnego podpisywania firmy.

R. H. A X 234: „N. Heller“ w Warszawie, Jasna 11. Siedziba firmy przeniesiona została do Solca Kujawskiego woj. Poznańskiego.

R. H. A VIII 280: „Józef Ekerkunst“ w Warszawie, Leszno 30. Na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Miszewskim w Warszawie, dnia 30 listopada 1931 r. za nr. 6217 i dnia 11 grudnia 1931 r. za nr. 6424 całe przedsiębiorstwo wraz z aktywami i pasywami umieszczone zostało tytułem aportu rzeczowego do spółki pod firmą: „Apteka J. Ekerkunst i T. Ramotowski. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“.

R. H. A VIII 336: „Jakób Bystrzycki“ Fabryka Materiałów Piśmiennych w Warszawie, Mylna 5. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A VIII 350: „Dom Handlowy Jakób Danziger“ w Warszawie. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A VII 837: „Biuro Mechaniczne Józef Słubicki“ w Warszawie, Sienkiewicza 5. Nadzór sądowy ustał. Wpis powyższy w dniu 29 grudnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Pomiedzy Józefem Słubickim a małżonką jego Jadwigą-Marią z domu Białowąs nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 15 czerwca 1912 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A H 19: „Emilja Heurich“ w Warszawie, Marszałkowska 119. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 września 1931 r. Janowi Kiślańskiemu handlującemu pod firmą: „Emilja Heurich“ w Warszawie“ ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Włodzimirz Horodyński. kuratorem adwokat Tadeusz Michalski. Decyzją tegoż Sądu z dnia 26 września 1931 r. syndykiem tymczasowym mianowany został Tadeusz Michalski, oraz kupiec Marcei Czaplinski obaj z Warszawy.

R. H. A H 36 (A XXXIII 50): „Bracia Hempel“ w Warszawie, Leszno 100. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 października 1931 r. zarządzone zostało otwarcie postępowania układowego między Władysławem i Stefanem Hemplami, handlującymi pod firmą: „Bracia Hempel“ a ich wierzycielami.

R. H. A H 76: „Haskiel i Szepski“ w Warszawie, Bielańska 9. Wspólnik Zygmunt Holcberger z Warszawy. Spółka firmowa. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim

w Warszawie dnia 9 marca 1931 r. za nr. 1025 współniczka komandytowa Estera Holcberger ze spółki wystąpiła. Na mocy tegoż aktu Dawid Haskel ze spółki wystąpił cedując swój udział Zygmunтови Holcbergerowi. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj współnicy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle, indosy na nich, czeki i pełnomocnictwa podpisują obaj współnicy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań pokwitowania z odbioru pieniędzy, rachunki, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek i towarów podpisuje każdy ze współników samodzielnie. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Pomiedzy współnikiem Zygmuntem Holcbergerem a żoną jego Esterą z domu Szepską nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 30 października 1909 r. ustalający rozdzielnosc majątku i wspólność dorobku.

R. H. A J 23: „Fr. Jaskulski“ w Warszawie, Mazowiecka 2. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 10 listopada 1931 r. za nr. 4125 całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami wniesione zostało do spółki pod firmą: „Skład Apteczny i Perfumerja B-cia Jaskulscy, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“.

R. H. A 46: „S. Karmazyn“ w Warszawie, Miodowa 18. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Iłą vel Idą Podliszewską z domu Lewszajn, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 31 marca i 28 października 1931 r. ustalający wyłączność majątku.

R. H. A L 146: „Jakób Lichtenberg“ w Warszawie, Dzika 10. Firma obecnie brzmi: „Krajowa Wytwórnia Galwanicznych Elementów i Baterji „Dynamo“ Jakób Lichtenberg“ w Warszawie, Zamenhofska 10.

R. H. A R 104 (A XXX 99): „J. Rokicki i S-ka, właściciel Feliks Rokicki“ w Warszawie, Nowosenatorska 1. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 września 1931 r. upadłość została ukończona.

R. H. A VI 340: „D. Fastag“ w Warszawie, Gęsia 7. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A VI 368: „Henoeh Gibersztejn“ w Warszawie, Gęsia 2. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 grudnia 1911 r. ogłoszona została upadłość firmy: „Henoeh Gibersztejn“ w osobach Chai-Estery Frymety, Lai, Małki Chawy, Doby i Gitli Gibersztejnów. Sędzią komisarzem masy upadłości został sędzia handlowy Mieczysław Kutzner, kuratorem zaś adwokat Zofja Orłajska z Warszawy.

R. H. A VI 410: „N. Grobman“ w Warszawie, Nalewki 36. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 września 1931 r. odroczenie wypłat przedłużone zostało do dnia 26 grudnia 1931 r. Wyrokiem zaś tegoż Sądu z dnia 16 października 1931 r. zarządzone zostało otwarcie postępowania układowego między Nuchimem Grobmanem a tego wierzycielami

R. H. A VI 448: „Józef Chyliński“ w Warszawie, Ogrodowa 25. Firma obecnie brzmi: „Józef Chyliński Fabryka Grawerko-Medaljerska“ w Warszawie, Grochów, Kalejska 1.

R. H. A VII 566: „D. Cohn“ w Warszawie, Sto-Jerska 32. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXXIII 25: „Czesław Kurowski“ w Warszawie, Wspólna 37. Pracownia krawiecka. Istnieje od 1900 r. Właściciel Czesław Kurowski z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Jadwigą z domu Wilczyńską nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 9 kwietnia 1908 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 26: „Pracownia Sukien Szewa Lichtenbauma i S-ka” w Warszawie, Mokotowska 73 m. 7. Wspólniczki Szewa Lichtenbaum, Anna Lewoska obie z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 października 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważniona jest wspólniczka Szewa Lichtenbaum, która samodzielnie podpisuje spółkę pod jej stemplem na wszelkich dokumentach i zobowiązaniach.

R. H. A XXXIII 27: „Konfekcja Męska i Damska „Splendor” Szmul Brandszteter” w Warszawie, Elektoralna 32. Istnieje od 1926 r. Właściciel Szmul-Juda Brandszteter z Warszawy. Pomędzy właścicielem firmy a małżonką jego Rachelą z domu Lula, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 30 grudnia 1926 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 28: „Edward Wiśniewski” w Warszawie, Marymoncka 14. Apteka. Spadkobiercami zmarłego Edwarda Wiśniewskiego są: wdowa Marjanna Wiśniewska dożywczo, córka, oraz nieletnie dzieci, Kazimierz, Marja, Anna i Janina Wiśniewscy, wszyscy w Warszawie, Marji-Kazimery 1. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Edwardzie Wiśniewskim. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy upoważniona jest Marjanna Wiśniewska.

R. H. A XXXIII 29: „Julja Szober i Michalina Szymczyk” w Warszawie, Marszałkowska 72. Pracownia pasów brzuszniczych i handel niemni. Julja Szober, zamężna Michalska, Michalina-Franciszka Szymczyk obie z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności w 1902 r. Do reprezentowania firmy upoważnione są obie wspólniczki. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich aktach i dokumentach podpisuje każda ze wspólniczek samodzielnie.

R. H. A XXXIII 31: „Joachim Brüner” w Warszawie, Bielańska 15/17. Zastępstwa i składy konsygnacyjne fabryk z branży towarów lnianych i bawełnianych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Joachim Brüner z Warszawy.

R. H. A XXXIII 32: „Chaim-Kopel Frajman” w Brwinowie, Rynek. Sprzedaż wyrobów żelaznych i naczyń kuchennych. Istnieje od 1929 r. Właściciel Chaim-Kopel Frajman z Brwinowa. Pomędzy właścicielem firmy a małżonką jego Chaną Zysłą z domu Zygband nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 1 czerwca 1929 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 33: „Bajla-Cywja Frydman” w Miłosnie, Cechówka. Drobna sprzedaż materiałów budowlanych i opałowych. Istnieje od 1929 r. Właścicielka Bajla-Cywja Finkelsztajn, zamężna Frydman z Rembertowa. Pomędzy Szlamą Lejzorem Frydmanem, a małżonką jego Bajlę-Cywją z domu Finkelsztajn nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 7 marca 1929 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 34: „Przedsiębiorstwo Instalacyjne Antoni Michałsk” w Warszawie, Górczewska 24. Istnieje od 1927 r. Właściciel Antoni Michałski z Warszawy. Pomędzy właścicielem firmy a małżonką jego Izabelą z domu Beczkowicz nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 21 grudnia 1917 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 35: „Mojszesz-Dawid Żurkowski” w Warszawie, Nalewki 14. Drobna sprzedaż towarów galanteryjnych. Istnieje od 1929 r. Właściciel Mojszesz-Dawid Żurkowski z Warszawy. Pomędzy właścicielem firmy a małżonką jego Dwojrzą z domu Michelson, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 10 stycznia 1929 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 36: „Marjem Żółta” w Tuszczu. Sklep galanteryjny. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Marjem Żółta z Tuszczu.

R. H. A XXXIII 37: „Kazimiera Przetocka” w Warszawie, Marszałka Focha 5/7. Restauracja. Istnieje od 1929 r. Właścicielka Kazimiera Przetocka z Warszawy.

R. H. A XXXIII 38: „Odlownia Metali Władysław Rothert” w Warszawie, Łucka 38. Istnieje od 1931 r. Właściciel Władysław Rothert z Warszawy.

R. H. A XXXIII 40: „Wytwórnia Obuwia „Alasz” Abram-Lipa Asz” w Warszawie, Kupiecka 8. Oddział we Lwowie. Istnieje od 1901 r. Właściciel Abram-Lipa Asz z Warszawy.

R. H. A XXXIII 41: „J. Matler i Z. Proński” w Warszawie, Ptasia 6. Sprzedaż owoców południowych i towarów kolonialnych. Wspólnicy: Zurek Preński i Jusek Matler, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 14 grudnia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, indosy, czek, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj wspólnicy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji pieniędzy i towarów podpisuje jeden ze wspólników.

R. H. A XXXIII 42: „Wytwórnia Pastylek i Cukierków Władysław Krygier i S-ka, właściciel Roman Lewandowski” w Warszawie, Grzybowska 21. Istnieje od 1931 r. Właściciel Roman Lewandowski z Warszawy.

R. H. A XXXIII 43: „Motorskład” Henryk Nowkuński” w Warszawie, Nowy-Swiat 7. Handel częściami samochodowymi. Istnieje od 1932 r. Właściciel Henryk Nowkuński z Warszawy.

R. H. A XXXIII 44: „Szejna Lichtcer” w Warszawie, Przechodnia 7. Sklep kolonialny i cukierniczy. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Szejna Lichtcer z Warszawy.

R. H. A XXXIII 45: „Bar 5” Henryk Starczewski” w Warszawie, Młynarska 5. Restauracja II klasy. Istnieje od 1929 r. Właściciel Henryk Starczewski z Jabłony.

R. H. A XXXIII 46: „Jan Ptasieński” w Warszawie, pl. Mirowski 4 i Zimna 3. Drobna sprzedaż kwiatów i wieńców pogrzebowych. Istnieje od 1904 r. Właściciel Jan Ptasieński z Warszawy.

R. H. A XXXIII 47: „Nawijałna N'ci Szmul-Pelta Rozenbuch” w Warszawie, Muranowska 11. Istnieje od 1925 r. Właściciel Szmul-Pelta Rozenbuch z Warszawy.

R. H. A XXXIII 48: „Julja Ujejska” w Warszawie, Nowy-Swiat 29. Detaliczna sprzedaż futer. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Julja-Marja Ujejska z Warszawy.

R. H. A XXXIII 49: „Sklep Perfumeryjno-Mydlarski „Festa” Szaul-Majer Lipszyc” w Warszawie, Śto-Jańska 13. Istnieje od 1931 r. Właściciel Szaul-Majer Lipszyc z Warszawy.

R. H. A XXXIII 50: „Polska Wytwórnia Uszczelnień „Szczeliwo” Waldemar Gulbis” w Warszawie, Płocka 31. Istnieje od 1931 r. Właściciel Aleksander-Waldemar Gulbis z Warszawy. Pomędzy właścicielem firmy a małżonką jego Bronisławą-Wincentyną z domu Białowąs nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 18 stycznia 1913 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 52: „Handel Drzewny Szafirsztein i Lewin” w Warszawie, Marjańska 4. Prowadzenie handlu drzewnego.

Wspólnicy: Chajf Szafirsztajn i Borys Lewin, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 stycznia 1932 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy, z których każdy samodzielnie podpisuje firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach.

R. H. A XXXIII 53: „W. Klicki i S-ka” w Warszawie, Złota 31. Prowadzenie apteki. Wspólnicy: Michałina Klicka, Alfons Wierzbęta, oboje z Warszawy. Wiktor Groszkowski z Łodzi. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 26 marca 1909 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Pomiedzy Wiktorem Groszkowskim a małżonką jego Janiną-Heleną-Władysławą z domu Klicką, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 6 listopada 1904 r. ustalający rozdzielność majątkową. Pomiedzy Alfonsem Wierzbętą a małżonką jego Heleną-Jadwigą z domu Klicką nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 7 lutego 1911 r. ustalający rozdzielczość majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 54: „Bracia Ch. i Sz. Mandelkorn” w Warszawie, Mirowka 9. Komisowa sprzedaż owoców i warzyw. Wspólnicy: Chil Mandelkorn, Szmul Maldenkorn, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 30 listopada 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, żyra na wekslach i wszelkie wszelkie zobowiązania, czeki i pełnomocnictwa podpisują obaj wspólnicy łącznie lub jeden ze wspólników łącznie z prokurentem. Pokwitowania z odbioru korespondencji towarów, ładunków, przekazów pieniężnych i wszelkich należności podpisuje jeden ze wspólników. Prokury podpisują obaj wspólnicy łącznie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Chilem Mandelkornem a małżonką jego Gitlą z domu Weizenblit nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 13 lutego 1918 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku. Pomiedzy Szmulem Mandelkornem a małżonką jego Złotą z domu Potaszman nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 10 czerwca 1918 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 57: „Rachma Szeher” w Miedzeszynie, Warszawska 65. Drobną sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Rachma Szeher z Miedzeszyna.

R. H. A XXXIII 58: „Józef Weber” w Warszawie, Wielopole 144. Drobną sprzedaż sukien. Istnieje od 1931 r. Właściciel Józef Weber z Warszawy.

R. H. A XXXIII 59: „Rachma Goldwasser” w Skierniewicach, Gałęckieo 8. Sklep spożywczy i kolonialny. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Rachma Goldwasser ze Skierniewic. Pomiedzy właścicielką firmy a małżonkiem jej Szmulem Goldwasserem, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 12 sierpnia 1931 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 60: „Jankiel-Dawid Goldfinger” w Warszawie, Franciszkańska 27. Drobną sprzedaż skór. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jankiel-Dawid Goldfinger z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chają-Surą z domu Waksberg, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 11 kwietnia 1924 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 61: „Szwia Werthajm” w Warszawie, Bagno 3. Drobną sprzedaż mebli. Istnieje od 1923 r. Właściciel Szwia-Rer Werthajm z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Bażą z domu Falinower, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 14 grudnia 1929 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 62: „Icek Rajchman” w Warszawie, Stokrzewska 19. Detaliczna sprzedaż ubiorów męskich, damskich i futer. Istnieje od 1915 r. Właściciel Icek Rajchman z Warszawy.

R. H. A XXXIII 63: „Podlasianka” Władysław Niedziółka” w Warszawie, Złota 32. Drobną sprzedaż artykułów spożywczych i hurtownia masła. Istnieje od 1927 r. Właściciel Władysław Niedziółka z Warszawy.

R. H. A XXXIII 64: „Browar Warszawski” F. Klajnbaum” w Warszawie, Nowolipie 68. Istnieje od 1904 r. Właściciel Fiszszel Klajnbaum z Warszawy.

R. H. A XXXIII 65: „Paweł Dąbrowski” w Warszawie, Sienna 5/7. Drobną sprzedaż materiałów piśmiennych i wvrobów tytoniowych. Istnieje od 1898 r. Właściciel Paweł Dąbrowski z Warszawy.

R. H. A XXXIII 66: „Abraham Drezner” w Warszawie, Nalewki 31. Drobną sprzedaż chustek. Istnieje od 1931 r. Właściciel Abraham Drezner z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Bruchą z domu Melemed, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 29 listopada 1930 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 67: „Mechaniczny Zakład Rzeźbiarsko-Kamienniarzki Bolesław Sypniewski” w Warszawie, Powązkowska 28. Istnieje od 1911 r. Właściciel Bolesław Sypniewski z Warszawy.

R. H. A XXXIII 68: „Wytwórnia Parasoli „Sfinks” Henryka Breidbord” w Warszawie, Nalewki 10. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Henryka Breidbord z Warszawy. Pomiedzy Mejerem-Judelem Breidbordem a małżonką jego Henryką z domu Grychandler, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 20 marca 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 69: „Uszer Roszar” w Warszawie, Łucka 14. Drobną sprzedaż galanterji. Istnieje od 1929 r. Właściciel Uszer-Manachem Roszar z Warszawy.

R. H. A XXXIII 79: „Felicja Ludwig” w Warszawie, Wolska 105. Drobną sprzedaż artykułów modylarskich. Istnieje od 1929 r. Właścicielka Felicja Ludwig z Warszawy.

R. H. A XXXII 346: „Joel-Dawid Plat” w Łowiczu. Sprzedaż oleju i makuchów. Istnieje od 1928 r. Właściciel Joel-Dawid Plat z Łowicza.

R. H. A XXXII 347: „Karol Eisele” w Warszawie, Górczewska 52. Drobną sprzedaż wędlin. Istnieje od 1930 r. Właściciel Karol Eisele z Warszawy.

R. H. A XXXII 348: „Abe Nadelwajs” w Warszawie, Górczewska 26. Modylarnia. Istnieje od 1921 r. Właściciel Abe Nadelwajs z Warszawy.

R. H. A XXXII 349: „Stanisław Krzeczkowski” w Warszawie, Wolska 94. Drobną sprzedaż mięsa. Istnieje od 1918 r. Właściciel Stanisław Krzeczkowski z Warszawy.

R. H. A XXXII 350: „Szlama Sorokiewicz” w Warszawie, Wolska 89. Sklep spożywczy. Istnieje od 1920 r. Właściciel Izrael-Szlama Sorokiewicz z Warszawy.

R. H. A XXXII 351: „Rywka Grajcer” w Warszawie, Wolska 79. Sklep spożywczy. Istnieje od 1927 r. Właścicielka Rywka Grajcer z Warszawy. Właścicielka przedsiębiorstwa niepiśmienna.

R. H. XXXII 352: „Chaim Feldman“ w Warszawie, Zamenhofa 15. Drobną sprzedaż artykułów nabiałowych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Chaim Feldman z Warszawy.

R. H. A XXXII 353: „Icko Kirsztejn“ w Wołominie, Warszawska 29. Sklep spożywczy. Istnieje od 1931 r. Właściciel Icko Kirsztejn z Wołomina.

R. H. A XXXII 354: „Karol Balewicz“ w Warszawie, Wolska 106. Drobną sprzedaż węgla i drzewa. Istnieje od 1931 r. Właściciel Karol Balewicz z Warszawy.

R. H. A XXXII 355: „Chawa Borensztejn“ w Warszawie, Wolska 185. Sprzedaż artykułów spożywczych i tytoniowych. Istnieje od 1922 r. Właściciel Chawa Borensztejn z Warszawy.

R. H. A XXXII 356: „Chana Borensztejn“ w Warszawie, Sowińskiego 30. Sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Istnieje od 1895 r. Właścicielka Chana-Laja Borensztejn z Warszawy.

R. H. A XXXII 357: „Anna Żak“ w Warszawie, Szczęśliwicka 44. Sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Anna Żak z Warszawy.

R. H. A XXXII 358: „Marja Wieczorkiewicz“ w Warszawie, Szczęśliwicka 62. Sklep spożywczy. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Marja Wieczorkiewicz z Warszawy.

R. H. A XXXII 359: „Lajwe Lebensold“ w Warszawie, Grójecka 45. Sklep spożywczy. Istnieje od 1921 r. Właściciel Lajwe Lebensold z Warszawy.

R. H. A XXXII 360: „Abram Miller“ w Warszawie, Górczewska 99. Sklep spożywczy. Istnieje od 1911 r. Właściciel Abram-Hersz Miller z Warszawy.

R. H. A XXXII 361: „Wolf Sznajder“ w Warszawie, Wałowa 8. Sprzedaż przyborów do czapek i kapeluszy. Istnieje od 1930 r. Właściciel Wolf-Jankiel Sznajder z Warszawy.

R. H. A XXXII 362: „Szmul Sukiennik“ w Warszawie, Franciszkańska 29. Drobną sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1927 r. Właściciel Szmul Sukiennik z Warszawy.

R. H. A XXXIII 39: „Henryk Białowąs Handel Win, Wódek i Towarów Kcjonjalnych“ w Warszawie, pl. Kazimierza Wielkiego 1. Istnieje od 1931 r. Właściciel Henryk Białowąs z Warszawy.

R. H. A XXXIII 94: „Łaja Wolfsdorf“ w Warszawie, Wolska 91. Drobną sprzedaż galanterji. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Łaja Wolfsdorf z Warszawy. Pomiedzy właścicielką firmy a małżonkiem jej Gdajlą Wolfsdorfem, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 14 stycznia 1931 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 134: „Gerszon Pozner“ w Warszawie, Gęsia 17. Zakład i pracownia galwaniczno-szlifierska. Istnieje od 1931 r. Właściciel Gerszon-Enoch Pozner z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Małką-Hendlą z domu Juwiler nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 25 lutego 1925 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXIII 137: „Mag. Farm Jan Piętka. Apteka w Jabłonie Legionowej“. Wspólnicy: Jan Piętka, Zofja Kuskowska, Zygmunt Kuskowski, wszyscy z Jabłony Legionowej. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 czerwca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważniony jest Jan Piętka. Fir-

mę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisują Jan Piętka i Zygmunt Kuskowski łącznie.

R. H. A XXXIII 160: „R. i Sz. Hafter“ w Warszawie, Płasia 1. Sprzedaż nasion i owoców. Wspólnicy: Rubin Hafter, Samuel-Uszer Hafter, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 17 listopada 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, czeki i pełnomocnictwa podpisują obaj wspólnicy łącznie, lub jeden z nich łącznie z prokurentem. Pokwitowania z odbioru należności, towarów, ładunków i korespondencji podpisuje jeden ze wspólników.

R. H. A XXXIII 141: „Majer Słoma“ w Warszawie, Wolska 100. Drobną sprzedaż mięsa. Istnieje od 1905 r. Właściciel Majer Słoma z Warszawy.

R. H. A XXXII 343: „Srul-Josek Jonisz“ w Warszawie, Nowiniarska 15. Franciszkańska 17. Sprzedaż obuwiu dzieciennego. Istnieje od 1925 r. Właściciel Srul-Josek Jonisz z Warszawy.

R. H. A XXXII 344: „Sport i Rozrywka Maurycy Feldblum“ w Warszawie, Nowolipki 12. Handel artykułami sportowymi i galanteryjnymi oraz grammi i zabawkami dzieciennymi. Istnieje od 1930 r. Właściciel Maurycy Feldblum z Warszawy.

R. H. A XXXII 345: „Franciszek Pudełko“ w Warszawie, Nęcała 11. Magazyn ubiorów dzieciennych i uczniowskich oraz pracownia krawiecka. Istnieje od 1928 r. Właściciel Franciszek Pudełko z Warszawy.

R. H. A XXXI 251: „A. Muszalski i B. Mosiejczuk“ w Warszawie, Leszno 47. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXV 171: „Samochody, Pneumatyki, Akcesorja Henryk Isz“ w Warszawie, Tłomackie 6/8. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XIX 274: „Sport i Rozrywka, Bracia P. i M. Feldblum“ w Warszawie, Nowolipki 12. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie, dnia 17 marca 1930 r. za nr. 1924, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XIV 566: „Pierwsza Krajowa Fabryka Akumulatorów „Ergs“ inż. Ojzer Golde“ w Warszawie, Elekoralna 10. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15/18 grudnia 1930 r. Ojzerowi vel Aleksandrowi Golde handlującemu pod firmą: „Pierwsza Krajowa Fabryka Akumulatorów „Ergs“ inż. Ojzer Golde“ udzielono odroczenia wyplat na termin trzymiesięczny od daty wyroku a następnie przedłużono do dnia 15 czerwca 1931 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Jerzy Brussendorf a nadzorcą sądowym adwokat Mieczysław Szoskin z Warszawy. Wyrokiem tegoż Sądu z dnia 13 listopada 1931 r. zatwierdzony został układ zawarty między Ojzerem vel Aleksandrem Golde a jego wierzycielami.

R. H. A VII 670: „Magazyn Jarosławski Amalja-Natalja Hartfiel“ w Warszawie, Marszałkowska 136. Firma brzmi: „Magazyn Jarosławski N. Hartfiel“. Właścicielka Amanda-Natalja Hartfiel z Warszawy.

R. H. A G 166 (A XXVII 108): „Gebethner i Wolff“ w Warszawie, Zgoda 12. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie, dnia 27 listopada 1931 r. za nr. 5206 Jan-Stanisław Gebethner ze spółki wystąpił cedując swój udział wspólnicze Marji-Aleksandrze Gebethnerowej.

R. H. A Z 53: „J. Zajczyk, L. Kleinbcicz“ w Warszawie, Nalewki 18. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. B 11 (B XXVII 4568): „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukru i Rafinerji „Michałów“ w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Spółka Akcyjna Fabryki Cukru i Rafinerji „Michałów“. Celem spółki jest prowadzenie i rozwinięcie działalności „Fabryki Cukru i Rafinerji „Michałów“ położonej w gm. Radzików pow. błońskiego woj. warszawskiego. Kapitał zakładowy podzielony na 18.480 akcji na okaziciela. Na członków zarządu wybrani zostali: Józef Landau i Alfred Przeworski obaj z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy, akty notarialne, weksle, czeki, pełnomocnictwa i inne akty w imieniu spółki winny być podpisywane pod pieczęcią firmy przez dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Wszelka zwykła korespondencja wymaga podpisu pod pieczęcią firmy jednego z członków zarządu lub jednego prokurenta. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych Dz. Ust. 39/28 poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 272 „Monitora Polskiego“ z dnia 25 listopada 1931 r.

R. H. B 33 (B XIX 3622): „Spółka Akcyjna Handlowo-Przemysłowa W. Bednawski“ w Warszawie. Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się przy ul. Sienej 45. Komisję Likwidacyjną stanowią: Stanisław Szczygłowski, Henryk Sachs, Feliks Tomczyk, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów w dniu 28 listopada 1931 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B 59 (B XLII 6193): „Bank Handlowy Wilhelm Landau, Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie, przy ul. Senatorskiej 42.

R. H. B 66 (B XLIV 6444): „Towarzystwo Fabryk Portland Cementu Wysoka, Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Celem spółki jest wyrób i sprzedaż cementu, innych materiałów wiążących oraz artykułów budowlanych, jak również prowadzenie przemysłów pomocniczych, pochodnych i pokrewnych oraz gospodarstw rolnych. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne podpisywać będą dwaj członkowie zarządu bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Bieżąca korespondencja tudzież czeki podpisywane będą przez jednego członka zarządu lub przez dwóch prokurentów łącznie. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383), opublikowane zostało w nr. 290 „Monitora Polskiego“ z dnia 17 grudnia 1931 r.

R. H. B 69 (B XLV 6591): „Towarzystwo Zakładów Metalowych B. Hantke w Warszawie, Spółka Akcyjna“. Inż. Aleksandrowi Landauowi i Rajnoldowi Friedrichsdorffowi, obydwoim z Sosnowca oraz inż. Lenowi Zakrzewskiemu z Katowic udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu lub prokurentem.

R. H. B 87 (B. XLIV 6441): „Towarzystwo Akcyjne Przetworów Kartoflanych, Nowy-Dwór P. Górski i E. Mórawski“ w Nowym-Dworze. Firma obecnie brzmi: „Fabryka Przetworów Kartoflanych „Nowy-Dwór“ P. Górski i E. Mórawski, Spółka Akcyjna“. Celem spółki jest: a) zakładanie, nabywanie, organizowanie i prowadzenie fabryk w zakresie przemysłu przetworów kartoflanych, 2) kupno i sprzedaż wszelkich artykułów potrzebnych dla fabrykacji powyższej, 3) prowadzenie handlu produktami fabryk powyższych w jaknajszerszym tego słowa znaczeniu, 4) prowadzenie wszelkich interesów handlowo-przemysłowych związanych z powyższymi zadaniami spółki. Siedziba spółki w Nowym-Dworze. Kapitał zakładowy podzielony na 5.520 akcji na okaziciela. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Czeki, weksle, pełnomocnictwa, kontrakty, umowy, akty hipoteczne i notarialne i wszelkie zobowiązania oraz żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych, podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu z prokurentem. Wszelką koresponden-

cję niezawierającą zobowiązań oraz pokwitowania z odbioru z urzędów, poczty i kolei pieniędzy, posyłek dokumentów i listów poleconych podpisuje jeden członek zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 272 Monitora Polskiego z dnia 25 listopada 1931 r.

R. H. B 123 (B XLVI 6650): „Be-Te-Ha“ Biuro Techniczno-Handlowe i Skład Maszyn, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Oddział w Katowicach zwinęto.

R. H. B 11-271 „Towarzystwo Akcyjne „Quebracho“ Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Prokurent August Metzke zmarł.

R. H. B 111-383 (B XLIII 6290): „Spółka Akcyjna „Kraj“ Fabryka Maszyn i Narzędzi Rolniczych dawniej Alfred Vaedtke w Kutnie“. Celem spółki jest fabrykacja i sprzedaż wszelkiego rodzaju maszyn i narzędzi rolniczych. Antoni Jurkowski przestał być członkiem zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 38/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 290 Monitora Polskiego z dnia 19 grudnia 1931 r.

R. H. B IV 465 (B XXXIII 5188): „Spedom“ Zjednoczone Ekspedycyjne Domy Handlowe Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Celem spółki jest prowadzenie interesów ekspedycyjno-celnych, transportowych i składowych w myśl obowiązujących przepisów. Kapitał zakładowy podzielony na 1.000 akcji na okaziciela. Zarząd obecnie stanowią: prezes Ludwik Sperber z Warszawy, wiceprezes Ludwik Koral z Łodzi, Maurycy Oppenheim z Warszawy, Tadeusz Meyerhold z Sosnowca. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisuje bądź członek zarządu samodzielnie bądź dwaj członkowie zarządu łącznie lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Prezes Ludwik Sperber i wiceprezes Ludwik Koral upoważnieni zostali do samodzielnego podpisywania firmy. Prokura Mieczysława Reichera dla Oddziału w Łodzi ustała. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 257 „Monitora Polskiego“ z dnia 6 listopada 1931r.

R. H. B IV 483: „Akcyjne Towarzystwo Suchedniowskiej Fabryki Odlewów w Suchedniowie“, Oddział w Warszawie. Na Walnem Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 20 grudnia 1926 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Fryderyk Gieszyński z Katowic, Stanisław Starke z Kielc i Franciszek Bubiński (nieobecny). Zastępca: Henryk Brunner z Kielc. Zdzisławowi Gorczycy z Kielc udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie, z dnia 28 lutego 1927 r. nadzór sądowy przedłużony został na czas do dnia 1 czerwca 1927 r.

R. H. B IV 560 (B. XL 5888): „Modrzejowskie Zakłady Górniczo-Hutnicze, Spółka Akcyjna“. Inż. Aleksandrowi Landauowi i Rajnoldowi Friedrichsdorffowi, obydwoim z Sosnowca oraz inż. Leonowi Zakrzewskiemu z Katowic udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu lub prokurentem.

R. H. B IV 620 (B. XXXIII 5102): „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukru i Rafinerji „Józefów“. Firma obecnie brzmi: „Spółka Akcyjna Fabryki Cukru i Rafinerji „Józefów“. Zarząd stanowią: Maurycy Przeworski, Wincenty Przeworski, Władysław Braunstein, dr. Jerzy Przeworski, Roman Przeworski, Henryk Barciński, dr. Józef Landau, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy, akty notarialne, weksle, czeki, pełnomocnictwa i inne akty podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem.

Wszelką zwykłą korespondencję podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Statut spółki uzgodniony z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) i zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu opublikowany został w Nr. 271 „Monitora Polskiego” z dnia 24 listopada 1931 r.

R. H. B V 673: „Spółka Akcyjna Zakładów Przemysłowych „Kadzelnia” w Warszawie. Zarząd stanowią: Stanisław Erlich, Maurycy Przeworski, Róża Wawelberg, Helena Erlich, Sigismund-Artur Arnson, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy, akty notarialne, weksle, czeki, pełnomocnictwa i inne akty winny być podpisywane przez dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem, lub też jednego członka zarządu upoważnionego do tego przez Walne Zgromadzenie lub zarząd. Wszelką zwykłą korespondencją spółki wymaga podpisu jednego z członków zarządu lub jednego prokurenta. Do samodzielnego podpisywania firmy na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważniony został członek zarządu Stanisław Erlich. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia Statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 281 „Monitora Polskiego” z dnia 5 grudnia 1931 r. Wpis powyższy w dniu 12 stycznia 1932 r. uzupełniony został dopełnieniem: Juljuszowi Erlichowi z Warszawy udzielono prokury.

R. H. B V 717 (B. XLVII 6756): „K. Buszczyński i Synowie Hodowla Nasion, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest hodowla, produkcja kupno i sprzedaż w kraju i zagranicą wszelkich nasion rolnych i ogrodowych. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, tudzież żądania zwrotu sum od instytucji kredytowych podpisują w imieniu spółki dwaj członkowie zarządu bądź jeden członek zarządu i prokurent. Czeki na rachunek bieżący zwykłą korespondencją niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Do odbioru z poczty kolei i t. p. pieniędzy, posyłek wartościowych, towarów i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub prokurenta. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 255 „Monitora Polskiego” z dnia 4 listopada 1931 r.

R. H. B V 719: „Ś-to Jerskie Zakłady Przemysłowo-Handlowe, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest prowadzenie fabryki firanek i handlu wyrobami tejże fabryki, oraz prowadzenie innych interesów przemysłowych i handlowych. Kapitał zakładowy podzielony na 10.800 akcji na okazieła. Zarząd stanowią: Gustaw Geyer, Robert Geyer, Leon Herbst, wszyscy z Łodzi, Gustaw Gettlich, Wanda Gettlich, oboje z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki jak również czeki podpisują dwaj członkowie zarządu. Korespondencją zwykłą, niezawierającą zobowiązań pokwitowania z odbioru z poczty pieniędzy, posyłek i dokumentów podpisuje jeden członek zarządu. W wymienionych wyżej wypadkach zamiast członka zarządu podpisywać może prokurent. Marjanowi Rembertowiczowi z Warszawy i Karolowi Jonscherowi z Poznania udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu lub z jednym z prokurentów. Prokurent Emil Bering z Warszawy podpisuje łącznie z jednym z członków zarządu lub z jednym z prokurentów. Według bilansu brutto sporządzonego na dzień 1 lipca 1928 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. 38/28 poz. 352) i zatwierdzonego uchwałą walnego Zgromadzenia akcjonariuszów w dniu 7 października 1928 r. Kapitał zakładowy określony został na sumę zł. 3.240.000. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 261 „Monitora Polskiego” z dnia 12 listopada 1931 r.

R. H. B VII 756 (B. XXXVIII 5664): „Towarzystwo Handlu Żelazem i Artykułami Techniczno-Budowlanymi „Kruszec”,

Spółka Akcyjna”. Członek Komisji Likwidacyjnej Stanisław Szulczewski zmarł. Na członka Komisji Likwidacyjnej wybrany został Feliks Strzegowski z Warszawy. Akty notarialne i hipoteczne i wogóle zobowiązania podpisuje dwóch członków Komisji Likwidacyjnej łącznie. Korespondencją niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden członek Komisji Likwidacyjnej. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów zaprotokółowanej przez notariusza Sennickiego w Warszawie dnia 25 listopada 1931 r. za nr. 5162.

R. H. B V 774 (B. LIV 7700): „Towarzystwo Przemysłu Chemiczno-Farmaceutycznego (dawn. Magister Klawe), Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni wyrobów chemiczno-farmaceutycznych, oraz wszelkich innych artykułów chemicznych i prowadzenie handlu wszelkimi przetworami farmaceutycznymi i chemicznymi. Zarząd stanowią: dr. Stanisław Klawe, Stefan Klawe, Stanisław Gazyński, Rafał-Altred Rafałowicz, wszyscy z Warszawy. Inż. Wacław Klawe z Łodzi. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencją w imieniu spółki podpisuje jeden członek zarządu lub dwóch prokurentów łącznie. Umowy, prywatne, notarialne i hipoteczne, weksle, czeki, pełnomocnictwa i wogóle wszelkie inne dokumenty podpisuje dwóch członków zarządu względnie jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Do odbierania z poczty pieniędzy, przesyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub dwóch prokurentów łącznie. Emilowi Jungowi i Zygmunтови Szarskiemu udzielono prokury. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 295 „Monitora Polskiego” z dnia 23 grudnia 1931 r.

R. H. B V 805: „Agrumaria”, Spółka Akcyjna Importowo-Eksportowa” w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 maja 1927 r. zabezpieczone zostało powództwo Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków przeciwko firmie: „Agrumaria”, Spółka Akcyjna Importowo-Eksportowa w Warszawie przez wnesienie do rejestru handlowego wzmianki o niedopuszczeniu wpisu w przedmiocie ukończenia likwidacji firmy przed ukończeniem sporu ewentualnie przed wykazaniem się z zezwolenia na to powodowego zakładu.

R. H. B VI 848 (B. XLV 6610): „Dom Mów Bogusław Herse, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest prowadzenie handlowego domu towarowego oraz wszelkiego rodzaju pracowni i wytwórni z domem tym związanych. Zarząd stanowią: prezes Bogusław Herse, wiceprezes Tadeusz Herse, Jan Herse, Adam Herse, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. O ile zarząd jest jednoosobowy firmę spółki pod jej stemplem podpisuje członek zarządu samodzielnie. O ile zarząd jest wieloosobowy podpisują bądź dwaj członkowie zarządu, bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Wszelką korespondencją zwykłą, niezawierającą zobowiązań, czeki, kwity z otrzymaną korespondencją pocztową, pieniądze, towarów i innego majątku podpisuje albo jeden członek zarządu sam, albo dwaj prokurenci łącznie. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 149 „Monitora Polskiego” z dnia 2 lipca 1931 r.

R. H. B VI 893: „Towarzystwo Akcyjne Cukrowni Ostrowite” w Warszawie. Firma obecnie brzm.: „Towarzystwo Akcyjne Cukrowni Ostrowite, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest prowadzenie cukrowni i rafinerji w osadzie Ostrowite pow. rypińskiego, oraz wyrób i sprzedaż cukru wszelkiego gatunku. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencją, umowy handlowe i czeki podpisuje jeden członek zarządu. Weksle, pełnomocnictwa, akty hipoteczne i notarialne podpisuje dwóch członków zarządu. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek i dokumentów podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Oświadczenia zwrócone do spółki tudzież doręczenie pism mogą być dokonywane wobec jednego członka zarządu. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa

o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 297 „Monitora Polskiego” z dnia 28 grudnia 1931 r.

R. H. B VI 1010 (B. XXXIII 5101): „Towarzystwo Akcyjne Cukrowni i Rafinerji Wieluń w Warszawie”. Firma spółki obecnie brzmi: „Spółka Akcyjna Cukrowni i Rafinerji „Wieluń”. Celem spółki jest urządzenie i eksploataowanie cukrowni i rafinerji przy wsi Niedzielsko gm. Wydrzyn, pow. wieluńskiego woj. łódzkiego. Zarząd obecnie stanowią: Maurycy Przeworski, dr. Józef Landau, dr. Wacław Fajans, Jerzy Przeworski, Roman Przeworski, dr. Leon Nowakowski, wszyscy z Warszawy i Władysław Psarski z Sulejowa. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy, akty notarialne, weksle, czeki, pełnomocnictwa i inne akty podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Korespondencję zwykłą podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Podpisy winny być kładzone one pod stemplem firmy. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 271 „Monitora Polskiego” z dnia 24 listopada 1931 r.

R. H. B VII 1170 (B. XXXIV 5249): „Polska Fabryka Ekstraktów Garbarskich” w Warszawie. Celem spółki jest: a) prowadzenie fabryki ekstraktów garbarskich roślinnych oraz innych artykułów dla przemysłu garbarskiego oraz handel takowymi; b) prowadzenie fabrykacji garbników syntetycznych, handel takowymi oraz innymi produktami dystalacji ropy jak również z branż pokrewnych. Korespondencję w sprawach spółki podpisuje jeden członek zarządu. Wszelkie umowy, weksle, pełnomocnictwa, czeki, akty hipoteczne i notarialne, tudzież wszelkie zobowiązania podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Do odbioru przesyłek pieniężnych i dokumentów oraz towarów wystarcza podpis jednego członka zarządu. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 251 „Monitora Polskiego” z dnia 30 października 1931 r.

R. H. B VIII 1254 (B. XLVII 6738): „Towarzystwo Przemysłowo-Górniczne „Praszka-Pilawa” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Komisja Likwidacyjną stanowią: Jan Eustachy Kowerski, Jan Morawski, obaj z Warszawy; Stanisław Potocki z dóbr Młyszyn pow. radomskiego. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne oraz wszelkie ukwitowania podpisują łącznie dwaj członkowie Komisji Likwidacyjnej pod stemplem firmy z dodatkiem „w likwidacji”. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 12 stycznia 1931 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B VIII 1401 (B. XXXIX 5812): „Cukrownia Młynów, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Maurycy Przeworski, dr. Józef Landau, dr. Jerzy Przeworski, Roman Przeworski, Władysław Braunstein, Alfred-Kazimierz Przeworski, Henryk Barciński, Tadeusz Przeworski; wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy, akty notarialne, weksle, czeki, pełnomocnictwa i inne akty w imieniu spółki winny być podpisane przez dwóch członków zarządu, lub przez jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Wszelką zwykłą korespondencję podpisuje jeden z członków zarządu lub jeden z prokurentów. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 272 „Monitora Polskiego” z dnia 25 listopada 1931 r.

R. H. B 1433 (B. XLVIII 6884): „Steinhagen i Saenger Fabryki Papieru i Celulozy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Prokura Franciszka Drzewieckiego ustala. Prokurent Stefan Rayski zmarł.

R. H. B VIII 1499 (B. XXX 4858): „Bankowe Domy Składowe „Industria”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Marceł Goldwasser przestał być zastępcą członka Zarządu.

R. H. B VIII 1581 (B. XXX 4851): „Akcyjne Towarzystwo Krawieckie „Ameryka”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 270 „Monitora Polskiego” z dnia 23 listopada 1931 r.

R. H. B X 1933 (B. XXXIII 5117): „Towarzystwo Robót Kolejowych i Budowlanych „Tor”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Włodzimierz Fedoruk zrzekł się prokury.

R. H. B X 2002 (B. XXV 4379): „Polska Spółka Akcyjna Przemysłu Leśnego” w Warszawie, Józefowi Gelbtuchowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu weksli, pełnomocnictw, umów, kontraktów, aktów notarialnych i hipotecznych oraz z prawem samodzielnego podpisywania wszelkiej korespondencji pokwitowań z odbioru pieniędzy, przesyłek i dokumentów.

R. H. B. XI 2239: „Biuro Techniczno-Handlowe „Maszynopol” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XI 2337 (B. XXVIII 4663): „Związek Producentów Ryb Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest prowadzenie handlu wewnętrznego eksportowego i importowego: a) rybami, przetworami i produktami rybnymi, b) rakami; ślimakami tak słodkowodnymi jak i morskimi i przetworami z nich, c) materiałem surowym i artykułami technicznymi związanymi z hodowlą ryb, eksploatacją gospodarstw rybnych i przemysłem rybnym. Kapitał zakładowy podzielony na 2.500 akcji. Zarząd obecnie stanowią: Władysław Pułtorak, Tadeusz Chwałibóg obaj z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania spółki wystarczy współdziałanie dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 294 Monitora Polskiego z dnia 22 grudnia 1931 r.

R. H. B. XII 2463: „Wydawnictwo Naukowe „Wiedza” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Senatorskiej 8.

R. H. B. XIII 2670: „Towarzystwo Komispol Spółka Akcyjna dla Handlu i Przemysłu” w Warszawie, Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 grudnia 1931 r. układ zawarty między spółką akcyjną „Towarzystwo Komispol dla Handlu i Przemysłu” a jej wierzycielami został zatwierdzony.

R. H. B. XIII 2671: „Fabryka Firanek Tiulu i Koronek Szlenkier Wydźga i Weyer, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Julian Henneberg przestał być członkiem zarządu. Na członka zarządu wybrany został Stefan Laurysiewicz z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 20 października 1931 r.

R. H. B XIV 2794 (B. XXX 4855): „Elektryczne Koleje Dojazdowe Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest budowa i eksploatacja kolei elektrycznej Warszawa — Grodzik — Żyrardów, oraz innych przedsięwzięć komunikacyjnych na podstawie koncesji lub pozwoleń, które spółka otrzyma od właściwych władz. Kapitał zakładowy podzielony na 15.000 akcji na okaziciela, Zarząd obecnie stanowią: Tadeusz Baniewicz, Kazimierz Gayczak, obaj z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Zobowią-

zania w imieniu spółki, akcepty, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne podpisują dwie osoby a mianowicie: jeden członek zarządu i jeden prokurent przy zarządzie jednoosobowym i dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu i jeden prokurent przy zarządzie wieloosobowym. Podpisywanie bieżącej korespondencji, czeków, żyrowanie weksli, może być uskuteczniane również i przez dwóch prokurentów. Prokurent Tadeusz Regulski zamieszkuje przy ul. Marszałkowskiej 94. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39:28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 270 Monitora Polskiego z dnia 23 listopada 1931 r.

R. H. B. XIV 2910: „Książnica-Atlas“ Zjednoczone Zakłady Kartograficzne i Wydawnicze Tow. Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych, Spółka Akcyjna w Warszawie. Kapitał zakładowy został podzielony na 30.000 akcji. Zarząd stanowią: dr. Jan Piątek z Warszawy, Stanisław Olański, Emil Zychiewicz, Julian Kurowski, Antoni Dudryk, Jan Treter, wszyscy ze Lwowa Tadeusz Sierżputowski z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują dwaj członkowie zarządu łącznie, lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Wacławowi Bembnowiczowi ze Lwowa udzielono prokury. Statut spółki uzgodniony z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39:28 poz. 383) opublikowany został w Nr. 223 Monitora Polskiego z dnia 26 września 1930 r.

R. H. B. XV 2980: „Pel-Met“ Przemysłowo-Handlowa Spółka Akcyjna dawniej B. H. Seinfeld w Warszawie. Oddziały w Krakowie i Lwowie zostały zlikwidowane. Wpis powyższy w dniu 2 stycznia 1932 r. uzupełniony został dopełnieniem: Komisję likwidacyjną stanowią: Karol Markheim, Dora Fuchs oboje z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 22 września 1927 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B. XV 3061: „Kęść“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Prokura Bolesława Bartzaka ufała.

R. H. B. XVII 3297 (B. LIII 7678): „Browar Związkowy Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Mieczysław Zilberszpic i Jakób Kogen z zarządu wystąpili. Do zarządu wybrani zostali: na członka: Estera Katz, na zastępcę Boruch Katz oboje z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 12 października 1931 r.

R. H. B. XVI 3132: „Dom Handlowo-Rolny Waśkiewicz, Ulatowski i S-ka „Polskie Ziarno“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Firma została zmieniona i obecnie brzmi: „Polskie Ziarno“ Ulatowski i S-ka, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Jan Waśkiewicz z zarządu wystąpił. Do zarządu wybrany został Stanisław Tarwid z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Stanisławskim w Warszawie dnia 17 kwietnia 1925 r. za nr. 1442.

R. H. B. X 2082 (B. XXVI 4407): „Towarzystwo Przemysłu Leśnego „Listwin-Ludwipol“, Spółka Akcyjna“. Sekwestratorem mianowany został adwokat Kazimierz Rzepecki z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 grudnia 1931 r. ustanowiony został sekwestr nad całym majątkiem spółki: „Towarzystwo Przemysłu Leśnego „Listwin-Ludwipol“ spółka akcyjna“.

R. H. B. XVII 3219 (B. LIV 7722): „Tatra-Auto“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Oddział w Poznaniu został zlikwidowany. Zarządcami obecnie są: dr. Jan Ringhoffer, dr. Wilhelm Assmann obaj z Pragi Czeskiej, dr. Józef Frenkel z Warszawy, dr. Fryderyk Petrina. Zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Inż. Hugo Spacék przestał być

dyrektorem zarządzającym. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 8 stycznia 1932 r. za nr. 39.

R. H. B. XVII 3220 (B. XLV 6534): „Lowickie Zakłady Metalowe Spółka Akcyjna“. Janusz Tobis z zarządu wystąpił.

R. H. B. XVII 3313 (B. XXXV 5343): „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Zawbor“ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Likwidatorami są: Henryk Stodolski, Kazimierz-Brunon Izylowski, obaj z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 27 listopada 1931 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B. XVIII 3365 (B. XLI 6067): „Papiernia Soczewka Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Jan Gebethner, kuratorem zaś adw. Józef Adamski i adw. Stanisław Jezierski, obaj z Warszawy, którzy obecnie są syndykami tymczasowymi. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 marca 1931 r. firmie: „Papiernia Soczewka Spółka Akcyjna“ ogłoszona została upadłość.

R. H. B. XVIII 3376: „Kopalnia Węgla Kamennego „Maksymilian“ w Dąbrowie Górniczej, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Zarządcami obecnie są: Maksymilian Cederbaum, Włodzimierz Karyłowski i Stefan Mierzejewski, wszyscy z Warszawy. Zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, akty notarialne i hipoteczne, prokury i pełnomocnictwa podpisują dwaj którykolwiek zarządcy łącznie. Pokwitowanie z odbioru pieniędzy, korespondencji, przesyłek i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Zarządcy podpisują pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 21 lipca 1926 r. za nr. 2312. Wpis powyższy w dniu 16 września 1927 r. uzupełniony został dopełnieniem: Stefan Mierzejewski ze spółki wystąpił.

R. H. B. XIX 3487 (B. XL 5967): „Fabryka Wyrobów Galanterijnych „Trocas“, Spółka Akcyjna w Warszawie“. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39:28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 288 Monitora Polskiego z dnia 15 grudnia 1931 r.

R. H. B. XIX 3493: „Cukrownia Zakrzówek Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Chmielnej 32. Celem spółki jest a) prowadzenie cukrowni położonej we wsi Zakrzówek pow. janowskiego, woj. lubelskiego, wyrób i sprzedaż cukru i rafinady we wszystkich postaciach, pobocznych produktów fabrykacji i odpadków, b) nabywanie, budowanie, wydzierżawianie i oddawanie w dzierżawę cukrowni, rafinerji i innych pokrewnych zakładów przemysłowych i rolniczych, następnie uczestniczenie w jakiejbyś formie w takich fabrykach i zakładach, więc także nabywanie akcji takowych, e) prowadzenie wszelkich fabrycznych i handlowych interesów, które mają służyć do osiągnięcia wspomnianych pod a) i b) celów. Zarząd obecnie stanowią: Ignacy Szczeniowski z Zakopanego, Karol Sachs, Eljasz Sachs, dr. Henryk Aschkenazy, Wilhelm Ginsberg, wszyscy z Warszawy, Roman Schall ze Lwowa. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. a) Wszelkie akty hipoteczne i notarialne dotyczące kupna, sprzedaży i obciążenia nieruchomości podpisują dwaj członkowie zarządu, b) wszelkie umowy, oraz akty prywatne i notarialne a między nimi i pełnomocnictwa o ile te ostatnie nie odnoszą się do spraw wymienionych w ust. a), oraz weksle podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu z prokurentem lub jeden członek zarządu, upoważniony do tego uchwałą walnego zgromadzenia akcjonariuszów, c) czeki tudzież wszelkie żądania zwrotu sum, bieżąca korespondencja, potwierdzenia odbioru przesyłek i dokumentów podpisują jeden członek zarządu samodzielnie lub dwaj prokureni. Uchwałą Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 21 listopada 1931 r. członek zarządu Karol Sachs upoważniony został do samodzielnego pod-

pisywania dokumentów wymienionych w punkcie b), Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383 opublikowane zostało w Nr. 287 Monitora Polskiego z dnia 14 grudnia 1931 r.

R. H. B XIX 3544 (B XLII 6182): „Zakłady Amunicyjne „Pocisk”, Spółka Akcyjna”. Zarząd obecnie stanowią: Stanisław Margulies, Gustaw Wertheim, Kazimierz Wiszowaty, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne weksle, czeki, żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje dwóch członków zarządu, lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Korespondencję podpisuje bądź dwóch członków zarządu, bądź jeden członek zarządu z prokurentem, bądź dwóch prokurentów. Do odbioru z poczty pieniędzy, posyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub osoby upoważnionej przez zarząd. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowany został w Nr. 24 Monitora Polskiego z dnia 30 stycznia 1931 r.

R. H. B XVIII 3373: „Architektoniczna Spółka Budowlana, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy Rynku Starego Miasta 7.

R. H. B 23 (B. XXV 4319): „Towarzystwo Akcyjne Warszawskiej Fabryki Mebli Stylowych dawniej Z. Szczerbińskiego i R. Trenerowskiego” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 17 października 1931 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: prezes i dyrektor zarządzający Jerzy Szczerbiński, Max Baender, Wacław Kleinael. Zastępcy: Bogusław Roesner, wszyscy z Warszawy, Zdzisław Szczerbiński (junior) nieobecny, Prokura Janiny Długoborskiej ustała.

R. H. B 37 (B. XLIV 6379): „Warszawskie Towarzystwo Budowy i Eksploatacji Rzeźni Miejskich Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi 2.945.250 zł. podzielony na 3.927 akcji. Zmniejszenie kapitału zakładowego o 294.525 zł. czyli do sumy 2.945.250 zł. drogą zmniejszenia nominalnej wartości akcji nastąpiło na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 20 marca 1931 r.

R. H. B 39 (B XXVIII 4664): „Towarzystwo Przemysłu Metalowego K. Rudzki i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest prowadzenie należących do Towarzystwa fabryk: mechanicznej i odlewni, znajdującej się w Warszawie, budowy mostów i konstrukcji żelaznych w Mińsku Mazowieckim, fabryki mechanicznej i odlewni, znajdującej się w Jeekaterynosławiu, oraz nabywanie, wydzierżawianie, urządzenie i prowadzenie fabryk mechanicznych i konstrukcyjnych, odlewni, hut żelaznych, walcowni i innych przedsiębiorstw przemysłowych, nabywanie lub wydzierżawianie i eksploatację kopalni rudy i węgla, prowadzenie wszelkich robót mostowych i budowlanych, jak również handel artykułami przemysłu fabrycznego, hutniczego i górniczego. Kapitał zakładowy 4.320.000 zł. podzielony na 43.200 akcji całkowicie wpłacony. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty kupna sprzedaży i inne akty, tudzież żądania zwrotu sum spółki z instytucji kredytowych podpisują dwaj członkowie zarządu. Czeki podpisuje jeden z członków zarządu upoważniony do tego uchwałą zarządu. Pokwitowania z odbioru z poczty pieniędzy, posyłek i dokumentów oraz zwykłej korespondencji podpisuje jeden członek zarządu. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. N. 39/28 poz. 383), oraz zmiany nominalnej wartości akcji z 50 zł. na 100 zł. opublikowane zostało w Nr. 257 Monitora Polskiego z dnia 6 listopada 1931 r.

R. H. B 74 (B. XLV 6521): „Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Firma brzmi po

francusku: „Fabrique de Soie Artificielle de Tomaszów Societe Anonyme”. Po angielsku: „The Tomaszow Artificial Silk Works Limited”. Celem spółki jest fabrykacja sztucznego jedwabiu. Kapitał zakładowy podzielony na 302.500 akcji na okaziciela. Zarząd stanowią: prezes inż. Feliks Wiślicki, dr. Henryk Majmon obaj z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki podpisują pod jej stemplem o ile zarząd jest jednoosobowy prezes zarządu sam, lub dwaj prokurenci łącznie, o ile zarząd jest wieloosobowy prezes zarządu samodzielnie, bądź dwaj członkowie zarządu, bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem, bądź dwaj prokurenci łącznie. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 38/28 poz. 383) opublikowane zostało w N. 298 Monitora Polskiego z dnia 29 grudnia 1931 r.

R. H. B 11 238 (B. XLVIII 6882): „Polskie Towarzystwo Elektryczne Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest przemysłowe zastosowanie elektrotechniki do wszystkich dziedzin życia gospodarczego. Kapitał zakładowy podzielony na 25.000 akcji. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich aktach i dokumentach przy jednoosobowym zarządzie podpisuje zarządca sam, przy wieloosobowym bądź dwaj członkowie zarządu, bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Korespondencję zwykłą, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów i wszelkiej korespondencji podpisuje jeden z członków zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 296 Monitora Polskiego z dnia 24 grudnia 1931 r. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 22 maja 1931 r. zarządzone zostało otwarcie postępowania układowego między firmą: „Polskie Towarzystwo Elektryczne Spółka Akcyjna” a jej wierzycielami.

R. H. B III 292: „Towarzystwo Ubezpieczeń „Port”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi 1.250.000 zł. podzielonych na 12.500 akcji całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego o 250.000 zł. czyli do zł. 1.250.000 drogą wypuszczenia IV emisji 2.500 sztuk nowych akcji opublikowane zostało w Nr. 277 Monitora Polskiego z dnia 1 grudnia 1931 r. W związku z podwyższeniem kapitału zakładowego zmieniony został par. 7 Statutu spółki.

R. H. B III 378: „Towarzystwo Akcyjne Fabryk Ołówków St. Majewski Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki mieści się w Pruszkowie woj. warszawskiej ul. Ołówkowa 1. Do zarządu kooptowani zostali: Adam Fijałski z Warszawy, Jan Taczanowski z Taczanowa pow. Pleszew. Wpisano na mocy uchwały zarządu z dnia 18 grudnia 1931 r.

R. H. B IV 460 (B. XLVIII 6956): „Fabryka Wyrobów Metalowych „Pelikan” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi 706.125 zł. podzielony na 4.035 akcji całkowicie wpłacony. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie powiększenia kapitału zakładowego o 268.625 zł. czyli do 706.125 zł. drogą emisji 1.535 sztuk nowych akcji na okaziciela opublikowane zostało w Nr. 232 Monitora Polskiego z dnia 8 października 1931 r.

R. H. B V 747 (B. XXXI 4933): „Północne Towarzystwo Transportowe i Ekspedycyjne Spółka Akcyjna”, w Warszawie. Prokura Nauma Gutmana ustała.

R. H. B VII 1016 (B. L 7173): „Towarzystwo Akcyjne Zakładów Mechanicznych Borman, Szwede i Ska” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Zakłady Mechaniczne Borman Szwede i Ska, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest zakładanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju zakładów przemysłowych i przedsiębiorstw bądź w Warszawie, bądź w innych miejscowościach. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej

interesy. Wszelką korespondencję w imieniu spółki, czeki, listy z żądaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych, pokwitowania z odbioru pieniędzy towarów, przesyłek i dokumentów podpisuje jeden członek zarządu lub jeden prokurent. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne wymagają podpisu dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 16 Monitora Polskiego z dnia 21 stycznia 1932 r.

R. H. B VIII 1259 (B. LIII 7532): „**Towarzystwo Zakładów Elektrotechnicznych Inżynier Kazimierz Patzer, Spółka Akcyjna**”, w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi 1.000.000 zł. podzielony na 10.000 akcji na okaziciela całkowicie wpłacony. Podwyższenie kapitału zakładowego o 625.000 zł. drogą nowej emisji 6.250 sztuk akcji, oraz zmiana par. 3 Statutu spółki nastąpiło na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów zeznanej przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 20 listopada 1931 r. za nr. 2830.

R. H. B VIII 1389 (B. XXV 4312): „**Warszawskie Towarzystwo Handlu Herbatą A. Długocki, M. Wrześniewski Spółka Akcyjna**”, w Warszawie. Celem spółki jest a) prowadzenie handlu hurtowego i detalicznego jak również handlu importowego i eksportowego herbatą oraz towarami kolonialno-spożywczymi; b) nabywanie, urządzenie i otwieranie składów, fabryk, zakładów przemysłowych, wytwórni jak również oddziałów, biur i agentur dla powyższych towarów, c) przedstawicielstwo firm handlowo-przemysłowych wytwarzających towary będące przedmiotem operacji handlowych spółki i handlujących tymi towarami, oraz wykonywanie zleceń handlowych i komisowych w zakresie swej działalności. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Zwykłą korespondencję handlową w imieniu spółki podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Weksle, zobowiązania, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne podpisuje trzech członków zarządu lub dwóch członków zarządu i prokurent. Czeki podpisuje dwóch członków zarządu, lub jeden członek zarządu i prokurent. Do odbierania z poczty i kolejniędzy, pośyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 256 Monitora Polskiego z dnia 5 listopada 1931 r.

R. H. B VIII 1493 (B. XLIV 6450): „**Zakłady Przemysłowe „Siłkówka”, Spółka Akcyjna**” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi 300.000 zł. podzielony na 3.000 akcji na okaziciela całkowicie wpłaconych. Zarząd stanowią: Feliks Huskowski, Władysław Kopeć, Franciszek Zamojski, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów zaprotokółowanej przez notariusza Nowickiego w Warszawie dnia 20 listopada 1931 r. za nr. 2024 kapitał zakładowy podwyższony został o 200.000 zł. czyli do zł. 500.000 i w związku z tem zmieniony został par. 3 statutu spółki.

R. H. B XII 2454 (B. XLIV 6468): „**Przemysł Drzewny „Aga-hell”, Spółka Akcyjna**” w Warszawie. Celem spółki jest eksploatacja lasów, stanowiących własność spółki w dobrach z emskich Lenino i Czuczewicze, w powiecie Łuninieckim woj. poleskiego położonych, oraz nabywanie i eksploatacja innych terenów leśnych, tudzież handel wszelkiego rodzaju produktami, materiałami i wyrobami drzewnymi. Kapitał zakładowy został podzielony na 10.000 akcji. Na walnym zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 17 sierpnia 1931 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Zygmunt Rymowicz, Karol Epsztajn, Antoni Wieniawski, wszyscy z Warszawy, Charles Delbeke i Victor Delvaux, obaj z Antwerpii. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Dla ważności wszelkiego rodzaju zobowiązań spółki niezbędne są podpisy dwóch członków zarządu albo jednego członka zarządu i jed-

neg prokurenta, albo dwóch prokurentów. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. N. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 253 Monitora Polskiego z dnia 2 listopada 1931 r.

R. H. B XII 2493 (B. LIII 7677): „**Tartaki i Handel Drzewny w Warszawie, Spółka Akcyjna**”. Siedziba spółki przeniesiona została do Lidzbarku. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie przeniesienia siedziby do Lidzbarku opublikowane zostało w Nr. 255 Monitora Polskiego z dnia 4 listopada 1931 r.

R. H. B XII 2502 (B. XXV 4378): „**Mikoszewickie Zakłady Wyrobów Drzewnych „Olza” Spółka Akcyjna**”, w Warszawie. Celem spółki jest eksploataowanie terenów leśnych, użytkowanie drzewostanów w drodze przeróbki przemysłowej, handel wszelkimi produktami przemysłu drzewnego, oraz prowadzenie w tym celu wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych. Zarząd obecnie stanowią: Hector Carlier, Victor Delvaux, Charles Delbeke, Fernand Hautain, wszyscy z Antwerpii, Karol Epsztajn, Zygmunt Rymowicz, Antoni Wieniawski, trzej ostatni z Warszawy. Wszelkie zobowiązania podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem lub dwóch prokurentów łącznie. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z obowiązującymi przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 253 Monitora Polskiego z dnia 2 listopada 1931 r.

R. H. B XIV 2912 (B. XLVIII 6959): „**Spółka Akcyjna dla Handlu Rurami**”, w Warszawie. Celem spółki jest handel rurami, artykułami technicznymi, żelazem i wszelkimi artykułami pokrewnymi. Zarząd stanowią: Adolf Wróblewski, Henryk Brun, Bolesław Szurg, Tadeusz Lilpop, Włodzimierz Horodyński wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Zwykłą korespondencję podpisuje w imieniu spółki jeden członek zarządu lub jeden prokurent. Weksle, indosy weksłowe, czeki, pełnomocnictwa, kontrakty, akty notarialne i hipoteczne z prawem projektowania treści do wykazów hipotecznych podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Do inkasowania należności za towary do odbierania z poczty pieniędzy, pośyłek, dokumentów i towarów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu w przedmiocie zatwierdzenia Statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 288 Monitora Polskiego z dnia 15 grudnia 1931 r.

R. H. B XVI 3142: „**Zakłady Przemysłowe Garbarskie „Natalin” Spółka Akcyjna**”. Kapitał zakładowy podzielony na 1.000 akcji na okaziciela. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję w imieniu spółki, weksle, pełnomocnictwa, czeki, umowy, akty hipoteczne i notarialne tudzież żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje bądź dwóch członków zarządu bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Do odbioru z poczty pieniędzy, pośyłek i dokumentów oraz korespondencji, dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub prokurenta. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia Statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 278 Monitora Polskiego z dnia 2 grudnia 1931 r.

R. H. B XVIII 3442: „**Bank Przemysłowców Towarzystwo Akcyjne w Poznaniu**”. Oddział w Warszawie. Oddział w Warszawie został zlikwidowany.

R. H. B XIX 3492 (B. XLVI 6701): „**Towarzystwo Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich, Spółka Akcyjna**” w Warszawie. Celem spółki jest nabywanie i eksploatacja kopalni i kopalni węgla kamiennego i żelaza, przeróbka i zbywanie

wszelkimi sposobami wydobytych ciał kopalnych, jak również i ich przetworów, zakładanie i eksploatacja wszelkich organizacji fabryk i zakładów mających związek z temi sprawami pośrednio lub bezpośrednio. Zarząd stanowią: Marjusz Malpiat, Stanisław Gadomski, obaj z majątku Zagórze w pow. Będzińskim August Brocard z Sosnowca. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje dwóch członków zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 282 Monitora Polskiego z dnia 7 grudnia 1931 r. W Nr. 293 Monitora Polskiego z dnia 21 grudnia 1931 r. opublikowane zostało sprostowanie par. 41 i 42 statutu.

R. H. B XIX 3583: „Hurtownia Zrzeszonych Papierników „Samy Sonie“, Spółka Akcyjna”. Firma obecnie brzmia: „Towarzystwo Handlu Artykułami Piśmienniczo-Techniczno-Kreślarskimi i Kancelaryjnymi St. Miernicki i Ska w Warszawie Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 81. Kapitał zakładowy podzielony na 1.000 akcji na okaziciela. Zarząd stanowią: Stanisław Mernicki, Antoni Wyporek, Franciszek Plecki, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, zyra, czeki, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, tudzież żądania zwrotu sum ze wszelkich instytucji podpisuje dwóch członków zarządu bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Prokury podpisują dwaj członkowie zarządu łącznie. Do odbioru zewsząd oraz z pocztą pieniądze przesyłają i dokumentów jak również do podpisywania korespondencji niezawierającej zobowiązań dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub prokurenta. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 268 Monitora Polskiego z dnia 20 listopada 1931 r.

R. H. B XXVI 4444 (B. XL 5991): „Towarzystwo Przedsiębiorstw Górniczych „Tepege“, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi 450.000 zł. podzielonych na 7.500 akcji. Władysław Podgórski z zarządu wystąpił. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zezwolenia na zmniejszenie kapitału zakładowego ze złotych 750.000 na zł. 450.000 drogą zmniejszenia wartości akcji: do zł. 60 każda opublikowane zostało w Nr. 279 Monitora Polskiego z dnia 3 grudnia 1931 r.

R. H. B XXXI 4973: „Warszawskie Składy Towarowe Jerzy Gaszyński i Ska, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Likwidatorami są: Arnold Wertans, Jakób Wertans, obaj z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 22 grudnia 1931 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B XXXIII 5105: „Towarzystwo Handlowo-Komisowe „Paragon“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Leszno 10.

R. H. B XXXVII 5580: „Zjednoczone Fabryki Portland Cementu „Frley“, Spółka Akcyjna”, w Warszawie. Spółka wykonywała swoje czynności zarówno na rachunek własny jak i na rachunek osób trzecich. Kapitał zakładowy podzielony na 200.000 akcji na okaziciela. Weksle, zyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty hipoteczne, notarialne i inne tudzież pisma zawierające zobowiązania oraz żądające zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisują albo dwaj członkowie zarządu albo jeden członek zarządu łącznie z prokurentem, albo dwaj prokurenci łącznie. Korespondencję oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek i dokumentów podpisuje jeden z członków zarządu, lub prokurent. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwier-

dzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. N. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w N. 274 Monitora Polskiego z dnia 27 listopada 1931 r.

R. H. B XXXVIII 5695: „Babino Tomachowska Cukrownia Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest: a) prowadzenie cukrowni położonej we wsi Babino powiatu Rowieńskiego, z. Wołyńskiej, wyrób i sprzedaż cukru i rafinady we wszelkich postaciach, pobocznych produktów fabrykacji i odpadków, b) nabywanie, budowanie, wydzierżawianie i oddawanie w dzierżawę cukrowni, rafinerji i innych pokrewnych zakładów przemysłowych i rolniczych, następnie uczestniczenie w jakiejby formie w takich fabrykach i zakładach, więc także nabywanie akcji takowych, e) prowadzenie wszelkich fabrycznych i handlowych interesów, które mają służyć do osiągnięcia wspomnianych wyżej celów. Zarząd stanowią: Karol Sachs, dr. Henryk Askenazy, Roman hr. Potocki, wszyscy z Warszawy, dr. Teodor Frankl, Oskar Pollak obaj z Wiednia, Dominik Józef Pennock z Berlina. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. a) Wszelkie akty hipoteczne i notarialne dotyczące kupna, sprzedaży i obciążania nieruchomości podpisują dwaj członkowie zarządu, b) Wszelkie umowy, oraz akty prywatne i notarialne a między innymi też i pełnomocnictwa, o ile te ostatnie nie odnoszą się do spraw wymienionych w ust. a) czeki, tudzież wszelkie żądania zwrotu sum oraz weksle, podpisują dwaj członkowie zarządu, lub jeden członek zarządu z prokurentem. c) Bieżącą korespondencję oraz pokwitowania z odbioru przesyłek i dokumentów podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu z prokurentem lub dwaj prokurenci. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. N. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w N. 292 Monitora Polskiego z dnia 19 grudnia 1931 r.

R. H. B XLI 6083: „Rafinerja Nafty Iwonicz, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Chmielnej 32 m. 22.

R. H. B XLVII 6755: „Polskie Towarzystwo Hamulcowe, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Moniuszki 12. Do zarządu wybrani zostali: Henryk Suchenek, Antoni Hulanicki, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów zeznanej przed notariuszem Hübnerem w Warszawie dnia 23 listopada 1931 r. za nr. 2063.

R. H. B XLVII 6780: „Piekarnia Mechaniczna „Snpc“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi 30.000 zł. podzielonych na 30 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Na trzeciego zarządcę wybrany został Andrzej Rak z Sieradza. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, oferty, akty kupna, sprzedaży i wszelkiego rodzaju zobowiązania pieniężne oraz czeki podpisuje Franciszek Kluczyński łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencję niezawierającą zobowiązań pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek, ładunków i pieniędzy od osób prywatnych i instytucji rządowych i prywatnych podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanej przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 29 kwietnia 1930 r. za nr. 1875.

R. H. B XLVIII 6900: „Zakłady Przemysłowe „Celolit” Spółka Akcyjna”, w Warszawie. Stanisław Matłowski z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Czesław Pukński z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów zaprotokulowanej przez notariusza Hettingera w Warszawie dnia 30 kwietnia 1931 r. za nr. 1594.

R. H. B XLIX 7028: „Bracia Geisler, Okolski i Patschke, Fabryka Maszyn i Zakłady Przemysłowe w Warszawie, Spółka

Akcyjna". Inż. Wacław Gąsior przestał być członkiem zarządu. Na członków zarządu wybrani zostali: Rudolf Tschakert, Andrzej Zawadzki obaj z Warszawy, Władysław Buszek ze Lwowa. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie dokumenty, akty, zobowiązania, weksle, czeki i inne tytuły podpisują i żyrują dwaj członkowie zarządu, lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Natomiast oświadczenia zwrócone do spółki, tudzież doręczenia pism mogą być dokonywane wobec jednego członka zarządu lub prokurenta. Wszelką korespondencję, niezawierającą zobowiązań podpisuje którykolwiek z członków zarządu, lub prokurent, również pokwitowania z odbioru z poczty wszelkiej korespondencji, odbioru towarów, przesyłek i t. p. podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Walne Zgromadzenie władne jest desygnować jednego z pośród członków zarządu do samodzielnego reprezentowania spółki i do działania i do podpisywania jednoosobowo w imieniu spółki. Zygmuntovi Cygielskiemu z Warszawy udzielono prokury. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów zaprotokółowanej przez notariusza Kurmana w Warszawie dnia 3 listopada 1931 r. za nr. 1390 zmienione zostały par. 14 i 15 statutu spółki oraz wybrani nowi członkowie zarządu.

R. H. B L 7187: „Przedsiębiorstwo Transportowe „Bażaj”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Bronisław Seidel przestał być zarządcą. Wszelkie zobowiązania weksle, żyra, umowy pełnomocnictwa, czeki, akty notarialne i hipoteczne podpisują dwaj zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sułowskim w Warszawie dnia 13 października 1931 r. za nr. 1761.

R. H. B LI 7366: „Handel Win J. Bobrowski i Ska, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” dawniej Otwocki Oddział firmy Bracia Pakulscy” w Otwocku. Zarządczyni Anna Krajewska z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 18 grudnia 1931 r. za nr. 6551.

R. H. B LI 7375: „Polturist” Po'skie Biuro Turystyczne Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie: Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 19 grudnia 1931 r. przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. B XIX 3619: „Przemysł żelazny M. Apstein, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Mozes Apstein przestał być członkiem zarządu. Na członka zarządu wybrany został Salomon Apstein z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 12 marca 1929 r.

R. H. B XX 3659: „Bank Kwilecki, Potocki i S-ka. Spółka Akcyjna” w Poznaniu Oddział w Warszawie. Prokura Antoniego Sierawskiego ustaje.

R. H. B XX 3664 (B. L 7141): „Towarzystwo Fabryki Koniaku Wódek i Likierów „N. L. Szustow i S-wie, Spółka Akcyjna”. Inż. Czesław Knopiński przestał być członkiem zarządu.

R. H. B XXI 3803: „Fabryka Przetworów Mlecznych Towarzystwo Zdrowie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Skorupki 10.

R. H. B XXII 3933: „Standard” Zakłady Przemysłowo-Leśne, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią: Stanisław Zieliński, Leo Tramer, Richard Tramer, wszyscy z Warszawy. Weksle, plenipotencje, kontrakty, akty notarialne i hipoteczne tudzież czeki, pisma z żądaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują dwaj członkowie komisji likwidacyjnej łącznie. Wzetała korespondencję, pokwitowania z odbioru listów, przesyłek

poczty i pieniędzy podpisuje jeden członek komisji likwidacyjnej. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 15 grudnia 1931 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B XXII 3986: „Syndykat Przemysłu Naitowego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Czackiego 12.

R. H. B XXIII 4049: „Spółka Akcyjna dla Eksploatacji Państwowego Monopolu Zapalczanego w Polsce”. „Firma brzmi: „Spółka Akcyjna do Eksploatacji Państwowego Monopolu Zapalczanego w Polsce”. Celem spółki jest eksploatacja Państwowego Monopolu Zapalczanego w Polsce na podstawie umowy, zawartej dnia 17 listopada 1930 r. między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, a Spółką Akcyjną do Eksploatacji Państwowego Monopolu Zapalczanego w Polsce, na dzierżawę Monopolu Zapalczanego na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki aktów hipotecznych i notarialnych oraz wszelkich zobowiązań potrzeba współdziałania, względnie podpisów 2-ech członków zarządu, lub jednego członka zarządu i jednego prokurenta. Natomiast oświadczenia zwrócone do spółki, tudzież doręczenia pism mogą być wykonywane wobec jednego członka zarządu lub prokurenta. Korespondencję niezawierającą zobowiązań pokwitowaną z odbioru wszelkiej korespondencji, przekazów, przesyłek, towarów i ładunków podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 19 grudnia 1931 r. członkowie zarządu Ivar Kreuger Torsten Kreuger i Gunnar Ekström mają prawo podpisywania każdy z nich z osobna i samodzielnie wszelkich zobowiązań umów i dokumentów. Zbycie nieruchomości spółki należy do kompetencji walnego zgromadzenia. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 188 Monitora Polskiego z dnia 18 sierpnia 1931 r. Sprostowanie par. 17 statutu spółki zamieszczone zostało w Nr. 221 Monitora Polskiego z dnia 25 września 1931 r.

R. H. B IV 458 (B. XL 5972): „Polski Fiat Spółka Akcyjna” w Warszawie. Owarto Oddział w Krakowie. Janowi Kowalskiemu z Krakowa udzielono samodzielnej prokury dla Oddziału w Krakowie.

R. H. B XIV 2793: „Spółka Akcyjna Budowy i Eksploatacji Motorów Spalinowych prof. Ebermana” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Wacław Purski, kuratorem adw. Juljusz Perle z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym. Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 2 grudnia 1931 r. firmie ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXIII 4099: „Sokołowskie Zakłady Rolniczo-Przemysłowe w Sokołowie Podlaskim, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zarządcami obecnie są: Stefan Strus; z Ignacpola, Roman Morawski, Hieronim Wyczółkowski, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dzierżawskim w Sokołowie Podlaskim dnia 20 maja 1930 r. za nr. 351.

R. H. B XXVI 4443 (B. 6795): „Bank Amerykański w Polsce, Spółka Akcyjna”. Dyrekcję stanowią: naczelny dyrektor Gunnar Schönmeier, dyrektor Fritz Gelotte. Wicedyrektorzy: Eryk Lepach. Atenogenes Pawlikiewicz, Harald Axell, wszyscy z Warszawy. Dyrekcja zastępuje Bank wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, dokumenty, czeki, weksle i korespondencja mają być podpisywane zawsze przez dwie upoważnione do tego osoby a więc przez dwóch dyrektorów, lub wicedyrektorów lub też przez jednego dyrektora lub wicedyrektora łącznie z jednym z prokurentów. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 286 „Monitora Polskiego” z dnia 12 grudnia 1931 r.

R. H. B XXVI 4462: „Polskie Radio”, Spółka Akcyjna”. Zarząd stanowi: Zygmunt Chamiec z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Korespondencję w imieniu spółki, weksle, pełnomocnictwa prokury, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, czeki, tudzież żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje członek zarządu łącznie z prokurentem, lub dwóch prokurentów. Do odbierania z poczty pieniędzy, posyłek, dokumentów, jak również korespondencję niezawierającą zobowiązań, dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub prokurenta. Władysławowi Hellerowi z Warszawy udzielono łącznej prokury. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 280 „Monitora Polskiego” z dnia 4 grudnia 1931 r.

R. H. B XXVIII 4593: „Smółprodukt”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Likwidatorami są: Mieczysław Zagajski, dr. Aleksander Kopf, Jakób Ferster, którzy we dwóch z pozostałych łącznie podpisują firmę spółki z dodatkiem „w likwidacji”. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników zeznanej przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 10 grudnia 1931 r. za nr. 4500 spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXVIII 4603: „Zjednoczone Warszawskie Towarzystwo Transportu i Żeglugi Polskiej, Spółka Akcyjna”. Syndykiem ostatecznym masy upadłości mianowani zostali adwokat Wacław Rembertowicz i adwokat Adolf Jagowd.

R. H. B XXIX 4704: „Towarzystwo Przetworów Drzewnych „Jarot”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Włodzimierz Horodyński, kuratorem zaś adwokat Kazimierz Rzepecki z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 października 1931 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXX 4809: „Warszawska Fabryka Dywanów „Dywan”, Spółka Akcyjna”. Do zarządu wybrani zostali dodatkowo: Karol Baender, Tadeusz Herse, Adam Herse, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 2 grudnia 1931 r. zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie za nr. 2784.

R. H. B XXXI 4930: „Polskie Towarzystwo dla Handlu z Francją, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Przemysłowo-handlowe „Uranus”, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie, przy ul. Wiejskiej 5. Prokurenci Gukstaw Wojciechowski i Anna Bierzyńska podpisują wszelkie zobowiązania pieniężne, umowy, weksle, akcepty, czeki i inne dokumenty oboje łącznie oraz korespondencję handlową każdy samodzielnie. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 12 grudnia 1931 r.

R. H. B XXXII 5012: „Pruszkowska Fabryka Ultramarynu „Sommer i Nower”, Spółka Akcyjna”. Wszelkie umowy, akty notarialne, weksle, pełnomocnictwa, pokwitowania z odbioru pieniędzy i inne akty podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek Zarządu łącznie z prokurentem lub też jeden członek zarządu upoważniony do tego przez Walne Zgromadzenie. Wszelką zwykłą korespondencję podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Pokwitowania z odbioru wszelkich dokumentów, przesyłek, towarów, podpisuje jeden członek zarządu lub jeden prokurent. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 16 października 1930 r. członek zarządu Dawid Nower upoważniony został do samodzielnego podpisywania pod pieczęcią firmy wszelkich umów, aktów notarialnych, weksli, pełnomocnictw i innych aktów, udzielania pokwitowań podpisywania korespondencji odbioru wszelkich dokumentów, przesyłek i towarów. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z prze-

pisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 267 „Monitora Polskiego” z dnia 19 listopada 1931 r.

R. H. B XXXIV 5210: „Administracja Słupów Ogłoszeniowych Miejskich w Warszawie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zarządcami obecnie są: Jan Burian, Teofil Pietraszek, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie, dnia 16 października 1931 r. za nr. 1688. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 marca 1931 r. układ zawarty przez Jana Burjana z jego wierzycielami został zatwierdzony.

R. H. B XXXVI 5420: „Poliglot”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się przy ul. Turckiej 1.

R. H. B XXXVI 5428: „Polska Spółka Wydawnictw Informacyjnych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Kazimierz Gubrynowicz przestał być zarządcą. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Massalskim w Warszawie dnia 21 listopada 1931 r. za nr. 1835. Wpis powyższy w dniu 18 grudnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Julianowi Kofomyjskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządów.

R. H. B XXXVII 5533: „Piekarnia Mechaniczna w Otwocku, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zarządcami obecnie są: Augustyn Dyrda w Świętochłowicach, Edward Borken-Hagen w Warszawie, Michał Górzyński w Otwocku. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, żyra, pełnomocnictwa i t. p. podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Gostyńskim w Otwocku, dnia 22 października 1931 r. za nr. 267.

R. H. B XXXVIII 5600: „Biuro Inżynieryjno-Budowlane „Polski Żelbet”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Firma obecnie brzmi: „Biuro Inżynieryjno-Budowlane „Polski Żelbet” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji”. Likwidatorami są: inż. Konrad Opalski z Warszawy, inż. August Skarbowski, Franciszek Zbieg, obaj z Olkusza. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 3 grudnia 1931 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B XXXVIII 5610: „Zrzeszenie Producentów Spirytusu Melasowego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Traugutta 11.

R. H. B XXXVIII 5626: „Abram Goldwasser i Icek Knorpel, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie, dnia 24 lutego 1930 r. za nr. 439, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zaś z aktywami i pasywami przeszło na wyłączną własność Abrama Goldwassera, który nadal prowadzi takowe jednoosobowo pod firmą: „Abram Goldwasser”.

R. H. B XXXIX 5766: „Kuznickie Zakłady Górniczo-Przemysłowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Seiwie Wekselman z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców. Wpis powyższy w dniu 20 lutego 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Natanowi vel Nachmanowi Szafirovi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców. Wpis powyższy w dniu 8 maja 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Ambrozewicz, nadzorcą sądowym Zdzisław Byczkowski z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 kwietnia 1930 r. firmie: „Kuznickie Zakłady Górniczo-Przemysłowe, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” zostało udzielone odroczenie wypłat do dnia 7 lipca 1930 r.

Wpis powyższy w dniu 9 grudnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 grudnia 1930 r. układ zapobiegawczy zawarty pomiędzy firmą: „Kuzńskie Zakłady Górniczo-Przemysłowe, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” a jej wierzycielami został zatwierdzony.

R. H. B XXXIX 5850: „Francuska Spółka Akcyjna — Bureau Veritas Registre International de Classification de Navires. Przedstawicielstwo Spółki Akcyjnej Bureau Veritas w Polsce”. Celem spółki jest wykonywanie kontroli fabrykacji polskich statków powietrznych, oraz kontroli technicznej i klasyfikacji wszystkich czynnych zarejestrowanych w Polsce statków powietrznych, na klasyfikacji oraz ekspertyze statków wszelkiego pochodzenia, wyjąwszy statki wojenne, na dozorze nad budową nowych statków i reperacją starych, stwierdzeniu wszelkich uszkodzeń na konto osób trzecich, jak również mogącym z tego wyniknąć uregulowaniu należnych odszkodowań, oraz dokonywanie prób i przyjmowanie materiałów, wchodzących w skład żelaznych budowli, lub wszelkiego rodzaju przyrządów żelaznych, przeznaczonych zarówno do budowy statków jak i do innego użytku. Na działalność w Państwie Polskim przeznaczony jest obecnie kapitał w sumie zł. 300.000. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu zezwalające spółce na zmianę zakresu działalności w Polsce oraz podwyższenia kapitału zakładowego o zł. 250.000 opublikowane zostało w Nr. 281 „Monitora Polskiego” z dnia 5 grudnia 1931 r.

R. H. B XL 5997: „Henryk Fuks i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Elektoralnej 9.

R. H. B XLI 6017: „Towarzystwo Akcyjne Częstochowskiej Fabryki Guzików dawn. Jan i Stanisław Grosman”. Siedziba spółki przeniesiona została do Częstochowy. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie przeniesienia siedziby spółki opublikowane zostało w Nr. 292 „Monitora Polskiego” z dnia 19 grudnia 1931 r.

R. H. B XLI 6029: „Państwowe Zakłady Umundurowane w Warszawie”. Dyrekcję obecnie stanowią: Dyrektor naczelny Stefan Knapski, wicedyrektor Marjan Orzyński, obaj z Warszawy. Ferdynandowi Jakubczyc z Warszawy udzielono prokury dla Centrali. Wpisano na mocy uchwały Rady Administracyjnej z dnia 12 października 1931 r.

R. H. B XLI 6062: „Bracia Borkowscy Zakłady Elektrotechniczne, Spółka Akcyjna”. Zarząd obecnie stanowią: Edward Borkowski, Ferdynand Borkowski, Felicja Borkowska, Halina Świderkowa, Stanisław Borkowski, Alfons Laube, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy, akty notarialne i hipoteczne, weksle, żyra na wekslach, czeki oraz pełnomocnictwa podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, wszelkich dowodów i dokumentów oraz korespondencję bieżącą podpisuje jeden członek zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39 28 poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 266 „Monitora Polskiego” z dnia 18 listopada 1930 r.

R. H. B XLI 6066: „Fabryka Okuć Budowlanych Bracia Lubert, Spółka Akcyjna”. Członek zarządu Józef Lubert zmarł.

R. H. B XLII 6226: „Polskie Towarzystwo Samochodów Citroën, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Prokura Roberta de Loneux ustala. Prokurent Adolf Leenaers ma prawo podpisu łącznie z każdorazowym zarządcą lub prokurentem.

R. H. B XLV 6604: „Przedstawicielstwo i Laboratorium Chemiczno-Farmaceutyczne „Asmidar”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie, przy ul. Grzybowskiej 88.

R. H. B XLVI 6629: „Bush Service Corporation, Przedsiębiorstwo Transportowo-Ekspedycyjne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Wyganowskim w Warszawie, dnia 16 grudnia 1931 r. za nr. 1919, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XLVI 6673: „Polsko-Szwajcarska Spółka Drzewna Spółka Akcyjna”. Prokura Hermana Renfera ustala.

R. H. B XLVII 6742: „Polskie Zakłady Roentgenotechniczne Müller, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Inż. Kazimierzowi Lewiemu z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Wpis powyższy w dniu 12 stycznia 1932 r. uzupełniony został dopełnieniem: Firma obecnie brzmi: „Polskie Zakłady Roentgenotechniczne „Metalix”, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia w półników z dnia 30 listopada 1931 r.

R. H. B XLIX 6979: „Bracia Seydel i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zarządcami obecnie są: Mikołaj Wołoskiuk, Wacław Kozarski, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 25 listopada 1931 r. za nr. 2294.

R. H. B XLIX 7006: „Warszawski Przemysł Zamkowy i Okuć Budowlanych „Velbert”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Abram-Szyja Rembaum przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Lejba Rozenfeld z Warszawy. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Stanisław Bretkopf, kuratorem zaś adwokat Dawid vel Tadeusz Kohn z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 grudnia 1931 r. oraz decyzją tegoż Sądu z dnia 9 grudnia 1931 r. firmie: „Warszawski Przemysł Zamkowy i Okuć Budowlanych „Velbert”, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” ogłoszona została upadłość.

R. H. B XLIX 7075: „Auto-Sport” N. Markowska i W. Nowcecki, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Likwidatorem jest adw. Ryszard Kurnatowski z Warszawy, który podpisuje firmę spółki z dodatkiem „w likwidacji”. Z mocy wyroku Sądu Polubownego z dnia 4 listopada 1930 r. zatwierdzonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie dnia 2 — 3 czerwca 1931 r., spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B L 7109: „Polska Spółka Powiernicza, Spółka Akcyjna”. Bolesławowi Dobkiewiczowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub z prokurentem.

R. H. B L 7136: „Towarzystwo Budowlano-Eksploatacyjne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Inż. Leonid Kaganowicz przestał być zarządcą. Zarządca Mieczysław Tatała z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy podpisując firmę pod jej stemplem. Wpisano na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 30 maja 1931 r. za nr. 2142 i 7 sierpnia 1931 r. za nr. 3049.

R. H. B L 7196: „Inż. L. Krupka i L. Czarnecki, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Na likwidatora wybrany został Karol Zawodzki z Warszawy. Prokura Róży Czarneckiej ustala. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 9 grudnia 1931 r., spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B L 7189: „Stator”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 sierpnia 1931 r. Adolfowi Neumanowi ogłoszona została upadłość. Wskutek tego i na zasadzie par. 11 aktu notariusza Kokożko w Warszawie z dnia 8 sierpnia 1930 r. za nr. 584 spółka uległa rozwiązaniu, przedsiębiorstwo zaś przeszło na własność drugiego wspólnika Adama Singera, który prowadzi takowe nadal pod firmą: „Stator” Adam Singer.

R. H. B L 7205: „Eراك“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Valentino Castano przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Jędrzej Łychowski z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 3 listopada 1931 r.

R. H. B L 7235: „Hodowla Nasion Buraków Cukrowych „Motycz“, Spółka Akcyjna“. Na członka zarządu wybrany został dodatkowo Władysław Żórawski z Warszawy. Wpisano na mocy walnego zgromadzenia akcjonariuszów zeznanej przed notariuszem Wyganowskim w Warszawie, dnia 26 listopada 1931 r. za nr. 1834.

R. H. B LI 7382: „Mikado“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Zarządcami obecnie są: Dora Dawd, Alida-Anna-Marja van Voersem, Berto'd Wilderman, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na wekslach i czekach, akty, umowy pełnomocnictwa i prokury, oraz wszelkie zobowiązania podpisują dwaj którzykolwiek zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje każdy z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 2 grudnia 1931 r. za nr. 6268.

R. H. B LI 7388: „Skład Futer Francaises Fourrures Compagnie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Firma obecnie brzmi: „Skład Futer Compagnie Francaise des Fourrures, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie, dnia 2 grudnia 1931 r. za nr. 2361.

R. H. B LI 7396: „Handel Win, Wódek i Towarów Kolonialnych „Henrykówka“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Zarządczyni Stefania Krysińska z Henrykowa gm. Jabłonna pow. warszawskiego zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie, dnia 17 grudnia 1931 r. za nr. 1501.

R. H. B LII 7397: „Bank Handlowy w Warszawie, Spółka Akcyjna“. Wszelkie dowody zobowiązania, zlecenia, pełnomocnictwa

i listy Banku winny być podpisane łącznie przez dwie osoby mające prawo podpisu. Prócz naczelnego dyrektora, dyrektorów, wicedyrektorów prawo łącznego podpisu za Bank i jego oddziały służy prokurentom Banku. Akty notarialne i hipoteczne podpisują bądź dwie osoby z pośród dyrektorów, wicedyrektorów, bądź też jedna z nich łącznie z jednym z prokurentów. Prawo podpisywania za Oddział Banku prócz naczelnego dyrektora, dyrektorów, wicedyrektorów i prokurentów Banku, służy dyrektorom, wicedyrektorom i prokurentom danego oddziału. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39.1923 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 290 Monitora Polskiego z dnia 17 grudnia 1931 r.

R. H. B LII 7430: „Royal Cord, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Prokury Stanisława-Zygmunta Steinhausa, Eronisławy-Reginy Bregman i Stanisława Cybulskiego ustaly.

R. H. B LII 7505: „Towarzystwo Eksploatacji Kinateatrów „Tekin“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Wierzbowej 7 lokal kina „Adria-Palace“.

R. H. B LIII 7565: „Wyroby Tekstylne „Wyteks“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Stanisławowi Podolskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców.

R. H. B LIII 7594: „Kawiarnia-Cukiernia Bar-Dancing Cafe Adria, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem.

R. H. B LIII 7601: „Inż. C. Podlecki, W. Słobodziński i S-ka. Przedsiębiorstwo Inżynieryjno-Budowlane, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Spółka nie rozpoczynając działalności została rozwiązana na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 19 listopada 1931 r. za nr. 4336.

R. H. B LIII 7619: „Towarzystwo Miejskich i Międzydzielnych Komunikacji Autobusowych Spółka Akcyjna“. Otwarto Oddział w Wilnie.

BĄDŹ NOWOCZESNYM
I PODRÓŻUJ SAMOLOTAMI!

Informacje i bilety: Tel. 547-60, 808-50
i biura podróży

Prenumerując

„Lot Polski”

popieracie L. O. P. P.

Prenumerata roczna z 12 — P. K. O. 7.860
Warszawa — Długa 50

OBWIESZCZENIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ ZJEDNOCZONYCH ŚLUSARZY CHRZEŚCIJAN

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów Spółki, iż
NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się w lokalu Spółki w Warszawie, przy ul. pl. Grzybowski 3/5 w dn 27 czerwca r. b. o godz. 19 min. 15.

Porządek obrad: 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego; 2) Odczytanie protokołów: Nadzwycz. Waln. Zgrom. z dn. 16 I 1932 r. oraz Zwycz. Waln. Zgrom. z dn. 30 IV 1932 r.; 3) Sprawozdanie Zarządu w sprawie rejestracji nowego Statutu i uchwalenie poprawek, zgodnie z wymaganiami Wydz. Rejestr. Sądu Okręgowego; 4) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w pow. Zgromadzeniu, winni złożyć najmn. na 7 dni przed Zgromadzeniem w Zarządzie Spółki (pl. Grzybowski 3/5) swoje akcje lub świadectwa depozytowe.

II OGŁOSZENIE

Zarząd Warszawskiej Fabryki Guzików, S. A.

zawiadamia PP. akcjonariuszy, iż dn. 21 czerwca r. b. o godz. 16 w lokalu Zarządu Spółki w Warszawie na Pradze, przy ul. Radzymińskiej odbędzie się

XI ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej, zatwierdzenie bilansu, r-ku strat i zysków, podział zysków za rok operacyjny 1931 oraz udzielenie absolutorjum Zarządowi z działalności jego. 2. Ustalenie wynagrodzenia członków Komisji Rewizyjnej za 1931 rok. 3. Wybór członków Komisji Rewizyjnej na 1932 rok. 4. Wybór 2-ch członków Zarządu wobec upływu kadencji. 5. Ustalenie pensji dla członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej na 1932 rok. 6. Upoważnienie Zarządu do korzystania z kredytu z zabezpieczeniem hipotecznym, bądź czystymi wpisami, bądź kaucjami. 7. Wybór pisma do ogłoszeń Spółki. 8. Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Zgromadzeniu z prawem głosu, winni złożyć Zarządowi akcje lub zastępujące dowody nie później, niż na 7 dni przed datą Walnego Zgromadzenia, w biurze Spółki, przy ul. Radzymińskiej 7.

Zarząd Spółki Akcyjnej

Związkowa Centrala Maszyn w Poznaniu

zawiadamia, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się w poniedziałek dn. 27 czerwca 1932 r. o godz. 12 w poł., w lokalu firmowym Związkowej Centrali Maszyn w Poznaniu, przy ul. Fr. Ratajczaka 16.

Porządek obrad: 1) Sprawozdanie Zarządu z czynności za 1931 r. i przedłożenie bilansu i rachunku zysków i strat za 1931 r.; 2) Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej; 3) Zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za 1931 r. i udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej; 4) Uchwała, dotycząca pokrycia strat; 5) Wybór członka Rady Nadzorczej; 6) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu Spółki, będą mieć prawo do uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu tylko naówczas, jeżeli akcje ich złożone zostaną w Spółce przynajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia i nie będą odebrane przed ukończeniem tegoż. Zamiast akcji mogą być złożone zaświadczenia, wydane na dowód złożenia akcji w Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu — po myśli § 14 statutu.

Poświadczenia powyższe zawierają muszą, prócz oznaczenia ilości i rodzaju akcji, także zapewnienie, że złożone akcje nie będą wydane przed ukończeniem Walnego Zgromadzenia.

Zarząd: Józef Zajczkowski

RADA NADZORCZA SPÓŁKI AKCYJNEJ

„POLSKIE RADJO”

zawiadamia, że począwszy od 1 lipca r. b. „The British Overseas Bank Ltd” w Londynie, wypłacać będzie za kupon Nr. 1

PROCENTY OD OBLIGACYJ

Pierwszej 8% Pożyczki Inwestycyjnej „Polskie Radio”, S. A.

Zarząd Spółki Akcyjnej

Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego w Łodzi

podaje do wiadomości, że Zwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszów, jakie miało odbyć się w dn. 30 kwietnia 1932 r. z powodu braku quorum nie doszło do skutku, wobec czego

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się w dn. 24 czerwca 1932 r., o godz. 11 przed poł. w lokalu Spółki w Łodzi z tym samym porządkiem dziennym a mianowicie:

1) Zagajenie Walnego Zgromadzenia i wybór przewodniczącego; 2) Sprawozdanie Zarządu, Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej oraz rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku strat i zysków za 1931 r.; 3) Udzielenie absolutorjum władzom Spółki; 4) Ustalenie preliminarza na 1932 r.; 5) Zatwierdzenie kooptacji członków Rady Nadzorczej; 6) Wybór członków Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej; 7) Wynagrodzenie Komisji Rewizyjnej; 8) Uzupełnienie statutu; Zarząd powinien w ciągu trzech miesięcy od upływu roku obrachunkowego sporządzić i złożyć władzom nadzorczym do zbadania bilans na ostatni dzień roku obrachunkowego, rachunek zysków i strat oraz sprawozdanie z działalności Spółki za rok ubiegły. Zwyczajne Walne Zgromadzenie powinno odbyć się corocznie w ciągu pięciu miesięcy po upływie roku obrachunkowego; 9) Wnioski Rady Nadzorczej; 10) Wolne wnioski akcjonariuszów.

Właściciele akcji imiennych, względnie świadectw tymczasowych mają prawo uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu jeżeli zostaną zapisani do księgi akcyjnej przynajmniej na 7 dni przed odbyciem Walnego Zgromadzenia.

Posiadacze akcji na okaziciela winni przynajmniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia złożyć swe akcje w oryginale na ręce Zarządu Spółki w Łodzi, lub przedstawić zaświadczenie na dowód złożenia ich akcji u notariusza lub w instytucji kredytowej krajowej. W zaświadczeniach tych należy wymienić numery akcji i stwierdzić że akcje nie będą wydane przed ukończeniem Walnego Zgromadzenia.

Zgromadzenie to ważne będzie bez względu na ilość reprezentowanych na niem akcji.

I OGŁOSZENIE

ZARZĄD TOWARZYSTWA UBEZPIECZEŃ ORZEŁ, S. A.

zawiadamia, że wyznaczone na dz. 31 maja b. r. XI Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów (patrz „Monitor Polski” Nr. 106 10.V 1932 r.) nie doszło do skutku z powodu niezłożenia ilości akcji, wymaganej przez § 22 statutu. Wobec tego Zarząd zwołuje

POWTÓRNE XI ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

na dz. 28 czerwca b. r. o godz. 5 po poł. w sali posiedzeń Banku Dyskontowego Warszawskiego w Warszawie przy ul. Fredry Nr. 8, z tym samym porządkiem dziennym. Zebranie to, jako powtórne, będzie prawomocne bez względu na ilość reprezentowanych przez PP. Akcjonariuszów akcji.

Zarazem Zarząd zwraca uwagę Akcjonariuszów na prawo zgłoszenia poszczególnych spraw na porządek dzienny powyższego Walnego Zgromadzenia, zgodnie z art. 54 prawa o spółkach akcyjnych.

W tutejszym rejestrze handlowym oddział „B” pod Nr. 106 przy firmie

Biuro Budowlane F. Skąpski i S-ka Inżynierowie, S. A. w Gdyni

dn. 20 maja 1932 dopisano:

Uchwała walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dn. 30 kwietnia 1931 r. uzupełniono statut spółki przez dodanie § 12 (co do miejsca walnego zgromadzenia), 13 (co do terminu zwołania walnego zgromadzenia) i 14 (co do terminu, w którym zarząd ma sporządzić i przedłożyć bilans, rachunek strat i zysków i sprawozdanie z działalności spółki).

Sąd Grodzki w Gdyni

Zarząd Spółki Akcyjnej „FLUID”

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszy, że w dn. 20 VI o godz. 12 w poł., w gmachu Stowarzyszenia Techników w Warszawie, przy ul. Czackiego Nr. 3/5, jako w drugim terminie odbędzie się

ZWYCZAJNE ZEBRANIE AKCJONARJUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym: 1) Wybór Przewodniczącego Zebrania; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu i r-ku strat i zysków za 1931 r.; 3) Wybór 1 członka zarządu i 1 zastępcy; 4) Wybór Komisji Rewizyjnej; 5) Wybór dyrektora zarządzającego na 1932 r.; 6) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, życzący wziąć udział w głosowaniu na niniejszym Zebraniu, winni złożyć swe akcje na 14 dni przed Zebraniem w biurze Zarządu, ewentualnie świadectwa depozytowe instytucji, gdzie takowe są zdeponowane z wymienieniem ilości i N N.

Wnioski swe winni PP. Akcjonariusze przestać do biura Zarządu na dni 7 przed terminem Zebrania, inaczej takowe nie będą mogły być rozpatrywane.

II OGŁOSZENIE

Zarząd Fabryki Narzędzi Chirurgicznych, Weterynaryjnych i Wyrobów Stalowych Ostrych ALFONS MANN S. A. w Warszawie

zaprasza PP. Akcjonariuszów Spółki na

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

wyznaczone dn. 17 czerwca 1932 r. o godz. 18, w siedzibie Zarządu Spółki, pl. Małachowskiego 2.

Porządek obrad: 1) Wybór przewodniczącego Zebrania; 2) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i Zarządu, zatwierdzenie sprawozdania i bilansu na 31 grudnia 1931 r., powzięcie uchwały, dot. pokrycia straty oraz udzielenie Zarządowi absolutorjum; 3) Uchwalenie preliminarza wydatków na 1932 r. i określenie wynagrodzenia władz Spółki; 4) Wybór 2 członków Zarządu i 5 członków Komisji Rewizyjnej; 5) Unieważnienie uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów Spółki z dn. 30 maja 1930 r., dot. podwyższenia kapitału zakładowego o zł 75.000-00 oraz liczby akcji i powzięcie w tej sprawie uchwały innej; 6) Wnioski.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w tym zebraniu, winni złożyć swoje akcje najpóźniej na dni siedem przed Zgromadzeniem w Zjednoczonym Banku Ziemiańskim, S. A. w Warszawie, ul. Kredytowa 1, lub w biurze Zarządu Spółki.

ROCZNE ZEBRANIE AKCJONARJUSZÓW

Georges Geilling & C-ie, S. A. w Poznaniu

odbędzie się w dn. 22 czerwca r. b. o godz. 11 w lokalu Spółki, ul. Grunwaldzka 18.

Porządek obrad: 1) Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadz.; 2) Zatwierdzenie bilansu, rachunku zysków i strat za 1931 r. i udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadz.; 3) Zmiana a. § 3 przez skreślenie obowiązku: „ogłoszenia w piśmie lokalnym”; b. § 4 statutu (kap. akc. wynosi 262.500 zł) przez obniżenie kap. akc. o zł. 131.250, celem pokrycia strat bilansowych; 4) Uzupełniający wybór członków Rady; 5) Wolne wnioski.

Zarząd:

(—) St. Maciejewski (—) Fr. Grzybkowski

WALNE ZGROMADZENIE SPÓLKI AKCYJNEJ „Instytut dla Curioterapii Zakład dla Leczenia Radium” W KRAKOWIE, S. A.

odbędzie się w dn. 26 czerwca r. b. o godz. 11 przed poł. w kancelarji P. mec. dr. Juliana Gertlera, w Krakowie, ul. św. Marka 21, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej i wnioski co do udzielenia absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczej;
- 2) Wniosek w sprawie likwidacji spółki, w myśl Rozp. Prez. Rzplitej z dn. 22/III 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, poz. 383);
- 3) Wybór likwidatorów i ustanowienie ich wynagrodzenia;
- 4) Wybór Komisji Rewizyjnej.

Prof. Kazimierz Majewski

Prezes Rady Nadzorczej

Akcjonariusz, chcący brać udział w Walnym Zgromadzeniu osobiście lub przez pełnomocnika, winien na 8 dni przed Walnym Zgromadzeniem złożyć w Kasie Spółki posiadane akcje, względnie i pełnomocnictwa.

Zarząd Spółki „NASZ SKLEP URANJA”, S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 30 czerwca 1932 r. o godz. 6 po połud. odbędzie się w sali Stowarzyszenia Kupców Polskich w Warszawie, ul. Szkolna 10,

DOROCZNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego; 2) Rozporządzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, bilansu i rachunku strat i zysków za rok operacyjny 1931/32, oraz udzielenie władzom Spółki absolutorjum; 3) Wolne wnioski, o ile będą zgłoszone stosownie do art. 54 prawa o spółkach akcyjnych.

PP. Akcjonariusze, chcący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, winni na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia złożyć w biurze Zarządu w Warszawie, ul. Sienna 15, swoje akcje względnie zaświadczenia, zgodnie z art. 59 prawa o spółkach akcyjnych.

Zarząd Spółki Akcyjnej

„Fabryka Aparatów Elektrycznych R. Szpotafiński i S-ka”, S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, iż na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia z dn. 30 kwietnia r. b. celem pokrycia strat zmniejsza się kapitał zakładowy Spółki o 3/4, t. j. do sumy zł 62.500-00, podzielonych na 625 akcji po zł 100 przez zamianę 4 akcji dotychczasowych na 1 akcję. Jednocześnie uzupełnia się kapitał zakładowy do zł 250.000-00 przez wypuszczenie nowej emisji akcji na sumę zł 187.500-00, t. j. 1.875 akcji na okaziciela po zł 100 wartości nominalnej każda akcja.

Prawo poboru nowej emisji przysługuje akcjonariuszom proporcjonalnie do posiadanych przez nich akcji dawnej emisji. Termin zamknięcia subskrypcji na nową emisję akcji oznacza się na dz. 12 lipca r. b. Należność za akcje nowej emisji winna być całkowicie wpłacona przy subskrypcji w Kasie Spółki w Warszawie, ul. Kałuszyńska 4.

Warszawa, dn. 31 maja 1932 r.

Z powodu niedojścia do skutku Walnego Zgromadzenia w dn. 31 maja r. b.

Zarząd „Spółki Akcyjnej dla Handlu Rurami”

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW odbędzie się w dn. 24 czerwca r. b., o godz. 6 i pół po poł. w lokalu biura Spółki w Warszawie, przy ul. Czackiego Nr. 19.

Porządek dzienny: 1) Wybór przewodniczącego; 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 3) Zatwierdzenie bilansu za 1931 r. i podział zysku, względnie pokrycie strat; 4) Budżet wydatków na 1932 r.; 5) Upoważnienie Zarządu do obciążania hipoteki nieruchomości Spółki; 6) Wybory członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 7) Wynagrodzenie Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 8) Wolne wnioski.

SĄD OKRĘGOWY W JAŚLE

Wydział I cywilny
dn. 16 kwietnia 1932 r.
I. Firm. 59/32

Rg. B. I. 60

ZMIANA WPISÓW REJESTROWYCH

Na zasadzie zgłoszenia z 22/3 1932 r. Firm. 59/32, oraz notarialnie sporządzonego protokołu z daty Jasło 18 marca 1931 r. L. R. 8425, uzgadniającego statut Spółki z przepisami rozp. Prez. Rzpłtej Polskiej z 22/3 1928 r. Nr. 39 (Dz. Ust. R. P. poz. 383), wreszcie statutu zatwierdzonego zezwalającym postanowieniem Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z daty Warszawa 31/12 1931 r. ogłoszonym w „Monitorze Polskim” 4 marca 1932 r. Nr. 52 zarządza się pod datą dzisiejszą w rejestrze dla spółek akcyjnych przy firmie:

„JASŁO” ZAKŁADY PRZEMYSŁOWO-NAFTOWE

GARTENBERG I SCHREYER, S. A. W NIEGŁOWICACH

następujące wpisy:

1) Firma podpisanej spółki brzmi: „Jasło” Zakłady Przemysłowo-Naftowe „Gartenberg i Schreyer”, Spółka Akcyjna, po francusku: „Jasło” Société Anonyme pour l’Industrie du Pétrole „Gartenberg et Schreyer”, po holendersku: „Jasło” Naamloze Vennootschap Mineraleolie Onderneming Gartenberg et Schreyer, po angielsku: „Jasło” Gartenberg and Schreyer Oil — Industries Limited, po niemiecku: „Jasło” Mineralölwerke Gartenberg und Schreyer Aktengesellschaft.

2) Siedzibą Spółki są Niegłowice, powiat Jasło;

3) Przedmiotem przedsiębiorstwa Spółki jest:

I. Prowadzenie rafinerji nafty i fabryki olejów mazynych w Niegłowicach, powiat Jasło i prowadzenie wszelkiego rodzaju interesów wchodzących w zakres przemysłu i handlu naftowego.

II. W szczególności należy również do zakresu działalności Spółki:

a) nabywanie na własność lub dzierżawienie terenów naftowych, dalsze prowadzenie, lub zakładowanie nowych kopalń nafty, gazów oraz innych minerałów, mających związek z celami lub potrzebami spółki, również nabywanie udziałów w takich kopalniach,

b) nabywanie na własność i dzierżawienie gruntów, nieruchomości lub ruchomości, potrzebnych w Spółce w zakresie jej działalności,

c) nabywanie na własność, zakładanie, dzierżawienie i prowadzenie rafinerji, fabryk, instalacji, magazynów, zbiorników i innych urządzeń pomocniczych z celami spółki związanych,

d) zakładanie, posiadanie i dzierżawienie rurociągów oraz wszelkich innych środków transportowych i innych urządzeń pomocniczych,

e) zakładanie w kraju i za granicą biur, sklepów i składów mających na celu zbycie produktów, oraz zakładanie i przystępowanie w interesie Spółki do instytucji i organizacji handlowych,

f) tworzenie i uczestniczenie w spółkach i innych organizacjach mających na celu zakupno surowców i materiałów dla celów Spółki, oraz zbycie jej produktów.

Przy prowadzeniu tych interesów musi spółka stosować się do wszystkich obowiązujących przepisów prawnych. O ile więc do prowadzenia tych interesów wymagane jest osobne uprawnienie, albo osobne zezwolenie (koncesja) ze strony władz państwowych, obowiązana jest Spółka stosownie do istniejących przepisów uzyskać poprzednio takie uprawnienie lub zezwolenie.

Kapitał Spółki wynosi 2,000,000 złotych, podzielonych na 20,000 sztuk akcji po 100 zł. na okaziciela opiewających pełno i w gotówkę wpłaconych i to każda akcja nominalnej wartości 100 zł.

5) Firma Spółki będzie podpisywana pod wypisaniem lub odbitem mechanicznie brzmieniem nazwy Spółki w ten sposób, że umieszcza swe własnoręczne podpisy a) albo dwaj członkowie Komitetu Wykonawczego, albo b) jeden członek Komitetu Wykonawczego i jeden Prokurent Spółki, albo 3) dwaj prokurenci przez Zarząd Spółki imienne zamianowani, którzy będą uprawnieni do kolektywnego podpisywania firmy, przy czym prokurenci umieszczają przy podpisie dodatek wskazujący na prokurę. Ponadto Zarządowi Spółki służy prawo każdorazowego delegowania ze swojego grona członków z uprawnieniem kumulatywnego podpisywania firmy z jednym z członków Komitetu Wykonawczego.

Wszelkie obowiązkowe ogłoszenia Spółki będą umieszczane w „Monitorze Polskim”, w tygodniku „Polska Gospodarcza” w Warszawie, a ponadto conajmniej w jednym piśmie codziennym wychodzącym w Polsce, które na przeciąg jednego roku oznaczy Walne Zgromadzenie Spółki.

6) Władzami Spółki: a) Zarząd, b) Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy, c) Komisja Rewizyjna.

7) Zarząd Spółki składa się conajmniej z 5-ciu, a conajwyżej 18-tu członków.

8) Spółka opiera się na statucie uzgodnionym z przepisami prawa o spółkach akcyjnych przez Walne Zgromadzenie, odbyte dnia 17 marca 1931 r. objętym poświadczeniem notarialnym z 18 marca 1931 r. Lr. 8425 i zatwierdzonym postanowieniem Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z 31 grudnia 1931 r.

SĄD OKRĘGOWY W KRAKOWIE

Wydział II handlowy
dn. 26 stycznia 1932 r.
II. Firm. 171/32

B. II. 180

Do ts rejestru handlowego Oddział „B” przy firmie **Jan Götz — Okocimski Browar i Zakłady Przemysłowe, S. A.** wpisano dodatkowo: Dzień wpisu: 26 stycznia 1932 r. Prokuratorami firmy ustanowiono D-ra Adama Mikołaja Krupnickiego urzędnika browaru, w Okocimie zamieszkałego, oraz Jana Polańskiego naczelnego buchaltera spółki, w Okocimie zamieszkałego, którzy firmę spółki podpisywać będą w ten sposób, że pod wydrukowaną, stemplem wyciśniętą lub przez kogokolwiek wypisaną firmą spółki położą swe podpisy, a to którykolwiek z nich łącznie z jednym członkiem Zarządu. Wpisano na podstawie zgłoszenia z dn. 23 I 1923 i protokołu Walnego Zgromadzenia z dn. 30 grudnia 1930 r. L. Rep. 40977.

SĄD OKRĘGOWY W KRAKOWIE

Wydział II handlowy
dn. 15 lutego 1932 r.
II. Firm. 287/32

B. I. 87

Do ts rejestru handlowego Oddział „B” przy firmie: **„Górka” Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cementu w Sierszy** wpisano dodatkowo: Dzień wpisu: 15 lutego 1932 r. Zjednoczone Fabryki Portland Cementu „Firley”, S. A., z siedzibą w Warszawie, przejęła w drodze fuzji cały majątek firmy z aktywami i pasywami. Wykreśla się firmę z ts rejestru handlowego. Wpisano na podstawie zgłoszenia z dn. 10 lutego 1932 r., protokołu Walnego Zgromadzenia z dn. 26 listopada 1927 r. LR 37249, wypisu z aktu notarialnego z daty Warszawa, dn. 29 listopada 1927 r. Nr. 2938, uchwały Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 21 lutego 1930 r. R. H. B XXXCII 5580.

Zarząd Fabryki Szklanej „HUTA SZKLANA JABŁONIA”, S. A.

zawiadamia, iż w dn. 28 czerwca 1932 r. o godz. 6 wieczorem, w lokalu Zarządu w Warszawie, przy pl. Małachowskiego Nr. 2 m. 22, odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

1) Zatwierdzenie sprawozdania, bilansu, rachunku zysków i strat za 1931 r. oraz planu działania i budżetu na 1932 r.; 2) Wybór Zarządu i Komisji Rewizyjnej oraz ustalenie wysokości wynagrodzenia; 3) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Zgromadzeniu, winni najpóźniej w dn. 21 czerwca 1932 r. złożyć Zarządowi swe akcje lub odnośne kwity depozytowe.

Zarząd Spółki Akcyjnej pod firmą „DOM HANDLOWY BRACIA MAZUR”, S. A.

zawiadamia Pp. Akcjonariuszów, że w dn. 29 czerwca 1932 r. o godz. 7 wiecz., w lokalu Spółki w Warszawie, ul. Królewska 49, odbędzie się

WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW SPÓŁKI

z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór Przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu Spółki za 1931 r.; 3) Zatwierdzenie budżetu i planu działalności na 1932 r.; 4) Wybór członków Rady, Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 5) Uzupelnienie kapitału zakładowego, wzgl. uchwalenie likwidacji Spółki; 6) Zmiana statutu; 7) Wolne wnioski.

ZARZĄD

Towarzystwa Przemysłowego „Kabel”, S. A.

zawiadamia, że w dn. 28 czerwca 1932 r. o godz. 5 po poł. odbędzie się w lokalu Towarzystwa w Warszawie, przy ul. Mazowieckiej Nr. 4

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu, rachunku strat i zysków za 1931 r., decyzja odnośnie pokrycia straty bilansowej i udzielenia absolutorjum Radzie Nadzorczej i Zarządowi; 3) Wybory do Rady Nadzorczej i Zarządu oraz ustalenie funkcji i wysokości wynagrodzenia Rady Nadzorczej; 4) Ustalenie pisma, przeznaczonego dla ogłoszeń Spółki; 5) Wolne wnioski.

Stosownie do § 59 Prawa o Spółkach Akcyjnych, Akcjonariusze, chcący uczestniczyć w Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu, obowiązani są na 7 dni przed terminem Zgromadzenia przedstawić akcje względnie świadectwa depozytowe w biurze Spółki, ul. Mazowiecka Nr. 4.

Zarząd Spółki Akcyjnej

„Kolej Elektryczna Łódzka”, S. A.

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że w **środe, dn. 22 czerwca 1932 r. o godz. 17** odbędzie się w lokalu Banku Przemysłowców Łódzkich w Łodzi przy ul. Ewangelickiej Nr. 15

XXXII ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

z następującym porządkiem dziennym: 1. Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 1931 i pokwitowanie władz Spółki. 2. Podział zysku za rok 1931. 3. Uchwalenie budżetu na rok 1932 (także określenie wynagrodzenia Zarządu i Rady Nadzorczej). 4. Wolne wnioski z art. 54 prawa akcyjnego.

PP. Akcjonariusze, zamierzający uczestniczyć w tem Zgromadzeniu, winni złożyć swe akcje lub kwity depozytowe krajowych instytucji kredytowych w biurze Zarządu Spółki w Łodzi, ul. Tramwajowa 6, najpóźniej do dnia 14 czerwca r. b. włącznie.

RADA ZARZĄDZAJĄCA

Towarzystwa Ubezpieczeń „POLONIA”, S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że wskutek nieprzybycia na wyznaczone na dz. 27 maja 1932 r.

XIV ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

rozporządzających wymaganą przez statut ilością głosów, zgromadzenie to nie mogło się odbyć i wskutek tego zwołuje się PP. Akcjonariuszów na Walne Zgromadzenie w drugim terminie, odbyć się mające w sali sesyjnej w gmachu Towarzystwa w Warszawie, przy ul. pl. Jana Dąbrowskiego Nr. 1, w dn. 25 czerwca 1932 r. o godz. 5 po poł., z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie Zebrania i wybór Przewodniczącego; 2) Sprawozdanie Rady Zarządzającej i Komisji Rewizyjnej; 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1931 r. i udzielenie władzom absolutorjum; 4) Zatwierdzenie budżetu na 1932 r.; 5) Ustąpienie członków Rady Zarządzającej i Komisji Rewizyjnej z powodu wejścia w życie nowego statutu i określenie wynagrodzenia; 6) Wybory 8 członków Zarządu i określenie ilości członków Rady Nadzorczej i wybór tychże, zgodnie z nowym statutem; 7) Utrzymanie w mocy uchwał poprzedniego Walnego Zgromadzenia z dn. 15/7 1931 r.: p. 7 i 8, dotyczących podwyższenia kapitału akcyjnego, p. 9, dotyczącego rozszerzenia działalności Towarzystwa przez wprowadzenie działy ubezpieczeń od wypadków, i p. 10, dotyczącego się sprzedaży połowy domu; 8) Wolne wnioski.

Zgromadzenie to będzie prawomocne bez względu na ilość obecnych Akcjonariuszów oraz ilość reprezentowanych akcji.

I OGŁOSZENIE

Zarząd Spółki Akcyjnej p. f.

„Towarzystwo Budowy i Eksploatacji Kolei Dojazdowych w Polsce”, S. A.

zawiadamia, że w dn. 30 czerwca 1932 r. o godz. 5 po poł., odbędzie się w Warszawie, przy ul. Zielnej 45 m. 2. w drugim terminie

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE SPRAWOZDAWCZE

z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór przewodniczącego; 2) Zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1931 r. i udzielenie Zarządowi pokwitowania; 3) Wybór 5 członków Zarządu; 4) Wybór 5 członków Komisji Rewizyjnej; 5) Zmiany Statutu, a mianowicie: a) w § 8 dodaje się dalszy (siódmy) ustęp o brzmieniu następującym: „Zamiast przelewania części czystego dochodu do kapitału amortyzacyjnego Zarząd może skupywać za odnośną sumę własne akcje spółki, celem ich natychmiastowego umorzenia”; b) Skreśla się dotychczasową treść 16 i zastępuje następującymi postanowieniami: „Uchwały Walnego Zgromadzenia zapadają większością oddanych głosów. Uchwały w przedmiocie zmian statutu, emisji obligacji, powiększenia lub obniżenia kapitału akcyjnego, połączenia spółek (fuzja), rozwiązania i likwidacji spółki, zbycia przedsiębiorstwa spółki lub jego hipotecznego obciążenia zapadają większością przynajmniej trzech czwartych oddanych głosów”; c) w ust. 1 § 26 wyrazy „w formie aktu rejentałnego” zastępuje się wyrazami „przez notariusza”; d) w § 27 po wyrazie „akcjonariuszów” dodaje się wyrazy „lub z poza ich grona”; e) w § 28 skreśla się ustępy 1, 2, 4 i 5, tak, że paragraf ten otrzymuje brzmienie następujące: „Mandaty członków Zarządu gasną z dniem odbycia Walnego Zgromadzenia, zatwierdzającego sprawozdanie, bilans i rachunek zysków i strat za ostatni rok ich urzędowania. W miejsce członków ustępujących Walne Zgromadzenie wybiera nowych członków. Ustępujący członkowie Zarządu mogą być wybrani ponownie”; f) W ustępie 2 § 38 po wyrazie „Zarządu” dodaje się wyrazy „lub prokurenta”.

6) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, reprezentujący przynajmniej jedną dziesiątą część kapitału akcyjnego, mają prawo umieszczenia poszczególnych spraw na porządku dziennym i powinni w tym celu zgłosić do Zarządu piśmienne żądanie ze wskazaniem konkretnych wniosków oraz udowodnić posiadanie wymaganej ilości akcji — najpóźniej na czternaście dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

PP. Akcjonariusze pragnący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu powinni złożyć swoje akcje w spółce przynajmniej na siedem dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

II OGŁOSZENIE

Zarząd Spółki Akcyjnej

„ZAKŁADY CHEMICZNE KUTNO”, S. A.

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że w dn. 20 czerwca 1932 r., o godz. 6 po poł., w siedzibie Zarządu Spółki, przy ul. Profesorskiej Nr. 6 w Warszawie, odbędzie się

ROKOWNE ZWYKŁE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

Spółki, z następującym porządkiem obrad: 1) Zagajenie Zebrania przez członka Zarządu; 2) Wybór przewodniczącego; 3) Sprawozdanie Zarządu; 4) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej; 5) Zatwierdzenie bilansu, rachunku zysków i strat i podziału zysków za 1931 r.; 6) Udzielenie pokwitowania władzom Spółki; 7) Proponowany budżet i plan działania na rok operacyjny 1932; 8) Ustalenie wynagrodzenia członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 9) Upoważnienie Zarządu do zawierania pożyczek i w tym celu do obciążania hipoteki nieruchomości Spółkowej; 10) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w tem Zebraniu, winni złożyć swe akcje lub świadectwa tymczasowe polskich instytucji kredytowych ze wskazaniem numerów akcji najpóźniej na 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem w biurze Zarządu Spółki w Warszawie, ul. Profesorska 6.

II OGŁOSZENIE

Zarząd Spółki Akcyjnej

FABRYKI PORTLAND-CEMENTU „SZCZAKOWA“

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że

45 ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się w Bielsku, w biurze Spółki, przy ul. Krasieńskiego 32, w dn. 23 czerwca 1932 r. o godz. 10.30 przed poł., z następującym porządkiem dziennym:

1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i przedłożonego bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1931 r.; 2) Rozpatrzenie sprawozdania Komisji Rewizyjnej; 3) Powzięcie uchwały w sprawie zamknięcia rachunkowego za 1931 r. i udzielenia absolutorjum władzom Spółki; 4) Zatwierdzenie kooptacji, dokonanej przez Radę Nadzorczą; 5) Wybór członków Rady Nadzorczej oraz Komisji Rewizyjnej; 6) Ustalenie wynagrodzenia delegatów Rady Nadzorczej do indywidualnego wykonywania czynności nadzorczych oraz wynagrodzenia Komisji Rewizyjnej; 7) Uchwała w sprawie nabycia kilku nieruchomości w drodze zamiany; 8) Oznaczenie dziennika dla ogłoszeń Spółki.

Akcjonariusze, zamierzający wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, winni przynajmniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia złożyć swe akcje w oryginalne lub zaświadczenia na dowód złożenia akcji u notariusza lub w jednej z krajowych instytucji kredytowych, w kasie Spółki w Bielsku, ul. Krasieńskiego 32, lub w następujących instytucjach: w Bielsku — w Śląskim Zakładzie Kredytowym, w Warszawie — w Warszawskim Banku Dyskontowym, w Wiedniu — w Austriackim Zakładzie Kredytowym dla Handlu i Przemysłu, I, Am Hof 6.

SPÓŁKA PEDAGOGICZNA, S. A. w Poznaniu, Podgórna 7

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że w dn. 5 lipca 1932 r. o godz. 19 w lokalu „Pod Strzechą” w Poznaniu, Plac Wolności odbędzie się doroczne

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIJUSZÓW

z następującym porządkiem obrad:

1) Otwarcie Zgromadzenia; 2) Wybór Przewodniczącego; 3) Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej za rok gosp. ubiegły; 4) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat; 5) Podział zysków wzgl. pokrycie strat; 6) Udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej; 7) Wybór członków Rady Nadzorczej w miejsce ustępujących — przez wylosowania; 8) Uchwała, dotycząca umieszczenia ogłoszeń o Walnym Zgromadzeniu; 9) Wolne wnioski akcjonariuszów.

PP. Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć swoje akcje lub świadectwa depozytowe z podaniem numerów akcji najpóźniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia w lokalu Zarządu Spółki w Poznaniu, Podgórna 7.

Spółka Pedagogiczna, S. A.

(—) Ostrowski, (—) Krantz, (—) Dominiczak

Zarząd Fabryki WYROBÓW CERAMICZNYCH „OPOCZNO“, S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 2 lipca r. b. o godz. 12 w poł. w lokalu Spółki przy ul. Szopena 12 m. 5 w Warszawie, odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIJUSZÓW

z porządkiem dziennym następującym:

1) Sprawozdanie Zarządu; 2) Zatwierdzenie bilansu i rachunku strat i zysków za 1931 r.; 3) Zatwierdzenie budżetu na 1932 r.; 4) Wybory statutowe; 5) Sprawa przeniesienia siedziby Spółki do Opoczna i w związku z tem zmiana § 2 Statutu; 6) Wolne wnioski.

W razie nieprzybycia dostatecznej liczby PP. Akcjonariuszów, w dn. 16 lipca r. b. w tymże lokalu o tejże godzinie, odbędzie się drugie zebranie prawomocne bez względu na ilość obecnych Akcjonariuszów i reprezentowanej przez nich części kapitału.

ZARZĄD

„TOWARZYSTWA AKCYJNEGO QUEBRACHO” W WARSZAWIE

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 23 czerwca 1932 r. o godz. 6 po poł., odbędzie się w biurze Zarządu, przy ul. Rybaki 6, w Warszawie

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIJUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie i wybór przewodniczącego; 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 3) Zatwierdzenie bilansu i rachunku strat i zysków za 1931 r.; 4) Ustalenie budżetu na 1932 r.

Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć swoje akcje, względnie dowody depozytowe lub zastawowe na 7 dni przed datą Walnego Zgromadzenia w biurze Zarządu, przy ul. Rybaki 6, w Warszawie.

ZARZĄD

Modrzejewskich Zakładów Górniczo-Hutniczych, S. A.

zawiadamia, że zwołane na dz. 18 maja 1932 r. doroczne Walne Zgromadzenie nie doszło do skutku z powodu nieprzybycia dostatecznej liczby akcjonariuszów; wobec tego — stosownie do § 10 statutu — Zarząd zwołuje dn. 24 czerwca 1932 r. na godz. 5 po poł., do lokalu biura Zarządu w Warszawie, ul. Srebrna 9

WALNE ZGROMADZENIE

w drugim terminie, które będzie prawomocne bez względu na liczbę reprezentowanych na niem akcji.

Porządek dzienny obejmuje:

1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdań, bilansu, rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1931; 2) Budżet i plan działań; 3) Wybory władz: a) Rady Nadzorczej, b) Komisji Rewizyjnej; 4) Zatwierdzenie nabycia nieruchomości i upoważnienie Zarządu do nabycia, sprzedaży, dzierżawy, względnie do zamiany nieruchomości oraz do korzystania z kredytu i zabezpieczenia tegoż; 5) Zgłoszone wnioski o uzupełnienie §§ 8 i 16 statutu przez dodanie:

w § 8 ustępu: Doroczne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów, odbywa się najpóźniej w miesiącu maju każdego roku, w § 16 ustępu: Zarząd Spółki jest obowiązany w ciągu 3 miesięcy od upływu roku obrotowego sporządzić i złożyć władzom nadzorczym do zbadania bilans, rachunek zysków i strat oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działalności Spółki za rok ubiegły.

Właściciele akcji imiennych mają prawo uczestniczyć na Walnym Zgromadzeniu o ile co najmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia będą zapisani do ksiąg Spółki, jako akcjonariusze, właściciele zaś akcji na okaziciela — o ile w tym samym terminie złożą w biurze Zarządu w Warszawie, ul. Srebrna 9, w dni powszednie w godz. 10 — 12 w poł. swe akcje, względnie dowód złożenia akcji u notariusza albo w instytucji kredytowej krajowej (art. 59 pr. o sp. akc.).

WALNE ZGROMADZENIE

Towarzystwa Przemysłowego Koseckich, S. A. we Lwowie

odbędzie się w dn. 30 czerwca 1932 r. o godz. 17 w kancelarii notariusza Szelewskiego we Lwowie, ul. Jagiellońska Nr. 4 z następującym porządkiem dziennym:

1) Odczytanie protokołu ostatniego Walnego Zgromadzenia; 2) Sprawozdanie Rady Nadzorczej z działalności Spółki za rok administracyjny od 1 stycznia do 31 grudnia 1931 r. oraz przedłożenie bilansu za 1931 r. do zatwierdzenia; 3) Sprawozdanie Rewizorów i wniosek na udzielenie absolutorjum Radzie Nadzorczej i Dyrekcji; 4) Wybór Rady Nadzorczej i Zarządu; 5) Wnioski.

PP. Akcjonariusze mogą zgłosić w terminie ustawowym wnioski na Walne Zgromadzenie.

WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW
BANKU ZWIĄZKU SPÓŁEK ZAROBKOWYCH, S. A.

odbędzie się w czwartek, dn. 23 czerwca 1932 r. o godz. 11 w sali posiedzeń Banku w Poznaniu przy Pl. Wolności Nr. 15.

Porządek obrad:

1) Zagajenie; 2) Sprawozdanie Zarządu z czynności za rok obrotowy 1931 i przedłożenie bilansu oraz rachunku strat i zysków per 31 grudnia 1931; 3) Sprawozdanie Rady Nadzorczej oraz Kuratora; 4) Zatwierdzenie bilansu i rachunku strat i zysków za 1931 r., udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej oraz uchwała co do życia nadwyżki bilansowej; 5) Wybór członków Rady Nadzorczej; 6) Osobna uchwała akcjonariuszów uprzywilejowanych serii A do punktu 5; 7) Wolne wnioski akcjonariuszów, zgłoszone w myśl przepisów ustawy.

Wniosków do punktu 7 w terminie przepisany nie zgłoszono.

Odpowiednio do przepisów par. 9 statutu wzgl. art. 59 prawa o spółkach akcyjnych uprawnieni do głosowania na Walnym Zgromadzeniu są tylko ci akcjonariusze, którzy najpóźniej do czwartku, dn. 16 czerwca 1932 r., złożą w kasie Banku w Poznaniu, Plac Wolności 15:

a) wykaz numerów akcji, znajdujących się w aserwacie Banku, a mających brać udział w Walnym Zgromadzeniu, a o ile akcje nie znajdują się w aserwacie Banku, b) akcje same lub zaświadczenie na złożone akcje po myśli prawa o spółkach akcyjnych, względnie dla akcjonariuszów amerykańskich takie samo zaświadczenie następujących banków amerykańskich: w Nowym Yorku: Guaranty Trust Company of New York Trust Department, 140 Broadway; w Chicago: Northern Trust Company Trust Department, Harris Trust & Savings Bank Trust Department oraz Central Trust Co. of Illinois Trust Department.

W zaświadczeniu należy wymienić numery akcji i stwierdzić, że akcje nie będą wydane przed ukończeniem Walnego Zgromadzenia.

Zarząd

Zarząd Spółki Akcyjnej

„KARPALIT”

dla Fabrykacji Kart do Gry, Wyrobów
Papierowych i Przemysłu Litograficznego
we LWOWIE

zaprasza niniejszem akcjonariuszy Spółki na

XV ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

które odbędzie się w dn. 30 czerwca 1932 r. o godz. 12 w poł., w biurach Spółki, przy ul. Zielonej 20.

Porządek obrad: 1) Wybór Przewodniczącego; 2) Sprawozdanie Zarządu za 1931 r., przedłożenie zamknięć rachunkowych i bilansu za 1931 r. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej oraz uchwała co do zatwierdzenia zamknięć rachunkowych oraz bilansu, udzielenie absolutorjum Zarządowi; 3) Wnioski członków.

Akcjonariusze, chcący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, zechcą najpóźniej do dn. 22 czerwca włącznie, złożyć swoje akcje w Kasie Spółki, Lwów, Zielona 20, gdzie otrzymają legitymację wstępu na Walne Zgromadzenie. Legitymacje te, opiewające na nazwisko, mogą służyć wyłącznie osobom, na nich wymienionym, lub też należycie legitymującym się pełnomocnikom.

Posiadanie jednej akcji złotowej, uprawnia do oddania jednego głosu na Walnym Zgromadzeniu.

Lwów dn. 6 czerwca 1932.

ZARZĄD

SPÓŁKI AKCYJNEJ „DOLINA” PRZEMYSŁ LEŚNY

zwołuje niniejszem

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

które odbędzie się w dn. 25 czerwca 1932 r. o godz. 12, w lokalu Spółki we Lwowie, przy ul. Kraszewskiego Nr. 7, z następującym porządkiem obrad:

- 1) Odczytanie i zatwierdzenie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia;
- 2) Wybór jednego członka Rady Nadzorczej;
- 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1931 r.;
- 4) Powzięcie uchwały o rozdziale zysków wzgl. pokryciu strat;
- 5) Kwitowanie władz Spółki z wykonania przez nie obowiązków;
- 6) Wnioski.

Akcjonariusze, mogą zgłaszać na porządek dzienny dodatkowe sprawy, które mogą być zamieszczone w ostatnim ogłoszeniu.

Akcje dają prawo uczestnictwa w Walnym Zebraniu, jeżeli zostaną złożone w Spółce przynajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia i nie będą odebrane przed ukończeniem tegoż.

Zarząd Spółki Akcyjnej

KARPACKIE TOWARZYSTWO LEŚNE

zwołuje niniejszem

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

które odbędzie się w dn. 25 czerwca 1932 r. o godz. 11, w lokalu Spółki we Lwowie, przy ul. Kraszewskiego Nr. 7, z następującym porządkiem obrad:

- 1) Odczytanie i zatwierdzenie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1931 r.;
- 3) Powzięcie uchwały o rozdziale zysków wzgl. pokryciu strat;
- 4) Pokwitowanie władz Spółki z wykonania przez nie obowiązków;
- 5) Wnioski.

Akcjonariusze, mogą zgłaszać na porządek dzienny dodatkowe sprawy, które mogą być zamieszczone w ostatnim ogłoszeniu.

Akcje dają prawo uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu, jeżeli zostaną złożone w Spółce przynajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia i nie będą odebrane przed ukończeniem tegoż.

II OGŁOSZENIE

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Spółki „TECHNIKA GORZELNICZA”, S. A.

odbędzie się w dn. 24 czerwca 1932 r. o godz. 18 w lokalu biura Zarządu Spółki w Warszawie, przy ul. Wroniej 69, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego; 2) Zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku strat i zysków za 1931 r.;
- 3) Udzielenie pokwitowania władzom Spółki; 4) Wniosek o dalszym istnieniu lub likwidacji Spółki; 5) Uzupełniające wybory członków Rady Nadzorczej na miejsce ustępujących;
- 6) Sprawy bieżące; 7) Wolne wnioski.

Na podstawie i w terminach, wskazanych w obowiązującym prawie o spółkach akcyjnych: 1) można zgłaszać do Zarządu Spółki wnioski w sprawach dodatkowych, nieobjętych porządkiem dziennym, 2) należy składać akcje w biurze Zarządu Spółki celem udziału w głosowaniu.

Warszawa, dn. 10/VI 1932 r.

WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

Zakładów Chemicznych „LAKODON”, S. A. we Lwowie

odbędzie się dn. 25 czerwca 1932 r. o godz. 7 wiecz. w sali Izby Przemysłowej i Handlowej we Lwowie, z następującym porządkiem dziennym:

1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu i sprawozdania Zarządu za rok operacyjny 1931; 2) Powzięcie uchwały w sprawie użycia zysków za lata 1930 i 1931; 3) Wybór władz Spółki.

PP. Akcjonariusze, chcąc wziąć udział w Zgromadzeniu, powinni złożyć akcje lub dowody depozytowe w biurze Zarządu we Lwowie, ul. Kapielna 6, najpóźniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia.

SPROSTOWANIA

W ogłoszeniu firmy

Przemysł Włókienniczy „Karol Steinert”, S. A. w Łodzi umieszczonem w zeszytcie 22 — w Rachunku strat i zysków powinno być

Zysk z eksploatacji zł 1,247.971'29

W ogłoszeniu firmy

Towarzystwo Kopalń Węgla „Flora”, S. A. umieszczonem w zeszytcie 23 — w Stanie czynnym powinno być

Wartość kopalni zł 1,918.410'84

EDWARD KRĘGLEWSKI, S. A. POZNAŃ

Bilans na dzień 31 XII 1931 r.

AKTYWA	zł
Gotówka	4 500 22
Bank Polski i P. K. O.	12 746 37
Weksle odbiorców	141 643 45
Papery wartościowe	3 011 50
Dłużnicy	256 587 14
Zapasy towaru i surowca	638 209 76
Maszyny i ruchomości	503 956 86
Nieruchomości	240 765 60
	<u>1,861.420 90</u>

PASYWA	zł
Kapitał akcyjny	500.000 00
„ zapasowy	67.874 05
Rezerwa specjalna	7.223 00
Fundusz specj. amortyz.	108.000 00
R-k amortyzacji maszyn	293.711 88
„ „ budynków	45.271 04
Pożyczka hipoteczna	150.000 00
Redyskonto weksli	124.961 19
Akcepty własne	195.000 00
Wierzyciele	261.925 73
Czysty zysk	47 454 00
	<u>1,861.420 90</u>

Ogólny rachunek zysków i strat

STRATY	zł
Koszty	815 529 20
Procenty	36 886 30
Adm n str. nieruchomości	6 027 82
R-k amortyzacji maszyn	51 826 68
„ „ budynków	6 899 90
Czysty zysk	47 454 00
	<u>964.623 90</u>

ZYSKI	zł
Zysk brutto ze sprzedaży towaru	964.623 90
	<u>964.623 90</u>

PRZEMYSŁ CHEMICZNY

„BORUTA”, S. A.

W ZGIERZU

Bilans zamknięcia w dn. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY	zł	zł
Nieruchomości	3.084.850 47	
Maszyny i urządzenia techniczne	2.937.541 65	
Inwentarz żywy i martwy	149.435 14	
Inwestycje	255.982 09	6.427.809 35
Kasa	31.556 34	
Waluty	2 622 72	
Weksle	290.610 22	324.789 28
Papiery wartościowe, akcje i udziały		552.424 44
Towary własnej fabrykacji	1.503.323 45	
Surowce, materiały techniczne, węgiel i opakowania	861.893 70	
Surowce i produkty w fabrykacji	207 511 11	2.572.728 26
Dłużnicy		3.576.429 40
Kaucje		6.926 95
Sumy przechodnie		22.162 35
Strata		496.427 93
		<u>13.979.697 96</u>
Weksle żyrowane		349.287 60

STAN BIERNY	zł	zł
Kapitał akcyjny	2.400 000 00	
Kapitał zapasowy	168.076 67	
Fundusz amortyzacyjny	3.152.405 41	5.720.482 08
Wierzyciele	7.556.492 02	
Traty	14.908 74	
Niewypłacona dywidenda	7.378 40	
Długi hipoteczne	27.500 00	7.606.279 16
Sumy przechodnie		646.694 63
R-k strat i zysków za 1930 r.		6 427 09
		<u>13.979.697 96</u>
Żyro—obligo		349.287 60

Rachunek strat i zysków za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1931 r.

STRATY	zł	zł
Koszty ogólne i handlowe	1.372.415 31	
Podatki	123.425 10	1.495.840 41
Procenty	509 6 045	
Różnice kursowe	6.114 64	515 715 09
Straty na dłużnikach wątpliwych	115.681 45	
Różne odpisy	18.092 95	133.774 40
Amortyzacja		388.073 76
		<u>2.533.403 66</u>

ZYSKI	zł	zł
Zysk brutto na sprzedaży towarów	2.028.949 52	
Uzyskane od dłużników wątpliwych	8 026 21	2.036.975 73
Strata		496.427 93
		<u>2.533 403 66</u>

Zarząd: (—) A. Szeunert, (—) M. Piasecki

Komisja Rewizyjna: (—) K. Olszowski, (—) Fr. Dziągala, (—) Dr. M. Fafrowicz, (—) M. Grossek, (—) W. Kączkowski

Szef biura: (—) T. Pawlikowski

Buchalter: (—) L. Górka

Towarzystwo Zakładów Ceramicznych DZIEWULSKI i LANGE, S. A.

w Warszawie, ul. Rysia Nr. 1

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Nieruchomości zł 2,019,217-39; Maszyny i narzędzia zł 678,602-44; Inwestycje nowe zł 174,910-83; Ruchomości zł 209,338-85; Remanent wyrobów gotowych zł 648,206-02; Remanent wyrobów półgotowych zł 44,461-38; Magazyn fabryczny, surowce i węgiel zł 293,978-71; Kasa zł 40,799-72; Waluty obce zł 253-48; Papiery procentowe zł 43,853-55; Weksle w portfelu zł 231,484-46; Banki zł 79,634-66; Odbiorcy zł 607,528-33; Różn. zł 29,513-23; Kaucje u różnych zł 32,675-00; Akcje, zdeponowane przez Akcjonariuszów zł 775,250-00; Fabryka w Sławiańsku zł 1,00; **Razem zł 5,909,709-65.**

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 1,800,000-00; Kapitał amortyzacyjny zł 1,263,894-23; Kapitał zapasowy zł 240,893-51; Fundusz rezerwowy specjalny zł 430,000-00; Pożyczka hipoteczna długoterminowa zł 288,360-00; Dostawcy zł 346,521-41; Odbiorcy zł 47,438-19; Różn. zł 375,052-80; Dywidenda niepodniesiona zł 10,115-00; Akcepty kaucyjne zł 15,500-00; Papiery procentowe w kaucji zł 13,375-00; Depozyty Akcjonariuszów zł 775,250-00; Amortyzacja za 1931 r. zł 160,707-35; R-k strat i zysków; pozostałość zysku z 1930 r. zł 67,630-22; Zysk netto za 1931 r. zł 74,971-34; **Razem zł 5,909,709-05.**

Rachunek strat i zysków za 1931 r.

WINIEN. — Koszty produkcji i administracyjne zł 1,427,293-06; Podatki i opłaty stemplowe zł 79,732-48; Świadczenia socjalne zł 38,123-39; Straty na dłużnikach zł 96,337-94; Pozostałość zysku z 1930 r. zł 67,630-22; Zysk netto za 1931 r. zł 74,971-34; **Razem zł 1,784,093-43.**

MA. — Pozostałość zysku z 1930 r. zł 67,630-22; Sprzedaż wyrobów własnych, oraz zysk na wyrobach obcych zł 1,716,463-21; **Razem zł 1,784,093-43.**

Bilans powyższy zatwierdzony został przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dn. 31 maja 1932 r.

Przemysł Wętniany

S. BARCIŃSKI, S. A. w Łodzi

Bilans po dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY

Grunty zł 2,046,800-00; Budynek zł 3,319,600-00; Maszyny i urządzenia techniczne zł 4,816,925-13; Kasa i banki zł 130,048-62; Papiery wartościowe zł 7,500-00; Weksle zł 199,104-12; Dłużnicy zł 516,744-42; Zapasy w surowcach, przedzdy, towarach i materiałach zł 745,940-17; Obligacje w zastawie zł 1,667,860-00; Obligacje niezrealizowane zł 249,200-00; **Ogółem zł 13,699,722-46.**

Akcepty w depozycje zł 1,162,325-81.

STAN BIERNY

Kapitał akcyjny zł 4,500,000-00; Kapitał zapasowy zł 1,309,671-56; Kapitał amortyzacyjny zł 1,863,868-40; R-k przejściowy różnic kursowych zł 203,771-96; Banki, wierzyciele, cambio zł 2,117,599-03; Akcepty zł 138,963-18; Dług obligacyjny zł 3,560,000-00; Sumy przechodnie zł 5,848-33; **Ogółem zł 13,699,722-46.**

Akcepty w depozycje zł 1,162,325-81.

Rachunek zysków i strat za czas od dn. 1 stycznia do dn. 31 grudnia 1931 r.

WYDATKI

Koszty adm. nistr. handl. etc. zł 91,669-13; Podatki i opłaty zł 129,386-55; Świadczenia socjalne zł 80,106-16; Procenty zł 81,469-88; Strata na dłużnikach zł 200,103-89; Różnice kursowe zł 10,588-25; Kapitał amortyzacyjny zł 290,640-00; **Ogółem zł 883,963-86.**

DOCHODY

Zysk na fabrykacji zł 276,677-55; Bonifikaty zł 377,746-30; Przeniesienie z R-ku rezerwy specjalnej zł 97,146-67; Przeniesienie z R-ku kapitału zapasowego zł 132,393-34; **Ogółem zł 883,963-86.**

PIERWSZA FABRYKA LOKOMOTYW W POLSCE, S. A.

Bilans za okres sprawozdawczy
od 1 stycznia do 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA. — Place, grunty, las zł 213,076-90; Bocznicole kolejowe zł 180,761-58; Budynek zł 6,734,931-45; Maszyny i urządzenia techniczne zł 13,836,331-48; Ruchomości, narzędzia i inwentarz zł 1,237,680-39; Materjały i półfabrykaty zł 5,093,061-81; Kasa zł 27,643-02; Papiery procentowe zł 481,053-36; Banki zł 352,634-09; Dłużnicy zł 3,851,042-43; Weksle zł 100,000-00; Dłużnicy z tytułu kaucji zł 40,737-22; **Razem zł 32,198,953-78.**

Dłużnicy za gwarancje i żyra zł 33,411-00.

PASYWA. — Kapitał akcyjny (80,000 akcji po zł 100) zł 8,000,000-00; Kapitał zapasowy zł 465,367-91; Kapitał specjalny zł 1,834,244-20; Kapitał amortyzacyjny zł 13,019,800-72; Zobowiązania długoterminowe (Kor. szw. 1,092,505-50; zł 2,608,356-88; Wierzyciele zł 3,699,522-55; Akcepty zł 1,621,391-45; Kaucje różne zł 40,737-22; Dywidenda niepodniesiona z lat ubiegłych zł 57,232-50; Pozostałość zysku z 1930 r. zł 10,344-12; Zysk za 1931 r. zł 841,956-23; **Razem zł 32,198,953-78.**

Żyra i gwarancje zł 33,411-00.

Rachunek zysków i strat

WINIEN. — Koszty handlowe zł 1,387,391-13; Podatki zł 489,044-02; Opłaty stemplowe zł 68,612-42; Procenty, dyskonto i koszty bankowe zł 285,434-33; Odpis na kapitał amortyzacyjny zł 1,747,084-90; Zysk za 1931 r. zł 841,956-23; **Razem zł 4,819,573-03.**

MA. — Przewyżka brutto zł 4,819,573-03; **Razem zł 4,819,573-03.**

TRANSPORTY MIĘDZYNARODOWE JÓZ. J. LEINKAUF, S. A.

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA. — Inwentarz zł 46,500-00; Dłużnicy zł 128,193-04; **Razem zł 174,693-04.**

PASYWA. — Kasa zł 100,000-00; Wierzyciele zł 74,575-55; Zysk zł 117-49; **Razem zł 174,693-04.**

Rachunek strat i zysków

STRATY. — Amortyzacja zł 1,614-72; Zysk zł 117-49; **Razem zł 1,732-21.**

ZYSKI. — Dochód brutto zł 1,732-21; **Razem zł 1,732-21.**

Towarzystwo Handlowe „SVEA“, S. A.

Warszawa, Nowy Świat 42

Bilans za 1931 r.

AKTYWA. — Kasa zł 1,796-39; P. K. O. zł 5,023-02; Bank Amerykański w Polsce r-k Kor. szw. zł 57-75; Weksle zł 90,856-47; Papiery procentowe zł 22,230-00; Ruchomości zł 38,531-88; Towary własne zł 148,523-88; Dłużnicy zł 182,886-30; Agentury zł 94,600-00; Sumy przechodnie zł 1,442-50; Towary konsygnowane zł 465,410-20; Cła i transporty zł 57,090-20; Weksle oddane do inkasa zł 85,583-96; Strata netto za 1931 r. zł 70,378-58; **Suma zł 1,264,411-13.**

PASYWA. — Kapitał zakładowy zł 275,000-00; Bank Amerykański w Polsce r-k sep. Nr. 1 zł 7,085-62; Wierzyciele zł 306,226-53; Akcepty zł 101,656-25; AB. Sveaexport za tow. kons. zł 307,302-40; AB. Avancemotor za tow. kons. zł 156,835-80; AB. Paulin System za tow. kons. zł 1,272-00; Banki za weksle oddane do inkasa zł 85,583-96; **Suma zł 1,264,411-13.**

Rachunek strat i zysków za 1931 r.

WINIEN. — Pensje zł 77,080-00; Koszty handlowe zł 95,584-45; Podatki i opłaty stempl. zł 5,628-97; Zapłacone procenty i prowizje zł 13,942-85; Świadczenia socjalne zł 5,221-05; Podatek obrotowy zł 18,908-32; Odpisanie z ruch. i amort. zł 2,902-12; Różnice kursowe na dostawcach zł 166-81; Odpisanie ze złych dłużników zł 22,136-95; Strata za 1930 r. zł 71,834-06; **Suma zł 313,405-58.**

MA. — Zysk brutto na sprzedaży towarów zł 95,969-54; Różne wpływy zł 19,359-25; Różnice kursowe na dostawcach zł 127,698-21; Strata netto za 1931 r. zł 70,378-58; **Suma zł 313,405-58.**

Spółka Akcyjna
Przemysłu Cementowego „Wiek”
w Ogrodzieńcu

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Grunty i budynki zł 4,884.101-57; Maszyny i urządzenia techniczne zł 4,994.216-14; Ruchomości zł 80.497-72; Środki lokomocji i transportu zł 55.895-75; Reszta zł 1,264.045-22; Kasa, banki, weksle i t. p. zł 94.485-18; Dłużnicy zł 630.233-81; Udziały zł 185.151-20; Kaucje zł 5.600-00; Sumy przechodnie zł 4.009-74; Straty (za 1931 r. strata zł 237.271-58, mniej pozostałość zysku z 1930 r. zł 15.536-63) zł 221.734-95; Inne aktywa zł 234.991-75; **Razem zł 12,654.963.03.**

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 4,000.000-00; Kapitał zapasowy zł 192.978-43; Kapitał amortyzacyjny zł 1,979.049-29; Pozostałość nadwyżki z przerachowania bilansu zł 2,432.195-97; Dywidenda niepodniesiona zł 2.320-00; Wierzyciele, banki i akcepty zł 2.370.623-59; Długoterminowe zobowiązania zł 1,613.096-51; Sumy zwrotne i przechodnie zł 64.699-24; **Razem zł 12,654.963.03.**

Rachunek strat i zysków

STRATY. — Koszty ogólne, pensje i procenty zł 828.198-86; Różnice kursowe zł 2.661-53; Strata na dochódce zł 40.103-55; Strata na dłużnikach zł 134.099-78; Ofiary zł 4.512-00; Podatki państw. i komunalne zł 103.612-64; Podatek majątkowy i dochodowy zł 56.196-59; **Razem zł 1,169.384-96.**

ZYSKI. — Zysk brutto na produkcji zł 922.760-42; Różne wpływy zł 9.352-96; Strata za 1931 r. zł 237.271-58; **Razem zł 1,169.384-96.**

Uchwałą Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów z dn. 31 maja 1932 r. bilans powyższy wraz z rachunkiem strat i zysków, zgodnie z wnioskiem Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej, został zatwierdzony.

Spółka Akcyjna p. f.
„HOTEL EUROPEJSKI”
w WARSZAWIE, S. A.

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Kasa zł 297.062-18; Papiery wartościowe zł 9.819-00; Nieruchomość Nr. 414 A. B. zł 7,112.200-00; Ruchomości i urządzenia zł 1,466.377-04; Dłużnicy zł 281.900-14; Towary zł 498.575-04; Weksle zł 4.800-00; Dłużnicy z tytułu gwarancji zł 2,887.625-00; **Razem zł 12,558.358-40.**

STAN BIERNY. — Kapitał akcyjny zł 5,000.000-00; Kapitał zapasowy zł 231.503-46; Kapitał amortyzacyjny zł 1,250.089-71; Wierzyciele hipoteczni zł 2,606.590-63; Różni wierzyciele zł 240.134-93; Rezerwa na należności wątpliwe zł 8.275-75; Akcepty zł 249.873-48; Weksle gwarancyjne zł 2,887.625-00; Niepodniesiona dywidenda zł 5.669-80; R-k strat i zysków zł 78.595-64; **Razem zł 12,558.358-40.**

R-k strat i zysków na dz. 31 grudnia 1931 r.

WYDATKI. — Koszty eksploatacji zł 993.135-61; Podatki zł 211.001-85; Procenty zł 280.031-72; Amortyzacja budynku i ruchomości zł 188.115-80; Straty na dłużnikach zł 8.690-35; Straty na papierach wartościowych zł 6.297-84; Zysk zł 78.595-64; **Razem zł 1,765.868-81.**

DOCHODY. — Pozostałość z 1930 r. zł 3.332-06; Dochody brutto za 1931 r. zł 1,762.536-75; **Razem zł 1,765.868-81.**

Uchwaloną dywidendę za 1931 r. po gr. 50 od akcji wypłaca Kasa Spółki za zwrotem kuponu dywidendowego.

Towarzystwo Ubezpieczeń „EUROPA”, S. A. w Warszawie

Bilans w dn. 31 XII 1931 r.

STAN CZYNNY. — I. Kasa zł 50.487-69; II. Instytucje kredytowe zł 97.258-44; III. Papiery wartościowe z kuponami bieżącymi zł 1,670.028-70; IV. Pożyczki hipoteczne zł 1,364.800-00; V. Nieruchomości zł 3,773.810-27; VI. Zaliczki i pożyczki pod zastaw własnych polis zł 2,042.870-80; VII. Oddziały zł 979.791-44; VIII. Agenci zł 371.776-08; IX. Różni z tytułu zaległej składki zł 640.150-68; X. Inni dłużnicy zł 300.926-34; XI. Ruchomości biurowe zł 196.104-93; Inne aktywa zł 839.142-40; XII. Lokaty, stanowiące kaucje (z wyjątkiem gotówki) zł 3.500-00; XIII. Strata zł 252.519-64; **Razem zł 12,583.167-41.**

STAN BIERNY. — I. Emitowany kapitał akcyjny (akcyj szt. 10.000 po zł 100) zł 1,000.000-00; II. Rezerwa na wątpliwe należności zł 225.611-89; III. Fundusz ubezpieczeniowy zł 8,808.957-39; IV. Rezerwa na nieregulowane szkody (sumy płatne i wykupy) zł 243.077-23; V. Inne fundusze i rezerwy techniczne zł 209.344-04; VI. Fundusz na umorzenie wartości nieruchomości zł 107.915-64; VII. Zakłady ubezpieczeń zł 609.275-79; VIII. Inni wierzyciele zł 578.153-29; IX. Niepodniesiona dywidenda przez akcjonariuszów zł 160-00; X. Niepodniesiony udział w zyskach przez ubezpieczających zł 11.263-63; XI. Nieuiszczone podatki i opłaty zł 50.951-98; XII. Inne pasywa zł 734.956-53; XIII. Kaucje zł 3.500-00; **Razem zł 12,583.167-41.**

Rachunek zysków i strat za 1931 r.

ZYSKI. — I. Zysk w roku sprawozdawczym na rachunek ubezpieczeń: 1) na życie z badaniem lekarskim z udziałem w zyskach zł 69.729-22; 2) na życie z badaniem lekarskim bez udziału w zyskach zł 37.997-48; 3) na życie bez badania lekarskiego zł 1.235-43; II. Przeniesiono z R-ku kapitału zapasowego — stosownie do § 17 statutu T-wa zł 50.000-00; III. Przeniesiono z R-ku rezerw na wątpliwe należności zł 27.000-00; IV. Strata zł 252.519-64.

STRATY. — I. Strata z roku poprzedniego zł 279.965-10; II. Strata na kursie walut obcych zł 12.716-57; III. Inne odpisy i straty nieobjęte poszczególnymi rachunkami: 1) odpisano z wartości ruchomości zł 29.700-73; 2) Odpisano z wartości nieruchomości zł 27.548-50; 3) Odpisano różnicę kursu na papierach wartościowych zł 17.531-60; 4) Za procenty od pożyczki zł 32.755-64; 5) Odpisano na rezerwę na wypłatę zysków, niepodniesionych przez ubezpiecz. zł 11.263-63; 6) Odpisano na umorzenie reszty kosztów przebudowy lokalu biurowego zł 27.000-00; **Razem zł 438.481-77.**

BANK KUJAWSKI WE WŁOCŁAWKU, S. A.

Bilans roczny netto po dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — 1) Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim, P. K. O. i B-ku Gosp. Kraj. zł 40.314-79; 2) Waluty zagraniczne zł 1.747-39; 3) Papiery wartościowe własne: a) pożyczki państwowe zł 39.905-53; b) papiery hipoteczne zł 116.328-75; c) akcje zł 15.136-59, razem zł 171.370-87; 4) Banki krajowe zł 8.347-89; 5) Weksle zdyskontowane zł 479.388-19; 6) Weksle protestowane zł 14.865-20; 7) Rachunki bieżące (saldo debetowe): a) zabezpieczone zł 288.815-70; b) niezabezpieczone zł 28.535-50, razem zł 317.351-20; 8) Różne rachunki zł 42.103-36; 9) Należności wątpliwe zł 205.777-80; Straty zł 31.256-96; **Suma bilansowa zł 1,312.523-65.**

STAN BIERNY. — 1) Kapitały własne: a) zakładowy zł 500.000-00; b) zapasowy zł 9.413-01, razem zł 509.413-01; 2) Wkłady: a) terminowe zł 133.316-15; b) a vista zł 171.159-59, razem zł 304.475-74; 3) Rachunki bieżące (saldo kredytowe) zł 42.445-75; 4) Zobowiązania inkasowe zł 12.566-97; 5) Redyskonto weksli zł 378.766-10; 6) Banki krajowe zł 16.888-83; 7) Różne rachunki zł 47.967-25; **Suma bilansowa zł 1,312.523-65.** Inkaso zł 75.083-01.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — 1) Procenty i prowizje wypłacone zł 81.404-53; 2) Koszty handlowe zł 113.443-82; 3) Podatki zł 14.198-39; 4) Amortyzacja zł 1.002-25; 5) Odpisy na dłużnikach zł 125-00; **Suma ogólna zł 210.173-99.**

MA. — 1) Pozostałość z zysków z lat ubiegłych zł 906-15; 2) Procenty i prowizje pobrane zł 175.438-43; 3) Różnice kursowe zł 2.417-69; 4) Zwrot sum dawniej odpisanych zł 154-76; 5) Strata zł 31.256-96; **Suma ogólna zł 210.173-99.**

Powyższy Bilans i Rachunek strat i zysków został odczytany i zatwierdzony na Ogólnym Zebraniu Akcjonariuszów w dn. 31 maja 1932 r.

PRZEMYSŁ DRZEWNY „AGAHELL”

S. A. w Warszawie

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA. — Nieruchomości gruntowe zł 5,263.978-06; Las Lenino-Czuczewicze zł 1,812.424-10; Budynki zł 470.138-42; Budowa kolejki zł 289.995-83; Bocznicza w Sienkiewiczach zł 22.646-60; Budowa kanałów zł 292.118-74; Smolarnie zł 144.800-19; Nowy basen zł 82.764-94; Gospodarstwo rybne zł 32.939-37; Gospodarstwo rolne zł 6.382-55; Inwentarze zł 254.610-43; Gotowizna zł 20.597-11; Akcje Banku Polskiego zł 14.500-00; Papiery procentowe zł 5.435-80; Magazyny zł 13.449-33; Remanent materiałów zł 493.103-60; Dłużnicy zł 3,979.148-73; Kaucje zł 3.713-76; Razem zł 13,202.747-56.

PASYWA. — Kapitał akcyjny zł 1,000.000-00; Kapitał rezerwowany zł 103.401-00; Wierzyciele zł 12,077.582-51; Zysk z roku ubiegłego zł 16.145-09; Zysk za 1931 r. zł 5.618-96; Razem zł 21.764-05; Razem zł 13,202.747-56.

Rachunek strat i zysków za 1931 r.

STRATY. — WARSZAWA. — Podatki i opłaty stemplowe zł 97.208-80; Koszty handlowe zł 33.230-65; Koszty podróży zł 10.737-62; Oliary zł 4.993-53; Wynagrodzenie członków zarządu i Komisji Rewizyjnej zł 34.369-00; Wynagrodzenie Dyrekcji zł 38.988-00; Pensje urzędników zł 48.919-62; Świadczenia socjalne zł 2.919-77; Procenty i prowizje bankowe zł 151.575-66; Wątpliwi dłużnicy zł 30.075-59; Razem zł 453.018-24; GDAŃSK. — Robocizna zł 170-48; Frachty kolejowe zł 736-25; Razem zł 906-73; MIKASZEWICZE. — Eksploatacja leśna: Wyrób materiałów zł 84.499-02; Wywóz zł 99.552-53; Spław zł 59.799-97; Zakończenie ekspl. roku ubiegłego zł 63.332-69; Roboty na placach zł 39.096-12; Naładunek materiałów zł 18.949-22; Dzierżawa placów i bocznic zł 10.112-58; Plan gospodarstwa leśnego zł 15.104-47; Koszty handlowe zł 27.286-35; Naprawa budynków mieszkalnych zł 9.519-59; Pensje urzędników zł 137.923-07; Asekuracje zł 2.910-97; Razem zł 568.086-58; Remanent materiałów n/31.XII.31 r. zł 970.930-08; Razem zł 1,539.016-66; Administracja dóbr. Koszty gospodarstwa rolnego zł 33.898-58; Koszty parcelacji zł 3.911-44; Koszty gospodarstwa rybnego zł 18.727-78; Koszty administracji zł 17.555-43; Pensje urzędników zł 149.023-52; Kultura leśna zł 20.283-54; Koszty melioracji zł 6.522-00; Koszty sądowe zł 20.810-40; Podatki zł 154.178-48; Razem zł 424.913-17; Amortyzacja: Budynki zł 16.174-88; Budowa kolejki zł 48.332-64; Bocznicza w Sienkiewiczach zł 3.774-44; Budowa kanałów zł 48.542-58; Smolarnie zł 7.425-65; Inwentarze zł 13.847-51; Nowy basen zł 12.504-01; Gospodarstwo rybne zł 4.682-41; Gospodarstwo rolne zł 709-17; Razem zł 155.993-29; Zysk zł 21.764-05; Razem zł 2,595.612-14.

ZYSKI. — Zysk z roku ubiegłego zł 16.145-09; Sprzedaż eksportowa zł 149.980-61; Sprzedaż przemysłowcom zł 1,404.963-81; Sprzedaż miejscowa zł 105.950-65; Sprzedaż drzewa opałowego zł 52.181-00; Dochody z majątku Lenino-Czuczewicze zł 95.906-77; Dochody ze sprzedaży łąk i siana zł 201.208-74; Dochody z gospodarstwa rolnego zł 22.134-31; Dochody z gospodarstwa rybnego zł 26.919-39; Różne wpływy zł 2.660-23; Różnice kursowe zł 24.457-94; Razem zł 2,086.363-45; Remanent materiałów na 31.XII 1931 r. zł 493.103-60; Razem zł 2,595.612-14.

ZAKŁADY PRZEMYSŁU WŁÓKIENNICZEGO „DOBRZYŃNA”, S. A. w PABJANICACH

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Nieruchomości zł 2,126.007-72; Maszyny, urządzenia i środki lokomocji zł 2,579.081-76; Kasa zł 13.558-19; Papiery wartościowe zł 6.010-96; Weksle zł 122.451-87; Remanenty zł 171.846-65; Dłużnicy zł 887.804-01; Sumy przechodnie zł 23.155-65; Pozostałość straty z 1930 r. zł 334.010-24; Strata za 1931 r. zł 382.319-37; Razem zł 6,646.246-42.

STAN BIERNY. — Kapitał akcyjny zł 3,000.000-00; Kapitał amortyzacyjny zł 1,457.578-27; Dostawcy i banki zł 553.567-66; Zobowiązania długoterminowe zł 1,317.540-42; Zobowiązania krótkoterminowe zł 209.645-52; Akcepty zł 107.914-55; Razem zł 6,646.246-42.

Rachunek strat i zysków na dz. 31 XII 1931 r.

WYDATKI. — Koszty produkcji zł 2,189.674-60; Koszty ogólne zł 407.802-30; Straty na dłużnikach zł 157.333-84; Straty na remanentach zł 6.890-84; Podatki zł 105.124-68; Razem zł 2,866.826-26.

DOCHODY. — Produkcja farbiarni zarobkowej zł 2,444.506-89; Dzierżawa tkalni zł 40.000-00; Strata za 1931 r. zł 382.319-37; Razem zł 2,866.826-26.

Towarzystwo Wyróbów Dziaonych i Tkanych „R. LIPSZYC”, S. A. w Łodzi

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA. — Grunty i budynki zł 467.280-00; Maszyny i ruch. zł 289.908-16; Towary i surowce zł 349.264-03; Dłużnicy zł 147.651-27; Weksle, papiery wartościowe i gotowizna zł 12.700-79; Kwoty przech. zł 1.164-23; Straty z lat poprz. zł 368.919-13; Strata za 1931 r. zł 6.281-48; Razem zł 1,643.169-09.

PASYWA. — Kapitał zakładowy zł 510.000-00; Kapitał amortyzacyjny zł 118.038-58; Poż. hipoteczna zł 449.365-00; Wierzyciel. i akcepty zł 565.765-51; Razem zł 1,643.169-09.

Rachunek zysków i strat

WINIEN. — Koszty handlowe zł 105.492-60; Podatki i świadczenia zł 21.837-18; Amortyzacja zł 17.750-53; Strata na klienteli zł 18.375-50; Strata na remanentach zł 37.963-90; Razem zł 201.419-71.

MA. — Różne wpływy i odpisy zł 195.138-23; Strata za 1931 r. 6.281-48; Razem zł 201.419-71.

STANDARD-NOBEL W POLSCE, S.A.

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Grunty zł 1,864.108-50; Inwestycje Centrali zł 1,068.230-92; Inwestycje Organizacji Handlowej zł 16,848.063-04; Inwestycje Rafinerji zł 9,002.516-28; Inwestycje Kopalni zł 53,020.612-63; Inwestycje Gazoliniarni zł 733.073-50; Inwestycje Żeglugi zł 832.300-57; Cysterny kolej. zł 2,999.780-58; Aktywa stałe razem: zł 86,368.686-02; Materiały pomocnicze na Kopalniach, Rafinerji i Składach zł 4,233.816-22; Gotówka w kasach i bankach zł 1,484.367-28; Przekazy zł 679.452-79; Papiery wartościowe zł 39.560-37; Weksle zł 1,519.047-96; Dłużnicy zł 10,861.164-89; Sumy Przejściowe zł 508.648-60; Prod. Naftowe — remanenty zł 11,660.948-67; Różne Towary — remanenty zł 4.670-83; Aktywa płynne razem: zł 26,757.861-39; Kaucje złożone zł 169.147-03; Udziały: Syndykat Przemysłu Naftowego zł 72.800-00; Związek Polskich Przem. Naft.-Lwów zł 1.560-00; „Pionier” zł 1,500.000-00; Syndykat Turystyczny, Sp. z o. o. zł 250-00; Udziały razem: zł 1,574.610-00; Depozyty kaucyjne zł 23.496-18; Zyski i Straty: Straty za 1929 i 1930 r. zł 1,220.451-20; Straty za 1931 r. zł 10,479.513-27; Zyski i straty razem zł 11,699.964-47; Stan czynny ogółem zł 130,827.581-31.

STAN BIERNY. — Kapitały własne: Kapitał akcyjny zł 3,400.000-00; Kapitał ubezpieczeniowy zł 125.500-20; Razem Kapitały własne zł 3,525.500-20; Kapitał amortyzacyjny zł 27,107.204-35; Akcepty zł 4,108.152-05; Wierzyciele zł 75,636.251-13; Sumy przejściowe zł 364.411-75; Razem Pasywa płynne zł 80,108.814-93; Kaucje przyjęte zł 62.565-65; Różni za depozyty zł 23.496-18; Stan bierny ogółem zł 130,827.581-31.

GWARANCJE. — Różni za gwarancje udzielone zł 4,560.770-00; Weksle gwarancyjne wydane zł 4,113.800-00; Gwarancje udzielone zł 446.970-00; Razem zł 4,560.770-00.

Rachunek zysków i strat za rok operacyjny 1931

STRATY. — Koszty Sprzedaży Kraj. Produktów Naft. zł 12,011.721-01; Straty na zużytych i sprzedanych inwestycjach zł 150.583-11; Koszty sprzedaży eksportowej oraz strata na wyeksped., sprzed. i zużytych na własne potrzeby produktach naft. zł 3,032.697-89; Straty na zużytych inwest. zł 1,433-39; Koszty eksploat. Kopalni i Centr. Tłoczni Ropnej zł 4,095.690-06; Straty na zlikwid. szyb. terenach naft. i innych obiektach zł 2,884.664-08; Koszty eksploatacji gazoliniarni zł 646.243-50; Koszty eksploat. cystern, żeglugi oraz budynku Centrali zł 636.560-13; Strata na przeszacowaniu wartości taboru rzeczno-go zł 624.849-25; Odsetki zł 3,297.535-38; Amortyzacja zł 4,611.540-07; Podatek majątkowy, różnice kursów i skonto kasowe zł 111.278-59; Razem Straty zł 32,104.796-46.

ZYSKI. — Zysk na krajow. sprzed. prod. naftowych zł 11,892.601-30; Zysk na prod. naft., wysłanych na rynek wewnętrzny zł 1,365.162-24; Zysk na prod. ropy i gazach ziemnych oraz na eksploat. Centr. Tłoczni Ropnej zł 6,342.615-25; Zysk na produkcji gazoliny zł 1,230.783-10; Zysk na eksploat. cystern, żeglugi, budynku Centrali, oraz różne inne zyski zł 794.121-30; Strata zł 10,479.513-27; Razem zł 32,104.796-46.

Szef Rachunkowości (—) Zygmunt Rezier

Zarząd: (—) Leigh Ballenberg, (—) Hugh D. Mac Faddin
(—) Alfred Lewandowski, (—) Ludwik Włoczewki

POLSKIE TOWARZYSTWO KSIĘGARNI KOLEJOWYCH „RUCH”, S. A.

Bilans na 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY		zł	STAN BIERNY		zł
Kasa		18.443'32	Kapitał akcyjny		1.000.000'00
Towary		899.192'61	Kapitał zapasowy		139.512'66
Nieruchomości		968.078'79	Kapitał amortyzacyjny		883.151'30
Ruchomości		518.355'15	Kapitał rezerwowy		98.045'31
Samochody		94.211'10	Fundusz asekuracyjny		27.589'40
Automaty		321.866'63	Dostawcy		831.725'20
Wagi osobowe		317.264'96	Administracje pism		471.332'90
Dłużnicy		732.403'15	Wierzyciele		264.269'45
Banki		30.515'55	Banki		115.501'00
Weksle obce		20.986'52	Weksle własne		88.250'00
Papiery procentowe		95.566'71	Niepodniesiona dywidenda		18.094'00
Waluty obce		1.172'62	Podatki do zapłacenia		7.200'00
Rachunki depozytowe		190.058'57	Rachunki depozytowe		190.058'57
			Zysk czysty		73.385'89
		<u>4.208.115'68</u>			<u>4.208.115'68</u>
STRATY			ZYSKI		
		zł			zł
Koszty handlowe i prowizje sprzedawców		2.811.777'96	Towary		2.791.442'65
Amortyzacja nieruchomości		21.189'77	Reklamy		140.671'79
Amortyzacja ruchomości		156.299'51	Automaty i wagi		127.131'50
Podatki do zapłacenia		7.200'00	Papiery procentowe		19.401'74
Należności przepadłe		8.794'55			
Zysk czysty		73.385'89			
		<u>3.078.647'68</u>			<u>3.078.647'68</u>

Buchalter: Witold Martini

Zarząd: Tadeusz Tchorzewski
Stanisław Godycki-Ćwirko
Zygmunt Arct
Dr. Jan Gebethner

Dywidendę w wysokości 5% wypłacać będzie kasa T-wa „Ruch” za zwrotem kuponu Nr. 3 od dnia 5 sierpnia 1932 r. w godzinach 10–13.

POLSKIE ZAKŁADY SKODY, S. A.

w Okęciu pod Warszawą

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1931 r.

		zł			zł
Place		534.661'76	Kapitał akcyjny		15.000.000'00
Drogi na terenie fabrycznym		150.839'76	Kapitał zapasowy		1.289.176'36
Ogrodz., kanalizacja, centr. ogrzewanie, instal. sieci elektr. i telefony		572.780'26	Fundusz amortyzacyjny		6.274.435'92
Budynki fabryczne		7.428.467'19	Depozyty		18.150'00
Maszyny		11.153.361'97	Akcepty		591.747'60
Urządzenia		962.384'96	Wierzyciele		28.348.388'98
Narzędzia		6.178.620'53	Zysk		228.471'16
Maszyny rezerw. do produkcji		400.496'43			
Bocznica		248.055'28			
Dom mieszkalny		407.686'03			
Zapasy surowców, półfabrykatów i gotowych wyrobów		9.866.657'03			
Kasa i weksle		31.308'85			
Papiery wartościowe		10.500'00			
Udziały		90.000'00			
Kaucje		53.013'54			
Depozyty		18.150'00			
Dłużnicy		13.643.386'43			
		<u>51.750.370'02</u>			<u>51.750.370'02</u>

Rachunek strat i zysków

		zł			zł
Amortyzacja		3.271.385'93	Dywidenda za 1930 r. od akcji Banku Polskiego		1.500'00
Odpisano na kapitał zapasowy		19.736'62	Rachunek produkcji		3.518.093'71
Zysk		228.471'16			
		<u>3.519.593'71</u>			<u>3.519.593'71</u>

„Lemiesz“ Fabryka Pługów i Maszyn Rolniczych, S. A. (w likwidacji) w Krakowie

Bilans likwidacyjny z dn. 20 maja 1932 r.

AKTYWA	zł	zł	PASywa	zł
Kasa		552.74	Kapitał akcyjny	893.750.00
Dłużnicy:			Fundusz rezerwowy	842.88
Polskie Tow. Handlowe		665.822.40		
Strata:				
z 1928 r.	202.379.49			
„ 1929 „	8.414.42			
„ 1930 „	2.364.87			
„ 1931 „	3.560.16			
bieżąca	11.498.80	228.217.74		
		<u>894.592.88</u>		<u>894.592.88</u>

Rachunek strat i zysków z dn. 20 maja 1932 r.

STRATY	zł	zł	ZYSKI	zł
Koszty ogólne:			Strata	228.217.74
a) koszty handlowe	328.80			
b) wynagrodz. likwid. i Komisji Rewiz.	6.000.00			
c) podatki	2.135.74			
d) odpisy na dłużnikach	3.034.26	11.498.80		
Strata z lat poprzednich		<u>216.718.94</u>		
		<u>228.217.74</u>		<u>228.217.74</u>

Na podstawie powyższego bilansu wypłacają likwidatorzy przy kasie Polskiego Towarzystwa Handlowego, S. A. w Krakowie, ul. Sławkowska Nr. 1/II p., za każdą 1.000 Kor. względnie 700 Mark. akcję po zł 9.32, z walutą 1/1 1930, co przy oprocentowaniu 6% p. a. czyni łącznie zł 10'66.

Likwidatorzy

Polskie Towarzystwo Handlowe, S. A. w Krakowie

Bilans z dn. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA	zł	PASywa	zł
Kasa	7.852.07	Kapitał akcyjny	1.132.500.00
Banki	45.226.52	Fundusz rezerwowy zwyczajny	6.673.86
Papiery wartościowe	1.727.397.13	Banki	597.209.80
Weksle	298.188.42	Wierzyciele	3.182.236.48
Towary	5.400.00	Redyskontowane weksle	200.422.30
Dłużnicy	1.299.630.78	Rachunek przechodni	94.062.07
Nieruchomości			
Hotel Saski i grunty Kraków	1.575.000.00		
Udziały w obcych przedsiębiorstwach	115.003.00		
Ruchomości	39.114.05		
Kaucje	400.00		
R-k przechodni	49.500.08		
Strata	51.392.47		
	<u>5.213.104.51</u>		<u>5.213.104.41</u>

Rachunek strat i zysków z dn. 31 grudnia 1931 r.

STRATY	zł	ZYSKI	zł
Koszty ogólne	291.973.59	Prowizja węglowa	215.829.07
Procenty i prowizje	199.875.14	Odsetki od papierów wartościowych	2.036.87
Podatki	44.648.49	Nadwyżka wartości nieruchomości	572.516.19
Odpisy na dłużnikach	305.277.38	Strata	51.392.47
	<u>841.774.60</u>		<u>841.774.60</u>

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA. — 1) Gotówka w kasie zł 2.746.57; 2) Papiery procentowe zł 8.443.75; 3) Nieruchomość zł 185.000.00; 4) Ruchomości zł 10.895.09; 5) Samochód zł 6.400.27; 6) Dłużnicy zł 1.105.642.97; 7) Strata za 1931 r. zł 71.995.59; **Razem 1.391.124.24.**

PASYWA. — 1) Kapitał zakładowy zł 100.000.00; 2) Wierzyciele zł 178.356.20; 3) Akcepty zł 1.112.768.04; **Razem zł 1.391.124.24.**

Rachunek zysków i strat na dz. 31 grudnia 1931 r.

WINIEN. — 1) Koszty handlowe zł 173.875.07; 2) Straty na regulacjach i towarach zł 92.624.26; **Razem zł 226.499.33.**

MA. — 1) Prowizja komisowa zł 194.503.74; 2) Strata za 1931 r. zł 71.995.59; **Razem zł 266.499.33.**

MIKASZEWICKIE ZAKŁADY WYROBÓW DRZEWNYCH

„O L Z A”, S. A.

W W A R S Z A W I E

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA. — Maszyny zł 2.918.947.29; Rozbudowa Fabryki zł 712.607.71; Budynki zł 725.342.69; Baseny zł 50.602.42; Pasy transmisyjne zł 54.408.38; Tor kolejowy zł 34.608.57; Instalacje elektryczne zł 18.210.07; Inwentarz zł 82.222.54; Gotowizna zł 3.102.50; Akcje Banku Polskiego zł 2.500.00; Kaucja zł 460.00; Weksle w portfelu zł 17.148.72; Magazyn techniczny zł 154.112.81; Remanent materiałów zł 2.222.316.14; Różni dłużnicy zł 2.897.719.94; Strata zł 9.674.35; **Razem zł 9.904.002.13.**

PASYWA. — Kapitał akcyjny zł 1.000.000.00; Kapitał rezerwowy zł 312.053.00; Różni wierzyciele zł 8.591.949.13; **Razem zł 9.904.002.13.**

Rachunek strat i zysków za rok operacyjny 1931

STRATY. — WARSZAWA. — Koszty handlowe zł 41.982.81; Opłaty stemplowe zł 23.400.90; Koszty podróży zł 43.590.62; Podatki zł 68.711.57; Wynagrodzenie członków Zarządu i Kom. Rewizyjnej zł 33.869.00; Wynagrodzenie Dyrekcji zł 38.988.00; Świadczenia socjalne zł 3.817.26; Pensja urzędników zł 59.582.21; Procenty i prowizja bankowa zł 35.806.89; Ofiary zł 5.423.20; Wątpliwi dłużnicy zł 5.339.90; Różnica kursowa zł 60.632.66; **Razem zł 421.145.02.** GDAŃSK. — Robocizna zł 35.939.19; Przewóz zł 448.990.70; Asekuracja zł 6.967.24; **Razem zł 491.897.13.** — MIKASZEWICZE. — Produkcja fornierni zł 668.083.81; Produkcja tartaku zł 185.308.14; Produkcja fryzowni zł 80.509.27; Wyciąganie kłoców z basenów zł 20.382.77; Naładunek materiałów zł 31.460.41; Frachty zł 65.731.70; Koszty handlowe zł 34.292.10; Dzierżawa zł 9.584.53; Pensja urzędników zł 156.472.85; Naprawa budynków mieszkalnych zł 14.805.51; Asekuracja zł 65.280.33; Podatki zł 14.662.16; **Razem zł 1.346.573.58;** Surowiec dla fornierni i tartaku zł 1.404.963.81; Remanent materiał. na 1/1 1931 r. zł 2.539.261.37; **Razem zł 5.281.798.76;** Amortyzacja: Maszyn od zł 4.153.569.73 — zł 103.839.24; Rozbud. fabryki od zł 942.823.77 — zł 23.570.59; Budynki od zł 944.972.84 — zł 30.854.03; Baseny od zł 106.569.35 — zł 3.729.93; Pasy od zł 81.817.10 — zł 2.863.60; Tor kolejowy od zł 72.645.45 — zł 2.542.59; Instal. elekt. od zł 38.337.00 — zł 1.341.80; Inwentarz od zł 108.364.48 — zł 5.418.22; **Razem zł 174.160.00; Razem zł 6.369.000.91.**

ZYSKI. — Zysk z roku ubiegłego zł 8.364.05; Sprzedaż dycht za granicę zł 2.528.030.59; Sprzedaż dycht w kraju zł 542.041.39; Dychty, zużyte dla własnych potrzeb zł 4.198.95; Sprzedaż desek zagranicę zł 135.664.59; Sprzedaż desek w kraju zł 493.023.87; Deski, zużyte dla własnych potrzeb zł 17.280.97; Sprzedaż fryzów zagranicę zł 30.360.43; Sprzedaż fryzów w kraju zł 21.164.38; Sprzedaż fryzów przemysłowcom zł 296.881.20; **Razem zł 4.068.646.37;** Kupony od akcji „Agahell” zł 60.000.00; Remanent materiałów na 31 grudnia 1931 r. zł 2.222.316.14; Strata zł 9.674.35; **Razem 6,369.000.91.**

Bilans za 1931 r.

STAN CZYNNY. — 1) Rach. Kasy gotówka w Kasie zł 358.86; 2) Rach. Rymes wartość zł 13.651.19; 3) Rach. dłużników: nasze pretensje zł 288.937.65; 4) Rach. podatku od zużycia: pozostałość na bolecie zł 220.76; 5) Rach. fabryki wartość zł 329.662.93; 6) Rach. sprzętów: wartość zł 9.540.20; 7) Rach. beczek: wartość zł 1.071.55; 8) Rach. budynków: wartość zł 8.511.46; 9) Rach. inwentarza: wartość zł 1.400.00; 10) Rach. terenu: wartość zł 5.000.00; 11) Rach. urządzenia biura: wartość zł 1.582.50; 12) Rach. zapasów: benzyna zł 46.779 kg po zł 49.11 za 100 kg, zł 22.973.16, nafta zł 6.796 kg po zł 30.26, zł 2.056.46, ol. gaz. 30.000 kg po zł 12.00 zł 3.600.00, ol. paraf. 878.746 kg, po zł 12.00 zł 105.449.52, gudron 144.625 kg po zł 12.00 zł 1.735.00, łuski 57.200 kg po zł 40.00 zł 22.880.00, parafina 6.500 kg po zł 90.00 zł 5.200.00, **razem zł 179.514.14; Suma zł 839.451.24.**

STAN BIERNY. — 1) Rach. kapitału akcyjnego zł 250.000.00; 2) Rach. funduszu rezerwowego zł 10.888.88; 3) Rachunek wierzycieli zł 315.279.01; 4) Banki zł 119.864.21; 5) Rach. przejściowy zł 5.937.62; 6) Rk. strat i zysków: zyski z lat poprzednich zł 90.759.06; 7) R-k funduszu amortyzacyjnego zysk: zł 4.283.80; **Suma zł 839.451.24.**

Rachunek strat i zysków za 1931 r.

ZYSK. — 1) Rach. przerobionych surowców: ropa zł 767.228.26, olej niebieski zł 4.038.00, **razem zł 771.266.26;** 2) Rach. materiałów: zużyte materiały zł 29.370.74; 3) Rach. opału: gaz i drzewo zł 42.998.43; 4) R-k utrzymania ruchu zł 68.730.42; 5) R-k przewozu: zł 21.832.27; 6) R-k utrzymania zaprzęgów zł 915.65; 7) R-k prasowania łusek zł 4.727.91; 8) R-k należności składowych zł 10.551.67; 9) R-k cystern zł 29.441.29; 10) R-k kwasu siarkowego zł 9.347.00; 11) R-k odsetek zł 19.397.34; 12) R-k prowizji zł 5.920.27; 13) R-k płac: a) urzędników zł 21.756.15, b) robotników zł 39.647.03, c) kasy chorych zł 3.317.03, d) pod. dochod. od pob. zł 1.830.02, **łącznie zł 66.550.23;** 14) R-k wydatków administracyjnych zł 66.148.30; 15) R-k podatków: a) podatek od zużycia zł 1.356.41, b) pod. dochod. i majątk. zł 6.563.86, c) pod. od nieruchomości zł 258.80, d) pod. od lokali zł 239.56, e) pod. obrotowy zł 31.717.76, **łącznie zł 40.136.39;** 16) R-k funduszu amortyzacyjnego zł 26.511.47; **Zysk zł 4.283.80; Suma zł 1,218.129.44.**

STRATA. — 1) Rach. benzyny zł 326.217.32; 2) Rach. nafty zł 524.057.37; 3- Rach. oleju gazowego zł 167.402.71; 4) Rach. oleju parafinowego zł 74.489.52; 5) Rach. gudronu zł 625.32; 6) R-k łusek parafinowych zł 13.300.00; 7) R-k parafiny zł 112.037.20; **Suma zł 1,218.129.44.**

Bank Komercyjny, S. A. w Krakowie

Bilans roczny (netto) na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim, P. K. O. i w Banku Gospod. Krajow. zł 91.960.25; Waluty zagraniczne zł 69.772.71; Papiery wartościowe własne: a) papiery państwowe zł 315.093.46, b) listy zastawne zł 11.421.76, c) obligacje zł 8.263.16, d) akcje zł 65.447.75, **Razem zł 400.226.13;** Papiery wartościowe ustawowego kapitału zapasowego zł 38.802.20; Banki krajowe zł 9.838.55; Banki zagraniczne zł 29.050.93; Rachunki bieżące (saldo debetowe): a) zabezpieczone zł 1.931.652.96, b) niezabezpieczone zł 183.759.25, **Razem zł 2.115.412.21;** Weksle zdyskontowane zł 557.502.38; Nieruchomości zł 400.000.00; Sumy przechodnie zł 64.212.17; **Razem zł 3,776.777.53.**

STAN BIERNY. — Kapitały własne: a) zakładowy zł 1.500.000.00, b) zapasowy zł 76.915.74, c) inne rezerwy zł 2.757.87, **Razem zł 1.579.673.61;** Wkłady: a) terminowe zł 213.318.16, b) à vista zł 281.498.61, **Razem zł 494.816.77;** Rachunki bieżące (saldo kredytowe) zł 86.990.51; Redyskonto weksli zł 267.490.93; Banki krajowe zł 11.082.13; Banki zagraniczne zł 1.297.912.68; Przekazy na bank zł 50.00; Dywidenda niepodniesiona zł 299.48; Sumy przechodnie zł 29.693.16; Zyski: a) z lat ubiegłych zł 6.241.89, b) za 1931 r. zł 2.526.37, **Razem zł 8.768.26; Razem zł 3,776.777.53.**

Gwarancje zł 775.676.00; Inkaso zł 832.560.27.

Rachunek zysków i strat na dz. 31 grudnia 1931 r.

WINIEN. — Procenty i prowizje wypłacone zł 163.883.40; Koszty handlowe zł 369.538.84; Podatki zł 32.231.44; Odpisy na dłużnikach zł 37.499.03; **Czysty zysk zł 8.768.26; Razem zł 611.920.97.**

MA. — Pozostałość zysków z lat ubiegłych zł 6.241.89; Procenty i prowizje pobrane zł 554.896.36; Różnice kursowe zł 17.398.07; Dochody z nieruchomości zł 33.384.65; **Razem zł 611.920.97.**

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Sieci i stacje transformatorowe zł 3,721.363-32; Sieci i stacje transformatorowe w budowie zł 1,233.696-23; Nieruchomości zł 42.032-38; Prowizoryczne budowle zł 26.032-03; Ruchomości zł 125.636-40; Magazyny zł 576.584-19; Wydzierżawione liczniki i ograniczniki zł 297.068-81; Narzędzia zł 32.845-52; Kasa i banki zł 64.071-50; Papiery procentowe zł 13.858-53; Weksle zł 39.878-55; Odbiorcy prądu i dłużnicy zł 217.285-42; Koszty organizacyjne zł 134.750-09; Kaucje zł 15.259-53; Sumy przechodnie zł 11.019-30; Różni za weksle gwarancyjne zł 173.696-24; Weksle gwarancyjne zł 34.900-00; **Razem zł 6,759.978 04.**

STAN BIERNY. — Kapitał akcyjny zł 5,100.000-00; Kapitał amortyzacyjny zł 459.486-24; Fundusz zapasowy zł 3.978 85; Dostawcy prądu i wierzyciele zł 879.724-08; Akcepty zł 87.624-71; Papiery procentowe w depozycie zł 13.858-53; Sumy przechodnie zł 2.757-42; Zysk za rok operacyjny 1931 zł 3.951-97; Różnym za weksle gwarancyjne zł 34.900 00; Weksle gwarancyjne zł 173.696-24; **Razem zł 6,759.978 04.**

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Zakup prądu zł 281.949-23; Koszty eksploatacji i utrzymania zł 315.799-30; Procenty zł 42.098-58; Strata na r-ku papierów procentowych zł 470-16; Strata na r-ku wymiany odbiorników zł 20.128-19; Strata na r-ku instalacji domowych zł 15.261-43; Podatki zł 18.444-42; Umorzenie kosztów organizacyjnych zł 44.916-70; Amortyzacja zł 263.083-03; Zysk za 1931 r. zł 3.951-97; **Razem zł 1,006.103-01.**

MA. — Nadwyżka z r-ku sprzedaży prądu zł 997.040-85; Nadwyżka z r-ku sprzedaży towarów zł 9.062-16; **Razem zł 1,006.103 01.**

Zakłady Przemysłu Bawełnianego

„LUDWIK GEYER”,

S. A. w ŁODZI

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Ziemia zł 522.273-67; Budynki zł 9,000.214-83; Maszyny zł 21,561.730-46; Narzędzia i utensylja zł 137.830-35; Ruchomości zł 347.549-95; Surowce (bawełna i odpadki) zł 850.987-21; Barwniki i materiały zł 1,515.526-15; Towary i przedza zł 5,490.703-42; Kasa, dewizy, weksle zł 256.447-47; Weksle protestowane zł 6.979-68; Papiery wartościowe zł 17.807-86; Dłużnicy 5,721.014-67; Obligacje T-wa Kredyt. Przemysłu Polskiego zł 3,032.382-00; Strata zł 3,766.664-74; **Razem zł 52,228.112-46.**

STAN BIERNY. — Kapitał akcyjny zł 15,000.000-00; Kapitał amortyzacyjny zł 15 606 077-65; Kapitał rezerwowy zł 587.813-97; Kapitał rezerwowy specjalny zł 1,844.463-41; Kapitał obligacyjny zł 3,885.850-00; Wierzyciele zł 8,768.146 07; Akcepty zł 1,978.965-68; Obligacje wylosowane zł 2 635 63; Obligacje T-wa Kredytowego Przemysłu Polskiego zł 4,554.160-00; **Razem zł 52,228.112-46.**

Rachunek strat i zysków za 1931 r.

WINIEN. — Surowce, materiały, koszty fabrykacji i ogólne zł 19,472.765-18; Podatki zł 718.380-64; **Razem zł 20,191.145 82.**

MA. — Wpływy z sprzedaży towarów, przedzy i inne zł 16,424.481-08; Strata zł 3,766.664-74; **Razem zł 20,191.145 82.**

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Kasa zł 71.532-64; Instytucje kredytowe zł 786.453-07; Papiery wartościowe z kuponami bieżącymi zł 713.531-81; Pożyczki hipoteczne zł 12.290-00; Nieruchomości zł 1,566.075-57; Należność z tytułu rezerwy składek zatrzymanej przez Zakłady Ubezpieczeń zł 772.178-18; Oddziały zł 3.586-91; Agenci zł 263.409-76; Zakłady Ubezpieczeń zł 184.867-99; Inni dłużnicy zł 17.200-12; Ruchomości biurowe zł 1-00; Inne aktywa zł 106.766-76; **Razem zł 4,497 893-81.**

STAN BIERNY. — Emitowany kapitał akcyjny (akcyj sztuk 10.000 a zł 100) zł 1,000.000-00; Kapitał zapasowy zł 258.082-74; Inne kapitały i fundusze własne Towarzystwa zł 200.000-00; Fundusz ubezpieczeniowy zł 859.330-53; Rezerwa na nieuregulowane szkody zł 590.139-78; Należność z tytułu rezerwy składek zatrzymanej reasekuratorom przez Towarzystwo zł 694.552-50; Fundusz na umorzenie wartości nieruchomości zł 33 565-00; Agenci zł 60.085-82; Zakłady Ubezpieczeń zł 420.452-69; Inni wierzyciele zł 39.291-63; Niepodniesiona dywidenda przez akcjonariuszów zł 3.034-90; Nieuiszczone podatki i opłaty zł 6.353-37; Zysk: pozostałość z 1930 r. zł 79 375-88; osiągnięty w 1931 r. zł 253 630-97; łącznie zł 333 004-85; **Razem zł 4,497 893-81.**

Rachunek zysków i strat za 1931 r.

ZYSKI. — Pozostałość zysku z roku poprzedniego zł 79.373-88; Zysk w roku sprawozdawczym na rachunku ubezpieczeń: 1) od nieszczęśliwych wypadków zł 72.170-47, 2) od odpowiedzialności cywilnej zł 43.063-31, 3) samochodowych (autocasco) zł 14.766 90; 4) przyjętych pośrednio zł 25.471-56; Czysty dochód z majątku Towarzystwa zł 193.196-53; Inne zyski, nieobjęte poszczególnymi rachunkami: wpływ z odpisów na wątpliwe należności zł 16.336-83; **Razem zł 444.379-48.**

STRATY. — Umorzone należności wątpliwe zł 8.126-71; Strata na kursie walut obcych zł 7.225-43; Inne odpisy i straty, nieobjęte poszczególnymi rachunkami: 1) odpisano wartość ruchomości, nabytych w ciągu roku zł 8.869-86; 2) odpisano z wartości nieruchomości zł 24.445-00; 3) różnica kursu na papierach wartościowych zł 62.707-63; Zysk zł 333.004-85; **Razem zł 444.379-48.**

Podział zysku

1) Na kapitał zapasowy zł 41.917-26; 2) Na dywidendę dla akcjonariuszów 7% zł 70.000-00; 3) Na wynagrodzenie członków Rady Nadzorczej i Zarządu zł 25.240-18; 4) Na tantiemy i gratyfikacje dla Dyrekcji i pracowników % 25.000 00; 5) Na podatki zł 80.000-00; 6) Na cele społeczne % 5.000-00; 7) Do przeniesienia na rok następny zł 85 847-41; **Razem zł 333 004 85.**
Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dn. 30 maja r. b. powyższy bilans, rachunek zysków i strat i podział zysku zatwierdziło. Uchwaloną 7% dywidendę, czyli po zł 7 od jednej akcji, wypłaca kasa Towarzystwa, Warszawa, Plac Napoleona-3.

„POLSKI LLOYD”, S. A.

Bilans na dz. 31 XII 1931 r.

AKTYWA. — Kasa zł 118.171-33; Weksle zł 184.771-28; Dłużnicy zł 1,460.939 69; Oddziały zł 516.490-14; Zaliczenia towarowe zł 508.405-33; Inwentarz zł 32.417-09; Udziały w innych przedsiębiorstwach zł 379.232-97; Nieruchomości zł 24.592-19; Strata za 1930 r. zł 292.002-41, mniej zysk za 1931 r. zł 6.560-44 — zł 285.441-97; **Razem zł 3,510.461-99.**

PASYWA. — Kapitał zakładowy zł 1,000.000-00; Kapitał zapasowy zł 19 565-75; Kapitał amortyzacyjny zł 27.601-31; Wierzyciele zł 1,438 399-46; Oddziały zł 516.490-14; Zaliczenie towarowe zł 508.405 33; **Razem zł 3,510.461 99.**

Rachunek strat i zysków

STRATY. — Przenies. straty 1930 r. zł 292.002-41; Koszty handlowe zł 1,396 613-78; Wymiana walut zł 5.882-72; Amortyzacja zł 8.212-51; **Razem 1,702.711-42.**

ZYSKI. — Ekspedycja zł 1,395.483-28; Eksploatacja nieruchomości. zł 21.786-17; Strata za 1930 r. zł 292.002-41, mniej zysk 1931 r. zł 6.560-44 — zł 285.441-97; **Razem zł 1,702.711 42.**

Spółka Akcyjna Pabjanickich Fabryk WYROBÓW Bawełnianych
„Krusche i Ender”

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY	zł	zł
Grunty		1.121.800 ⁰⁰
Budynki		8.503.420 ⁰⁰
Maszyny i urządzenia		24.019.575 ⁰⁰
Gotowizna i dewizy		183.585 ⁴⁶
Weksle		652.408 ⁹⁰
Papiery wartościowe		408.228 ⁵³
Dłużnicy		4.324.765 ²⁸
Zapasy surowców i materiałów		10.693.147 ⁹⁶
Pozostałość strat z 1930 r.	192.443 ⁰⁷	
Strata w 1931 r.	163.740 ⁷⁰	356.183 ⁷⁷
		<u>50.263.114⁹⁰</u>

STAN BIERNY	zł	zł
Kapitał akcyjny		14.875.000 ⁰⁰
Kapitał amortyzacyjny		20.325.000 ⁰⁰
Kapitał zapasowy		293.786 ⁵³
Inne kapitały rezerwowe		3.255.101 ⁵⁶
Wierzyciele:		
długi przedwojenne		4.040.249 ⁵¹
rachunki bieżące		7.473.977 ²⁰
		<u>50.263.114⁹⁰</u>

Rachunek przychodu i rozchodu

WINIEN	zł	zł
Robocizna i pensje		6.427.233 ⁰⁴
Świadczenia socjalne		969.747 ⁴²
Podatki		815.577 ⁸¹
Koszty handlowe, procenty etc.		2.708.112 ⁰⁷
Straty na dłużnikach		727.596 ²⁷
		<u>11.648.266⁶¹</u>

MA	zł	zł
Zysk brutto na fabrykacji		9.964.770 ⁴⁷
Różnice kursowe		1.450.736 ⁰⁴
Różne wpływy		69.019 ⁴⁰
Strata za 1931 r.		163.740 ⁷⁰
		<u>11.648.266⁶¹</u>

Sprawozdanie za 1931 r. zostało zatwierdzone przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dn. 24 maja 1932 r.

„ELEKTRYCZNE KOLEJE DOJAZDOWE”, S. A.

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY	zł	zł
Budowa		29.281.613 ²⁹
Kasa		11.844 ⁴³
Banki		3.087 ⁸⁴
Papiery wartościowe		3.941 ¹¹
Materiały		839.645 ⁴⁸
Dłużnicy:		
a) za obligacje	11.951.500 ⁰⁰	
b) różni	51.703 ⁷²	12.003.203 ⁷²
Sumy przechodnie		147.750 ⁵⁵
Strata z lat poprzednich	139.401 ³¹	
Strata za 1931 r.	25.976 ⁵⁸	165.377 ⁸⁹
		<u>42.456.464³¹</u>

Dłużnicy za kaucje	3.942 ²⁸	
Kaucje wierzycieli	11.654 ⁰⁰	
Depozyty	4.500 ⁰⁰	20.096 ²⁸

STAN BIERNY	zł	zł
Kapitały: akcyjny	1.500.000 ⁰⁰	
obligacyjny	11.951.500 ⁰⁰	
rezerwowy	115.596 ³⁶	13.567.096 ³⁶
Kredyty inwestycyjne		13.913.120 ⁴¹
Wierzyciele		14.586.135 ⁴¹
Akcepty		319.187 ⁶⁹
Sumy przechodnie		70.924 ⁴⁴
		<u>42.456.464³¹</u>

Kaucje	3.942 ²⁸	
Wierzyciele za kaucje	11.654 ⁰⁰	
za depozyty	4.500 ⁰⁰	20.096 ²⁸

Rachunek strat i zysków na dz. 31 grudnia 1931 r.

STRATY	zł	zł
Koszty eksploatacji	1.028.579 ⁶⁸	
Podatki, świadczenia i nadzór państwowy	96.259 ³⁶	1.124.839 ⁰⁴
Strata z lat poprzednich		139.401 ³¹
		<u>1.264.240³⁵</u>

ZYSKI	zł	zł
Wpływy z eksploatacji		1.098.862 ⁴⁶
Strata z lat poprzednich	139.401 ³¹	
za 1931 r.	25.976 ⁵⁸	165.377 ⁸⁹
		<u>1.264.240³⁵</u>

„Bronikowski, Grodzki i Wasilewski, Spółka Akcyjna Wrobu i Handlu Maszynami, Narzędziami Rolniczymi i Nasionami” w Warszawie

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA. — Papiery publiczne zł 3.023⁸⁰; Akcje zdeponowane zł 1.000⁰⁰; Ruchomości zł 2⁰⁰; Nieruchomości zł 2.578.919⁴⁰; Kasa zł 45.068⁴⁹; Gotówka w Oddziałach zł 1.852⁰⁷; Towary zł 1.375.655⁷³; Weksle zł 25.377⁴⁰; Różni zł 723.455⁵⁴; Przechodni zł 41.204¹⁷; Wydatki 1932 r. zł 1.326²⁷; Strata zł 248.104⁷⁰; Razem zł 5.044.989⁵².

PASYWA. — Kapitał zakładowy zł 1.600.000⁰⁰; Kapitał zapasowy zł 242.168⁹⁰; Dywidenda z lat ubiegłych zł 255⁷³; Wierzytelności hipoteczne zł 656.434⁰³; Różni zł 2.521.130⁸⁶; Akcepty zł 25.000⁰⁰; Razem zł 5.044.989⁵².

Rachunek zysków i strat

WINIEN. — Koszty ogólne zł 747.865¹⁵.

MA. — Towary zł 483.371⁰⁸; Dochód i koszty nieruchomości przy Al. Jerozolimskiej 27 zł 16.389³⁷; Strata za 1931 r. zł 248.104⁷⁰; Razem zł 747.865¹⁵.

Polska Akcyjna Spółka Elektryczna „ERICSSON” Warszawa

Bilans w dn. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Place i budynki zł 2.014.968⁶⁶; Maszyny i urządzenia zł 301.097¹⁵; Ruchomości zł 86.938⁵¹; Materiały i towary zł 1.217.518⁴⁷; Kasa zł 3.730⁷⁴; Banki zł 363.877³⁵; Weksle zł 10.068⁰²; Dłużnicy zł 893.351⁴⁹; Straty zł 460.763⁴⁹; Razem zł 5.352.313⁸⁸.

STAN BIERNY. — Kapitał akcyjny zł 1.000.000⁰⁰; Fundusz amortyzacyjny zł 130.887³⁷; Wierzyciele zł 4.221.426⁵¹; Razem zł 5.352.313⁸⁸.

Rachunek strat i zysków na 1931 r.

STRATY. — Pozostałość strat z 1930 r. zł 1.748⁸⁴; Koszty handlowe zł 479.100⁰⁴; Odpisy zł 114.307⁸⁷; Razem zł 595.156⁷⁵.

ZYSKI. — Dochód z nieruchomości zł 55.005⁵³; Dywidenda od akcji zł 3.138⁵⁰; Różnica kursu zł 76.249²³; Straty zł 460.763⁴⁹; Razem zł 595.156⁷⁵.

POLSKIE ZAKŁADY OPTYCZNE, S. A.

Fabryka Aparatów Optycznych i Precyzyjnych

W WARSZAWIE — UL. GROCHOWSKA 35

Bilans zamknięcia w dn. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA	zł
Place	96.258'08
Budynki	530.997'90
Maszyny i urządzenia	717.336'07
Przyrządy, urządzenia warsztatowe i różne przedmioty	251.478'82
Ruchomości biurowe	25.356'85
Magazyn	98.348'16
Wyroby gotowe	113.409'32
Objekty w fabrykacji	1.906.857'24
Papiery wartościowe	500'00
Dłużnicy	1.337.936'08
Kasa	1.836'48
Weksle w portfelu	4.083'25
Banki	351.747'63
Kaucje	160'00
Pozostałość straty z 1930 r.	146.812'18
	<u>5.583.118'06</u>

Gwarancje udzielone 1.283.650'00

PASYWA	zł
Kapitał zakładowy	800.000'00
Kapitał amortyzacyjny	615.297'22
Pożyczki długoterminowe	286.852'00
Akcepty	759.190'21
Banki	72.003'00
Wierzyciele	3.018.873'61
Zysk za 1931 r.	30.902'02
	<u>5.583.118'06</u>

Wierzyciele z tytułu gwarancji 1.283.650'00

Rachunek zysków i strat za 1931 r.

DEBET	zł
Robocizna, materiały, koszty fabryczne, handlowe i ogólne	2.356.191'14
Procenty i prowizje	106.559'78
Ubezpieczenia od ognia	11.620'47
Odpisy na amortyzację	113.689'23
Podatki:	
przemysłowy, dochodowy i inne	83.161'93
opłaty stemplowe	17.251'66
Świadczenia socjalne:	
Kasa Chorych	41.060'99
Fundusz Bezrobocia	8.449'13
Ubezpieczenia od wypadków	5.659'72
Urlopy robotników	26.559'66
Fundusz emerytalny	8.663'10
Zysk za 1931 r.	30.902'02
	<u>2.809.868'83</u>

KREDYT	zł
Sprzedaż	2.804.211'91
Różne wpływy	5.656'92
	<u>2.809.868'83</u>

CUKROWNIA „ZAKRZÓWEK“, S. A.

Bilans na dz. 31 marca 1932 r.

STAN CZYNNY

	zł
Nieruchomości: grunty i budowle	1.741.912'99
Maszyny i urządzenia techniczne	2.039.459'08
Kolejki i bocznicza	784.838'27
Inwentarze żywe i martwe oraz materiały	291.020'79
Remanenty cukru, melasu etc.	1.791.286'44
Dłużnicy	704.752'00
Gotówka; papiery procentowe i udziały	161.380'82
Rachunki kartelowe	527.065'35
Sumy przechodnie	3.931'65
Weksle plantatorskie kaucyjne	542.800'00
Wydatki na kampanję 1932/33 r.	46.395'67
	<u>8.634.843'06</u>

STAN BIERNY

	zł
Kapitał akcyjny	2.000.000'00
„ zapasowy	582.406'26
„ amortyzacyjny	1.344.403'09
Fundusz specjalny od pozostałości z nadwyżek przerachowania	300.000'00
Wierzyciele	2.105.500'60
Rachunki kartelowe	546.843'54
Sumy przechodnie	5.715'90
Towarzystwo Wzajemn. Ubezpieczeń Cukrowni w Polsce rach. udziału w kaucjach	12.605'44
Kaucje wekslowe plantatorskie	542.800'00
Rachunki przejściowe — różnice kursowe na walutach	219.739'94
Weksle	937.925'03
Zysk	36.903'26
	<u>8.634.843'06</u>

Rachunek strat i zysków

WINIEN	zł
Odpisy:	
na kapitał zapasowy	33.953'07
na kapitał amortyzacyjny	353.556'98
Pozostałość zysku	36.903'26
	<u>424.413'31</u>

MA

	zł
Pozostałość zysku za 1930/31 r.	11.313'68
Zysk na kampanji 1931/32 r.	67.615'26
Dywidenda od papierów wartościowych	13.411'00
Różnice kursowe na spłaconych zobowiązaniach w walucie obcej	332.037'37
	<u>424.413'31</u>

Polsko-Szwajcarska Spółka Drzewna, S. A. Warszawa

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA. — Kasa zł 6.729'37; P. K. O. zł 1.291'76; Weksle zł 34.059'31; Banki zł 2.257.279'55; Dłużnicy zł 3.981.437'50; Ruchomości zł 5.500'00; Weksle protestowane zł 61.839'68; Koszty założenia Spółki zł 6.000'00; Przeniesienie salda z r-ku strat i zysków za 1930 r. zł 66.240'96; Strata za 1931 r. zł 269.105'66; Razem zł 6,689.483'79.

PASYWA. — Kapitał akcyjny zł 250.000'00; Banki zł 6.090.676'84; Wierzyciele zł 339.354'84; Sumy przechodnie zł 9.452'11; Razem zł 6,689.483'79.

Rachunek strat i zysków na dz. 31 grudnia 1931 r.

WINIEN. — Odpisanie zł 10.150'00; Koszty handlowe za 1931 r. zł 75.420'32; Straty kursowe zł 31.793'50; Odsetki zł 1.180.095'26; Przeniesienie z 1930 r. zł 66.240'96; Razem zł 1,363.700'04.

MA. — Ryczałtowe zł 3.917'26; Prowizje zł 7.509'65; Odsetki zł 1.016.926'79; Strata przeniesienia z 1930 r. zł 66.240'96; Strata za 1931 r. zł 269.105'66; Ogółem zł 335.346'62; Razem zł 1,363.700'04.

Polska Spółka Obuwia „BATA”, S. A. Kraków

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA		zł
Banki		348.988·87
Teren		1.129.870·11
Nieruchomości		201.973·00
Urządzenie		1.989.707·47
Towar		2.424.058·70
Zysk 1930 r.	zł 3.582·72	
Strata 1931 r.	92.918·63	89 335·91
		<u>6.183.934·06</u>

PAS. WA		zł
Kapitał akcyjny		250.000·00
Rachunki personalne		5.898.934·06
Fundusz inwestycyjny		35.000·00
		<u>6.183.934·06</u>

Rachunek zysków i strat na dz. 31 grudnia 1931 r.

		zł
Cło		2.853.458·58
Wydatki		2.402.640·51
		<u>5.256.099·09</u>
Brutto zysk		5.163.180·46
Strata		92.918·63
		<u>5.256.099·09</u>

Komisja Rewizyjna:
za zgodność: *Tomasz Bata* mp. Prezes Rady Zawiadomej
Marjan Paszkowski mp.
Roman Hessel mp.
Elkan Rosenzweig mp.

Częstochowskie Zakłady Wyrobów Włókiennych „Stradom”

S. A.

Bilans w dn. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Grunty zł 154.916·00; Budowle zł 3.795.385·41; Maszyny i urządzenia zakładów zł 11.480.153·79; Przyrządy i narzędzia fabryczne zł 637.726·43; Ruchomości zł 171.010·60; Materjały i wyroby zł 3.432.997·69; Kasa zł 42.464·08; Weksle zł 1.209.378·10; Papiery procentowe zł 121.178·78; Dłużnicy zł 2.118.200·87; Depozyty zł 678.063·00; Sumy przechodnie zł 12.726·00; Razem zł 23.854.200·75.

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 6.400.000·00; Kapitał zapasowy zł 1.416.844·31; Kapitał amortyzacyjny zł 12.622.834·40; Nadwyżka z przerachowania majątku zł 30.356·84; Wierzyciele zł 2.481.351·15; Akcepty zł 171.549·95; Niewypłacona dywidenda z lat ubiegłych zł 12.601·75; Depozyty członków Zarządu i kaucyjne zł 678.063·00; Sumy przechodnie zł 40.599·35; Razem zł 23.854.200·75.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Podatki i opłaty zł 322.769·44 za potrąceniem otrzymanych zwrotów podatku dochodowego za lata ubiegłe zł 96.196·00 — zł 232.573·44; Kasa Chorych, Fundusz Bezrobocia, ubezpieczenie robotników i pracowników umysłowych od nieszczęśliwych wypadków, urlopy robotnicze, Kasa Przejrzności i Pomocy zł 386.240·84; Ubezpieczenie od ognia zł 81.262·44; Straty na dłużnikach zł 118.365·79; Odpis na kapitał amortyzacyjny zł 966.151·59; Razem zł 1.784.594·10.

MA. — Przewyżka brutto zł 1.777.248·50; Pozostałość zysku z 1930 r. zł 7.345·60; Razem zł 1.784.594·10.

„MIKULICZYN”

Zakłady dla Przemysłu Drzewnego, S. A.

Rachunek bilansu

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA		zł
Gotówka w kasie		3.729·75
Inwentarze		1.152.003·87
Zapasy artykułów technicznych		18.621·54
Dłużnicy		185.874·53
Zapasy drzewa:		
a) drzewo okrągłe	zł 105.598·32	
b) materjały tarte	zł 500.827·82	606.426·14
Strata:		
z 1929 r.	zł 77.206·40	
z 1930 r.	zł 82.145·19	
z 1931 r.	zł 188.593·06	347.944·65
		<u>2.314.600·48</u>

PASywa		zł
Kapitał akcyjny		300.000·00
Wierzyciele		1.394.232·54
Fundusz rezerwowy		77.944·65
Fundusz amortyzacyjny		539.423·29
Fundusz robotniczy i urzędniczy		3.000·00
		<u>2.314.600·48</u>

Rachunek strat i zysków za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1931 r.

STRATY		zł
Straty z lat ubiegłych		159.351·59
Podatki i należności		20.608·47
Przewóz kolejowy		13.061·77
Utrzymanie budynków		5.391·56
Odsetki		16.098·44
Koszty administracji		71.937·56
Asekuracja		13.795·54
Odpisy na amortyzację za 1931 r.		54.540·89
		<u>354.785·82</u>

ZYSKI		zł
Dochód brutto z rachunku towarów		6.841·17
Strata:		
z 1929 r.	zł 77.206·40	
z 1930 r.	zł 82.145·19	
z 1931 r.	zł 188.593·06	347.944·65
		<u>354.785·82</u>

Mikuliczyn, dn. 31 grudnia 1931 r.

Towarzystwo Przedsiębiorstw Górniczych „Tepege”, S. A.

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Nieruchomości zł 260.626·36; Maszyny i urządzenia zł 651.777·77; Środki transportowe i zaprzęgi zł 8.369·25; Urządzenie biur i magazynów zł 919·43; Urządzenie biura krakowskiego zł 4.889·46; Papiery wartościowe zł 4.690·00; Dłużnicy zł 274.428·21; Banki zł 79·89; Weksle zł 18.919·47; Gotówka w kasie zł 2.071·45; Sumy przechodnie zł 5.050·00; Strata w 1931 r. zł 97.641·91; Razem zł 1.329.463·20.

STAN BIERNY. — Kapitał akcyjny zł 450.000·00; Wierzyciele zł 667.816·14; Banki zł 146.723·87; Akcepty zł 44.714·04; Dywidenda niepodniesiona zł 20.209·15; Razem zł 1.329.463·20.

Rachunek strat i zysków

WYDATKI. — Koszty produkcji wapienników w Płazie zł 318.555·50; Koszty ogólnohandlowe zł 83.336·66; Koszty likwidacji oddziałów zł 12.193·85; Odsetki bankowe i dyskontowe zł 54.837·67; Amortyzacja zł 34.304·09; Odpisy zł 938·32; Razem zł 504.166·09.

WYDATKI. — Produkcja wapienników w Płazie zł 398.207·76; Pozostałość z redukcji kapitału akcyjnego zł 8.316·42; Strata za 1931 r. zł 97.641·91; Razem zł 504.166·09.

„POLSKA FORESTA“, S. A. w Nadwornie

Bilans z dn. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA	zł	zł
Stan kasy		51.790'58
Dłużnicy		1,577.631'68
Magazyn techniczny		84.878'82
Zapasy:		
a) materiał tarty	1.155.721'62	
b) drewno okrągłe 30/31	109.606'08	
c) " " 31/32	787.925'24	
d) " " opałowe 30/31	15.992'00	
e) " " " 31 32	110.244'87	2.179.489'81
Kaucje		46.600'61
Inwestycje Brody		4.971.689'70
Inwestycje Nadworna		7.108.524'79
Strata za 1928 r.	190.480'48	
" " 1929 "	206.605'01	
" " 1930 "	352.823'39	749.908'88
" " 1931 "		1.349.326'36
		<u>18.119.841'23</u>
PASYWA		zł
Kapitał akcyjny		2.000.000'00
Wierzyciele		14.035.996'76
Fundusz rezerwowy		199.235'24
Fundusz amortyzacyjny		1.884.609'23
		<u>18.119.841'23</u>

Rachunek strat i zysków z dn. 31 grudnia 1931 r.

WINIEN	zł
Odsetki	634.597'79
Podatki	72.203'39
Asekuracja	23.350'64
Naprawy i rekonstrukcje	45.593'98
Administracja	201.934'10
Szkody powodzi	1.858'07
Prowizja	864'56
Odpisy na amortyzację	546.809'60
Przeniesienie strat z lat ubiegłych	749.908'88
	<u>2.277.121'01</u>
MA	zł
Dochód brutto	177.885'77
Strata: a) z 1928 r.	190.480'48
b) " 1929 "	206.605'01
c) " 1930 "	352.823'39
d) " 1931 "	1.349.326'36
	<u>2.277.121'01</u>

Nadworna, dn. 31 grudnia 1931 r.

Spółka Akcyjna „Terebenthen“ Zjednoczone Fabryki Terpentyny Puszczy Białowieskiej B-cia Poroncy i P. Godlewski w Warszawie

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA. — Inwentarz zł 1,201.785'84; Towary zł 487.263'50; Papiery wartościowe zł 12.435'00; Sumy przechodnie zł 3.773'00; Dłużnicy zł 129.625'99; Banki zł 1.916'64; Weksle zł 12.954'24; Kasa zł 46.582'15; Straty z lat ubiegłych zł 236.475'54; Razem zł 2,132.811'90.

PASYWA. — Kapitał zakładowy zł 700.000'00; Kapitał zapasowy zł 3.348'86; Kapitał amortyzacyjny zł 206.278'76; Kredyt angielski inwestycyjny długoterminowy zł 866.305'54; Sumy przechodnie zł 128.142'72; Wierzyciele zł 134.464'88; Banki zł 14.802'00; Akcepty zł 23.687'83; Rezerwa na różnice kursowe z przerechowania zł 54.143'34; Zysk za 1931 r. zł 1.637'97; Razem zł 2,132.811'90.

Różni za gwarancje zł 76.800'00; Weksle gwarancyjne zł 76.800'00.

Rachunek strat i zysków na 1931 r.

STRATY. — Penje i robocizna zł 418.848'01; Wydatki handlowe i fabryczne zł 436.407'84; Podatki zł 34.248'44; Świadczenia socjalne zł 53.400'29; Zysk za 1931 r. zł 1.637'97; Razem zł 944.542'55.

ZYSKI. — Zysk brutto zł 944.542'55; Razem zł 944.542'55.

Polskie Towarzystwo dla Handlu Węglem „WĘGLOBLOK“, S. A.

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY	zł	zł
Nieruchomości:		
W Warszawie Nr. 1312/B. przy ul. Ordynackiej 11	297.740'60	
W Warszawie Nr. 3106. przy ul. Sejmowej 8/10	123.547'60	
W Łodzi Nr. 2239. przy ul. Zagajnikowej	104.128'80	
W Katowicach Nr. 1321. przy ul. Francuskiej 22	51.600'00	
W Poznaniu Nr. 55. przy ul. Kopernika 1	94.932'01	
W Kaliszu Nr. 58/124-E przy ul. róg Młynarskiej i Wąsiej	1.760'00	673.709'01
Ruchomości		108.909'76
Papiery procentowe		18.392'80
Kasa		19.253'76
Banki		93.017'35
Weksle		226.787'25
Węgiel na składach		63.551'35
Dostawcy		17.758'69
Odbiorcy		1.342.213'20
Różni		168.522'10
Sumy przechodnie		31.774'11
		<u>2.763.889'38</u>
Depozyty i kaucje obce		320.467'92
Dłużnicy depozytowi i kaucyjni		608.550'26
		<u>3.692.907'56</u>

STAN BIERNY

	zł
Kapitał akcyjny	500.000'00
" zapasowy	143.787'16
" rezerwowy	200.000'00
" amortyzacyjny	287.265'00
Dywidenda	1.300'00
Banki	136.210'63
Dostawcy	985.771'02
Odbiorcy	288.682'08
Różni	101.135'89
Sumy przechodnie	63.699'51
Zysk	56.038'09
	<u>2.763.889'38</u>
Wierzyciele depozytowi i kaucyjni	320.467'92
Depozyty i kaucje własne	608.550'26
	<u>3.692.907'56</u>

Rachunek zysków i strat

	zł
Wydatki	2.176.595'17
Zysk	56.038'09
	<u>2.232.633'26</u>
Zysk brutto za 1931 r.	2.232.633'26
	<u>2.232.633'26</u>

Fabryka Wyrobów Ceramicznych „Brytania“, S. A. w Warszawie

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY. — Nieruchomości i budowle zł 636.400'00; Maszyny, urządzenia, modele, formy i ruchom. zł 327.210'45; Zapasy materiałów i wyrobów zł 45.410'75; Kasa zł 299'90; Papiery procentowe zł 552'00; Dłużnicy zł 12.769'87; Depozyty zł 36.250'00; Straty 1928/1930 r. zł 184.443'62; Straty 1931 r. zł 19.128'80; Razem zł 1,262.465'39.

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 375.000'00; Kapitał zapasowy zł 105.873'84; Kapitał amortyzacyjny zł 189.325'77; Dług hipoteczny zł 144.333'34; Wierzyciele zł 376.496'07; Depozyty zł 36.250'00; Sumy przechodnie zł 35.186'37; Razem zł 1,262.465'39.

Rachunek zysków i strat

DEBET. — Wydatki zł 19.157'51.
KREDYT. — Dochody zł 28'71; Strata zł 19.128'80; Razem zł 19.157'51.

BANQUE FRANCO-POLONAISE, S. A.

Paryż, Rue des Pyramides Nr. 15

Bilans ogólny na dz. 31 grudnia 1931 r.

przedstawiony Walnemu Zgromadzeniu Akcjonariuszów Banku
dla zatwierdzenia i podziału zysków

STAN CZYNNY	Fr. fr.	STAN BIERNY	Fr. fr.
Akcjonariusze	25,000.000'00	Kapitał	50,000.000'00
Kasa i sumy do dyspozycji	57,342.871'21	Rezerwa ustawowa	1,580.747'19
Portfel wekslowy	61,100.121'92	Rezerwa nadzwyczajna	14,500.000'00
Kredyty zabezpieczone	57,566.459'61	Przekazy na bank	933.223'07
Rachunki bieżące	17,377.989'17	Rachunki bieżące	74,070.733'88
Dłużnicy za akcepty	45,735.636'84	Wkłady terminowe	73,841.983'77
Inkaso	22,658.883'59	Akcepty	45,735.636'84
Papiery wartościowe	2,783.707'80	Różni za inkaso	22,658.883'59
Nieruchomości	6,252.971'81	Różne rachunki	9,052.070'81
		Pozostałość zysków	1,444.877'74
		Czysty zysk za 1931 r.	2,000.486'06
	<u>295,818.641'95</u>		<u>295,818.641'95</u>

Po dokonaniem przez Walne Zgromadzenie podziału zysków

STAN CZYNNY	Fr. fr.	STAN BIERNY	Fr. fr.
Akcjonariusze	25,000.000'00	Kapitał	50,000.000'00
Kasa i sumy do dyspozycji	57,342.871'21	Rezerwa ustawowa	1,688.963'75
Portfel wekslowy	61,100.121'92	Rezerwa nadzwyczajna	14,500.000'00
Kredyty zabezpieczone	57,566.459'61	Pozostałość zysku, przeniesiona na rok następny	1,945.363'80
Rachunki bieżące	17,377.989'17	Przekazy na bank	933.223'07
Dłużnicy za akcepty	45,735.636'84	Rachunki bieżące	74,070.733'88
Inkaso	22,658.883'59	Wkłady terminowe	73,841.982'77
Papiery wartościowe	2,783.707'80	Akcepty	45,735.636'84
Nieruchomości	6,252.971'81	Różni za inkaso	22,658.883'59
		Różne rachunki	8,943.855'25
		Dywidenda do wypłacenia	1,500.000'00
	<u>295,818.641'95</u>		<u>295,818.641'95</u>

BANQUE FRANCO-POLONAISE

Oddziały w Polsce

(Warszawa, Katowice, Łódź, Częstochowa, Poznań)

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY	zł	zł	STAN BIERNY	zł	zł
Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim, P. K. O. i Banku Gosp. Krajowego		2,008.611'44	Fundusz dyspozycyjny Oddz. w Polsce		2,500.000'00
Waluty zagraniczne		113.002'13	Wkłady:		
Banki krajowe		197.635'22	a) terminowe	1,026.861'64	
Banki zagraniczne		9,691.663'34	b) à vista	4,892.348'58	5,919.210'22
Weksle zdyskontowane		9,555.456'81	Rachunki bieżące		13,539.222'82
Rachunki bieżące:			Redyskonto weksli		1,055.062'18
a) zabezpieczone	10,601.227'91		Banki krajowe		316.584'56
b) niezabezpieczone	9,643.487'37	20,244.715'28	Banki zagraniczne, w tem na rachunku Centrali w Paryżu		
Różne rachunki		2,239.171'98	zysk za 1931 r. zł 15.601'71		18,275.470'62
			Różne rachunki		2,444.705'80
		<u>44,050.256'20</u>			<u>44,050.256'20</u>
			Gwarancje	zł 1,179.866'00	
			Inkaso	zł 12,922.414'42	

Rachunek strat i zysków na dz. 31 grudnia 1931 r.

	zł	zł	
Koszty handlowe i różne odpisy	7,679.878'65	Procenty, prowizje i różne zyski	7,695.480'36
Czysty zysk za 1931 r., przeniesiony na ra- chunek Centrali w Paryżu	15.601'71		
	<u>7,695.480'36</u>		<u>7,695.480'36</u>

H. CEGIELSKI, S. A. W POZNANIU

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY	zł	zł	STAN BIERNY	zł
Nieruchomości fabryczne		9,731.690'21	Kapitał akcyjny	9,240.000'00
Budynki mieszkalne		1,267.005'86	Fundusz rezerwowy	1,129.516'14
Maszyny i urządzenia	14,196.598'33		Rezerwa specjalna	3,877.920'33
Narzędzia fabryczne	410.351'19		Fundusz amortyzacyjny	10,095.341'63
Utensylja biurowe	174.459'47		Fundusz emerytalny	189.840'00
Modele	89.619'46		Fundusz popierania budowy domów robotn.	100.000'00
Sprzężaj i samochody	165.885'03		Obligacje	54.720'60
Patenty		1'00	Hipoteki	1,279.561'00
Towary:			Banki	1,991.729'97
towary w wykonaniu na za-			Zaliczki odbiorców	2,823.498'42
mówienie	4,092.869'78		Zdyskontowane skrypty dłużne	2,935.000'00
półfabrykaty, części i surowce	4,431.057'92		Wierzytiele	2,687.356'99
gotowe fabrykaty	<u>2,617.752'16</u>	11,141.679'86	Pożyczki terminowe	1,654.216'00
Kasa		16.320'39	Akcepty	4,210.743'25
Banki		523.596'71	Niepodjęte wylosowane obligacje	38.400'00
Dłużnicy		4,064.116'48	Nieodebrana dywidenda	363.214'53
Weksle w portfelu		57.502'29	Antycypacje	211.685'66
Zaliczki, wypłacone dostawcom		145.472'02		
Hipoteki		172.000'00		
Efekty		504.614'10		
Udziały		64.943'50		
Antycypacje		71.678'91		
Strata za 1931 r.		85.209'11		
		<u>42.882.743'92</u>		<u>42.882.743'92</u>
Udzielone gwarancje hipoteczne		6,884.000'00	Hipoteki gwarancyjne	6,884.000'00
Wydane akcepty gwarancyjne		2,935.000'00	Akcepty gwarancyjne	2,935.000'00
Obligo wekslowe dłużników		4,576.566'19	Zdyskontowane weksle	4,576.566'19
Wydane gwarancje		445.700'00	Otrzymane gwarancje bankowe	445.700'00
		<u>14.841.266'19</u>		<u>14.841.266'19</u>

Rachunek zysków i strat per 31 grudnia 1931 r.

DEBET	zł	KREDYT	zł
Robocizna	5,277.782'52	Przeniesienie z 1930 r.	18.252'32
Pensje	1,598.153'98	Różnice kursowe	149.041'51
Świadczenia socjalne	937.585'15	Rezerwa podatkowa	400.000'00
Podatki	1,332.129'52	Fabrykacja i handel	12,485.746'67
Koszty handlowe	657.522'33	Saldo	85.209'11
Procent i dyskont	1,234.238'90		
Procent od skryptów dłużnych nieoproc.	132.780'00		
Amortyzacja	1,855.015'00		
Administracja domów mieszkalnych	21.651'95		
Straty na dłużnikach	91.390'26		
	<u>13,138.249'61</u>		<u>13,138.249'61</u>

H. CEGIELSKI, S. A. W POZNANIU

Zarząd: Inż. *Wacław Fachinetti*, Dr. inż. *Adam Kręglewski*, inż. *Henryk Suchowiak*

Powyższy bilans oraz rachunek zysków i strat potwierdzamy

Poznań, dn. 18 kwietnia 1932 r.

Rada Nadzorcza: *Seweryn Samulski*, Prezes

Zgodność bilansu oraz rachunku zysków i strat z książkami Spółki potwierdzamy

Komisja Rewizyjna: *Seweryn Samulski*, *Stanisław Krysiwicz*,

Dr. Włodzimierz Seydlitz, *Dr. Jan hr. Szoldrski*

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów, odbyte w dn. 30 maja 1932 r., powyższy bilans oraz rachunek zysków i strat zatwierdziło i uchwaliło przeniesienie straty w sumie zł 85.209'11 na następny rok obrachunkowy.

Walne Zgromadzenie wybrało ponownie ustępujących z kolei starszeństwa PP: *Leona Greinera*, *Kazimierza Zychlińskiego*, *J. Henri Regnier-Oury*, *Georges Goldschmida* oraz *Jules Anspacha*, a w miejsce *P. Stanisława Krysiwicza* wybrało Walne Zgromadzenie *P. Witolda Broniewskiego* z Poznania.

TOWARZYSTWO FABRYK PORTLAND-CEMENTU „WYSOKA“, S. A.

Bilans w dn. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY		zł
Nieruchomości		19,388.367'28
Ruchomości		730.542'34
Zapasy materiałów		1,250.593'49
Produkty gotowe		655.722'03
Kapitały i fundusze		1,837.156'81
Dłużnicy		1,186.950'74
Wydatki roku przyszłego, uiszczone w roku sprawozdawczym		8.136'43
		<u>25,097.469'12</u>

	zł	zł
Gwarancje	449.430'12	
Kaucje i depozyty	623.695'48	1,073.125'60

STAN BIERNY		zł
Kapitał zakładowy		12,000.000'00
Kapitał zapasowy		1,202.068'81
Kapitał amortyzacyjny		9,166.899'8
Dywidenda niepodniesiona		59.415'00
Wierzyciele		1,492.497'88
Wydatki roku sprawozdawczego do uiszczenia w roku następnym		38.780'81
Sumy przechodnie		6.040'86
Straty i zyski:		
Pozostałość z 1930 r.	zł 87.427'08	
Zysk za 1931 r.	zł 1,044.339'10	1,131.766'18
		<u>25,097.469'12</u>

	zł	zł
Gwarancje	449.430'12	
Kaucje i depozyty	623.695'48	1,073.125'60

Rachunek strat i zysków za 1931 r.

WINIEN		zł
Koszty handlowe i pensje		1,089.574'52
Świadczenia socjalne		181.210'80
Podatki skarbowe i komunalne		277.524'29
Różnice kursowe		16.886'51
Amortyzacja za 1931 r.		1,272.674'95
Zysk za 1931 r.		1,044.339'10
		<u>3,882.210'17</u>

MA		zł
Procenty i dyskonto weksli		7.024'81
Zysk brutto za 1931 r.		3,875.185'36
		<u>3,882.210'17</u>

Bilans oraz rachunek strat i zysków za 1931 r. zostały zatwierdzone przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dn. 25 maja 1932 r.

O terminie i miejscu wypłaty dywidendy za 1931 r. w wysokości 6% nastąpią oddzielne ogłoszenia.

„POLROPA” Naftowa Spółka Akcyjna

Bilans po dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA. — 1. Prawa naftowe zł 493.882'33; 2. Dłużnicy zł 362.418'22; 3. Strata zł 15.610'39; **Razem zł 871.910'94.**

PASYWA. — 1. Kapitał akcyjny zł 600.000'000; 2. Fundusz rezerwowy zł 4.831'25; 3. Wierzyciele zł 267.079'69; **Razem zł 871.910'94.**

Rachunek strat i zysków za 1931 r.

WINIEN. — 1. Koszty ogólne zł 20.447'57; 2. Przeniesienie straty z ubiegłego roku zł 2.413'22; **Razem zł 22.860'79.**

MA. — 1. Przychody zł 7.250'40; Strata zł 15.610'39; **Razem zł 22.860'79.**

Towarzystwo Przemysłu Rybnego BLOOMFIELD'S, S. A.

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA		zł
Gotówka w kasie, bankach i P. K. O.		8.768'49
Towary		51.045'42
Dłużnicy		213.991'81
Weksle		29.775'90
Ruchomości		2.023'68
Sumy przechodnie		5.183'00
Strata od 1/VIII 1928 r. do 31/XII 1930 r.		34.447'28
Strata za 1931 r.		45.843'49
		<u>394.079'07</u>

PASYWA		zł
Kapitał akcyjny		250.000'00
Wierzyciele		144.079'07
		<u>394.079'07</u>

Rachunek zysków i strat za 1931 r.

WINIEN		zł
Cło i przewóz		205.536'96
Koszty		168.127'13
Podatki		9.442'39
Amortyzacja		639'00
		<u>383.745'48</u>

MA		zł
Zysk brutto		337.901'99
Strata za 1931 r.		45.843'49
		<u>383.745'48</u>

BITUMEN Naftowa Spółka Akcyjna

Bilans po dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA		zł
Prawa naftowe		1,355.898'94
Zakłady		829.785'74
Weksle		601.493'24
Inwentarz biurowy		981'60
Dłużnicy		6,367.968'79
Strata		434.286'62
		<u>9,590.414'93</u>

PASYWA		zł
Kapitał akcyjny		1,200.000'00
Fundusz rezerwowy		3.081'43
Fundusz amortyzacyjny		392.149'85
Wierzyciele		7,995.183'65
		<u>9,590.414'93</u>

Rachunek strat i zysków za 1931 r.

WINIEN		zł
Koszty ruchu		267.983'11
Koszty ogólne		122.654'55
Amortyzacja zakładów		165.957'15
Amortyzacja urządzenia biurowego		51'66
Przeniesienie straty z ubiegłego roku		344.614'86
		<u>901.261'33</u>

MA		zł
Przychody		466.974'71
Strata		434.286'62
		<u>901.261'33</u>

Za zgodność z księgami stwierdza: Komisja Rewizyjna

ŚLĄSKI ZAKŁAD KREDYTOWY, S. A. w BIELSKU

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

STAN CZYNNY	zł	zł	STAN BIERNY	zł	zł
Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim i P. K. O.		894.393'16	Kapitały własne:		
Waluty zagraniczne		264.836'60	a) zakładowy	3.000.000'00	
Papiery wartościowe własne:			b) zapasowy	800.000'00	
a) pożyczki państwowe	85.538'45		c) inne rezerwy	1.496.000'00	
b) papiery hipoteczne	249.906'35		d) fundusz amortyzacyjny	9.300'00	5.305.300'00
c) akcje	2.348'02	337.792'82	Wkłady: terminowe	675.008'84	
Udziały i akcje w przedsiębiorstwach konsorcjalnych		166.338'00	a vista	1.628.765'18	2.303.774'02
Banki krajowe		1.002.954'08	Rachunki bieżące		2.718.904'71
Banki zagraniczne		358.262'99	Redyskonto weksli		2.813.024'47
Weksle zdyskontowane		8.745.661'94	Banki krajowe		1.876.106'11
Rachunki bież.: a) zabezpieczone	8.092.852'14		Banki zagraniczne		5.208.975'28
b) niezabezpiecz.	850.145'16	8.942.997'30	Różne rachunki		587.110'65
Nieruchomości		214.919'00	Zysk: z lat ubiegłych	152.628'00	
Ruchomości		1'00	za 1931 r.	41.801'97	194.429'97
Różne rachunki		79.468'32			
		<u>21.007.625'21</u>			<u>21.007.625'21</u>
			Gwarancje	zł 6.474.465'00	
			Inkaso	„ 1.448.307'27	

Rachunek strat i zysków na dz. 31 grudnia 1931 r.

WINIEN	zł	zł	MA	zł
Procenty i prowizje wypłacone		1.923.377'74	Pozostałość zysków z lat ubiegłych	152.628'00
Koszty handlowe		864.646'94	Procenty i prowizje pobrane	3.791.940'43
Podatki		370.418'28	Różnice kursowe	22.600'11
Amortyzacja nieruchomości		4.650'00	Zwrot sum dawniej odpisanych	22.171'44
Odpisy		563.280'31		
Różne rachunki		68.536'74		
Czysty zysk: z lat ubiegłych	152.628'00			
za 1931 r.	41.801'97	194.429'97		
		<u>3.989.339'98</u>		<u>3.989.339'98</u>

Bielsko, w maju 1932 r. Komisja Rewizyjna: Dr. Emanuel Luft m. p., Paweł Niessen m. p., Oton Loew m. p.

Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne LUDWIK SPIESS i SYN, S. A.

B I L A N S za 1931 r.

STAN CZYNNY	zł	zł	STAN BIERNY	zł	zł
Nieruchomości i ruchomości:			Kapitał akcyjny		9.000.000'—
Place i budynki	8.176.383'09		„ zapasowy	869.280'89	
Maszyny, aparaty i urządzen.	2.644.481'23	10.820.864'32	„ amortyzacyjny	1.819.891'05	
Środki obrotowe:			„ specjalny		
Gotówka w kasie i w bankach	349.647'17		„ rezerwow.	zł 1.031.493'71	
Waluty obce	10.546'77		Przeniesiono na pokrycie zapłaconego podatku dochodowego	zł 331.722'31	699.771'40
Papiery procentowe, akcje i udziały	1.051.160'70		Wierzyciele		3.388.943'34
Dłużnicy	2.537.435'43		Dywidenda nieodebrana		4.702.767'19
Towary	3.128.109'83		Obligacje długoterminowe		32.664'98
Zaliczenia kolejowe i pocztow.	5.126'20		Kaucje		962.802'—
Weksle w portfelu	457.468'34	7.539.494'44	Zysk		37.200'—
Kaucje		37.200'—			274.049'06
Sumy przechodnie		867'81			
Podatek dochodowy w reklam. pokryty ze specjalnego kapitału rezerwowego	331.722'31				
	331.722'31				
		<u>18.398.426'57</u>			<u>18.398.426'57</u>

Rachunek zysków i strat za 1931 r.

DEBET	zł	KREDYT	zł
Koszty ogólne	2.377.361'99	Zysk brutto ze sprzedaży towarów	3.416.692'09
Podatki i opłaty	393.985'35	Odzyskane salda	8.021'28
Świadczenia socjalne	133.558'41		
Straty na odbiorcach towarów aptecznych	56.382'79		
nawozów sztucznych	189.375'77		
Zysk	274.049'06		
	<u>3.424.713'37</u>		<u>3.424.713'37</u>

TOWARZYSTWO ZGIERSKIEJ MANUFAKTURY BAWELNIANEJ

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

DEBET	zł	zł
Grunty fabryczne		247.213'05
Zabudowania fabryczne		1.445.530'94
Maszyny		4.370.429'56
Gotowizna w kasie	25.249'17	
Waluty (gotówka, czek i weksle)	119.984'10	145.233'27
Portfel wekslowy		52.132'21
Papiery procentowe		4.074'00
Należności hipoteczne		436.500'50
Materiały na składzie	266.684'69	
Materiały zarekwirowane	1'00	266.685'69
Przedza na składzie		203.698'75
Dłużnicy		
a) Należności przedwojenne	17.665'09	
b) Należności bieżące	1.597.447'87	
c) Banki	40.669'64	1.655.782'60
Sprzężaj		52.096'91
Sumy przechodnie		13.914'36
		8.893.291'84

KREDYT	zł	zł
Rachunek kapitałów:		
a) Kapitał akcyjny	2.700.000'00	
b) Długoterminowe wkłady akcjonariuszy	1.100.000'00	
c) Kapitał amortyzacyjny: spisano do dn. 31/XII 1930 r. zł 2.248.736'58 spisano w 1931 r. na umorzenie budynków i maszyn zł 160.539'22	2.409.275'80	
d) Kapitał zapasowy: do dn. 31/XII 1930 r. zł 219.201'40 8 procent od zł 152.003'19 za 1931 r. zł 12.160'26	231.361'66	6.440.637'46
Dług hipoteczny		916.822'55
Długi przedwojenne:		
a) Otwarty kredyt	299.013'40	
b) Akcepty	83.456'20	382.469'60
Akcepty i rebursy		594.910'34
Wierzyciele		549.235'64
Ogólny zysk z 1931 r.	181.915'73	
Na umorz. budynków i maszyn . zł 160.539'22 do kapitału zapasowego zł 12.160'26	172.699'48	
Przeniesienie zysku na 1932 r.		9.216'25
		8.893.291'84

Rachunek zysków i strat za 1931 r.

WINIEN	zł
Wydatki komisowe	63.251'83
Procenty i dyskont	263.225'78
Utrzymanie żywego i martwego inwentarza	21.052'44
Państwowe i miejskie podatki	178.524'96
Ubezpieczenie ruchomości i nieruchomości	30.252'95
Strata na dłużnikach	158.223'03
Zysk za 1931 r.	181.915'73
	896.446'72
MA	zł
Zysk za 1930 r.	29.912'54
Dochody z fabrykacji	848.739'18
Dochody z dzierżawy	17.795'00
	896.446'72

POLSKIE TRANSATLANTYCZNE TOWARZYSTWO OKRĘTOWE, S. A. LINJA GDYNIA — AMERYKA

Bilans na dz. 31 grudnia 1931 r.

AKTYWA	zł	zł
Majątek stały:		
Statki	16.071.897'81	
Urządzenia na statkach	1.785.766'41	
Ruchom. centrali i oddziałów	183.102'62	18.040.766'84
Środki płynne:		
Kasa	67.982'69	
Banki	276.152'40	
Weksle w portfelu	209.434'46	
Weksle protestowane	15.624'12	569.193'67
Dłużnicy	505.427'01	505.427'01
Materiały:		
Materiały na statkach i w oddziałach	69.191'08	69.191'08
Inne aktywa:		
Hawaryje	181.037'36	
Udziały konsorcjalne	5.000'00	
Karty dezynfekcyjne	8.057'20	
Sumy przechodnie	277.346'70	471.441'26
Straty:		
Strata w 1930 r.	728.710'85	
Strata w 1931 r.	1.996.361'96	2.725.072'81
		22.381.092'67

PASywa	zł	zł
Depozyty		113.827'10
Dłużnicy za wydane gwarancje		458.190'00
		572.017'10

PASYWA	zł	zł
Kapitał akcyjny	9.000.000'00	9.000.000'00
Fundusze własne:		
Rezerwa specjalna	249.450'03	249.450'03
Zobowiązania:		
Hipoteka statków	6.289.431'26	
Wierzyciele	2.052.769'55	
Przedpłaty na karty okrętowe	1.186.195'86	
Akcepty	378.168'03	
Zobowiązania za pasażerów przekaz. innym linjom	137.513'84	10.044.078'54
Inne pasywa:		
Sumy przechodnie	401.862'98	
Rezerwa kursowa hipoteki statków	2.685.701'12	3.087.564'10
		22.381.092'67

PASywa	zł	zł
Depozyty		113.827'10
Gwarancje własne		458.190'00
		572.017'10

Rachunek zysków i strat za okres 1/I 1931 r. — 31/XII 1931 r.

STRATY	zł
Koszty handlowe	2.881.448'86
Koszty Wydziału Przekazowego	98.931'07
Odsetki i prowizje	14.055'43
Różnice kursowe	27.412'01
Spisane ruchomości	4.195'22
Nieściągalne należności	3.865'52
Różnice na awaryjach	20.800'15
Strata na pasażerach, przekaz. innym linjom	3.659'69
Rezerwa na koszty Organizacji Kanadyjskiej	85.042'92
	3.139.410'87

ZYSKI	zł
Podróże statków	1.009.286'55
Rozliczenie z tytułu umów Pool'owych	31.634'51
Ukończone podróże	39.486'73
Zysk na pasażerach, przekaz. innym linjom	3.789'84
Korektywy wydatków za 1930 r.	58.842'28
Strata za 1931 r.	1.996.361'96
	3.139.410'87

„POLMIN”

PAŃSTWOWA FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
SIEDZIBA DYREKCJI: LWÓW, ULICA SZPITALNA Nr. 1

TELEFONY: 2-48, 3-28, 39-20, 39-21

FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
W DROHOBYCZU — TELEFON 105

REPREZENTACJA W WARSZAWIE
ul. Szkolna 2; telefony: 70-84, 114-75, 512-33 i 177-8

Reprezentacja w Gdańsku — Polish Petroleum Company — Krebsmarkt 7 — 8
Przedstawicielstwa zagraniczne we wszystkich stołecznych miastach Europy

POLECA ZNANE ZE SWEJ PIERWSZORZĘDNEJ JAKOŚCI

OLEJE I SMARY SAMOCHODOWE

Polmin AS, Polmin AL, Polmin AŻ, Polmin AF, Polmin AP, Polmin AD i Polmin AT

OLEJE CYLINDROWE, ODPOWIEDNIE DO
WSZYSTKICH WARUNKÓW PRACY. WYSOKOGA-
TUNKOWE OLEJE ŁOŻYSKOWE. OLEJE DO
SILNIKÓW SPALINOWYCH, DO KOMPRESORÓW PO-
WIETRZNYCH I KOMPRESORÓW CHŁODNICZYCH.
OLEJE TURBINOWE i TRANSFORMATORO-
WE. OLEJE WIERTNICZE. TŁUSZCZE MA-
SZYNOWE SMARY DO LIN I KÓŁ ZĘBATYCH.
SMARY DO WÓZKÓW KOPALNIANYCH I OLEJE
OSIOWE — PARAFINE, ŚWIECE, WAZE-
LINĘ TECHNICZNĄ — BENZYNĘ: EKSTRAKCYJ-
NĄ, LOTNICZĄ SAMOCHODOWĄ I MOTOROWĄ. —
NAFTĘ. RAFINOWANĄ I SILNOPŁOMIENNĄ. OLE-
JE GAZOWE. ASFALTY BEZPARAFINOWE I PARA-
FINOWE. SULFOKWASY, KWASY NAFTENOWE.

ODDZIAŁY W KRAJU:

BIAŁYSTOK, ul. Warszawska 7, tel. 10-34
KRAKÓW, ul. Szczepańska 9, tel. 15-82
LUBLIN, ul. Krak Przedm. 46, tel. 10-74
LWÓW, ul. Szpitalna 1, tel. 3-23
ŁÓDŹ, ul. Piotrkowska 152, tel. 6-27,

WARSZAWA, ul. Szkolna 2, tel. 714-75
POZNAŃ, ul. św. Marcina 18, tel. 35-36
SOSNOWIEC, ul. Naftowa 4, tel. 2-08
TORUŃ, ul. Mostowa 17, tel. 3-99
WILNO, ul. Jagiellońska 8, tel. 1-72

SKŁADY WŁASNE I KOMISOWE:

BIAŁYSTOK, BIELSK PODLASKI, BIŁGORAJ, BĘDZIN, BRODY, BYDGOSZCZ, CHELM, DOLINA, DRO-
HOŁYCZ, GARWOLIN, GDYNIA, GRUDZIĄDZ, JAROSŁAW, KALISZ, KIELCE, KOŃSKIE, KOŁOMYJA,
KOWEL, KRAKÓW, KRASNYSTAW, LIDA, LUBLIN, LUBARTÓW, LWÓW, ŁĘCZYCA, ŁOMŻA, ŁÓDŹ,
MIĘDZYRZEC PODLASKI, NOWOGRÓDEK, OPOCZNO, OSTROWIEC, OSTRÓW, PABJANICE, RADOM,
RADZYŃ, RÓWNE, RYKI, SANDOMIERZ, SAMBOR, SIEMIATYCZE, SIEDLCE, SKIERNIEWICE, SOBOLEW,
SOSNOWIEC, STANISŁAWÓW, STRYJ, TOMASZÓW MAZ., TORUŃ, TARNOPOL, WARSZAWA, WILNO,
WIELUŃ, WIERZBNIK, WÓLKOWYSK, WŁOCŁAWEK, ZDUŃSKA WOLA, ZŁOCZÓW, ŻYRARDÓW

WŁASNY PARK CYSTERNOWY

POCZTOWA KASA OSZCZĘDNOŚCI P. K. O.

CENTRALA: WARSZAWA, JASNA 9
ADRES TELEGRAFICZNY: POKO

ODDZIAŁY: KATOWICE, KRAKÓW,
POZNAŃ, WILNO, ŁÓDŹ

C Z Y N N O Ś C I B A N K O W E :

INKASO WEKSLI I INNYCH DOKUMENTÓW WIERZYTELNOŚCIOWYCH:

P. K. O. PRZYJMUJE DO INKASA WEKSLA I INNE DOKUMENTY (FRACHTY I T. P.) PŁATNE WE WSZYSTKICH MIEJSCOWOŚCIACH KRAJU. WALUTA ZAINKASOWANA DOPISYWANA JEST NATYCHMIAST NA KONTO WIERZYTELA.

PRZECHOWYWANIE PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH (DEPOZYTY):

ZŁOŻONE DO DEPOZYTU WALORY SĄ NIE TYLKO PRZECHOWYWANE, LECZ I ADMINISTROWANE, TO ZNACZY, ŻE P. K. O. BEZ DAJSZYCH ZLECENI, SAMA DOKONUJE REALIZACJI ZAPADŁYCH KUPONÓW I WYŁOSOWANYCH PAPIERÓW, ORAZ PRZEPROWADZA KONWERSJE I NOWE EMISJE (CENTRALA W WARSZAWIE).

Z L E C E N I A G I E Ł D O W E :

ZLECENIA GIEŁDOWE KUPNA I SPRZEDAŻY WYKONUJE P. K. O. NA WARUNKACH NAJKORZYSTNIEJSZYCH ŚCIŚLE WEDŁUG KART UMOWY (SZLUSÓW GIEŁDOWYCH). P. K. O. SKUPIJE RÓWNIEŻ KUPONY WALORÓW PAŃSTWOWYCH ORAZ REALIZUJE WYŁOSOWANE OBLIGACJE PAŃSTWOWE.
.. (CENTRALA W WARSZAWIE). ..

OBRÓT PIENIĘŻNY Z ZAGRANICĄ:

P. K. O. NA ZLECENIE UCZESTNIKÓW OBROTU CZEKOWEGO LUB OSZCZĘDNOŚCIOWEGO PRZEKAZUJE ZAGRANICĘ DOWOLNE KWOTY BĄDŹ TO CZEKAMI NA BANKI ZAGRANICZNE DO WSZYSTKICH ZNACZNIEJSZYCH PAŃSTW, BĄDŹ TO CZEKAMI PRZEKAZOWYMI NA URZĘDY CZEKOWO-POCZTOWE, JAK RÓWNIEŻ ZAPOMOCĄ PRZELEWÓW NA ZAGRANICZNE KONTA CZEKOWO-POCZTOWE DO AUSTRII, BELGII, DANII, FRANCJI, CZECHOSŁOWACJI, HOLANDJI, JUGOSŁAWII, ŁOTWY, NIEMIEC, SZWECJI, SZWAJCARJI.

PRZEKAZYWANE Z ZAGRANICY PIENIĄDZE DO POLSKI DOPISYWANE SĄ NA KONTA P. K. O. W POLSCE LUB PRZEKAZYWANE DO WSKAZANYCH MIEJSC ZAMIESZKANIA ADRESATÓW W KRAJU.

UDZIELANIE POŻYCZEK (LOMBARD):

UCZESTNICY OBROTU CZEKOWEGO I OSZCZĘDNOŚCIOWEGO MOGĄ OTRZYMYWAĆ POŻYCZKI LOMBARDOWE NA ZASTAW PAPIERÓW PAŃSTWOWYCH, KOMUNALNYCH ORAZ AKCYJ BANKU POLSKIEGO NA DOGODNYCH WARUNKACH.

WSZYSTKIE FORMALNOŚCI MOGĄ BYĆ ZAŁATWIANE RÓWNIEŻ W DRODZE KORESPONDENCJI.

SAFESY (CENTRALA I ODDZIAŁ W KRAKOWIE)

P. K. O. wynajmuje Kasetki (safesy, różnych wymiarów na bardzo dogodnych warunkach)